

СВЯТА ВІДПРАВА

смі

887/10

328

Львів. Бібліотека
АН. УРСР

СВЯТА ВІДПРАВА

ВЕЧІРНА І РАЙНА

З грецької мови на українську переклав

Професор Іван Огієнко.

З благословення Вищоєпреосвящен-
ного Діонісія, з Божої ласки Єпископа
Кременецького.

Львів-Кий

Рок Божого щирого

квітня 1917-го р.

ТРУДИ ПРОФЕСОРА ІВАНА ОГІЄНКА

в справах Церкви Української.

1. Проф. І. ОГІЄНКО. Українська мова, як мова богослужбова. Права живої мови бути мовою Церкви. 1921 р. 32 ст.

2. Проф. І. ОГІЄНКО. Українська вимова церковно-слов'янського богослужбового тексту. Правила й зразки вимови. 1921 р. 20 стор.

3. Проф. І. ОГІЄНКО. Православний молитовник для шкіл початкових мовою церковно-слов'янською й українською. З благословення Єпископа Кременецького Діонісія. 1922 р. 64 стор. Видання 2-ге.

4. Проф. І. ОГІЄНКО. Як Москва взяла під свою владу вільну Церкву Українську. 1921 р. 20 стор.

5. Проф. І. ОГІЄНКО. Як Москва знищила волю друку Київ-Печерської Лаври. 1921 р. 16 стор.

6. Проф. І. ОГІЄНКО. Приєднання Церкви Української до Церкви Московської в році 1686. 1922 р. 16 стор. Видання друге.

7. Свята Служба Божа св. Отця нашого Іоана Золотоустого мовою українською. На українську мову з грецької переклав Проф. І. ОГІЄНКО. Частина I: текст, ч. II: пояснення до тексту. З благословення Єпископа Кременецького Діонісія. Друковано кирилицею 1922 р. 176 стор.

8. Проф. І. ОГІЄНКО. Світовий рух за утворення живої народної національної Церкви. 1921 р. 52 стор.

9. Проф. І. ОГІЄНКО. Матеріали до історії Церковного руху на Україні. Випуск I. Підвалини Української Православної Церкви. 1922 р. 16 стор.

10. Проф. І. ОГІЄНКО. Українські шкільні молитви. 1921 р. 4 стор.

11. Проф. І. ОГІЄНКО. Як цариця Катерина обмосковлювала Церкву Українську. 1921 р. 24 стор.

12. Молитва за Отчизну про перемогу над ворогом, що запосів Рідну Землю. 1921 р. Вид. 2-ге, 8 ст.

13. Меморандум Чехо-словацької Церкви до Сербського Архієрейського Собору, з чеської мови переклав Проф. І. ОГІЄНКО. 1921 р. стор. 4.

14. Статут Чехо-словацької Церкви. З чеської мови переклав Проф. І. ОГІЄНКО. 1921 р. 8 стор.

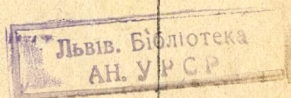
10 38848

СВѢТЪ ВІДПРАВА ВЕЧІРНА І РАЙНА

МОВОЮ ОУКРАЇНСЬКОЮ.

На оукраїнськѣ мѣсѣ з грецької
перекладъ
ПРОФЕСОРЪ ІВАНЪ СІГІЕНКО

Львів - Київ.
Рѣсѣ Божого дѣла.

2342503.11

Львівська державна
наукова бібліотека

№

4330

На славу Святиї Єдиноістотній, Животворчої і Неподільній Трійци і на користь Святиї Православної Східній Апостольської Церкви дозволю і благословляю видання друком цієї книги: „Свята Відправа Вечірня і Рання мовою українською“ в перекладі Ректора Кам'янець-Подільського Державного Українського Університету Професора Івана Єгієнка.

Нехай Господь ущедрить ласкою Своєю благочестивого і тривожливого автора перекладу цієї книги з мови грецької на українську, а також і всіх, що допомагали виданню її.

Нехай Нарід Український щиро дякує Богові за дарування йому можливості принести Господу жертву хваління на рідній мові своїй,

і нехай вірить він кріпко, що Господь прийме тепле моїння його в наднебесний свій жертівник, допоможе йому в зємних недолах та скорботах і сподобить безконечної радості в вічних царстві Своїм.

Смирінний ДЮНІСІЙ,

З Божої ласки Єпископ Кременецький.

Рок Божого аїца.

На день Різдва Пресвятої Богородиці, Заступниці
Богоявнєвог Народа Оукраїнськог,
Віресна її дна.

Кременець, Богомленський Манастир.

I.
БѢЛІЯ
ВѢЩІНА ВІДПРАВА
МОВОЮ ОУКРАЇНСЬКОЮ.

„Хтò гокóрить незрозвмілою мóкою, тóй не дам людéй гокóрить, а́лє дам Но́га, вò нїхтò йогw не розвміє... Хтò гокóрить незрозвмілою мóкою, тóй вбáде себе... Коли їа гокоритимѸ кáм незрозвмілою мóкою, то їакїй принеє кáм пожїток?... Ї на́кїть коли трѸва пода́ватиме не́ясні звѸки, то хтò готѸватиметься до вóю? Тáк сáмw й вї, коли почне́те гокоріти незрозвмілою мóкою, то їак же позна́ють, про щò кї гокорите? Вї гокоритимете на кїтер... Коли їа не розвмію значінна слів, то їа вбáд чѸжинцём томѸ, хтò гокóрить, і кін мені стане те́ж чѸжинцём... Хтò гокóрить незрозвмілою мóкою, нехáй мо́литься про да́р по́ясненна, вò коли їа молю́ся чѸжо́ю мені мóкою, то хоч дѸх мій і мо́литься, протє ж рóзвм мій wстає́ться без пло́да... Щò ж ровіти? Вбáд мо́литися дѸхомъ, вбáд мо́литися тáк, щòб і їнші мене́ розвміли.. Бо коли ти благоглаго́литимеш дѸхом, то тóй, щò мо́ки не розвміє, їак скáже „а́мінь“ на твоє́ подáкѸвання? Нò кін же не розвміє, щò ти гокóриш... Ти до́бре дáкѸєш, а́лє ж дрóгий не вбáдеться... ДáкѸю Но́гоки мо́юмѸ, щò їа бїльше від всїх говорю́ мóками. В цє́рккї крáще скáзати пáть слів зрозвмілих, корієни́х і дам їнших, а́ нїж сїяѸ слів чѸжо́ю мóкою“...

Лїст пєрший Апóстола Пáвла до Корінтáн, XIV, 2, 4, 6, 8, 9, 11, 13—19.

СКАТЯ

ВЕЧІРНА ВІДПРАВА.

Прийшо́кши Сқа́щенник о́у Хра́м Сқа́тній і зо́дагнѣвши Є́питрахі́ла, сто́лчй пе́ред Сқа́тїми Бра́тами, киголо́шє:

Благосло́вєн Бо́г на́ш повє́лчачєш, те́пєр і за́вжди, і на ві́ки ві́чні!

Чит'ць прока́зє:

І́мїнь. Сла́ва Тобі́, Бо́же на́ш, сла́ва Тобі́!

Па́рю небє́сний, О́утїші́телю, дѣ́х правди, що́ кє́юди є́си й кє́ наповня́єш, Сқа́рбе до́бра й життє́ дѣ́кче, прийди, і кє́ляєм к на́с, і счї́сти на́с від кє́лької сквє́рни, і спа́си, до́брий, дѣ́ши на́ш!

Свѣтѣй Боже, Свѣтѣй Крѣпкій, Свѣтѣй
Безсмертний, помилуй нас! тр і ч і.

Слава Отцю, і Сїну, і Свѣтому Духови,
і тепер і завжди, і на віки вічні. Амінь.

Пресвѣтѣа Трѣйце, помилуй нас; Госпо-
ди, бѣди милостїи до грѣхѣв наших;
Владїко, прости беззаконства наші; Свѣтїй,
згладься і сцїли немочи наші, імени Твогѣ
ради!

Господи, помилуй! тр і ч і.

Слава... і тепер...

Отче наш, що єси на нѣбі! Не хай ска-
титься імя Твоє; і не хай бѣде бола
Твоѣ як на нѣбі, так і на землї. Хлїб наш
щодѣнний дай нам сьогдїи; і прости нам
прокїни наші, як і ми прощаємо кинѣвѣтцѣм
нашим, і не введи нас оу спокѣю, але вїзколи
нас від лѣкавогѣ.

Свѣщенник: Бо Твоє єсть царство, і сила
і слава, Отцѣ, і Сїна, і Свѣтогѣ Духа,
тепер і завжди, і на віки вічні!

Читець: А́мінь. Го́споди, поми́луй!

Сла́ва... і тепе́р... І де́кѣта годи́на. Пи́слю не́ї від-
пѣстѣ не вѣ́кає, а́лє Сѣвѣ́щенник киголо́шѣє: Бла-
госло́вєн Го́г на́ш, і Читець чита́є:

Прийдіть, поклони́моє Царє́кѣ, на́шомѣ
Го́гѣ.

Прийдіть, поклони́моє і припадім до Хри-
ста́ Царѣ́, на́шого Го́га.

Прийдіть, поклони́моє і припадім до Само́-
го Хри́ста, Царѣ́ і Го́га на́шого.

Псѣ́льма р҃г.

Благослови́, дѣше́ моѣ́, Го́спода! Го́споди,
Го́же мѣ́й, Ти́ дѣкни́ вели́кий, Ти́ в сла́вѣ
и́ в кра́сѣ зѣда́гнѣ́вєл є́ї, зѣда́гнѣ́вєл в скѣ-
тѣ, ѣ́к в рѣ́зѣ, не́бо розѣ́пнѣ́в, ѣ́к шатро́! Ти́
закривѣ́єш водо́ми висѣ́ти сво́ї, хма́ри кладѣ́ш
на схѣ́ди сво́ї, хѣ́диш на крѣ́лах вѣ́тровѣ́х. Ти́
тво́риш дѣ́хѣ́в ѡ́гнѣ́ми сво́їми, і слѣ́гами ско-
ми — во́гѣнь пала́ючий. Ти́ зѣ́млю по́стаки́в

на сѣно́ві ми́цній, — не похýлится ко́на по-
 вік вікѸ. Безо́днею, ї́ак в сѣ́дї, зва́днѸ
 Тї ї, пона́д гора́ми ста́нѸть во́ди. Від гні́кѸ
 Твогò пові́жають коні́, гримко́гѸ го́логѸ Твогò
 побо́лятьсѸ. Підно́сатьсѸ го́ри й знижа́ютьсѸ до-
 лі́ни на місце, що́ Тї при́значив для́ нїх.
 Ти вї́значив гра́ницю, ї́акої не перестѸпа́ть
 ко́ны, і́ не ве́рнѸтьсѸ по́крїти зе́млю. Тї дже-
 ре́ла поси́лаєш по до́линах, помі́ж гора́ми плї-
 нѸть во́ди. Во́ни напѸ́вають всі́х зві́рів польо-
 ві́х, ді́кі сѣ́лї заспоко́юють сма́гѸ сво́ю. Над
 нї́ми живѸть пта́шки не́бєснї, спо́між скѣ́ль
 го́лог не́єтьсѸ. З ви́сѸт сво́їх Тї го́ри напѸ́ка-
 єш, з пло́дїв ді́ла Твогò вдово́льня́ютьсѸ
 зе́мля. Тї ви́рощѸєш тра́вѸ для́ скотї́ни,
 горо́динѸ лю́дам на по́сѸгѸ, що́б до́бѸти
 по́живѸ з зе́млі, — і́ вино́, що́ се́рце лю́дькѸ
 весе́лить, і́ сѣ́лївѸ нама́стїти ли́це, і́ хлі́б, що́
 підкрі́пає се́рце лю́дькѸ. І́ вдово́ля́тьсѸ дере́ва
 польо́ві, ке́дри Лїва́нські, що́ Тї наса́дїв ї́х.

Там гніздяться птаство, а кудалось в слово
найвище над ними. Гори високи — для солоних,
скелі — притулок зайцям. Ти створиш міс-
ця на зазначення часу, сонце знає свій за-
хід. Темноту наведиш Ти, — і стається
ніч, — тоді вродять всі звірі лісові. Левчухи
ричати за здобиччю, і просити від Бога по-
живи собі. Сходить сонце, — і вертаються
кони, і лагають в своїх логовищах. Виходить
людина на працю свою, і на справи свої аж
до вечора.

Як величні діла Твої, Господи! Ти все в м-
дрости сотвориш їм! Земля повна сотворіння
Твоєго. Це море велике й розляглось; там гаді,
яким немає числа, звірина мала з великою;
там плавають кораблі, там зміи твої, якому
створиш Ти, щоб він грався у морі. Всі чека-
ють Тебе, щоб даєш їм поживу у свій час.
Коли Ти даєш їм — беруть коні, відкриваєш
р-к — все наповнюється добром. А коли Ти

ВІДКЕРНЕШ ЛИЦЕ СВОЄ, — СТДРБЮТЬСЯ КОНІ,
ВІДНІМЕШ ДУХА ЇМ — ОУМІРАЮТЬ КОНІ, І В ПО-
РОХ СВІЙ СЪВЕРТАЮТЬСЯ. ПОШЛЕШ ДУХА СВОГО, —
І БУДУТЬ КОНІ СТВОРЕНІ, Й СЪНОВІТЬСЯ ЗЕМЛЯ.

НЕХАЙ ЖЕ БУДЕ СЛАВА ГОСПОДНА НАКІКИ, НЕ-
ХАЙ ВТІШАЄТЬСЯ ГОСПОДЬ ДІЛАМИ СВОЇМИ! КІН
ПОГЛАНЕ НА ЗЕМЛЮ, — І ТРЕМТІТЬ КОНА, ДОТОРК-
НЄТЬСЯ ДО ГІР, — І ДИМАЉЬ КОНІ. ПРОСЛА-
ВЛЉТИМЪ ГОСПОДА ЗА ЖИТТЯ СВОГО, ХВАЛІТИМЪ
БОГА МОГО, ПОКИ ЖИВЪ. НЕХАЙ БУДЕ ЙОМУ ЛЮ-
БОЮ МОКА МОЯ, А Я ЗВЕСЕЛЮСЯ ГОСПОДОМ! НЕХАЙ
ЗНИКНУТЬ ГРІШНИКИ З ЗЕМЛІ, І БЕЗЗАКОННИХ ЦОВ
НЕ СТАЛО! БЛАГОСЛОВІ, ДУШЕ МОЯ, ГОСПОДА!

СОНЦЕ ЗНАЄ СВІЙ ЗАХІД. ТЕМНОТЪ НАВОДИШ
ТІ, — І СТАЄТЬСЯ НІЧ. ЙІК ВЕЛИЧНІ ДІЛА ТВОЇ,
ГОСПОДИ! ТІ ВЄ В МДРОСТИ СОТВОРИВ ЄСІ!

СЛАВА... І ТЕПЕР... АЛИЛЛА, АЛИЛЛА, АЛИ-
ЛЛА, СЛАВА ТОВІ, БОЖЕ! ТРИЧІ.

ПО ЗАКІНЧЕННІ 2-ОЇ ГОДИНИ ВИХОДИТЬ СКАЩЕННИК
ПЕРЕД СКАТІ ВРАТА; ПІД ЧАС ЧИТАННЯ ПСАЛЬМИ 76-ОЇ
КІН ПРОКАЗУЄ, З НЕПОКРИТОЮ ГОЛОВОЮ, ЦЦІ СКАТІЛЬ-
НИЧНІ МОЛІТКИ:

Моли́тка пе́рша.

Го́споди ми́лосе́рдний і ла́ска́вий, до́вго́тер-
пе́ливий і найми́лоси́вѣи́й, вѣсѣ́хай мо-
ли́твѣ на́шѣ і оу́ва́ж на го́лос моли́ння на́шого!
Вчини́ над на́ми сѣ́зна́к на до́брѣ; на́ста́к на́с
на до́рогѣ́ сво́ю, щѣ́б хо́дити в пра́вді Тво́їй;
звесѣ́лай се́рце на́ше, щѣ́б во́лѣ́ла і́мени Тво́го
свѣто́го; бо́ Ти ве́ликий є́си і рі́чі ди́вні тво́-
риш, Ти є́си Го́д є́диний, і не́ма рі́чного́ Тобі́
в бо́гах, Го́споди. Ти си́льний в ла́сці і ми́ло-
се́рдний в си́лі, щѣ́б допома́гати, і поти́шати,
і спа́сати всі́х, щѣ́б надію́ться о́у і́ма́ свѣ́тѣ
Тво́є!

Тобі́ нале́жить вѣ́ла сла́ва, че́сть і поклі́н,
сѣ́тцю, і сѣ́нѣ, і свѣ́то́мѣ ду́хові, тепе́р
і за́вжди, і на ві́ки ві́чні. А́мінь.

Моли́тка дру́га.

Го́споди, не сѣ́дай на́с свѣ́ро́стю сво́єю, і не
ка́рай на́с гні́вом Тво́їм, а́лє вчини́ з на́ми,
вра́ч і Ці́лі́телю ду́ш на́ших, по ла́сці Тво́їй!

Ведй нас до пристановища воли Твоєї! Проклїти
сїчї Сердєць наших на познаннє правди Твоєї;
ї пошлй нам сїстанок днѧ цьогѧ, ї цїлє жит-
тѧ наше, спокійне й безгрішне, молитвами
свѧтої Богородицї ї всїх свѧтих!

БѸ Твоѧ клѧда ї Твоє царство, ї сила,
ї слава, сѸтцѧ, ї сїна, ї свѧтогѧ дѸха,
тепер ї звѣжди, ї на вїки вїчні. *Амінь.*

Молїтка третѧ.

Господи, БѸже наш, помѧни нас, грїшних
ї негїдних слѸг Твоїх, коли ми кличемо до
свѧтогѧ їмени Твогѧ, ї не загоромй нас з че-
каннѧ лѧски Твоєї, ѧлє пошлй нам, Господи,
всьогѧ, щѸ просимо, для спасїннѧ, ї кчинй нас
достѸйними любїти й боѧтисѧ ТебѸ всїм сєр-
цем нашим, ї чинїти оу всьомѸ волю Твою!

БѸ Тї милосєрдний ї чоловіколюбний БѸг
єсї, ї ми Тобї славу приносимо, сѸтцѸ, ї сї-
нѸ, ї свѧтомѸ дѸхови, тепер ї звѣжди, ї на
вїки вїчні. *Амінь.*

Моли́тка четве́рта.

В Ти, іако́гв безпінними піснями й безна-
ста́нними похва́лами святи́ Си́ли просла-
вля́ють, напо́вни о́уста на́ши хва́лою Тво́єю,
щоб велича́ти і́м'я Твоє́ святи́є! І да́й на́м
о́участи й до́лі зо всіма́ тими́, що́ в пра́вді
воа́ться Тебе́ й береж́уть запові́ти Твої́, мо-
ли́тками свято́ї Богоро́диці і́ всі́х святи́х
Твої́х.

Бо́ Тобі́ нале́жить вса́ сла́ва, че́сть і поклі́н,
Сѡтцю́, і́ Си́нѸ, і́ свято́мѸ дѸху́, тепе́р
і́ за́вжди, і́ на ві́ки ві́чні. А́мінь.

Моли́тка п'я́та.

Росподи́, Господи́, Ти́ все́ о́утри́мдеш пречи́-
стою́ рѸко́ю Сво́єю, до́бгв те́рпиш о́у́сім
на́м, і́ жа́ль пройма́є Тебе́ за на́ші злі́ вчи́нки!
Спо́мани́ мило́серда́ Своє́ і́ ла́скѸ Сво́ю! Згла́нь-
ся на на́с доброта́йвістю́ Сво́єю, і́ да́й на́м
і́ в сѡста́нкѸ дна́ цьо́гв о́у́нікнѸти рі́зних
підстѸпкѸ лѸка́вогв, і́ сѸхорони́ життѸ́ на́ше
безгрі́шним, ла́скою найсвяти́шогв дѸха́ ТвогѸ́!

З ласки і чоловіколюбства Єдинорідного
Сина Твого, з яким Ти благословен єси, з най-
святішим, і милосердним, і сживляючим Твоїм
Духом, тепер і завжди, і на віки вічні. Амінь.

Молітка шоста.

Боже великий і дивний, Ти некимовною до-
бротайвістю й багатою спікою керуєш оу-
сім! Ти дав нам й життєвого добра, і заповік
нам сьвіцане царство кже подарованими скар-
бами! Ти допоміг нам і в миншл частинш
днш оунікншти ксакгоу ліха, — дай же нам
і сьстанок бездоганнш прожити з Сватою Сла-
вою Твоєю, в співах славити Тебє, Єдиного
милосердного й чоловіколюбного Бога нашого.

Бо Ти єси Бог наш, і ми Тобі слакш при-
носимо, Отцю, і Синш, і Сватош Духові,
тепер і завжди, і на віки вічні. Амінь.

Молітка сьома.

Боже великий і найквіщий, Ти сьдєн немер-
тєльний, Ти оу свїтал живєш недостшпним!

Тї вєє творінна мѣдрѡ сотворїв єєї, Тї від-
 ділив свїтло від тѣмряви, і сѡнце встановїв
 на владѣ днѣ, а мїсѣць і зѡри на владѣ нѡчі!
 Тї вчинїв достѡйними нас, грїшних, і в цю
 годїнѣ прославлїти Тебѣ, і вєчїрню похвалѣ
 Тобї принєсти! Нехай станє, чоловїколюбний
 Гѡсподи, молїтка наша їак пахѣче кадїнна пе-
 ред Тобѡю, і приймї її на приємнї пахѡци! По-
 шлай ж нам цєї вєчїр і нїч надходѣчѣ спокїй-
 ними; сѣдлгнї нас оу збрѡю свїтла; вїзколи
 нас від страхѣ нѡчнѡгѡ, ѡ від оу҃сѣкогѡ лїха,
 щѡ підстерїгѣє в тѣмряві; і пошай нам сѡн,
 щѡ ѡгнѣ дав Тї на вїдпочїнок перекѣтѡмї на-
 шої, позбавленим всѣких дїавольських мрїй-
 них оу҃лк! Так, Владїко всьѡгѡ, добра давче,
 щѡб і на лѡжах наших непокѡючисѣ, споминали
 мї ѡ вночі найсвятїще їмѣ Твоє, і нашою
 Твоїх заповїтїв просвїчені, встали мї в радѡсти
 дшїєвнїй на хвалѣ добротїйвѡсти Твоєї, при-
 нѡсѣчи молїтки ѡ благїнна Твоїѡмѣ мило-

сёрдю за провіни влаети і всіх людєи Твоїх,
на іакїх згланьса ласкавх за молітки Най-
святиціи Богородици!

Бò Ти милосёрдний і чоловіколюбний Бог
єси, і ми Тобі славу приносимо, Сѣтцю, і Біню,
і сватомъ дшхови, тепер і завжди, і на віки
вічні. Амінь.

По закінченні р҃г-ої Псалми, кійшокши пієніч-
ними дверіма і ставши на звичайнім місци Амвонѣ,
киголѣше діакон а̀вò свашєнник великѣ Єктєнію.
Післà кожногѣ прохання люде спікають: Гòсподи,
помилѣй (а̀вò: Змилѣся, Гòсподи)! по є̀дномъ разѣ.

Р спокѣи Гòсподѣ помолімось!

За спокіи з небєсної висоти, і за спасін-
на дш наших, Гòсподѣ помолімось!

За спокіи цілогѣ світѣ, за рѣцєит сватїх
Божїх церкѣв і за зєднання всїх, Гòсподѣ по-
молімось!

За сватїи храм є́ей, і за тїх, щѣ з ві-
рою, побѣжнєстю та страхѣм Божим вхѣдять
до ньогѣ, Гòсподѣ помолімось!

в тяжкій праці, в полоні, і за спасіння їх,
Господи помолімося!

В разі потреби крім цього додаються і інші про-
хання.

Щоб позбавити нас всякої жорстви, гніву,
небезпечки та недолі, Господи помолімося!

Заступи, спаси, помилуй і вхорони нас,
Боже, ласкою Твою!

Пресвятю, пречистю, преблагословенню,
славню Владичицю нашу Богородицю і Все-
діку Марію зо всіма святими поманювши,
себе самих і єден єдиного і все життя
наше Христі Богові доручимо!

Люде: Тобі, Господи!

Виголошенна: Бо Тобі подобає вся слава,
честь і поклін Єдиному, і Єдину, і Єдиному
Духові, тепер і завжди, і на віки вічні!

Люде: Амінь.

По великій Ектенії йде перший Антифών, що
складається з перших трьох Псалмів першої Катізи:

Псалма перша.

Люде: **Ш**агливий чоловік, що не ходить на
радо безбожних. Аліла! Трічі.

Псалма а, кірш а.

Читець: **І** на дорозі грішних не стає, і не
сидить на зборах лихословців.
Але в законі Господнім йогів замішвання,
і про закон Йогів дмає він день і ніч.
І бде він як дерево, посажене при потоці,
що дасть плід свій своєчасно, і листя його
не спаде; оу всьом, що робитиме він, по-
щаститься йому. Не так поведється без-
божним, не так: вони як той порошок, що мете
йогів кінтер з землі. Тогів не воскреснуть
безбожні на сьда, а грішники на збір праведних.

Люде: **Б**о знає Господь дорог праведних,
а дорога безбожних загине. Алі-
ла! Трічі.

Читець читає Псалм дрого:

Чогò колотаться народи, чогò люде річи
 мární замишлáють? Піднімáються царі
 зéмні, і князì вкòпи радáться на Гòспода
 і на Христа Иогò: „Розирв́имо їхні пòта,
 і іáрмò їхне скін́ьмо з себе!“ Протè Тóй,
 цò живе на нéбї, посміéться з нїх, і Госпòдь
 загорóмить їх. Тодì заговóрить В́ін до нїх
 в гн́івї Сво́їм, і сòвкóрїстю Сво́єю налака́є
 їх: „Менè настанов́ик В́ін царéм над Б́ївном,
 горóю свáтою Сво́єю. Я́ пропові́дòю вóлю
 Госпòдню. Госпòдь сказáв мені: Ти Б́їн Мій,
 сьогòднѧ я́ пород́ив Тебè. Прогн́ оу́ мене,
 і Я́ дам Тобі́ народи оу́ влáднїсть Твою́,
 і цїлò зéмлю на волод́іннѧ Твоє́. Ти вòдеш
 паст́ї їх пáлицею зал́ізною; я́к пòгòд гл́їннѧ
 покр́ишиш їх.“ І с́ь тепér вòдмáйтеся, царі!
 Повч́йтеся, в́сї сòддї земл́ї!

Люде: **С**лòжїть Господéви зо страхóм і рá-
 дѧйтеся йому́ з дрїжáннѧм. Алл́-
 лѧ! Тр́ичі.

Читєць: **Д**ержітьсѧ наѢки, щѡб часѡм не
прогнїкївсѧ Господь, і щѡб кѧм
не збѡчити з дорѡги прѧведної, бѡ скорѡ за-
палитьсѧ гнїв Йогѡ.

Людє: **Ш**асливї всї, щѡ надїю покладають
на Ньѡгѡ. Аминь! Трічі.

Читєць читѧє ПсалмѢ третю:

Господи, чогѡ так намно́жилосѧ напасникїв
моїх? Багѧтѡ їх повстає прѡти мѧне,
багѧтѡ їх кѧже дѢшї моїй: нема ѡмѢ спа-
сїнна оу́ Бо́га йогѡ! Алє ж, Господи, Тї
застѢпник мїй єси, Тї моѡ слава, Тї під-
но́сиш гѡловѢ мою! Гѡлогом своїм кличѢ я́
до Господа, і Ві́н чѢє менє з горї свѧтої
своєї. Засинаю я́ й сплю, і підвѡджѢсь я́,
бѡ Господь борѡнить менє. Не залкаюсь я́
дєсѧткїв тїсѧч нарѡдѢ, щѡ зо всїх бокїв напа-
дають на мѧне.

Людє: **Р**оскрє́сни, Господи, Спасї менє, Бо́же
мїй! Аминь! Трічі.

Читэць: **Б**о Ты перемагаэш оўсіх, що коро-
гдують на мене без прычыны,
і збаві грэшніків крішиш.

Людэ: **В**іда Госпада спасіння, і над народам
Твоім¹¹ благословенна Твоє. Алі-
луя! Трічі.

По закінченні першаго Антифону Діакон выго-
лашда Малъ Ектэнію:

Іе та йце в спокое Господъ помо-
лімося!

Людэ: Господи, помілуй!

Діакон: Заступи, спаси, помілуй і сохрани
нас, Боже, ласкою Твоею!

Людэ: Господи, помілуй!

Діакон: Пресвятую, пречистую, преблагосло-
венную, славленную Владычицю нашу Богородицю
і вседіев Марию зо всіма святыми помла-
нувши, саміх себе і сдєн сдєногъ, і все
життє наше ХристѸ БогѸ доручімо!

Людэ: Тобі, Господи!

Виголошенна: **Г**о Твоа клада і Твоє єсть
царство, і сила і слава,
Отца, і Сина, і Святого Духа, тепер
і завжди, і на віки вічні!

Люде: **Амінь.**

По Малій Ектенії на Вечірні недільних днів йдуть
дрґгий та третій Антифони; їх не вбѣає на Ве-
чірні перед роковими й іншими великими Свѣтами.

Антифон дрґгий. Псалма четвѣрта.

Коли кличѣ їа, вѣсѣхѣ мене Бог мій
справедливий. В смѣтѣхъ Ти виводиш
мене на просторинѣ. Помилуй мене, і вѣсѣхай
молитвѣхъ мою! Діти людські: доки ви бѣдете
тажккѣсердими? Чогѣ любите ви мѣрности
і шѣкаєте неправди? Знайте ж, що Господь
дѣлнимъ вчинѣв скогѣ праведника. Господь
вѣсѣхѣ мене, коли їа кликатимѣ до Нѣѣгѣ.
Гнѣваючисѣ, не грѣшѣть; про щѣ дѣлаєте в серцѣхъ
вашихъ, тогѣ кѣйтесѣ на постѣлахъ вашихъ.
Принесѣть жѣртвѣхъ справедливости, і надѣйтесѣ

на Гóспода. Багáто гóвóрить: хтò покаже
нáм добрò? Подáй нáм свѣтло лицà Свогò,
Гóсподи! Тì дáк вєє́лєсть сѣрцю мойóмъ; кід
врожáю звѣжжа, винà та сѡ́лєви своє́ї вонї
намнóжилисѧ. В спокóї заснѸ ї́, й спочíнѸ,
бò Тì, Гóсподи, сѡ́дєн дає́ш мені́ жíти без-
пéчнѡ!

Псáльма пáта.

Віслухай слова мої, Гóсподи, і кáйканнѧ
моє зрозумій! Оу́важ на гóлос мо-
ліннѧ могò, Цáрю мій і Бóже мій, бò до
Тéбе молю́сѧ ї́, Гóсподи! Вдóсвѣта віслухай
гóлос мій; вдóсвѣта стáнѸ ї́ перед Тобóю,
і Тì побáчиш менє. Бò Тì є́си Бóг, що не-
хóче беззакóннѧ; не замéшкає оу́ Тéбе лѡ-
кáкий. І́ беззакóнники не зали́шутьсѧ пѣред
сѡ́чíмѧ Твоїми; Тì нена́видиш всѣ́х, щò твóрять
беззакóннѧ. Тì вíнищиш оу́сї́х, щò гóвóрять
непράвдѸ; чолóвіка, жáдногѡ крòві і ѡ́блѡд-
ногѡ, гнѸшáєтьсѧ Госпóдь. Зза лáски ж Твоє́ї

великої оувида і в дім Твій, поклонюся
в Твоєм храмі святім в страх перед Тобою.
Господи, веди мене справедливостю Твою;
ворогів моїх ради випрости перед Тобою до-
рогу мою, бо в устах їхніх немає правди:
серце їхнє марне, гріб відкритий — горло
їх; коні язиками своїми лжувать. Суди
їх, Боже, щоб упали коні від замірів своїх;
за прегріх безбожності їхню відкинь їх,
бо коні прогнали Тебе, Господи! І нехай
звеселяться всі, що надію покладають на Тебе;
нехай коні повік радітимуть, і Ти веселишся
між ними; і хвалитимуться Тобою ті, що
люблять ім'я Твоє. Бо Ти благословиш пра-
ведника, Господи, і покриєш нас ласкавим
щитом!

Псалма шоста.

Господи, не карай мене в сворогости своїй,
і не наказуй мене в гніві Твоєм! Зми-
луйся надо мною, Господи, бо немичний я!

Вуздорѡв менѣ, Господи, бѡ стрѣвѡжились кѡсти
моѣ! І дѡша моѡ занепокѡена дѡже; а Ти,
Господи, дѡки? Зглѡнься, Господи, кѣзколи
дѡшѡ моѡ, спаси менѣ рѡди лѡски Своѣї! Бѡ
в смѣртѣ нѣмѡ пѡмѡти про Тѣбе, а в пѣклѣ
хтѡ ж бѡде Тѣбѣ визнѡвати? Іѡ змѡчений
тѡгою Своєю, кѡжѡ нѣч сѡбмивѡю лѡже Своє,
пѡстѣль Свою змѡчѡю слѡзми Своїми. Засмѡ-
тѣлѡся з гнѣвѡ сѡко моѡ; постѡрик ѡ мѣж
кѣмѡ корѡгѡми моїми. Видѣтѡпѣте вѣд мѣне
кѣї, цѡ чѣните беззакѡннѡ, бѡ почѡв Господѡ
гѡлог плачѡ могѡ. Вѣслѡхѡв Господѡ молѣннѡ
моѡ, — Господѡ прѣйме молѣтѡвѡ моѡ. Нѣхѡи
засѡрѡмѡлѣтѡся і затрѣвѡжатѡся кѣї корѡгѣ
мої; нѣхѡи кѣрнѡтѡся, і бѡдѡтъ зѡраз за-
сѡрѡмлѣні.

По дрѡгѣм ѡнтифѡнѣ Дѣѡкон знѡвѡ прокѡзѡе
Иѡлѡ ѡктѣнѣю, по ѡѡкій ѡбѡщѣнник вѣголѡшѡе:

Бѡ Ти милѡсѣрднѣй і чѡлѡвѣколѡбнѣй Бѡг
ѣси, і Тѡбѣ слѡвѡ принѡсимѡ, ѡтцѡ,

і Є́и҃с, і Євато́м҃с Дѣхове, тепе́р і за́вжди,
і на ві́ки ві́чні!

Антифѡ́н тре́тій. Пса́льма сьѡма.

Го́споди Бо́же мій, на Те́бе надію покладаю:
ратѡ́й мене́ від всі́х гоні́телек мої́х,
і ви́зволи мене́! Цѡ́в ко́рог ча́сѡм не схопі́в,
ї́ак ле́в, дѡшѡ́ моє́ї, коли́ не бѣде́ ніко́гѡ,
хтѡ́ в ви́зволив а́бѡ вратѡ́ва́в. Го́споди Бо́же
мій, коли́ вчині́в ї́а щѡ́сь, коли́ є́сть непра́вда
в рѡ́ка́х мої́х, коли́ відпла́чѡва́в ї́а злочи́нцѡм
за зло́, — неха́й впаде́ ї́а ѡ́грабо́ваний від
корогі́в мої́х, неха́й ко́рог пере́лі́де дѡшѡ́
мою́, і неха́й спійма́є і потѡ́пче сѹ́ зѣ́маю
життѡ́ моє́, і сла́вѡ мою́ в поро́х ѡ́бе́рне!
Воскре́сни, Го́споди, в гні́кі сво́їм, піднесі́са
в кра́́х корогі́в мої́х; вста́нь, Го́споди Бо́же
мій, в прика́занні, ї́аке Ти́ запові́дав! Гро-
ма́да наро́дік сѡ́бѡ́пить Тебе́, а́ томѡ́ верні́са
на висотѡ́! Госпо́дь сѡ́дить наро́ди; сѡ́ди мене́,
Го́споди, по спра́ведли́вості мо́ї, і по не-

вѣнності моїї на мене! Не хай кінчиться злоба
 грішних, а праведного попровадь, бо Ти,
 Боже, праведний, випробовуєш серця і оу-
 троби. Поміч мого від Бога, що спасає щирих
 серцем. Бог сдана справедливий, і сильний,
 і довготерпеливий, і він не гнівається кожного
 дня. Коли не навертаєтесь ви, — він чистить
 сиротина своє, ладка свого напинає і при-
 ладжує його. І в нім наготовляє прилад
 смертності, стріли свої робить палючими.
 Ось грішний захорік неправдою, — зачав
 біль, і породив беззаконня. Копав він рока,
 і викопав його, — і впав оу їм, що
 зробіть її. Злоба його збернеться на голову
 його, а неправда його спадє на тімля його.
 Визнаватимь Господа по правді його, і сла-
 витимь імля Господа Найвищого!

Псалма восьма.

Господи Боже наш, як величне імля Твоє
 по цілій землі! Слава Твоя несеється

вѣще небесѣ! Изъ оустъ дѣтей ѣ немовлаѣтъ Ти
вчинивъ єси хвалѣ черезъ нѣприятелѣвъ Своѣхъ,
щобѣи знищити корога ѣ мѣстника! ЇѦк поглаѣнѣ
на нѣбо, діло рѣкъ Твоѣхъ, на мѣлаць ѣ зѣри,
щѣ Ти заснѣваѣвъ, то щѣ єсть людина, щѣ
Ти памѣтаѣешъ про неѣ? аѣвѣ дитѣ люѣдське, щѣ
Ти ѡпикѣешѣа нѣмъ? Ти сотворѣвъ ѣогѣмъ малѣ
чимъ мѣньшимъ вѣдъ Ѧнголѣвъ, слаѣвою ѣ шаѣною
оуѣвинчаѣвъ Ти ѣогѣмъ. Ти постаѣвивъ ѣогѣмъ надъ
ділаѣми рѣкъ Своѣхъ, підъ нѣги ѣомѣвъ вѣє покорѣвъ
Ти: сѣѣецѣ ѣ колѣвъ вѣѣхъ, а до тогѣмъ ѣ звѣрѣвъ
польовѣхъ, пѣтаѣство небесѣне та рѣвъ мѣорѣхъ,
оуѣгѣ, щѣ хѣдить по дорѣгахъ мѣорѣхъ.

Гѣспѣди Бѣже наѣшъ, ѦѦк величѣне ѣмѣ Твоѣ
по цѣлѣѣи землѣ!

Слаѣва Сѣтцѣю, ѣ Сѣнѣ, ѣ Сѣлатѣмѣмъ Дѣхѣви,
тепѣр ѣ зѣвѣжди, ѣ на вѣки вѣчѣни. Ѧмѣнѣ.

Ѧлиѣла, аѣлиѣла, аѣлиѣла, слаѣва Тѣбѣ, Бѣже!
Трѣчи.

Діа́кон прока́зє Малѣ Ёктѣ́нню, по іа́кій Єка-
щенник виголо́шє:

Го́ Ти єси́ Богъ на́ш, і ми́ Тобі́ сла́вѣ при-
но́симо, Сѣ́тцю, і Є́и҃нѣ, і Єка́то́мѣ
Дѣ́хові, тепѣ́р і за́вжди, і на ві́ки ві́чні!

І співа́ється Пса́льма ѿм, ві́рші а́ — є́, на го́лог,
іа́кій припа́де:

Го́споди, клі́чѣ до Тѣ́бе, — ві́слѣхай мене́!
Ві́слѣхай мене́, Го́споди!

Го́споди, клі́чѣ до Тѣ́бе, — ві́слѣхай мене́!
Почѣ́й го́логѣ моли́нна моѣ́, коли́ до Тѣ́бе
на клі́катимѣ! Ві́слѣхай мене́, Го́споди!

Неха́и ста́не моли́тка моѣ́, іа́к кади́нна
перед Тобо́ю; підно́шенна рѣ́к мої́х — іа́к
жѣ́ртка вечі́рна! Ві́слѣхай мене́, Го́споди!

Чите́ць прока́зє да́лі ві́рші по́ черзі з тієї
ж Пса́льми:

Поста́в, Го́споди, сторо́жѣ для оу́ст мої́х,
і двѣ́ри ѡ́хоро́ни для гѣ́б мої́х!

Не даи сѣрцю мойомѹ нахилѣтися до слѣв
лѣвѣхъ, спрѣвѣдлючисѹ в грѣхѣхъ,

З людьми, що рѣблють беззаконство, і не
зидѣсь я з вибраними їх.

Як накаже мене праведник — це милость моя,
сѣлика ж грѣшного не намастити голови моєї.

Бо це й молитва моя про оуподобання
їх; загинули при камені сѣдаї їхні.

Почують слѣв моїхъ, бо конї перемогли.
Як скиба риалї розсипається на землї, так
розсипано кости їхні над безоднею.

Бо до Тебе, Господи, Господи, зкѣрнено
сѣчи мої, на Тебе надіюся, не відвернї дѣшї
моєї.

Стережи мене від сѣтки, що розставили
на мене, і від зидѣань тихъ, що чинять
беззаконство.

Впадуть оу сѣткѹ свою грѣшники, а я
сѣден сѣминѹ.

Псалма рѣа.

Гологом своѣм кличѣ ѣа до Господа, голо-
логом своѣм молюсь ѣа Господѣви.

Вѣаю перед Нѣм прохання своѣ, ждрѣѣ
своѣю Иомѣ розпокѣм.

Коли знемагаѣ в менѣ дѣх мѣи, Тѣ знаѣ
тодѣ стѣжкѣ моѣ.

На дорѣзи цѣи, по ѣакиѣ ходжѣ ѣа, схѣвано
сѣткѣ на мѣне.

Дивлюсь правѣрѣч, ѣ ѣзирѣюсь, ѣ немаѣ
никѣгѣ, хтѣ знаѣ вѣ менѣ.

Немаѣ дѣа мѣне прѣтѣакѣ, никѣгѣ немаѣ,
хтѣ подѣаѣ вѣ про дѣшѣ моѣ.

Кличѣ ѣа до Тѣбе, Господи, ѣ голошѣ:
Тѣ надѣа моѣ, Тѣ моѣ дѣла на землѣ живѣх.

Оубѣаѣ на молѣнна моѣ, бѣ ѣа тѣжкѣ зне-
мѣгѣ! Вѣзволь менѣ вѣд гонѣтелѣк моѣх, бѣ
вонѣ сильнѣици вѣ мѣне.

Вѣрши до Стихѣр на „Господи, кличѣ до Тѣбе“.

На і.

Ріведи з вазниці душа мою, щоб хвалів їа ім'я Твоє.

Круг мене звернуть праведники, як Ти нагородиш мене.

На й; Псалма р'д:

З глибини клич їа до Тебе, Господи: Господи, вислухай голос мого.

Нехай владать оуши Твої оубавними на голос моїнн мого.

На з.

Коли на беззаконна зважатимеш, Господи, — Господи, хто ж оустоїть? Бо в Тебе змішанна єсть.

Ради їмени Твог'о чекаю Тебе, Господи, чекає душа моє слова Твог'о; душа моє надію покладає на Господа.

На д:

Від світанна до н'очі, від світанна нехай вповає Ізраїль¹⁷ на Господа.

Бо оу́ Госпо́да зми́лѡва́нна, і вели́ке оу́
Ньо́гѡ спасі́нна; і Рі́н ви́зколить Ізраї́ла¹⁷ від
оу́сіх неспра́ведли́востей його́.

Псалма рѣі:

Хвалі́те Госпо́да всі́ наро́ди; прославлáйте
Його́, всі́ пле́мена.

Бо ла́ска Його́ ста́ла над на́ми, і пра́вда
Госпо́дна пере́вѡде по́вік.

Сла́ва Сѡтцю́, і Си́нѡ, і Свато́мѡ Дѡху́.
І тепе́р і за́вжди, і на ві́ки ві́чні. Амі́нь.
Діа́кон: Госпо́дѡ помолі́мося!¹⁸

Свеще́нник чита́є ти́хѡ Моли́твѡ Вхо́дѡ:

Рече́ри, і вранці, й сѡ́підна хва́лимо,
прославлáємо, дя́куємо й мо́лимо
Тебе́, Влади́ко ве́о́гѡ! Напра́в моли́твѡ на́шѡ,
я́к кади́нна перед Тобо́ю, і не по́вѣсти сер-
де́ць на́ших нахи́литися до слів а́бѡ дѡмо́к
лѡка́вих, а́лє збережи́ нас від оу́сіх, щѡ під-
стері́гають дѡші́ на́шѡ, вѡ до Те́бе, Госпо́ди,

Гѡсподи, звѣрнено ѿчи наші, і на Тѣбе ми
кловѣємо! Не погоромі нас, Бѡже наш.

Бѡ Тові належить всѧ слава, чѣсть і поклін,
Ѿтцѡ, і Сїнѡ, і Свѧтѡмѡ Дѡхѡ, тепѣр
і зѧвжди, і на віки вічні. Імїнь.

Дїакон, ккѧзвючи ѿрарѣм на сѡхї:

Благословї, Владїко, Вхїд Свѧтїй!

Свѧщенник: **Б**лагословєн Вхїд Свѧтїх Тво-
їх поклѧчѧєнѡ, тепѣр і зѧв-
жди, і на віки вічні!

Дїакон: Імїнь. І кѧдючи виголѡшде: Пре-
мѡдрїсть! Стїймо пристѡйнѡ!

Лїуде: **С**вїтло тїхе Свѧтѡї слави безмѣр-
тногѡ Ѿтцѧ, невѣсногѡ, Свѧ-
тѡгѡ, блаженногѡ, Ісѡсе Христє! Прийшѡвши
на зѧхїд сѡнца, побѧчивши зѡрю вечїрнюю,
— слави́мо Ѿтцѧ, Сїна і Свѧтѡгѡ Дѡха,
Бѡга. Достѡйнѡ ѣ поклѧчає Тебѣ прославлѧти

голосами побожними, Синъ Божий, що життя даєш, томи світ Тебѣ славити.

По цьомуъ Скащенникъ і Діаконъ виходать на Горне Місце.

Діаконъ: Уважаймо!

Скащенникъ: Миръ оугім!

Люде: І адухові твоюму!

Діаконъ: Премудрість! Уважаймо!

І проказується Прокіменъ денний.

ПРОВІЛИМИ НА ВЕЧІРНІ.

Господь царствѣ, в величність прибравъ!

Вірш перший: Прибравъ Господь в силъ,
и сперізава.

Вірш другий: Землю твердѣ поставивъ він,
і не захитається вона.

Вірш третій: Домуки твоюму належить сла-
тисть, Господи, на довгії дні. Псалма 92. ^{1. 5.}

В неділю, на голое й:

Прославляйте теперъ Господа, вси слуги Гос-
подні.

Вірш: ЦО СТОЇТЄ В ДОМІ ГОСПОДНІМ, ОУ ДВОРІ
ДОМѢ БОГА НАШОГѢ. Пс. 133.¹

В ПОНЕДІЛОК, НА ГОЛОС Д:

ГОСПОДЬ ВІСЛѢХАЄ МЕНЄ, КОЛИ Я КЛІКАТИМѢ
ДО НЬОГѢ.

Вірш: КОЛИ КЛІЧѢ Я, ВІСЛѢХАЄ МЕНЄ БОГ
МІЙ. Пс. 4.^{4. 2.}

У ВІКТОРОК, НА ГОЛОС А:

ЛАСКА ТВОЯ, ГОСПОДИ, НЕХАЙ ПРОВОЖАЄ МЕНЄ
ПО ВСІ ДНІ ЖИТТЯ МОГѢ.

Вірш: ГОСПОДЬ ПАСТІР МІЙ, І НИЧОГѢ МЕНІ
НЕ ЗАБРАКНЕ! НА МІСЦІ БАГАТИМ — ТАМ СІС-
ЛІВ ВІН МЕНЄ. Пс. 22.^{6. 1. 2.}

В СЕРЕДѢ, НА ГОЛОС Е:

БОЖЕ, ОУ ІМА ТВОЄ СПАСІ МЕНЄ, І СІЛОЮ
СВОЄЮ СДІ МЕНЄ.

Вірш: БОЖЕ, ВІСЛѢХАЙ МОЛІТВѢ МОЮ, ПОЧУЙ
СЛОВА ОУІТ МОЇХ. Пс. 53.^{3. 4.}

В ЧЕТВЕР, НА ГОЛОС Ї:

ПОМІЧ МОЯ ВІД ГОСПОДА, ЦЮ СТВОРИВ НЕБО
І ЗЕМЛЮ.

Вірш: Йї підношѣ сѣчи свої до нѣба, звїдки
приїде поміч моє. Пс. 120.^{2.1.}

Вї пїятницю, на голоє з:

Божє, заступник мій єси Ти, і ласка
Твоє поперѣдить мене.

Вірш: Вїзволь мене від корогів моїх, Божє,
і від неприємелів моїх боронї мене. Пс. 58.^{10.11.2.}

Треба знати, що колї припадє Піст абѣ „Али-
лаѣ“, то замїсть Прокїмник тижнєвих співаютьса
сѣтї:

Понедїлок.

Алилаѣ! Трічи, на голоє з.

Вірш: Господи, не карай мене в свѣрости
своїй, і не наказуй мене в гнїві Твоїм.
Алилаѣ. Пс. 6.²

Вірш: І на кїки кїчни!

Люде: Алилаѣ!

Вікторок і четвѣр.

Вірш: Прославлїйте Господа Бога нашоєго,
і вклонїйтеся підніжжє нїг Його, бо конє
свѣтє. Пс. 98.^{5.}

Середà.

По цілій землі розійшовся гóлог їх, і в кінці скітє слобà їхні. Пс. 18.⁵

Я не ділю і в пàтницю ввечері ніколи не спібається „Алила́ла.“

Покернѣвшись Свaщє́нник на зàхід, з склaденими рѣ́кaми, стоїть, чекаючи кінцà Прокі́мнѣ; пóти́м вклоняється і відхóдить на місце своє.

По Прокі́мні ж киголо́шє Діа́кон, коли кін єсть, вийшовши пікні́чними двє́рима (à Свaщє́нник стоїть в середині вівтарà перед Свaто́ю Трапéзою) ѡтєю́ Єктє́нію Усє́рднѣ (Рє́кнѣ а́бо Гарáчѣ):

Промóвмо кєі з цілої дшї, і з цілогw
роззмі́нна нaшогw промóвмо!

Лю́де: Го́споди, помі́ади! ѡ́дєн рáз.

Діа́кон: Го́споди Всемо́гучий, Бо́же О́тцїк на́ших, мо́лимо Тебє́, кїслѣхaй нaс і помі́ади!

Лю́де: Го́споди, помі́ади! ѡ́дєн рáз.

Діа́кон: Помі́ади нaс, Бо́же, з вели́кої лaски Твоє́ї, мо́лимо Тебє́, кїслѣхaй нaс і помі́ади!

Лю́де: Го́споди, помі́ади! т́ричі.

про́щення й проба́чення гріхів сла́в Бо́жих,
браті́в свѣто́го хра́мъ цѣло́го!

Ще мо́лимо́сь за блаже́нних і покі́неза-
бѣ́тних фѣнда́торів свѣто́го хра́мъ цѣло́го,
і за всі́х давні́ше поме́рлих Сѣ́тців і браті́в
на́ших, що тѣ́т пово́жнѣ спочи́вають, і за
право́сла́вних по всі́х оу́сѣюдах!

Ще мо́лимо́сь за тѣ́х, що да́ри прино́сять
і га́рнѣ працѣ́ють оу́ свѣ́тѣ і найчесні́шим
хра́мі цѣ́м, трѣ́да́тьсѣ, співа́ють, і за при-
сѣ́тних люде́й, що чека́ють від Те́бе вели́кої
й ще́дрої ми́лости!

Виголо́шення: **Г**о́ Ти ми́лостѣ́вий і чоло-
вѣ́колю́бвий Бо́г є́си, і ми
Тобѣ́ сла́вѣ́ прино́симо, Сѣ́тцю, і Сѣ́нѣ, і свѣ́-
то́мѣ́ дѣ́ху, тепѣ́р і за́вжди, і на ві́ки ві́чні!
Люде́: А́мінь.

Пі́слѣ цѣ́ло́го Чите́ць чита́є:

Рчині́ досто́йними, Го́споди, оу́ ве́чір цѣ́й
від грі́хѣ́ всте́регті́сѣ на́м. Благо́сло-

вѣнний Ти, Господи, Боже Сѣтцѣвъ на́шихъ, величнѣ и просла́влене і́мѣ Твоє́ на вѣки, а́мінь.

Неха́й вѣде, Господи, ла́ска Твоѣ́ над на́ми, бо ми́ впока́ємо на Те́бе! Благословѣ́нный Ти, Господи, навчи́ мене́ заповѣ́тъ Твоѣ́хъ! Благословѣ́нный Ти, Владѣ́ко, дай́ зрозѣ́мити заповѣ́ти Твоѣ́! Благословѣ́нный Ти, Свѣтѣ́й, просві́ти мене́ заповѣ́тами Твої́ми!

Господи, ла́ска Твоѣ́ повѣ́к, не цѣра́йся тво́ринна рѣ́к Своѣ́хъ! Тобѣ́ нале́жить хва́ла, Тобѣ́ нале́жить просла́вленна, Тобѣ́ сла́ва нале́жить, Сѣтцю́, і́ Сї́нѣ, і́ свѣто́мѣ Дѣ́ховѣ́, тепѣ́р і́ за́вжди, і́ на вѣ́ки вѣ́чні, а́мінь.

Піснѣ́ цьогѣ́ Ді́акон виголо́шде́ вѣ́тє́нню Благѣ́льнѣ:

Попо́внимо́ вѣ́чє́рню моли́твѣ́ на́шѣ́ Господе́кѣ́!
Лю́де: Господи, поми́лѣй!

Застѣ́пнѣ́, Спасѣ́, поми́лѣй і́ вѣ́хоронѣ́ насъ,
Бо́же, ла́скою Твоє́ю!

Лю́де: Господи, поми́лѣй!

Діа́кон: Ціло́гѡ вѣ́чора до́кона́логѡ, स्वा-
то́гѡ, спо́кійногѡ ѣ́ безгрі́шногѡ о́у Го́спода
про́сімо!

Лю́де: По́да́й, Го́споди! Те́ ж співа́ють і́ пі́сла
ко́жногѡ да́льшо́гѡ про́хання́.

Діа́кон: Ё́нго́ла спо́кою, про́відника́ ві́рногѡ,
со́хорони́теля ду́ш і́ ті́л на́ших о́у Го́спода
про́сімо!

Про́бачення́ ѣ́ ви́дпу́щення́ грі́хів і́ про́вин
на́ших о́у Го́спода про́сімо!

Ве́сьо́гѡ до́брогѡ ѣ́ по́жито́чногѡ ду́шам
на́шим, і́ спо́кою для́ сві́ту о́у Го́спода про́сімо!

Ці́ов ре́штѡ жи́ттѡ на́шо́гѡ в спо́кої ѣ́ ка-
а́ттї за́кінчили́ ми́ о́у Го́спода про́сімо!

Хри́стиа́ньско́гѡ кінця́ жи́ттѡ на́шо́гѡ без-
бо́лізно́гѡ, бездо́ганно́гѡ, спо́кійно́гѡ, і́ до́-
бро́гѡ со́пра́вданна́ на стра́шні́м се́ді Хри-
сто́вім про́сімо!

Пре́сва́тѡ, пре́чи́стѡ, пре́благосло́ве́ннѡ,
сла́венѡ Вла́дичи́цю на́шѡ. Богоро́дицю і́ все-

дікѸ Марію зо всіма сватїми поманѸвши,
самїх себѣ і сѸдѣн сѸдногѸ, і вє життѸ
наше ХристѸ БогѸ дорѸчімо!

Люде: Тобі, Гóсподи!

Виголо́шення: **Г**ò Тї милосéрдний і чоловіко-
любний Бог єси, і мї Тобі
сла́вѸ прино́симо, СѸтцю, і Сї́нѸ, і свато́мѸ
ДѸхoкi, тепѣр і зѸвжди, і на віки вічні!

Люде: А́мінь!

СвѸщѣ́нник: Ми́р оу́сім!

Люде: І ДѸхoкi тво́йомѸ!

Ді́акон: Го́лови на́ші вкло́німо перед Гóсподом!

Люде: Тобі, Гóсподи!

По Благáльній в́ктєній СвѸщѣ́нник стїхѸ про́казѸє
Моли́твѸ Голокoнахї́лення:

Гóсподи, Гóже на́ш, Тї нѣбо нахили́в
і зійшо́в на спасѣ́ннѸ ро́дѸ людськóгѸ,
зглѸньсѸ на слѸг Твоїх і на наслѣ́дѸ Твоє⁹.
Бо́ перед Тобо́ю, стра́шнім і чоловіко́любним
свѸдѣ́ю, схи́ляли слѸги Твої го́лови, і ши́ї

Свої скоріли, не від людєй надіючись помічи,
 але Твоєї сподіваючись ласки, і твогò че-
 каючи спасінна. Бережи їх на всьак час, —
 тепер, і в вечір цей, і в настѣпаючѹ ніч, від
 оугакогѹ вѹрога, від оугакогѹ сѹпротівногѹ
 чинѹ діавольскогѹ, і від дѹмѹк мѹрних,
 і побѹжань лѹкавих.

Виголошенна: Нехай вѹде владѹ царствѹ Твогò
 благословенна і найславнѣша, Сѹтцѹ, і Сїна,
 і Свѹтѹгѹ дѹха, тепер і звѹжди, і на кїни
 кїчні!

Людє: Амінь.

Пѹтим Стихїри Стихѹвнї. До нїх такї кїршї
 (Псѹльма рѣк):

Вїрш а: **П**о Тѣбе, щѹ живѣш на нѣбї, звѹ-
 джѹ їѹ сѹчи свої. Сѹтѹ їѹк сѹчи
 слѹг звѣрнено до рѹкнї госпѹдарїк своїх, їѹк
 сѹчи слѹжнїцї до рѹкнї госпѹдїнї своєї, — тѹк
 і нѹшї сѹчи позирѹють на Гѹспѹда Нѹга нѹшогѹ,
 аж пѹки не змїѹвѣтьсѹ вїн над нѹми!

Вірш 6: **З**мілѡдѣса над нами, Господи, зми-
лѡдѣса над нами, бо ми надтѡ
нaтeрпѣлeсa гóрa. Слoвaнѣкѡ дѡшa нaшa нa-
пóкнилaсѡ пoгóрдoю бaгáтих ѿ знeвáгoю гóрдих!

Слáкa... ѿ тeпѣр..., ѿ Пoгoрóдичний. Пeслà цѣлoгѡ
спікáємo мoлитвѡ ск. Симeѡнa Пoгoпpіѣмцa:

Піні відпѡскáєш слзгѡ Свoгѡ, Влaдѣкo,
пo слóвѡ Твoйóмѡ, зaспoкóєним, бo бá-
чили сѡчи мoї спaсіннa Твoє, кoтрѣ пpигoтóвнe
єсѿ оу́сім лю́дaм, свѣтлo нa пpocвѣтѡ нeвѣрних,
ѿ слáкѡ нaрoдѡ Твoгѡ Ізрáїльськoгѡ²⁰. 6к.
Дѡкѣ, II, 29—32.

Читѣць: Свaтѣй Бóжe, Свaтѣй Вpѣпкий, Свa-
тѣй Бeзмѣртний, пoмѣлѡдѣ нaс! Тpѣчѣ.

Слáкa Сѡтцю, ѿ Сѣнѡ, ѿ Свaтóмѡ дѡхoвѣ,
ѿ тeпѣр, ѿ зáвжди, ѿ нa вѣки вѣчнѣ! Їмѣнь.

Пpесвaтáм Тpóйцe... Слáкa Сѡтцю... Сѡтчe
нaш... днeк. ст. ѿ.

Внгoлóшeннa: **Б**ò Твoє єсть цáрствo, ѿ сѣлa,
ѿ слáкa, Сѡтцá, ѿ Сѣнa,

і Євѣто́гѡ Дѣ́ха, те́пер і за́жди, і на
вѣ́ки вѣ́чні.

Ді́оде: А́мінь.

Писа́ цѣ́огѡ Тропа́р скѣ́та, а́вò скѣ́тогѡ, а́вò
де́нний. Сла́ва... і те́пер..., Богоро́дичний. І Відпѣст.

І коли́ вѣ́кає́ Піст, і спі́вано „А́ннаѢ“, то́
прока́зѣтьсѧ ѡ́тєі Тропа́рі, на го́лос Д:

Богоро́дице́ Ді́во, ра́дѣ́йсѧ! Благода́тнаѧ
Ма́ріє, Госпо́дь з Тобо́ю! Благосло-
ве́нна Ти́ між жо́на́ми, і благосло́ве́н па́д-
ті́ла Твогò, бо Ти́ поро́дила є́си Спа́са дѣ́ш
на́ших! Пока́ін.

Сла́ва О́тцю́, і Сі́нѸ, і Євѣто́мѸ Дѣ́хові.

Хресті́телю Христо́вий, всі́х на́с спо́мани,
щобѣ́и кѣ́зколитисѧ на́м від грі́хѣ́к на́ших,
бо Тобі́ данò благода́ть моли́тисѧ за на́с! Пока́ін.

І те́пер і за́жди, і на вѣ́ки вѣ́чні, а́мінь.

Моли́тисѧ за на́с, Свѣ́ті А́пòстоли, і всі́
Свѣ́тії, щобѣ́и кѣ́зколитисѧ на́м від

вїд та жрвї, бò мї маємо нас, гарлчих за-
стѣпників перед Спасом! Поклін.

Пїд Твою милость привигаємо, Богорó-
дице! Молїнна нашоґо в жрвї не цѣ-
раїса, а́лє вїд вїд нас вїзволи, єдина чїста, єдина благословєнна!

Молїтка за Сѣчїзнѣ.

Пекєсний Царю, Боголюбївѣ й Богом бе-
режєнѣ Сѣчїзнѣ н'шѣ змїцнї, вїрѣ
ствердї, наро́ди втихомир, скїт заспокїй,
святїй Манастїр цєй (а́бò: мїсто цє) в добрі
збережї! Давнїше помєрлих Сѣцїк ї братїк
наших в сѣєлах прáведних сѣєлї, а́ нас, що
каємося та сповїдаємося Тобї, приймї, бò Тї
милосєрдний ї чолов колюбний!

Великопїсна молїтка св. Єфрема Сирїянина.

Пòсподи й Владїко життє моєґо! Дѣха
лїнїєства, безнадїйности, владолїбєства
та пѣстомòвности не даї менї! Поклін.

Душа ж невинности, покори, терпіння та
любоби пошай мені, сльзи Твоїм! Покаян.

Так, Господи Царю! дай мені вачити про-
вини своі, і не сдїти брата моєго, бо Ти
благословен єси на віки вічні! Амінь. Покаян.

Молітва.

Найкатица Тройце, єдиноєстотна владо,
неподільне царство, владогу добра по-
чатко, — оуподобай же й мене, грішного:
змицни, крозми серце моє, і вєю скверно
моє відними! Прогитай мій розум, щобі по-
вєлчачену їа слави, виспівував і вєлонївєс,
та промокає: єдин свѣт, єдин Господь Ісус
Христос, на славо Бога Отца, амінь.

Нехай вєде імѣ Господне благословєнне
від тепер і до вік! Трічі.

І читается Псалмъ 118-го.

Хвалитимъ Господа повєлчачену, хвала
Игоу зажди в устах моїх. Господом
похвалиться душа моя, — нехай почують

тіхії і нехай звеселаться. Величайте Господа
 зо мною, і піднесім імя Його разом! Як
 швидко Господа, і Він виллхав мене, і від
 оуїх скорбот моїх визколив мене. Пристѣпїть
 до Нього і просвітїться, і лица ваші не ѡсоро-
 маються. Цей оубоґий кликав, і Господь почѣв
 його, і від всіх скорбот визколив його. Стане
 в зброї Ангел Господній довкола тих, що во-
 ляться Його, і ѡборонить їх. Спробуйте, і по-
 бачите, іакїй добрий Господь; щасливий чоловік,
 що надїю покладає на Нього! Бїйтеся Господа,
 всі святїї Його, бо немає недостатків оу тих,
 що воляться Його. Багатї оубоґиють і стають
 голодними; а тїм, що шдкають Господа, не
 забракне ніякого добра. Прийдїть, діти, по-
 слухайте мене; страхъ Господеньомъ навчѣ вас.
 Хто той чоловік, що бажає життя, що радий
 бачити щасливі днї? Здержѣй іязика свого
 від злѣгъ, і оуста твої щоб не мѡвили лѣ-
 кавства. Ухиляйся від злѣгъ і чини добре;

ш҃каѣ Спокою і прамѣи до ньогѡ. Сѡчи Гос-
пѡдни на прѣведнихъ, і оуши Иогѡ для мо-
литви їхъ. А лице Госпѡдне прѡти злочинцѣвъ,
щобѣ стѣрти з землі памѣть за нихъ. Кличѣть
прѣведники, і Госпѡдь слѣхає їхъ, і від всѣхъ
скорбѡт їхнихъ визволає їхъ. Близький Госпѡдь
до тихихъ сѣрцемъ, і дѣхомъ покѣрнихъ Він ви-
зволає. Багатѡ скорбѡт оу прѣведнихъ, але
від оуцѣхъ нихъ визволить їхъ Госпѡдь. Стережѣ
Госпѡдь всѣ кости їхнѣ; ни сѡднѣ з нихъ не
перелѡмиться. Смерть грѣшниківъ люта; а тѣ,
щѡ ненавидѣть прѣведногѡ — прогрішѣться.
Визволить Госпѡдь дѣши слѣгъ своѣхъ, і не
загинѣть тѣ, щѡ надѣю покладають на Ньогѡ.

По цьомѣ Псалма рѣд:

Прославлѣтимѣ Тебѣ, Бѡже мій, Царю мій,
і благословѣтимѣ імѣ Твоє покік
і на вѣки вѣчні! Повѣдѣннѡ вѣдѣ благо-
словѣти Тебѣ, і хвалити імѣ Твоє покік
і на вѣки вѣчні! Великий Госпѡдь, і над мірѣ

Слávний Ві́н, і вели́чності Йогw̃ немає кінцá. З ро́дѸ в рід хвалі́тимѸ діла́ Ткої́ і с̀поки́да́тимѸ про мо́гѸтність Твою́. БѸ́дѸть ро́с-пові́да́ти про слáвнѸ вели́чність свѣ́тіни Твоє́ї, і про дівні́ рі́чі Ткої́ перека́зѸвати. Ро́ска́жѸть про мо́гѸтність страши́х діл Ткої́х, і про вели́чність Твою́ с̀поки́да́тимѸ. БѸ́дѸть ви́голо́шѸвати про па́м'ять вели́кої до́вроті Твоє́ї, і спра́ведли́вістю Твоє́ю вті́шатисѧ. Мило-се́рдний і ласка́вий Госпо́дь, довго́терпели́кий і найми́лостиви́ший. До всі́х до́брий Госпо́дь, і ла́ска Йогw̃ на всі́х спра́вах Йогw̃. Не́ха́й просла́вля́ють Тебе́, Го́споди, всі́ діла́ Ткої́, а́ преподо́бні Ткої́ не́ха́й благо́слови́ють Тебе́. Сла́вѸ ца́рєтка Твогw̃ не́ха́й пропові́дѸють, і про мо́гѸтність Твою́ не́ха́й перека́зѸють, щоби́ ді́тлѧ лю́дьськи́м ро́спові́сти про си́лѸ Твою́ і про слáвнѸ вели́чність ца́рюка́нна Твогw̃! Ца́рюка́нна Твоє́ — ца́рюка́нна на ві́ки, і вла́да Твоѧ́ — і́з ро́дѸ в рід. Ві́рний

Господь оу всіх словах Своіх і скатій оу
 всіх ділах Своіх. Піддѣржує Господь оу всіх
 падаючих, і піднімає всіх повалених. Їм
 всіх на Тебе вповають, і Ти даєш їм по-
 жівѣ своєчаснѣ; відкриваєш Ти рѣкѣ Своєй,
 і кє живє вдовольнаєш ласкою Своєю. Спра-
 ведливий Господь оу всіх дорогах Своіх і скат-
 тій оу всіх ділах Своіх. Близькій Господь
 до всіх, що каичуть Йогѣ, що каичуть Йогѣ
 в правді. Він вчинить волю тїх, що во-
 лять Йогѣ, і молитви їхні вїсладхає, і спасє
 їх. Стережє Господь оу всіх, хтѣ любить Йогѣ,
 а грїшників оу всіх вїнищить. Ёста мої вѣ-
 дуть голосїти хвалѣ Господню. Нехай кожна
 людина прославає імѣ скатєє Йогѣ повѣк
 і на вѣки вѣчні!

і по цьомѣ:

Постойнѣ є поправді величати Тебѣ, Бого-
 родицю, завжди блаженнѣю и найне-
 порѣчнѣю, і Матір Бога нашогѣ. Чесні-

шю Херувімів, і славішю без рівнянн
Берафімів, що породила Бóга-Слóво чéстоу,
правдівю Богородицю, Тебè величаємо.

Тáк в́дкáє о́у Великий Пíст. А́ коли́ ї́нший Пíст,
і спі́кано „А́лиа́“, то по поклóнах, по Три́ска́тім
і по ви́голо́шенні про́казу́ємо: „Гóсподи, поми́а́й!“
кí раз, „Сла́ва і тепéр“, і зно́в: „Гóсподи по-
ми́а́й!“ три́чі. „Повла́гослові́.“ І відп́ст. А́ коли́
„Бóг — Госпо́дь“, то по Три́ска́тім Тропа́р дíнний.
І відп́ст.

Діа́кон: Премудрість!

Лю́де: Повла́гослові́!

Сващ́енник: Бла́гословéн Христóс Бóг на́ш
повла́кчáєш, тепéр і за́вжди, і на ві́ки ві́чні!

Лю́де: А́мінь.

Змі́цний, Бóже, Боголю́біє і Бóгом ве-
режéн Св́тчи́зн на́ш³, Гóлов³ дер-
жа́ви на́шої, Прескíтаний Ћ́рда, і всè Христо-
лю́біве Во́їнство³, сват³ правосла́вн³ ві́р³,
і правосла́вних христи́а́н пові́к ві́к³!

Свѣщенникъ: Найсвѣтіша Богородице, спаси насъ!

Люде: **Ч**еснішю Херувімімъ, і славнішю безъ рикнанна Серафімімъ, що породила Бога-Слово чистою, правдивішю Богородицю, Тебѣ величаємо!

Свѣщенникъ: Слава Тобі, Христе Боже, надіє наша, слава Тобі!

Люде: Слава Отцю, і Сіну, і Свѣтому Духови, і тепер і завжди, і на віки вічні. **Амінь.**

Покернувшись Свѣщенник до людей, із Свѣтихъ братъ проказує відпуст.

Люде: **Амінь.**

Свѣтѣ Православнѣ¹ Церквѣ і кірѣ христіанськѣ, Боголюбивѣ й Богомъ береженѣ Отчизнѣ наші², Пресвітлий Їрладъ нашъ, і всѣ Христолюбивѣ Роїство³, Високшпре-
свѣщенногѣ Митрополита нашогѣ (іма),
Превсвѣщенногѣ Єпископа (назва катедри

і і́мля), парафі́ян скато́гѡ хра́мѡ цѣло́гѡ, і всі́х
правосла́вних Христі́ян, Го́споди, збережи́ їх
на до́вгий лі́та!

В кінці́ Вечі́рни прока́зється це́ ѡ́тєлѡ Моли́тка
Св. Васи́ла Вели́когѡ:

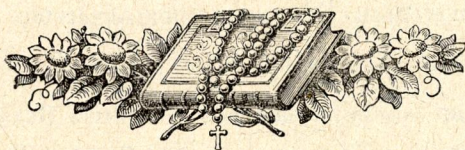
Благосло́вєні є́си, Го́споди, Влади́ко Все-
моѓучий! Ти́ де́нь просві́тив сві́тлом
со́ншним, а́ ніч зкесе́лік зоро́мни пала́ючими.
Ти́ вчини́в на́с досто́йними це́й де́нь пережи́ти
і набли́житисѡ до поча́ткѡ но́чі. Ві́сладхай
моли́нна на́ше і всі́х люде́й Сво́їх, і всі́м на́м
про́сти грі́хн до́брові́льні й недо́брові́льні! При́ймнѡ
вечі́рни моли́тви на́ші, і пошли́ на наслі́дѡ
Своє́⁹ вели́кѡ сі́лѡ ми́лости й ла́ски Твоє́ї!

За́слоннѡ на́с скати́ми а́нгола́ми Сво́їми,
сзвбро́й на́с звбро́єю спра́ведли́вості Своє́ї, во-
рони́ на́с пра́кдою Своє́ю, стережи́ на́с сі́лою
Своє́ю, ві́зколи на́с ві́д всі́яко́ї небезпéки, ві́д
всі́яких хі́трощѡк воро́жих!

І пошлй нам і цей вѣчир, з ніччѣ настѣпною, досконалий, святий, спокійний, безгрішний, неспокѣлибий, без недобрѣх мрѣй, так само и вѣ днѣ життѣ нашогѣ, за молитвами святої Богородици, і вѣх святих, що від вѣкѣ Тобі милі!

КІНЕЦЬ

Богѣ на славу, а Нарѣдові
Українськомѣ на щастѣ.

II.

ПОВЕЧІРРА ТА ПІВНІЧНА ВІДПРАВА.

Скащенник виходить перед Віктар, і кчинівши трі поклони, починає:

Благословен Бог наш повсакчасно, тепер і завжди, і на віки вічні!

Читець читає встановлене. Вчинівши Скащенник трі поклони, зараз вертається до Віктара. По Тропарях Скатий Божє, Отче наш. По Чеснішю Херсвїмїв виголошення:

На Повечїрї: Молїтвами святих Отцїв наших, Господи Ісусе Христе, Боже наш, помилуй нас!

А на Північний Службі: Боже, зми́лася над
на́ми і по́благоволі на́с, ѡблѣ́ ли́це́м Сво́їм
на́с і по́ми́луй на́с!

По Тропа́рѣх, на го́лос 3:

По́ми́луй на́с, Го́споди, по́ми́луй на́с, бо
жа́дногѡ ѡпра́вданна не зна́ючи, ми,
грі́шні, То́бі, ї́ак Влади́ці, цю моли́тву при-
но́симо: по́ми́луй на́с!

Сла́ва О́тцю, і Сі́ну, і Свѣто́му Дѡху́.

Го́споди, по́ми́луй на́с, бо на Те́бе впо-
ба́ємо, не гні́байся ве́лыми на на́с, і не
па́м'ята́й беззако́нна на́ші, але згла́нься ѡ те-
пе́р, ї́ак Милосе́рдний, і ви́зволи на́с від коро-
гі́к на́ших! Бо Ти є́си Бо́г на́ш, а ми лю́де
Тво́ї, всі ми тво́рінна рѡ́к Тво́їх, і і́мѧ
Твоє́ призива́ємо!

І тепе́р і за́вжди, і на ві́ки ві́чні.

Дже́ри милосе́рда відкрий на́м, ла́ски по́кна́м
Богоро́дице, що́би, надію́чись на Те́бе,
ми не загі́ншли, але́ щоб Ти ви́зволила на́с

ВІД ВІД, БО ТИ ЄСІ СПАСІННА РОД ХРИСТИ-
АНЬКОГВ!

На ПІКНІЧНИЙ СЛАЖВІ ВИГОЛОШДЕ СКАЩЕННИК СЪТІЮ
БКТЕНІЮ:

ПОМІАДИ НАС, БОЖЕ, З ВЕЛИКОЇ ЛАСКИ СВОЄЇ,
МОЛИМОСЬ ТОБІ, ВІСЛАХАЙ І ПОМІАДИ!
ЛЮДЕ: ГОСПОДИ, ПОМІАДИ! ТРИЧІ.

ЩЕ МОЛИМОСЬ ЗА ЗВЕРЄЖЕННА СКАТОГВ
ХРАМВ (АБО МАНАСТИРВ) ЦЬОГВ, МІСТА ЦЬОГВ,
І ВІАКОГВ МІСТА І ЗЕМЛІ ВІД ГОЛОДВ, МОРВ,
ТРВГВ, ЗАІКИ, СІГНІЮ, МЕЧВ, НАПАДВ ЧВЖІНЦІК
І ДОМОВОЇ ВІЙНИ; ЗА ТЕ, ЩОВ МИЛОСІРДНИЙ
І ЧОЛОВІКОЛЮБНИЙ БОГ НАШ БДВ МИЛОСТІВИМ
ТА ЛАСКАВИМ ДО НАС, ЩОВ ВІДКЕРНДВ НІН ВІАКВ КАРВ
І ЗАРАЗВ, ЩО НА НАС ІДЕ, І ВІЗКОЛИК НАС ВІД
ПРАВДИКОЇ ПОГРОЗИ СВОЄЇ, І ПОМІАДКАВ НАС!
ЛЮДЕ: ГОСПОДИ, ПОМІАДИ!

ВИГОЛОШЕННА: ВІСЛАХАЙ НАС, БОЖЕ, СПАСІ-
ТЕЛЮ НАШ, НАДІЄ ВІІХ КІНЦІВ ЗЕМЛІ І ТІХ, ЩО
В МОРІ ДАЛІКВ; І МИЛОСТІВИЙ, БДВ МИЛО-

стіким, Владіко, до гріхів на́ших, і помі́луй
на́с! Бо Ти Милості́вий і Чолові́колю́бний
Бо́г єси, і ми́ Тобі́ сла́ву прино́симо, Сѣ́тцю,
і́ Є́и҃с, і́ Свѣ́томꙋ Дꙋ́хові, те́пер і́ за́вжди,
і́ на ві́ки ві́чні.

Лю́де: А́мінь.

Свѣ́щенник: Сла́ва Тобі́, Христе́ Бо́же, наді́є
на́ша, сла́ва Тобі́!

Лю́де: Сла́ва... і́ те́пер... Го́споди, помі́луй!
три́чі. По́благослови́!

Свѣ́щенник чі́нить відпѣ́т:

Христос, правді́вий Бо́г на́ш, мо́літвами
Пречи́стої Свѣ́ї Ма́тері, преподо́бних
і́ Богоно́сних Сѣ́тцїв на́ших, і́ всі́х свѣ́тих,
змі́луеться ѡ́ спасѣ́ на́с, во́ І́и҃с Мило́сѣ́рдний
і́ Чолові́колю́бний!

На По́кечіррі́ і́ Пі́внічній Слѣ́жбі́ по відпѣ́сті Свѣ́-
щенник чі́нить поклі́н бра́ттам і́ промо́клає:

Поблагослови́ть, Сѣ́тці́ свѣ́тії ѡ́ бра́ттам,
і́ про́стїть мені́, грі́шномꙋ, що́ на́гри-

шіѣ ѡ в цѣй дѣнь діломъ, слѡвомъ, дѣлкою
і всіма моїми члѣтѣми!

Ѧ братѣа відпокидають:

Бѡгъ нехѣй прѡститѣ Тѡбѣ і змѣлѣтьсѣ,
Сѡтче свѣтїй!

І чїнають покаїнъ, проказѣючи ѡтѣе прощѣннѣа:

Пѡблагодѣлюѣ менѣ, Сѡтче свѣтїй, і прѡстї,
щѡ нагрѣшїѣ ѡ в цѣй дѣнь діломъ, слѡвомъ,
дѣлкою і всіма моїми члѣтѣми, і помѡлісѣ
за мѣне, грѣшнѡгѡ!

Свѣщѣнникъ відпокидаѣ: Бѡгъ дѣлкою своѣю не-
хѣй прѡститѣ і помѣлѣе оуѣїхъ нѣсѣ!

І свѣщѣнникъ виголѡшѣѣ ѡтѣнїю:

Помѡлімосѣ за свѣтѣ Правѡславнѣ¹ Цѣр-
кѣѣ, і за висѡкѡпрѡсвѣщѣннѡгѡ Ми-
трополїта нѣшнѡгѡ, (їмѣа), Прѡсвѣщѣннѡгѡ
ѣписѡпа (нѣзка катѣдри та їмѣа), і за всїѡ
Христѡвѣ братѣтїю нѣшнѣ!

Людѣ по кѡжнїмъ прохѣннї спївають: Гѡспѡди,
помѣлѣї!

За БоголюбівѸ й Богом бережѸ СѸтчізнѸ
нашѸ²!

За ГóловѸ Держáви нашої, і за вкѸсь
ПресвѸтлий, Їрлд!

За поспіх та зміцнення ХристолюбівогѸ
Воїнства³!

За тѸх, що ненавидать і що любать нас!

За тѸх, що нас жалють і що помага-
ють нам!

За тѸх, що припорѸчили нам, недостой-
ним, молитисѸ за них!

За визколення полонѸних!

За помѸрлих СѸтцѸв і братѸв наших!

За тѸх, що на морі плѸвають!

За тѸх, що в немочах лежать!

Помолімося і за примноження пабѸдів зѸмних!

І за всѸкѸ дѸшѸ християнськѸ правослáвнѸ!

Проглáвмо побѸжних правѸтелѸв!

Правослáвних ЇрхїерѸїв, і фѸндáторѸв скв-
тогѸ ХрáмѸ цѸгѸв!

Батьків наших, і всіх давніше померлих
 Отців і братів наших, що тут повожню
 спочивають, і православних по всіх оугодях!
 Предстоатель: Промовмо й за себе самих!
 Люде: Господи, помилуй! трічі.

Виголошення: За молитвами Пречистої Твоєї
 Матері, преподобних і Богоносних Отців
 наших Антонія й Феодосія, і інших чдо-
 твóрців печерських, і всіх святих, Господи,
 Ісусе Христе, змілуйся над нами!
 Люде: Амінь.

А к святий Великий Піст, замість Відпѣстѣ, на
 Великім Покечіррі Святи́нник проказує ѡтцѹ мо-
 лѣтвѣ:

Владіко Наймилостивіший, Господи, Ісусе
 Христе, Боже наш, молитвами най-
 святищої Владичиці нашої Богородиці і Вседіви
 Марії, сілою дорогоцінногѡ й ѡживляючогѡ
 Хрестѹ, заступництвом чєсних небєсних Сїл Без-
 тілних, чєсногѡ славногѡ Пророка, Предтєчи

й Хрестітеля Івана, Святих Славних і всехвальних Апостолів, Святих Славних і добрих переможців мучеників, преподобних і богородицих Отців наших, Святих і праведних Богошлюбів Ілліма й Анни, преподобних і Богородицих Отців наших Антонія й Феодосія і інших чудотворців Печерських і всіх Святих Твоїх, — вчини молитву нашу приємною, подай нам прощення прокін наших, покрій нас захистом крила Своїх, віджені від нас всіх ворогів і супротивників, і заспокій життя наше! Господи, зміладися над нами і над світом твоїм, і спаси душі наші, бо Ти милосердний і чоловіколюбний!

І на Північній Службі недільній по виголошенні: Божє, зміладися над нами ст. 3а, Скащенник проказує Молитву до Найсвятишої Тройци, твор монаха Марка (друк. далі):

Всемогуча й уживаюча Свята Тройце...

На великім Повечіррі оу великий Піст після Сімбаул Віри проказуються інші кірші молитовні:

Найсвѣтіща Владічице Богородице, моли
за нас грішних!

Всі небесні сили свѣтихъ ѿнголів та Архан-
голів, моли́ть за нас грішних!

Свѣтій Іо́анне, Проро́че й Предте́че й Хрес-
ті́телю Го́спода на́шого Ісуса Христа, моли́
за нас грішних!

Свѣті сла́вні Апостоли, Проро́ки і Мѣче-
ники, і всі свѣті, моли́ть за нас грішних!

Преподо́бні й Богоно́сні О́тці на́ші, про-
відники́ й всеві́тні оу́чітелі, моли́ть за нас
грішних!

[Свѣтій благові́рний і рикнапосто́льний
вели́кий кня́зю Украї́нський²¹ Володи́мире, моли́
за нас грішних!

Блаже́нна вели́ка княгі́не Украї́нська²¹ Со́льго,
моли́ за нас грішних!

Свѣті благові́рні князі́ Украї́нські²¹ і Мѣ-
ченики Бори́се, Глі́бе та І́гору, моли́ть за нас
грішних!]

Преподобні й Богоносні Свѣтці наші Антоніє
й Феодосіє, і всі преподобні Печерські, моліть
за нас грішних!

Тѣм згадаємо й святігw Хра́м8.

Неповорна, недослажна і божественна сила
дорогоцінногw й ѡживляючогw Хреста, не лиші
н'є грішних!

Бо́же, бѣдь милості́вим до нас грішних!

Бо́же, бѣдь милості́вим до нас грішних,
і поміади нас!

КІНЄЦЬ.

III.
СВѢТѦ
РА́ННА ВІДПРА́ВА.

Стоячи Євѣщенникъ въ Єпитрахію передъ Свѣтѣмъ Престо́ломъ і держа́чи въ пра́вій рѣцѣ кади́ло, почина́є:

Благосло́вѣнъ Бо́гъ на́шъ по́вселча́снъ, тепѣ́ръ і за́вжди, і на ві́ки ві́чні!

І кади́ть Свѣтѣ́й Престо́л, Жерти́чника, Ві́ктар, всю́ Церкву́ і люде́й.

А́ Читѣ́ць чита́є, що́ по́ложено, чита́є ки́ра́знъ и́ пово́ли, по́ки Євѣщенникъ кади́ть св. Хра́м.

Пі́д ча́с Ве́ликогоу́ По́стѣ, по́ Благосло́вѣннѣ Євѣщенника́, чита́ємо:

А́ми́нь. Свѣтѣ́й Бо́же, Свѣтѣ́й Врѣ́пкий, Свѣтѣ́й Безсмер́тний, поми́лѣй на́с! трѣ́чі.

Сла́ва Сѣтцю́, і Сї́н҃у, і Свѣто́м҃у Дѣ-
ху́, і тепѣ́р і за́вжди, і на ві́ки ві́чні!
А́мінь.

Прекѣта́а Тро́ице, поми́луй на́с; Го́споди,
вѣ́дь ми́лостивим до грѣ́хѣв на́ших; Вла-
ди́ко, про́сти беззако́нства на́ши; Свѣти́й,
згла́нься ѡ́ сцѣ́лѣнїемъ на́ши, ѡ́мени Тво́гѡ
ра́ди.

Го́споди, поми́луй! трї́чі.

Сла́ва... і тепѣ́р...

О́тче на́ш, що́ є́си на не́бі! Не́ха́й скл-
ти́ться і́мѣ́ Твоѐ; не́ха́й прї́йде
ца́рство Твоѐ; не́ха́й вѣ́де во́ла Твоѡ́, ѣ́к на
не́бі, та́к і на зе́млі. Хлі́б на́ш цю́де́нний да́й
на́м сѣ́огѡ́дні; і про́сти на́м про́кїни на́ши,
ѣ́к і ми́ про́ща́ємо винѣ́ватца́м на́шим, і не
введе́и на́с о́у спо́кѡ́ю, а́лє ви́зболи на́с від
лѣ́кавогѡ.

Свѣ́щенникъ: **Б**о́ Твоѐ́ є́сть ца́рство, і́ си́ла,
і́ сла́ва, Сѣтцѡ́, і́ Сї́на,

і Свѣто́гѡ Дѡ́ха, те́пер і за́вжди, і на
вѣ́ки кѣ́ни!

Чите́ць: А́мінь. Го́споди, поми́луй! кѣ́ рѣ́з.
Сла́ва... і те́пер...

Прийді́ть, покло́німо́сь Ца́реві, на́шому
Бо́гу!

Прийді́ть, покло́німо́сь і припаді́м до Христа́,
Ца́рѣ, на́шого́ Бо́га!

Прийді́ть, покло́німо́сь і припаді́м до Са-
мо́гѡ Христа́, Ца́рѣ і Бо́га на́шого́!

І чита́ються Пса́льми дѣ і кѣ́-та.

Ко́ли ж Ве́лікогѡ По́стѡ не́має, то́ по Благосло-
ве́ннї Свѣщѣ́нника відрѣ́зѡ чита́ємо: Прийді́ть, по-
кло́німо́сь трѣ́чі і Пса́льми дѣ і кѣ́.

Пса́льма дѣ.

Нехай́ вѣ́сѣдѡхѣ́ Тебѣ́ Го́сподь в де́нь жѡрѣ́и,
неха́й воро́нить Тебѣ́ і́мѣ́ Бо́га І́ко-
воко́гѡ⁴. На́й пошлѣ́ Тобѣ́ по́моч від Свѣ́тіни,
і з Си́онѡ на́й застѡ́пить Тебѣ́. Щоб па-
мѣ́та́в Ві́н про вѣ́ жѣ́ртви Тво́ї, і ціло-

пáлєнна Твоє цюб Стáло мѣлим. Цюб послáв
Товѣ Господь по сѣрцю Твоѣомѹ, і вѣ зá-
мири твоѣ цюб вѣповник. Звеселѣмось за спа-
сѣнна Твоє, і в імѣ Господа Бѣга нáшего
покеличáймось. Нехáй задокольнѣть Господь
вѣ прохáнна твоѣ. Тепѣр ѣ познáв, цю спа-
сáє Господь Помáзанника Свогѹ, слáхæ
йогѹ з нѣба свáтѹгѹ Свогѹ; спасѣнна в сѣлѣ
пáвици Йогѹ. Сѹднѣ велнчáются колєснѣцáми,
á дрѹгѣ кѣньми, á мѣ — імѣм Господа
Бѣга нáшего. Ворогѣв покáзано ѣ попáдали
конѣ, á мѣ встáли ѣ вѣпростáлись. Господи,
спасѣ царѣ^ѹ, і вѣслáхай нáс в дѣнь, колѣ до
Тѣбе вѣдемо клѣкати!

Псáльма Ѣ-та.

Господи, сѣлою Твоєю нехáй звеселѣться
царѣ^ѹ, і спасѣннѣм Твоѣм нехáй вез-
мѣрнѣ радѣ вѣн. Бажáнна сѣрцá йогѹ Тѣ
дæш ѣомѹ, і прохáнна оўѣт йогѹ не вѣд-
кѣдæш. Но Тѣ попереджѣш йогѹ вѣлгогло-

вѣннам ласкавим, Ти кладѣш на головѣ йогѣ
вѣнцѣ з каміню дорогоцінногѣ. Життѣ вѣн
прѣситъ оу Тебѣ, і Ти даѣш йомѣ довго-
літтѣ на вѣки вѣчні. Велика слава йогѣ
в спасѣнні Твоѣм; слава ѣ величність козложѣ
на Ньогѣ. Дай йомѣ благословѣннѣ на вѣки
вѣчні; звеселѣ йогѣ радістю лица Твогѣ. Бо
цар⁵ надію Свою⁸ покладѣє на Господа, і з ласки
Найкѣщогѣ не захитѣється вѣн.

Нехай знайде рѣка Твоѣ вѣх корогѣ
Твоїх; правѣца Твоѣ нехай знайде вѣх, що
ненавидѣть Тебѣ. Ти вчиниш їх в час гнѣвѣ
Свогѣ неначе пѣч ѡгнѣннѣю; Господѣ гнѣвом
Своѣм засмѣтитъ їх, — і пожерѣ їх когонѣ.
Ти знищиш плѣд їх з землѣ, і сімѣ їхнѣ
з дѣтѣй людських. Бо конѣ навелѣ на Тебѣ
лѣхо, задѣмали зѣмири, ѣких не зможѣть
здѣйенѣти. Ти примѣсиш їх до втѣчи, і пѣс-
тиш стрѣлѣ Своѣ проти них. — Піднесѣся ж,
Господи, в силѣ Своѣй, і ми вѣдемо виспѣ-
вѣкати ѣ прославѣти могѣтність Твою!

По цьомѢ Слава... і тепѣр. Свѣтій Бѣже.
Пресвѣтѣ Трѣице. Ѡтче наш. І Тропарі ѡтѣ.

Спаси, Господи, Нарѣдъ Бжій і повлагодіє
наслідадѣ Твоѣ⁹, перемогѣ Христолюбів-
комѣ воїнствѣ нашомѣ на ворогів подай,
і короні Хрестомъ Своімъ зѣмаю Твою.

Слава Ѡтцю, і Сынѣ, і Свѣтомѣ дѣхові.

Христѣ Бѣже, що на Хрѣстѣ зъ вѣлі Своѣї
Лзійшовъ, пошай ласкѣ Своѣ Богоябівій
і Богомъ береженій Ѡтчизні нашій²! Звесели
Силою Своєю вѣрний Нарѣд¹⁰ наш — пошай
Иомѣ перемогѣ на сѣпротивників, бо вінъ
в помѣчъ має Твоѣ ѡрѣжжа спокѣю, знакъ
перемѣги неповѣрний.

І тепѣр і зѣвжди, і на вѣки вѣчні, амінь.

Пайслабніща Богородице, Застѣпнице мѣч-
намъ й вѣрнамъ, не цѣрайся, милості-
ва, молитѣвъ нашихъ. Змщний Богоя-
бівѣ й Богомъ береженѣ Ѡтчизнѣ нашѣ²,
спаси відъ Тебѣ владѣю сѣбарѣваний Нарѣдъ

наш¹⁰, і пошлй ЙомѢ з неба перемогѢ, є̀⁰
Тй Бѡга породила є̀си, є̀дина благословє́нна!

По цьомѢ Свщє́нник, оу́кнйшѡкши оу́ Віктар,
виголо́шдє ѡтцѹ́ Є́ктє́нню:

Помі́лди нас, Бѡже, з вели́кої ла́ски Своє́ї,
мо́лимоєь Тобі́, вїсладѡхай нас і по-
мі́лди!

Лю́де: Гѡсподи, помі́лди! трі́чі. І по трі́чі ж
спіка́ють і по ко́жнім да́льшим прох́аннї.

Щє́ мо́лимоєь за СвѡтѢ Правосла́внѢ¹ Цє́р-
квѢ, за Високѡпрѐсвщє́нногѡ Митрополі́та
на́шогѡ (і́мѡ), за Прѐсвщє́нногѡ Є́пі́скопа
на́шогѡ (на́зва кате́дри й і́мѡ.)

Щє́ мо́лимоєь за Боголю́бївѢ й Бѡгом
береже́нѢ Сѡтчи́знѢ на́шѢ², за Го́ловѢ Держа́ви
на́шої і за вкє́сь Преє́кїтлїй Ї́рѡд!

Щє́ мо́лимоєь за бра́тїв оу́сіх і за вє́їх
христїа́н!

Виголо́шенна: Бѡ Тй милості́вий і чоловїко-
лю́бний Бѡг є̀си, і мнѢ Тобі́ сла́вѢ прино́симо,

багато їх каже до душі моєї: нема йому
спасіння у Бога його... Але ж, Господи, Ти
заступник мій єси, Ти моя слава, Ти під-
носиш голову мою! Головою своєю клич я
до Господа, і Він чуже мене з гори святої
Своєї. Засинаю я і сплю, і підводжуся, бо
Господь обороняє мене. Не залкають я де-
сятків тисяч людей, що з всіх боків напа-
дають на мене. Встань, Господи, спаси мене,
Боже мій, бо Ти перемагаєш усіх, що воро-
гують проти мене, Ти збуди грішників кришиш.
Від Господа спасіння, і над народом Твоїм¹¹
благословення Твоє!

Засинаю я і сплю, і підводжуся, бо Господь
обороняє мене!

Псалма 13.

Господи, не в сворогости Своєї карай мене,
і не в гніві Своєму наказуй мене, бо
стріли Твої застрігли в мене, і Ти зміцник
надо мною руж Своєю. Від гнів Твоєх

нема́ здоро́вля в тілі моїм, нема́ споко́ю
 в ко́стах моїх від гріхів моїх. По́ безза-
 ко́нна мої пере́вщи́ди го́лову мою́; мо́в та́га-
 р ка́жкий, коні́ зата́жи́ли на мене́. Загно́їла́
 й зпече́лася ра́ни мої від неро́зуму мо́го.
 Ста́в я́ нудже́нним, і над мі́ром зигне́вся,
 цілий де́нь ходжу́ я́ ссма́ючи. По бе́дра мої
 покрі́їла́ ра́нами, і нема́ здоро́вого́ місця
 на тілі моїм. Знемі́ла́ я́, і ста́в на́д мі́ром
 пригно́бленим; від сто́гону́ се́рця свого́ го-
 лошу́ я́. Го́споди, перед Тобо́ю все́ бажáнна
 моє́, і зитха́ння моє́ від Те́бе не потаї́ться.
 Се́рце моє́ непоко́їться, впо́ветіла́ мене́ си́ла
 мо́га, і йснєть шче́й моїх — і те́ї нема́
 при мене́. Друзі мої й при́ятелі мої, по-
 бачивши ра́ни мої, відсту́пи́лися, а ро́дичи мої
 — ста́ли зда́лека... Розста́вля́ють сі́тки на
 мене́ ті, що шде́кають ду́ші моє́ї, а бажáючи
 ли́ха мене́ видуму́ють ма́рности, і де́нь-8-де́нь
 вигáдують зра́ди. А́ я́, мо́в глухі́й, не чу́ю,

і їак німий, не відкрікаю оўст своіх. І ста́в
 їа мо́в лю́дина та, що́ не че́є, і що́ в оўс-
 тах своіх не ма́є ўпра́вданна... На Те́бе,
 Го́споди, їа на́дію покла́даю; Ти почне́ш мене́,
 Го́споди Бо́же мій. І сказа́в їа: неха́й ко́лісь
 не на́тіша́ться з ме́не воро́гї мої; їак хи-
 та́ються но́ги мої, коні́ проти ме́не наго-
 во́рюють... А їа на ра́ни го́товни, і ждро́ва
 мо́а за́вжди передо мно́ю; во про́вінѸ сво́ю
 їа визнаю́, і ждро́ва гріхо́м сво́ім. — А во-
 ро́гї мої жи́вѸть, та зміцна́ються бі́льше,
 ніж їа, і мно́жаться ті, що́ нена́кида́ть мене́
 безнекі́ннѸ... Ті, що́ відпла́чѸють мені́ зо́лом
 за до́бро, сѸчерні́ли мене́, во їа дба́ю про
 пра́вдо...

Не зали́ши́ ж мене́, Го́споди Бо́же мій, не
 відсѸ́пи́ся від ме́не. Поспи́ши на по́міч мені́,
 Го́споди, Спа́сїте́лю мій! двічі.

Псалма 38.

БОЖЕ, БОЖЕ мій, я з СВІТАННА ВИГЛАДАЮ
ТЕБЕ! ПРАГНЕ ДО ТЕБЕ ДУША МОЯ, І ЯК
ЧАСТУ МАЄ ПО ТОВІ ТІЛО МОЄ В ЗЕМЛІ ПІСТІЙ,
НЕПРОХІДНИЙ І БЕЗВІДНИЙ, ЩОБ БАЧИТИ СИЛА
ТВОЮ І СЛАВУ ТВОЮ, ЯК Я БАЧИВ ТЕБЕ ОУ СВА-
ТІННІ. БО МИЛОСЕРДА ТВОЄ КРАЩЕ ЗА ЖИТТЯ;
ОУСТА МОЇ ПРОСЛАВЛЯТИМТЬ ТЕБЕ. ТАК ХВА-
ЛИТИМТЬ ТЕБЕ ЗА ЖИТТЯ СВОГО; ОУ ІМА ТВОЄ
ПІДНЕСУ РІДКИ СВОЇ. НЕМОЖ ЖІРОМ І МАСТЕЮ
НЕХАЙ НАПОВНИТЬСЯ ДУША МОЯ, І ГОЛОСОМ РА-
ДІСНИМ ХВАЛИТИМТЬ ТЕБЕ ОУСТА МОЇ. КОЛИ
Я ЗГАДАЮ ТЕБЕ НА ПОСТЕЛІ СВОЇЙ, ТО ЯЖ ДО
РАНКУ РОЗДУМЮ ПРО ТЕБЕ. БО ТИ ПОМІЧ МОЯ,
І ПІД ЗАКОНОЮ КРИЛ ТВОЇХ ЗВЕСЕЛЮСЯ Я. ДУША
МОЯ ЛІНЕ ДО ТЕБЕ, — І ПРАВИЦА ТВОЯ ПРИ-
ГОРТУЄ МЕНЕ. — І КОРОГІ ДАРЕМНУ ШУКАЮТЬ
ДУШІ МОЄЇ, — ПІДТЬ ВОНІ В БЕЗОДНІ ПІД-
ЗЕМНІ. БУДЕ ЇХ ВІДАНО В РІДКИ МЕЧА, І ПО-
ЖИВОЮ ШАКАЛІК СТАНУТЬ ВОНІ. І ЦАРЬ ЗВЕСЕ-

літьсѧ в Бѣзі; просла́витсѧ ко́жний, хтѡ
приста́гає Нѣм, во замѡвкнѡть оу́ста, що го-
во́ратъ непра́вдѡ.

А́ж до ра́нкѡ роздѡмѡю я́ про Те́бе, во
Ти́ по́мич моѡ, і́ під за́сло́ною крі́л Твої́х
звеселя́юсѧ я́.

Дѡшѧ моѡ́ лі́не до Те́бе, — і́ пра́ви́ца
Твоѡ́ пригѡ́ртѡе мене́.

Сла́ва Сѡтцѡ, і́ Сѣ́нѡ, і́ Свѡто́мѡ Дѡхѡ,
і́ тепѣ́р і́ за́вжди, і́ на ві́ки ві́чні, амі́нь.

А́лиаѡ, а́лиаѡ, а́лиаѡ, сла́ва Тобѣ, Бо́же!
три́чі, без покла́нїѡ.

Го́споди, по́мїаѡй! три́чі.

Сла́ва... і́ тепѣ́р...

Свѡще́нник по цьѡ́мѡ почина́е ти́хѡ прока́зѡвати
Моли́тки Ра́нни, а́ Чите́ць продо́вжѡе Шесто́пѡльське.

Пѡ́льма пѡ́з.

Го́споди, Бо́же, Спа́сїте́лю мї́й, вде́нь і́ вночі́
голошѡ́ я́ перед Тобо́ю: неха́й дї́йде до
Те́бе моли́тка моѡ́, нахїла́й оу́хо́ Своє́ до

благáнна мога, бо перепóвнилась дшá моá
 гóрем, і життá моє до грóбá набліжилося.
 Менє прирікнано до тїх, що схóдять в мо-
 гілá; стáк я́ немóв чоловік безпóмичний, між
 мерцáми полишений; я́ немóв ті побіті, що
 лежáть в домовині, про я́ких не пам'ятáєш Ти
 більше, і я́ких від рóки Твоєї відкинуто.
 Покладено мене в могілá глiбóкá, в темнóтá
 і в тїнь смертєльну. Наліг на мене гнів
 Твій, і всі хвiли Свої навів Ти на мене...
 Віддали́в Ти від мене зна́комих моїх, і стáк
 я́ немiлим для них; замкнєно мене, і я́ не
 вихóджú. Óчи мої знемогли́ся від гóрла; кличú
 я́ до Тебе, Гóсподи, цілий дєнь, і здiймаю
 до Тебе рóки Свої! Чи ж над мерцáми вчi-
 ниш Ти чúдо? Чи ж встáнуть померлі і бúдуть
 хвалити Тебе? Чи розповість хтò в могілi
 про лáскá Твою, чи про прáвдá Твою в до-
 мовині? Чи ж в тємрiвi пізнано бúде чúда
 Твої, і справедливiсть Твою в землi забуттá?

Я їа до Т'єбе, Г'осподи, кличѸ, і моли́тва
моѸ ТебѸ попереджѸє в'ранці. Ч'омѸ, Г'осподи,
відкидаєш дѸшѸ мою, ховаєш лицѸ Своє
від мене? Убо́гий їа, і в зли́днѸх від мо́ло-
дості Своєї; підна́вшився, їа впокорі́всь і зне-
мі́всь. На мене ліг гнів Твій, страхі́ття
Твої тѸрѸють мене. Вони щодѸннѸ ѡбгор-
та́ють мене, мо́є вода, вони ѡто́чѸють мене
ра́зѸм. Віддали́в Ти від мене дру́га й при-
ате́ла і знако́мих моїх зза стражда́нь...

Г'осподи, Бо́же, Спаси́телю мій, вдѸнь і вночі
голошѸ їа перед Тобо́ю: неха́й ді́йде до Т'є
моли́тва моѸ, нахили́ оу́хо Своє до бла-
га́нна моє́!

Псалма рѸ.

Благослови́, дѸше моѸ, Г'оспода, і всі
істото́ моѸ іма́ свѸтѸє ЙогѸ! Бла-
гослови́, дѸше моѸ, Г'оспода, і не забѸка́й
за всі добродѸ́йства ЙогѸ! Він проща́є оу́гі
беззако́нства твої, всі недѸги твої вздоровля́є.

Він визволяє від загибелі життя твоє, вичає тебе ласкою та милосердам. Він вповні заспокоює добром бажання твоє; вновиться, як срібна, молодість твоє. Господь творить милосерда і сьд всім покривдженім. Він показав шляхи Свої Мойсееві, синам Ізраїльським¹² волю Своєю. Милосердний і ласкавий Господь, довготерпеливий і наймилостивіший. Не назавжди прогнівається Він, і не навіки корогвкатиме. Не по наших провинках Він поводитиме з нами, й не по наших гріхах відплачує нам. Бо як високє небо від землі, так велика ласка Його на тих, що боються Його. Як схід від заходу далєкє, так від нас віддалив Бог наші провини. Як любить батько синів, так Господь милає тих, що боються Його. Бо Він знає нашє прирощє, пам'ятає, що ми — порох. Чоловік — як трава дні його, як той цвіт польовий, так він відцвітає. Бо як вітер повинє над ним, не

ста́не його́, і не зна́ти вже́ бі́льше мі́сця по
ні́м. Ла́ска ж Го́сподня від ві́сн й до ві́сн
над ті́ми, що во́льться Иго́м. І спра́ведлі-
вість Иго́м на пото́мках, що запо́віт Иго́м
захо́вють, і па́м'ята́ють про те́, що́б при-
каза́ння Иго́м спо́внювати. На не́бі поста́вник
престо́л Бжі́й Го́сподь, і ца́рство Иго́м над
всі́ма колоді́є. Благо́словіть Го́спода, всі́ А́нгели
Иго́м, ви, си́льни́и мо́гучі, що ви́кону́єте при-
кази Иго́м, зачу́вши го́лос са́м Бжі́их. Бла-
го́словіть Го́спода, всі́ си́ли Иго́м, ви, са́дги
Иго́м, що чі́ните во́лю Иго́м! Благо́словіть
Го́спода, всі́ діла́ Иго́м, на всі́х ми́сцях коло-
ді́ння Иго́м! Благо́слови, дш́шє мо́л, Го́спода!

На всі́х ми́сцях колоді́ння Иго́м, благо́слови,
дш́шє мо́л, Го́спода!

Пса́льма рѣк.

Го́споди, ви́слухай мо́літв мо́ю, оу́важ
на блага́ння моє́ в пра́вді Бжо́ї, ви-
слухай мене́ в спра́ведлівості Бжо́ї! І не

кхóдь на сѣд з сѣдгóю своѣм, бо шхтò
 живій не вѣправдається перед Тобóю. Нѣпри-
 атель пересѣдѣ дѣшѣ моѣ, тóпче оу зѣмаю
 життѣ моє; сѣдóвить менѣ в тѣмрѣвѣ, ѣк
 давнѣ помѣрлих. І сѣмѣ в мені дѣх мій,
 непокóється в мені сѣрце моє. Памѣтаю ѣ
 дні минѣли, розмишлѣю над всѣмѣ дѣлѣми Тво-
 їми, над оучїнками рѣк Твоїх розважѣю ѣ.
 Зкóджѣ ѣ до Тѣбе рѣки свої, дѣшѣ моѣ
 прѣгне Тѣбе, ѣк земаѣ сѣхѣ водї. Скóрш
 кїсѣдхѣй менѣ, Гóсподи, бо дѣх мій зне-
 мїгѣ! Не хóкай лицѣ свогѣ від мене, щóб
 не стѣв ѣ подѣбним до тїх, що схóдять
 в могїлѣ. Дѣй мені зрѣнкѣ почѣти лѣскѣ
 Твою, бо на Тѣбе ѣ надѣюсѣ; покажї мені,
 Гóсподи, дорóгѣ, ѣкóю ходїтимѣ, бо до Тѣбе
 пїднóшѣ ѣ дѣшѣ свою. До Тѣбе вѣдѣюсѣ,
 Гóсподи, кїзкоѣ менѣ від ворогїв моїх. Навчї
 менѣ чинїти волю Твою, бо Тї єсї Бóг мій.
 Дѣх Твїй докротѣйвий допровадїть менѣ до

землі прáведної. Рáди йменнá Тво́його, Го́споди, ўжи́ки мене́; Справедли́востю Сво́єю виведи́ з смѣткѣ дѣшѣ мо́ю. І з лáски Сво́єї пони́щи ворогі́в мо́їх, і погуби́ всі́х, що напосі́ли на дѣшѣ мо́ю, бо ї́ж са́дгá Тві́й!

Вислѣ́хай же мене́, Го́споди, в Справедли́вості Сво́їй, і не вхѣдь на сѣ́да з са́дгѣю Сво́їм! дкíчí.

Дѣх Тві́й добрѣтáйвий допрова́дить мене́ до землі прáведної!

Слáва Сѣ́тцю, і Сі́нѣ, і Свѣ́тѣмѣ Дѣхѣ, і тепѣ́р і зáвжди, і на ві́ки ві́чні, а́мінь.

А́лиаѣ́, а́лиаѣ́, а́лиаѣ́, Слáва Тобі́, Бо́же! Трі́чі.

По трѣ́ох Псáльмáх Шѣ́стопсáльмá Свѣщѣ́нник тї́хв прокáзѣ сѣ́ті вѣ́ Ранні́х Мо́литѣ́в, сто́ячи з непокрі́тою голо́вою перед Свѣ́тими Дѣ́рїма:

Мо́лі́тка пі́рша:

Пáкѣ́мо Тобі́, Го́споди Бо́же на́ш, що підня́в на́с від ло́жа на́шого і вкля́в

до оўст на́ших Сло́во хва́лі́ннѧ, що́би вкло-
на́ти́сѧ Тобі́ ѣ клі́кати і́мѧ́ Твоє́ Свѣ́тѣе.
І́ мо́лимо Тебѣ́ ми́лоє́рда́м Тво́ім, і́ако́гѧ
повѣ́ска́снѧ вжи́ва́в Ти́ дла́ на́шого́ життѧ́:
пошли́ ѣ те́пѣр по́мич Сво́ю на́ ті́х, що́ сто-
а́ть пе́ред Свѣ́тѣм Сла́вним ли́це́м Тво́ім
і́ чека́ють від Те́бе бага́тої ми́лости; і́ да́й
і́м з страхо́м і́ лю́бовію повѣ́ска́снѧ са́-
жи́ти Тобі́, і́ хва́літи ѣ про́слава́ти не-
ви́мо́вне ми́лоє́рда́ Твоє́!

Бо́ Тобі́ подо́бає всѧ́ Сла́ва, че́сть і́ поклі́н,
Сѡ́тцю, і́ Сѣ́нѸ, і́ Свѣ́то́мѸ дѸ́хові, те́пѣр
і́ за́вжди, і́ по́ ві́ки ві́чні. І́мінь.

Мо́лі́тка дрѸ́га.

Зно́чі лі́не дѸ́х на́ш до Те́бе, Го́же на́ш,
бо́ за́повіти Тво́ї — Свѣ́тло дла́ на́с
на зе́млі. На́вчи́ на́с чини́ти спра́ведли́вість
ѣ ѡ́свѣ́ченнѧ в стра́хѸ Тво́ім, бо́ ми́ про-
сла́вля́ємо Тебѣ́, пра́вди́вого́ Го́га на́шого́.
Па́хили́ оў́хо Сво́є і́ ві́ска́хай на́с, і́ по́мани́,

Господи, по йменні всіх, що стоять тут і що моляться з нами, і спаси їх силою Своєю. Благослови Нарід свій і освяти насліддя Твоє⁹. Пошли спокій світові Тво-йому, церквам Твоїм, священникам, Боголюбивий і Богом бережений Свѣтїзні наші², Голові держави нашої, всімъ Пресвітерамъ Ѳрадові і всімъ людемъ Твоїмъ!

Бо благословенне й прославлене найчесніше й величне імя Твоє, Свѣтцѣ, і Сїна, і Свѣ-тогѡ Духа, тепер і завжди, і на віки вічні. Амінь.

Молїтка третя.

Зночі ліне Дух наш до Тебе, Боже, бо запокїти Твої — Свѣтло для нас. Навчї нас, Боже, справедливості Своєї, за-повідї Твоїх і вправдань Твоїх. Просвітай єчи розумъ нашогѡ, щоб коли в грїхах не заснѣти нам на смерть. Відженї кїє темрѣвѣ від сердець наших. Пошли нам сонце спра-

ВЕДЛІВОСТІ І НЕЛЮБАВЕ ЖИТТЯ НАШЕ ВЪХОРОНИ
ЗНАКОМ СВАТОГЪ ДЪХА СВОГЪ. ПОПРОКАДЬ
СТЪПНИ НАШІ НА ШЛЯХ СПОКОЮ. ДАЙ НАМ ПО-
БАЧИТИ РАНОК І ДЕНЬ В РАДОСТІ, ЩОБ ПРИ-
НОСИТИ ТОВІ РАЙНІ МОЛІТВИ.

ПО ТВОЇ ВЛАДА, І ТВОЄ ЦАРЕТВО, І СИЛА,
І СЛАВА, СЪТЦА, І СІНА, І СВАТОГЪ ДЪХА,
ТЕПЕР І ЗАВЖДИ, І НА ВІКИ ВІЧНІ. АМІНЬ.

МОЛІТКА ЧЕТВЕРТА.

ВЛАДІКО, БОЖЕ, СВАТІЙ І НЕДОВІДОМІЙ!
ТІ СВІТАЄ НАКАЗАЄ ЗАСИЯТИ З ТЕМ-
РАВИ, ТІ ЗАСПОКОЇ НАЄ В НОЧНОМЪ СНІ І ПРО-
ВДИЄ ДЛА СЛАВЛЕННА Й БЛАГАННА ТВОГЪ МИЛО-
СЕРДА, ТІ ОУПРОШЕНИЙ СВОЇМ ВЛАСНИМ ДОБРО-
СЕРДАМ, — ПРИЙМИ Й ТЕПЕР НАЄ, ЩО ВКЛО-
НАЄМОЄ ТОВІ Й ПО СИЛІ ДАКДЕМО ТОВІ,
І ПОДАЙ НАМ ОУСЬОГЪ, ЩО ПРОСИМО, ДЛА СПА-
СІННА. ВІДБИ НАЄ СИНАМИ СВІТАА ДЕННОГЪ,
І НАСЛІДНИКАМИ ТВОГЪ ВІЧНОГЪ ДОБРА. ПОМІНИ,
ГОСПОДИ, З ВЕЛІКОГЪ МИЛОСЕРДА СВОГЪ, І ВСІХ

людей Твоїх, що стоять тут, і що моляться
з нами, і всіх братів наших, що на землі,
на морі і на всякім місці влади Твоїї по-
трібають Твогò чоловіколюбства й помічи,
і всім подай великє ласкє Твою, щоби, по-
всякчасно провбаючи спасєнными дшюю й ті-
лом, ми в певности славили дїсне й благо-
словєнне ім'я Твоє!

Бо Ти єси Бог ласкавий, милосєрдний,
і чоловіколюбний, і ми Тобі славу при-
носимо, Отцю, і Сїну, і Свѣтому Духови,
тепер і завжди, і на віки вічні. Амінь.

Моїтва пѣта.

Скарбе добра, Джерело вїснотекуче, Отче
Свѣтїй, Чодотворче, Всесїльний і Все-
могучий, — всі ми вклоняємось Тобі і Тобі
молиємось, прикликаючи ласкє Твою і Твоє
милосєрда на поміч і на вхоронєнє нашої по-
кори. Поміни, Господи, тих, що моляться
Тобі; прийми від оуїх нас ранні моїтви

їак кади́ло перед Тобо́ю, й а́ні є́дногw з на́с не вчини́ недостойним, а́ле всі́м на́м пошли́ милосе́рда Своє́. По́мани́, Го́споди, ті́х, що пильну́ють і співа́ють на сла́вѸ Твою́, і є́диного́в Є́нна Твогò і Бо́га на́шого, і Свато́гw Твогò Дѹха; вѹдь їм помі́чником і заступни́ком; при́ймй їх благáнна в наднеб́сний і дѹховний Св́ій же́ртівник.

Бо Ти є́си Бо́г на́ш, і ми́ Тобі́ сла́вѸ прино́симо, Є́тцю́, і Є́йну́, і Свато́му́ Дѹхові́, тепе́р і за́вжди, і на ві́ки ві́чні. А́мінь.

Моли́тка шоста.

Пажде́мо Тобі́, Го́споди Но́же, Спа́сителью на́ш, бо Ти всє́ чі́ниш на добро́ житт́а на́шого, щоби за́вжди ми́ спогла́дали на Те́бе, Спа́са й Довро́чінца дѹш на́ших; бо Ти по́сла́в на́м спо́кій в минѹ́лѸ части́нѸ но́чі, і підня́в на́с з ло́жа на́шого, і поста́вив на покло́нїнна че́сному́ імені́ню Тво́йому́. Томѹ́ мо́лимо Те́бе́, Го́споди: пошли́ на́м ла́скѸ

та сила, щоби стати досто́йними прославлѣти Тебѣ розумнѣ и моли́тися безперестѣннѣ, в страхъ и трѣпетѣ готѣючи своѣ спасѣнна заступництвомъ Христа Твогѡ. Помѣни, Господи, тихъ, що и вночі гѡлоснѣ кличуть до Тебѣ, вѣсѣлѣхай їх і помилѣй, і впокорѣ під ноги їхні ворогѣв таємнихъ та лихихъ.

Бо Ти єси Царъ спокѡю і спасѣннѣ на́шихъ, і ми Тобѣ славу приносимо, Сѡтцю, і Сынѣ, і Свѣтѡмъ Духѡвѣ, те́пер і завжди, і на вѣки вѣчні. А́минь.

Моли́тка сьѡма.

Го́же и Сѡтче Господа на́шого Ісуса Христа, Ти підняв нас від ло́жа на́шого, і збрав нас на час моли́тки. Пошли́ нам ла́ску для відкриттѣ о́чей на́шихъ, прийми́ нашѣ погѣльнѣ пода́кѣ, і навчи́ нас запові́тівъ Своїхъ, бо моли́тися, ѣк подобає, ми не вміємо, коли Ти, Господи, Свѣти́мъ Своїмъ Духѡм не навча́ши нас. То́мъ мо́лимося Тобѣ: коли що нагри-

шіли ми аж до теперішнього часу словом,
чи ділом, чи думкою, з воли чи з неволи,
— зменши, завжди, прогнати. Бо коли Ти
зважатимеш на беззаконня наші, Господи, —
Господи, хто ж устоїть? Бо в Тебе про-
щення єсть. Ти один Святий, помічник
сильний, оборонець життя нашого, і спів
наш завжди про Тебе.

Нехай буде влада царства Твого благо-
словенна й найславніша, Отця, і Сина і Святи-
того Духа, тепер і завжди, і на віки вічні.
Амінь.

Молитва косяма.

Господи Боже наш, Ти відігнав від нас
сонно байдужність і скликав нас голою
святим, щоб і вночі підносили ми рани свої
і прославили Св. Твій справедливий. Прийми
благання наші, молитви, прославлення, ночні
служби, і дай нам, Боже, віру бездоганну,
надію міцну, любов невіддану; благослови наші

вхóди й вíходи, вчíнки, діла, слова, дѣлки;
і дай дочекáти почáтку днá нáм, що хвá-
лимо, прославлáємо, благословимо добротѣ
невимóвної лáски Твоєї.

Бо благословéнне найсвѣтіще ім'я Твоє
і прослáвлене цáрство Твоє, Сѡтцá, і Сіна,
і Свѣтогѡ Дѡха, тепér і зáвжди, і на віки
вічні. Амінь.

Моли́тка де́ята.

Засвіти́ в серцáх на́ших, Чоловіколю́бий
Владі́ко, чі́сте Свѣтло богопознáння
Твогò, і просвіти́ сѡчі рóзвѣд на́шого на
зрозвмі́ння Євáнгельської про́повіді Твоєї.
Вийй оу́ нас і страхѣ́ перед свѣтíми Твоїми
зáповідьми, щóби всі тілє́сні вжáння з по-
гóрдою відки́нѣвши, покєли́ ми дѡхóвне життє́,
та дѣмали й чинили́ все́ Тобі́ до вподобі́.

Бо Ти єси́ сѡсвѣ́чення й Просві́титель дѡш-
та тіл на́ших, Христє́ Бо́же, і ми́ Тобі́ слáвѣ
принóсимо з вікові́чним Твоїм Сѡтцє́м, і най-

святи́щим, і до́брим, і сѣжива́ючим Твоїм
Духом, тепе́р і за́вжди, і на віки вічні.
Амінь.

Моли́тва де́сята.

Господи, Бо́же на́ш, Ти да́в лю́дам про-
щѣ́ння через пока́ння, і даа прощѣ́ння
показа́в на́м при́клад позна́ння й визна́ння
гріхі́в, — пока́ння проро́ка Дави́да. Ти Є́ам,
Владі́ко, на́с, що бага́тш й та́жкш нагрі́шили,
поміа́ди з вели́кої ла́ски Своє́ї і з безме́ж-
ногш милосѣ́рда Твогò загла́дь беззако́нства
на́ші, бо проки́нули ми, Го́споди, Тобі́, що
зна́єш невідо́ме й та́ємне се́рця людсько́гш,
і що є́диний ма́єш сіа́л̑ проща́ти гріхі́.
Се́рце ж чи́сте сотвори́вши в на́с, і Ду́хом
сіа́льним зміцни́вши на́с, і ра́дість спаса́ння
Твогò показа́вши на́м, не відки́нь на́с від
лиця́ Свогò, а́лє дозво́ль, ї́ак милосѣ́рдний
і чоловиколю́бний, а́ж до ѡста́нньогш зитха́ння
на́шогш прино́сити Тобі́ же́ртв̑справедли́в̑

и прино́шенна на свѣти́хъ тво́ихъ же́ртвникахъ.

Зъ ла́ски, ми́лосе́рда, і́ чоловіколю́бства
ѣди́норі́дного Сі́на тво́го, зъ і́а́кимъ Ти́ бла-
госло́венни́и є́си, зъ найсвѣ́тішимъ, і́ ми́ло-
се́рднимъ, і́ сѣ́жива́ющимъ тво́імъ дѣ́хомъ, тепе́р
і́ за́вжди, і́ на ві́ки ві́чні. А́мінь.

Моли́тва сѣ́динадцѣ́та.

Бо́же, Бо́же на́ш, що́ сотвори́въ Сі́ли дѣ́-
хове́и і́ розѣ́мни зъ ко́ли тво́єї, — мо́-
лимо́ тебе́ и́ благода́ємо́ тебе́: при́ймѣ́ посі́льнѣ́хъ
хва́лѣ́ на́шѣ́ зо́ всі́ма́ тво́рінна́ми тво́ими,
і́ пода́й ба́гатѣ́ дѣ́ри до́броді́вности тво́єї, бо
тво́бѣ́ вклона́ється́ ко́жне ко́ліно зъ не́бесни́хъ,
і́ зъ зе́мни́хъ, і́ зъ підзе́мни́хъ, і́ всѣ́ жи́вѣ́
і́ сотво́рене́ просла́вля́є не́до́відомѣ́ сла́вѣ́ тво́ю,
бо́ Ти́ сѣ́денъ є́си́ Бо́гъ пра́вди́вий і́ найми́ло-
сти́вѣ́ций!

Бо́ тебе́ хва́лятьъ всѣ́ сі́ли не́бесні́, і́ ми́
тво́бѣ́ сла́вѣ́ прино́симо, Сѣ́тцю, і́ Сі́ну, і́ Свѣ́-
то́мъ дѣ́ху, тепе́р і́ за́вжди, і́ на ві́ки
ві́чні. А́мінь.

Моли́тка двана́дцата.

ТЕБЕ́ ХВА́ЛИМО, В ПІСНАХ СЛА́БИМО, БЛАГОСЛОВИ́МО Й ДА́КВЕМО, БО́ЖЕ СЪ́ТЦІВ НА́ШИХ, ЩО ТИ́ ВИ́ДІВ ТІ́НЬ НОЧНЬ І́ СВІ́ТЛО ДЕННЕ́ ЗНО́ВЪ ПОКА́ЗАВ НА́М. А́ЛЕ БЛАГА́ЕМО ДОБРОТА́ЙКІСТЬ ТВОЮ́: БУ́ДЬ МИЛОСТІ́ВИМ ДО ГРІ́ХІВ НА́ШИХ, І́ ПРИЙМІ́ МОЛІ́ННА НА́ШІ З ВЕ́ЛИКОГЪ МИЛОСЕР́ДА СВОГО́, БО МІ́ ВДА́ЄМОСЯ ДО Т́ЕБЕ, МИЛОСТІ́ВОГЪ Й ВЕСЕ́ЛЬНОГЪ БО́ГА! ЗА́СВІТИ В СЕРЦА́Х НА́ШИХ СПРА́ВЖНЕ СО́НЦЕ СПРАВЕДЛИ́ВОСТІ СВОЕ́Ї, ПРОСВІ́ТАЙ РО́ЗУМ НА́Ш І́ ВСІ́ ЧУ́ТТЯ СЪ́ХОРОНІ́, ЩОБИ, ПОВО́ЖНЪ ХО́ДАЧИ, Ї́АК ОУ́ДЕНЬ, ПО ШЛАХЪ́ ЗАПОВІ́ТИВ ТВО́ЇХ, ДОСЯ́ГТИ НА́М ЖИТТЯ́ ВІ́ЧНОГЪ, — БО В Т́ЕБЕ ДЖЕРЕ́ЛО ЖИТТЯ́, — І́ В ПОЖІ́ТКЪ БУ́ТТЯ СПОДО́БИТИСЯ НЕПРИСТУ́ПНОГЪ СВІ́ТЛА ТВОГО́.

БО ТИ́ Є́СИ БО́Г НА́Ш, І́ МІ́ ТОБІ́ СЛА́ВЪ ПРИНО́СИМО, СЪ́ТЦЮ́, І́ СІ́НУ, І́ СВЯ́ТОМУ́ ДУ́ХОВІ́, ТЕПЕ́Р І́ ЗА́ВЖДИ, І́ НА ВІ́КИ ВІ́ЧНІ. А́МІ́НЬ.

ПО СКІ́НЧЕННІ́ ШОСТОПІ́САЛЬНИ́Х І́ РА́ННІ́Х МОЛІ́ТО́В ВИ́ХОДИТЬ ДІА́КОН ПЕРЕД СВА́ТІ ВРА́ТА І́ ВЧИ́НІВШИ,

разѡм з Єкацієнником, покаїн перед нїми, і сѣдєн сѣдномѡ, проказѡє великѡ Єктєнїю, а Єкацієнник вїдхѡдить оу Віктар.

Шелѡ кожногѡ прохѡнна люде спїкають: Гѡсподи, помїлѡй! (ѡвѡ: Змїлѡйсѡ, Гѡсподи!) по сѣдномѡ рѡзѡ.

Б Спокѡї Гѡсподѡ помолїмосѡ!

За спѡкій з небєсної висѡтї, і за спасїнна дѡш нѡших, Гѡсподѡ помолїмосѡ!

За спѡкій цілѡгѡ свїтѡ, за рѡсцїт свѡтїх Бѡжих Церкѡв і за зєднаннѡ вєїх, Гѡсподѡ помолїмосѡ!

За свѡтїй храм цєй, і за тїх, цѡ з вїрою, побѡжнїстю та страхѡм Бѡжим вхѡдѡть до нѡгѡгѡ, Гѡсподѡ помолїмосѡ!

За свѡтѡ Правослѡвнѡ¹ Церкѡ, і за висѡкѡпреѡсѡсѡцїєннѡгѡ Митрополїта нѡшогѡ (ї мѡ), Преѡсѡсѡцїєннѡгѡ Єпїскопа (нѡзка катєдри і ї мѡ), чєєне Єкацієнствѡ, Христѡвє Дїѡконствѡ, за вєє дѡхѡвєнствѡ і за нѡрїд, Гѡсподѡ помолїмосѡ!

За Боголюбивѣ и Богом береженѣ Сѣчизнѣ
нашѣ, за Головѣ Держави нашої, за Пре-
сѣтитий Ѣрѣд, і за всѣ Христолюбивѣ Воїнство,
Господѣ помолімося!

Щобъ Господѣ допомігъ їмъ і покоривъ під
ноги їхні всѣкогѣ корога и свѣстѣта, Гоче-
подѣ помолімося!

За мѣсто (або свѣтій монастир, або село)
цѣ, кожде мѣсто и країнѣ, і за тѣхъ, що
вѣрі живѣть оу нѣхъ, Господѣ помолімося!

За пожиточне повѣтра, за примноженнѣ
плодѣкъ зѣмнихъ, і за часѣ спокійні, Господѣ
помолімося!

За тѣхъ, що на морѣ, в дорѣзі, в недѣзі,
в тяжкій прѣцѣ, в полонѣ, і за спасіннѣ їхъ,
Господѣ помолімося!

Щобъ позбѣтисѣ намъ всѣкої жѣрѣи, гнѣвѣ,
небезпѣки та недѣли, Господѣ помолімося!

Застѣпѣ, Спасѣ, помилѣви і свѣхоронѣ наѣ,
Бѣже, лѣскою своєю!

Пресвѣтѣю, пречистѣю, преблагословѣннѣю,
славнѣю Владичицю нашь Богородицю і Все-
дѣвѣ Марію зо всіма свѣтими помѣнѣвши,
себѣ самѣх і сѣдѣн сѣдногѣх і вѣс життѣ
наше Христѣ Бѣгѣ дорѣчимо!

Людѣ: Тебѣ, Господи!

Виголошенна: По Тебѣ подобѣе вѣс слава,
чѣсть і поклѣн, сѣтцѣю, і сѣнѣ, і свѣтомѣ
дѣхѣ, тепѣр і зѣвжди, і на вѣки вѣчни!

Людѣ: Аминѣ.

По Великій сѣктѣннѣ Діакоп виголошѣе: Бѣг —
Господѣ і вѣс кѣрши. Людѣ спѣвають на гѣлог Тро-
парѣ дѣнногѣх: Бѣг — Господѣ, і покѣторѣють
цѣй спѣк і по кѣжим кѣрши.

Бѣг — Господѣ, і зѣвѣвѣ на́м, бла-
гословѣн, хѣтѣ ѣдѣ оу і́мѣ Господнѣ!
Псѣальма рѣзѣ, кѣрш кѣзѣ, кѣсѣ.

Вѣрш пѣрший: Проглавлѣйте Господа, бо вѣн
милосѣрдний, бо повѣк лѣвѣка Иогѣвѣ! Псѣальма рѣзѣ,
кѣрш ѣ.

Вірш др҃гий: Сѡбѣт҃спіли й сѡточіли мене,
а їа́ їменем Господнім переміг їх! Псалма р҃зі,
кірш а҃ї.

Вірш третій: Не оумрѣ, а житимѣ, й ро-
повім діла Господні! Псалма р҃зі, кірш з҃ї.

Вірш четвёртий: Ка́мінь, що йогѡ занедба́ли
вдѣкнічи, цѣй ста́к оу́ го́ловѣ оу́гла! Від
Господа цѣ ста́ло҃с҃я, і дѣвне конѡ в сѣча́х
наших! Псалма р҃зі, в. кѣ-кѣ, ѣк. Ма́рка вї, в. ї-а҃ї.

Спика́ється Бо́г — Господь чотіри ра́зи; по́тім
відповідний Тропа́р двічі і Богородичний на то́й
са́ме го́ло҃с҃. Коли припа́дѣть двѣ Тропа́рі, за́вжди
пе́рший виголо́ш҃ється двічі, по́тім др҃гий і Бого́ро-
дичний.

І коли єсть „Іліа́д҃а“ а́бо Ве́лікий Піст, то по
Ве́лікій Єктѣнії спика́ємо „Іліа́д҃а“ чотіри ра́зи на
го́ло҃с҃, їа́кий припа́де по Сѡкто́їхові. І вірші про-
ка́з҃ються сѡтці́.

Вірш пе́рший: **З**но́чі ліне д҃х на́ш до Те́бе,
Бо́же, во заповіти Твої —
Сві́тло для на́с на зе́млі! Проро́ка Іса́ї, кѣ : д҃.

Вірш другий: Навчітєся Справедливости, хтò
живє на землї! Ісїа кс: д.

Вірш третій: Нехай заздрить сѣхòпить людєй
ненавчєнних! Ісїа кс: аї.

Вірш четвєртий: Додається їм лиха, Гòсподи,
додається злò славному землї! Ісїа кс: єї.

По цьомѸ зàраз же Пісні Троїчні, на відповідний
гòлос. Пòтим читàється дкї Катїзми з Псактирò
та Сидальни по черзї їх. По прочитаннї сòдної Ка-
тїзми Дїакон чи Свщєнник виголòшує МалаѸ Ёк-
тєнню:

Дїакон: є та йщє в Спокої ГòсподѸ по-
молїмось!

Людє: Гòсподи, помїлѸй!

Дїакон: ЗастѸпї, спасї, помїлѸй і сѣхо-
ронї нас, Бòже, ласкою Своєю!

Людє: Гòсподи, помїлѸй!

Дїакон: ПресвѸтѸю, пречїстѸю, преблагосло-
вєннѸю, славноѸ Владїчицю нашѸ Богородицю
і ВседївѸ Марїю зо всіма свѸтїми помїл-

НѢВШИ, СЕБѢ САМІХЪ І СЪДЕН СЪДНОГѢ І ВСЕ
ЖИТІА НАШЕ ХРИСТЪ БОГЪ ДОРЖІМО!

ЛЮДЕ: ТОВІ, ГОСПОДИ!

ВИГОЛОШЕННА: БО ТВОА ВЛАДА, І ТВОЄ ЁСТЬ
ЦАРСТВО, І СИЛА, І СЛАВА, СЪТЦА, І СІНА,
І СВАТОГѢ ДУХА, ТЕПѢР І ЗАВЖДИ, І НА ВІКИ
ВІЧНІ!

ЛЮДЕ: АМІНЬ.

ПО ВІДЧИТАННІ ДРУГОЇ КАТІЗМИ ЗНОВѢ ПРОКАЗУ-
ЕТЬСЯ МАЛА ЕКТЕНІА З ТАКИМ ВИГОЛОШЕННАМ:

БО ТИ МИЛОСТІВИЙ І ЧОЛОВІКОЛЮБНИЙ БОГ
ЄСІ, І МИ ТОВІ СЛАВЪ ПРИНОСИМО, СЪТЦЮ,
І СІНУ, І СВАТОМУ ДУХОВІ, ТЕПѢР І ЗАВЖДИ,
І НА ВІКИ ВІЧНІ.

СІДАЛЬНІ.

ПО ПЕРШІЙ КАТІЗМИ СІДАЛЬНИЙ НА ГОЛОС ПІАТИЙ:

ЯКЪ СЪДАДЪ СІДІТИМЕ, А ЯНГОЛИ СТОАТИ-
МЪТЬ, ЯКЪ ТРѢБА ЗАТРѢБИТЬ І ПОЛЪМА
ГОРІТИМЕ, ЩО ЧИНІТИМЕШ, АДШЕ МОА, КОЛИ
ПОВЕДЪТЬ ТЕБѢ НА СЪДЪ? БО ВСТАНЪТЬ ТОДІ

лютоци твої, і тайні провіни вїавлятьсѧ...
Томъ перше кінцѧ заголосї до БѢДДї: БѢже,
БѢДъ милостїким до мене і спасї мене.

Слава... і тепер... Богородичний.

Вдхѡвний винограде, що кїкохав нам
гроно божествѣнне, з їакѡгѡ немѡ ми
винѡ нетїнна, — пролий на дшѡ моѡ ласкѡ,
їакъ бѡдѡ сѡчищенна, Своїми молїтвами.

По дрѣгий Катїзми Бїдальний, на голог дрѣгий:

Про дѣнь страшний роздѣмѡю їѧ, і плачѡ
над вчїнками Своїми лѣкавими. Їѧкъ
вїдповїдь дам їѧ безсмертномъ Царєвї? З їакѡю
надїєю, вѣдний їѧ, поглѧнѡ на БѢДДї? Най-
милостивїщий Сѡтче, Бїнѡ Бїдинорїдний, дшѡ
Свѧтїй, змїлѡйсѧ на до мною. Дѣїчі.

Слава... і тепер... Богородичний.

Скѡрѡ сѡхорѡнѡ Свою, Богородице, і помїч,
та ласкѡ вїави на слѣгахъ Своїхъ! Втихо-
мїр, чїстаѧ, хвїлі мѧрнихъ дѣмѡк, і впѧлѡ

ДШШ мою підними! Бо знаю ї, знаю, Діко,
що в силі Твоїй все, що Ти хочеш!

ПОДІВЛІЙ (Многомілостивий).

Псалма рїд, кірші а, кї, Пс. рїе, к. а, кї.

Хваліте ім'я Господнє, хваліте, слади,
Господа! АлілаѠа, алілаѠа, алілаѠа.

Благословен Господь від Євїн²⁹, що живе
оу ЄрѠсалимі³⁰! АлілаѠа, алілаѠа, алілаѠа.

Прославлїйте Господа, бо Він добрий, бо
повік ласка Йогв! АлілаѠа, алілаѠа, алілаѠа.

Прославлїйте Бога небесногв, бо повік
ласка Йогв! АлілаѠа, алілаѠа, алілаѠа.

В неділю БлѠдногв сїна, в неділю мїснїць і мїс-
ниці, крім цїх кіршїв, співають ще Псалм⁸ рїз:

Над річками борожими²² — там сидїли
мї та й плакали, згїдѠючи про Зємлю
РїднѠ²³. На кєрвах їхнїх повїсили мї бандѠри
скої.

Там полоніте́лі на́ші ви́пі́тѣвали в на́с
про сло́ва пі́сень, а гно́біте́лі на́ші — про
спі́ви. „Заспи́ка́йте на́м пі́сень Сво́їх рідни́х²⁴!“

Ї́к же на́м співа́ти пі́сню Го́сподню на
чужі́й зе́млі?...

Ко́ли ї́ забѣ́дѣ про Те́бе, Зе́мле Рі́дна²⁵, не́ха́й
вді́німе́тьсѣ пра́ви́ца мо́я! Не́ха́й прилі́пне
ї́зї́к мій до підне́ві́нна мо́гѣ, ко́ли ї́ не
бѣ́дѣ зга́дѣвати про́ Те́бе, ко́ли ї́ не ма́тимѣ
Кра́ю Рі́дногѣ²⁶ над ду́го́ю ра́до́щі Сво́ї!

Прига́да́н, Го́споди, коро́га́м на́шим²⁷ де́нь
зні́щенна Кра́ю Рі́дногѣ²⁶, ко́ли крича́ли во́ні:
„Рѣ́шїтѣ, рѣ́шїтѣ до́ці́нтѣ йогѣ!“

До́чко коро́жа²⁸, сѣ́ка́нна, — благо-
сло́ве́н бѣ́дѣ, хтѣ́ відпла́титѣ то́бї за все́,
щѣ́ ти́ нако́їла! Благо́сло́ве́н бѣ́дѣ, хтѣ́ схѣ́-
пить і́ по́вѣ́ діти тво́ї сѣ́в ка́мінь!...

НЕПОРОЧНІ.

Благо́сло́ве́н є́си, Го́споди, навчи́ мене́ за-
по́ві́тєк Сво́їх! Це́ж по́кѣ́торю́єтьсѣ і́ по

кѡжній дѡльшій піснѣ.

Ангольський хѡр здикѡвався, бѡччи Тебѣ до мѣртвихъ зарахѡванимъ, Тебѣ, Спасѣе, що сѣла смертѣ зничивъ і з собою адама звѣдикъ та ізъ адъ всѣхъ кѣзколикъ.

Ащо миро з слѣзми, съ ѹченици, жалѣнѡ змішѡете? прорѣкъ свѣтлоносѣнии ѡнгола въ грѡбі Миронѡсицѡмъ: „Глѡньте на могѣла і знайте, що воскресѣ Спасѣтель ізъ грѡбѡ.“

Рѡнѡ на свѣтанкѡ Миронѡсици поспѣшѡлись до грѡбѡ Твогѡ, плачѡчи, алѣ звѣкѣся їмъ ѡнгола і прорѣкъ: „Чѡсъ голосѣнна минѡвъ, не плачѣте; про воскресѣнна жъ звѣстѣть ѡпѡстолѣкъ.“

Миронѡсици-жѡни, що з мирѡмъ прийшли до грѡбѡ Твогѡ, Спасѣе, рѣдали. ѡнгола же сказѡвъ їмъ, говорѡчи: „Чогѡ ми жъ мѣртвими живѡгѡ шѡкаѣте? Но, ѡкъ Богъ, вѣн воскресѣ ізъ грѡбѡ.“

Слава Сѡтцѡ, і Сѣнѡ, і Свѣтѡмѡ дѡхѡвѣ.

ПОКЛОНІМОСЬ СѢТЦЮ, І НОГѢ СІНОВІ,
І СВАТОМУ ДУХУ, СВАТІЙ ТРОНИ ОУ СД-
НОМУ ЄСТВІ З СЕРАФІМАМИ ГОЛОСЧИ: СВАТ,
СВАТ, СВАТ ЄСІ, ГОСПОДИ!

І ТЕПЕР І ЗАВЖДИ, І НА ВІКИ ВІЧНІ, АМІНЬ.

ЖИТТЯДАВЦА ПОРОДИВШИ, ТИ, ДІВО, АДАМА
З ГРІХУ ВІЗВОЛИЛА, ЇЇ РАДІСТЬ ЗА-
МІСТЬ СМѢТКУ ПОДАЛА ЄСІ, А ВІДПАЛИХ ВІД
ЖИТТЯ ВЕРНУВ ДО НЬОГѢ ТОЇ, ЩО З ТЕБЕ
ТІЛО ПРИНАВ — БОГ І ЧОЛОВІК!

АЛИЛА, АЛИЛА, АЛИЛА, СЛАВА ТОВІ БОЖЕ!
ТРИЧІ.

ПО ЦЬОМУ МАЛА ЄКТЕНІА І ВИГОЛОШЕННА:

БО БЛАГОСЛОВЕННЕ ІМ'Я ТВОЄ, І ПРОСЛАВЛЕНЕ
ЦАРСТВО ТВОЄ, СѢТЦА, І СІНА, І СВАТОГѢ
ДУХА, ТЕПЕР І ЗАВЖДИ, І НА ВІКИ ВІЧНІ!

ЛЮДЕ: АМІНЬ.

АНТИФОН ПЕРШИЙ, НА ГОЛОС Д:

ВІД МОЛОДОСТІ МОЄЇ ПОВОРЮЮТЬ МЕНЕ ВЕ-
ЛИКІ ПРИСТРАСТИ; АЛЕ Ж САМ МЕНІ ПОМОЖИ,

і Спаси, Спа́се мій!

НЕНАВІСНИКИ СВІ́НУ, ²⁹ ПОГОРО́МТЕА ГО́С-
ПОДА, БО НЕНА́ЧЕ ТРАВА́ ВІД СЪГНЮ́ ПО-
СЪХНЕТЕ КИ!

БЛА́ВА СЪТЦЮ́, і СЫ́НУ, і СВЯТО́МУ ДЪ-
ХОВІ, і ТЕПЕ́Р і ЗАВЖДИ, і НА КІ́КИ ВІ́ЧНІ,
АМІ́НЬ.

СВЯТИ́М ДЪХО́М КО́ЖНА ДЪША́ СЪЖИВЛЯ́ЕТЬСЯ,
і ЧИСТО́ТОЮ ЗРОСТА́Є ВОНА́, ПРОСВІ́ТЛЯ́ЕТЬСЯ
ТРО́ЙЧЕСЬКОЮ ЁДИ́СТЮ ОУ́ СВЯТИ́Й ТА́ЙНІ!

ПО́ТІМ І́ПАКОЇ, СТЕПЕ́ННІ НА ГО́ЛОС. ПРОКІ́МЕН НЕДІ́ЛЬНИЙ.

НЕДІ́ЛЬНІ ПРОКІ́МНИ.

На го́лос пе́рший:

НІ́НІ ВОСКРЕ́СНУ, ГОВО́РИТЬ ГОСПО́ДЬ, і ЗА-
СПОКО́Ю ТОГѠ́, НА КОГѠ́ РОЗЯ́ЮТИ́ЛИСЯ!
ПСА́ЛЬМА АІ́:З.

Ві́рш: СЛОВА́ ГОСПО́ДНІ — СЛОВА́ ЧИ́СТІ! ПСА́ЛЬМА
АІ́:З.

На гóлог дрѹгий:

Уста́нь, Го́споди Бо́же мій, в приказáннї,
іакѣ́ Ти запові́дав єси і́ грома́да наро́дів свѣтѹ-
пить Тебѣ́! Псалма́ 3:3. ѿ.

Вірш: Го́споди Бо́же мій, на Те́бе надію
покла́даю: Спа́си мене́! Псалма́ 3:6.

На гóлог трѣ́тій:

Скажі́те наро́дам, що Госпо́дь царствѹє,
бо зми́цник Ї́н скі́т о́убѣсь, іакій не схи́б-
не́тьсѧ! Псалма́ чѣ:1.

Вірш: Спика́йте Господѣ́ки новѹ́ пі́сню, спи-
ва́й Господѣ́ки, о́услѧ́ зѣ́мле! Псалма́ чѣ:5.

На гóлог четве́ртий:

Роскре́єни, Го́споди, допо́можи на́м, і́ ви-
зво́ли на́с ра́ди йме́нна Твогò! Псалма́ мѣ:к3.

Вірш: Бо́же, мій о́уші́ма сво́їми чѹли, і́ ватькі́
на́ші свѣ́дѣ́али на́м! Псалма́ мѣ:6.

На гóлог п'я́тий:

Роскре́єни, Го́споди Бо́же мій, неха́й під-
несѣ́тьсѧ рѹ́ка Твоѧ́, бо Ти царствѹє́ши пові́ки!
Псалма́ 2:17. 13.

Вірш: Проголавлѣтимъ Тебѣ, Господи, всімъ
Серцемъ своімъ, розпові́м про кѣчѣда Твої! Пс. д. б.

На го́лос шóстий:

Господи, піднеси сіла Свою, і прийди спасти нас! Псалма ѿд: г.

Вірш: Вісладхай, що керуєш Ізраїлем,¹⁷ що провадиш Йосифа, як вівцю! Пс. Сѡд: Б.

На го́лосъ Сьо́мий:

Воскрѣсни, Господи Боже мій, нехай підне-
меться рука Твоя, не забудь пригнічених
Твоїх повіки! Псалма Д: 118.

Вірш: Прославлѣтимъ Тебѣ, Гóсподи, всімъ
сѣрцемъ Своїмъ, розповідь про всі чѣда Твої!
Псалма ѿ: в.

На го́лос ко́сый:

Нехай царює повіки Господь, Бóg Твій,
Вічно¹³, з роду і в рід! Псалма рме:Г.

Вірш: Хвалі, дшїє моє, Гóспода, хвалі-
тимґ Гóспода, по́ки життє моє! Пс. р҃ме: а. б.

Діа́кон по Прокі́мні: Го́сподь помолі́мося!

Люде: Гóсподи, помíлуй!

Свѣщенникъ киголóшде: Бо Тѣ Свѣтѣй єси,
Бóже нѣш, і к Свѣтѣні провѣкаєш, і мѣ Тобѣ
слáвѣ прино́симо, Сѣтцю, і Сѣнѣ, і Свѣтѣмѣ
Дѣховѣ, тепѣр і зѣвжди, і на вѣки вѣчні.

Люде: А́мінь.

Діáкон: Ћсе, щѣ дѣше, нехѣй хѣлѣть Гó-
спода! Псáльма рн: ѡ.

Вірш: Хѣлѣть Бóга к Свѣтѣні Иогѣ,
хѣлѣть Иогѣ к твердѣні сѣли Иогѣ! Пс. рн: ѡ.

Діáкон по цѣѣмѣ киголóшде:

І щѣ спѣдѣтѣсѣ нѣм вѣслѣхѣти Свѣтѣ
Сѣангелію, Гóспода Бóга молімо!

Люде: Гóсподи, помíлуй! трѣчі.

Діáкон: Премѣдрѣсть! Стѣймо прѣстѣйно!
Послѣхѣймо Свѣтѣѣ Сѣангеліѣ!

Свѣщенникъ: Мир ѣуѣм!

Люде: І Дѣховѣ Тѣѣѣмѣ!

Діáкон: З Сѣангеліѣ Свѣтѣѣ вѣд (і мѣ Сѣан-
гелѣста) чѣтѣннѣ!

Людє: Сла́ва Тобі, Го́споди, сла́ва Тобі!

Діа́кон: Уважа́ймо!

І Свеще́нник читає ра́нню Єва́нгелію, коли при-
падає не́діла, а́бо Єва́нгелію Свѣ́та чи Свѣто́го.
(Дик. їх да́лі). По Єва́нгелії спі́кається:

Сла́ва Тобі, Го́споди, сла́ва Тобі!

Воскре́сенна Христо́ве ба́чивши, поклони́-
моє́ь свѣто́мꙋ Го́сподꙋ, Ісꙋ́сꙋ є́диномꙋ
безгрішномꙋ! Хрестꙋ Тво́йомꙋ покланя́ємоєь,
Христѣ́, і свѣ́тее́ воскре́сенна Твоє́ пі́снями
велича́ємо й сла́вимо, бо Ти є́си Бо́г на́ш;
крі́м Те́бе ї́ншогоꙋ не зна́ємо, і́ма́ Твоє́
призика́ємо. Прийди́ть оꙋ́сі кі́рнії, поклони́моєь
свѣто́мꙋ Христо́вомꙋ Воскре́сенню, бо є́сь
прийшла́ з Хрестомъ ра́дість ве́омꙋ сві́тови;
повсѣкча́єнꙋ просла́вля́ючи Го́спода, в пі́снях
сла́вмо воскре́сенна Иогꙋ́, во ро́спѣ́тѣ Ві́н-
кі́терпк, і смѣ́ртю смѣ́рть пере́міг.

І про́ка́зꙋється Пса́льма пѣ́тидеся́та:

Помилуй мене, Боже, з великої ласки
 Своєї, і з безміжного милосердя
 свого заглянь беззаконство моє. Сповідав
 совісний мені від беззаконства могого і від
 гріху могого очисти мене; бо беззаконство
 своє я знаю, і гріх мій завжди передо мною.
 Проти Тебе самого я згрішив і лжіві
 перед Тобою я вчинив, тож Ти будеш прав-
 дивим в словах твоїх, і переможеш, коли
 судитимешся. Отже в беззаконствах зачатий я і в гріхах мені породила мати моя.
 Що правдою полюбив Ти єси, невідоме й
 таємне мудрости Своєї свідав Ти мені.
 Покропи мене ісопом — і буду чистий;
 совісний мені — і стану від снігу білішим.
 Дай почути мені радість та веселість, і зра-
 діють кістки приємні. Відверни лице своє
 від гріхів моїх, і всі прокляття мої заглянь.
 Серце чисте створи в мені, Боже, і духа
 праведного віднови в нутрі моїй. Не від-

кінь мене від лиця Євогò, і дѡха Євогò
 Єватогò не відберì від мене. Верни менì
 радість спасіння Твогò, і дѡхом сїльним
 оукрпì мене. Навчатимѡ беззаконних пѡтїм
 Твоїм, і безбóжни до Тебе вѣрнѡться. Від
 виши кровопролитної вїзкодь мене, Боже,
 Боже спасіння могò, і ѡзїк мій радієнь
 хвалїтиме справедливїсть Твою. Господи, від-
 крий оуґта мої, — і ѡзик мій звїстїть
 хвалѡ Тобì. Бо їак би жѣртви захотїв Ти,
 їа дак би її, та цілопáлення не бѡде любє Тобì.
 Жѣртка Бóговì — дѡх втихомирений; сѣр-
 цем тїхим та покїрним Бог не погóрдѣ.
 Оушїслїнь, Господи, лáскою своєю Сїїн¹³,
 і нехáй звѡдѡються мѡри Єрѡсалїмські¹⁴.
 Тодì бѡдеш Ти вдовóлений жѣрткою справедли-
 кою, приношеннєм і цілопáленням; тодì полóжать
 на вїктар Твїй тельцїв.

Люде: Слава О҃тцю, і Сїнѡ, і Євато́мѡ
 дѡховì.

Молітвами Апостолів, Милостивий, бѣдь
 милосѣрдним до бѣзлѣчи грѣхів наших!
 І тепѣр і завжди, і на віки вічні, амінь.
 Молітвами Богородици, Милостивий, бѣдь
 милосѣрдним до бѣзлѣчи грѣхів наших!

Помілуй мене, Боже, з великої ласки
 Своєї, і з безмежного милосердя Свого
 заглянь беззаконство моє!

Стихіра:

Воскрѣс Ісусъ із гробу, як і пророкѣвав,
 і подає нам життя вічнеє і ласку великѣю!

З неділі мітара й фарисея і аж до п'ятої неділі
 Великого Посту співаютьса ще й ці пісні:

Слава Отцю, і Сину, і Свато́му Духові.

Покійна дѣри відчини мені, Життя-
 давче! Бо ліне дух мій до храмѣ
 Свато́го Твого, носачі храм тіла вѣсь
 зане́чищений. Ті ж, як Милосердний, очисти
 його милости́вою Своєю ласкою!

І тепѣр і завжди, і на віки вічні, амінь.

На стéжкѣ спасінна настав мене, Богородице, во безгорóмними грѣхáми за-
нечисти́в їá дѣшѣ свою, і в лінощах оу́сє життá
своє пережив. Молітвами ж своіми в́зволи
мене від всáкої нечистоти́.

Помі́ади мене, Бо́же, з вели́кої лáски
своєї, і з безме́жнoгo милосéрдá твогo
загáаь беззакóнство моє.

Згáаючи про бéзач грѣхів, що вчині́в
їх їá, с́ка́нний, дрѣж за страшний дéнь
с́дний. Алé наді́ючися на лáскѣ милосéрдá
твогo, кличѣ до Тéбе, ненáче Давід: Помі́-
ади мене, Бо́же, з вели́кої лáски своєї!

По цлáкáнню Єкáнгелі́ Діáкон прокáзє:

Спаси́, Бо́же, Нарі́д сві́й, і поблагослoкí
наслі́дкá твоє́. Згáнься на сві́т сві́й
лáскою й милосéрдáм, зм́цнн с́лá Христіáн
Правослáвних, і зошли́ на нáс свою м́лoсть
багáтѣю молітвами Найсвaтíшої Владíчиці
нашої Богорóдиці і Вседíви Марі́ї, с́лою

Дорогоцінногw й ѿживляючогw Хрестà, за-
стѣпництвом чѣсних небѣсних Сїл Безтіаих,
чѣсногw й славногw Пророка, Предтечи й
Хрестїтелеа Іwана, Святих славних і все-
хвальних Апостолів; Святих Ѿтцїв наших
і Всесвітних Великих Оучителїв і Святителїв:
Васїлаа Великого, Григорїа Богословоа й Іw-
ана Золотоустого; Сватогw Ѿтца нашого
Миколая, Архїєпископа Мирликійського, чѣ-
дотворца; Святих Рївноапостольних Мефодїа
й Кирила, Оучителїв Словянських; Сватогw
Благовїрного й Рївноапостольного Великого
Князя Українського²¹ Володимира, і Бла-
женної Великої Княгинї Української²¹ Ольги;
Святих Ѿтцїв наших Митрополитїв Київ-
ських і всієї Рвії, чѣдотворцїв: Михаїла,
Петра, Олексїа, Іwни і Макарія; Святителїв:
Димїтріа Ростовського, Інокентїа Іркутсько-
го, Феодосїа Чернігівського, Іwсафа Пїлогород-
ського й Іwана Товольського; Святих

Слѣвнихъ і Добрихъ перемѡжцѣхъ Мѡченикѣхъ:
 Свѣтѡгѡ Великомѡченика Юріѧ Побѣдоносца
 і Свѣтѡї Великомѡченици Варвѣри, Свѣтѣхъ
 Благѡвѣрныхъ Українськихъ Князѣхъ і Мѡченикѣхъ:
 Бориса, Гліба та Ігѡра; Преподѡбнихъ і Бо-
 гонѡснихъ Сѡтцѣхъ нашихъ: Свѣтѣхъ і Пра-
 веднихъ Богосѡтцѣхъ Іѡкіма й Іѡнни (і Свѣтѡгѡ,
 що йогѡ храмъ і що йогѡ дѣнь), і Преподѡбнихъ
 і Богонѡснихъ Сѡтцѣхъ нашихъ Антоніѧ й Фео-
 досіѧ, і Іншихъ Чѡдотѡрцѣхъ Печѣрськихъ; Пре-
 подѡбногѡ Іѡѧа Почаївськогѡ, і всѣхъ Свѣтѣхъ
 Твоїхъ. Благѡємо Тебѣ, Наймилѡстивїй Гѡс-
 поди, вѣсѣхай насъ, грѣшнихъ, що молимося
 Тобѣ, і помѣлуй насъ!

Люде: Гѡсподи, помѣлуй! кѣ рѣз.

Свѣщенникъ виголошѣ:

Власки, і милосердѧ, і чоловѣколюбствѧ
 Єдинорѣдногѡ Сїна Свогѡ, з іакїмъ
 Тѣ благословѣнный єси, з Найсвѣтїшимъ, Ми-
 лосерднимъ і Сѡживляющимъ Твоїмъ Дѡхомъ, тепѣр
 і зѧвжди, і на вѣки вѣчни.

Люде: **Ѧмѣнь.**

І починається Канѡн: недѣльний, хрестовоскрѣсний, богородичний а́бо сватко́кий. По ҃-й Піснѣ Діа́кон прока́зѣ Малѣ Ё́ктѣнію, по іа́кій Свасце́нник виголо́шѣ:

Бо Ти єси Бог на́ш, і ми́ Тобѣ сла́вѣ прино́симо, Сѡтцю, і Сѣ́нѢ, і Свато́мѢ ДѢхѡ́кѣ, тепѣ́р і за́вжди, і на ві́ки ві́чні!

Потѣ́м Сѣда́льний по Мѣне́ї. По 3-й Піснѣ Діа́кон зно́вѢ прока́зѣ Малѣ Ё́ктѣнію (див. ст. 74), по іа́кій Свасце́нник виголо́шѣ:

Бо Ти єси Ца́р споко́ю і Спа́с дѡш на́ших, і ми́ Тобѣ сла́вѣ прино́симо, Сѡтцю, і Сѣ́нѢ, і Свато́мѢ ДѢхѡ́кѣ, тепѣ́р і за́вжди, і на ві́ки ві́чні!

Далѣ Конда́къ та Ї́кос і чита́ння з Синакѣа́ріа.

По 4-й Піснѣ Діа́кон ка́дить Святи́й Престо́л і Ві́ктар; ви́йшовши пікні́чними двері́ма і ста́вши передъ Сѡбразомъ Бо́жої Ма́тері, він ка́дить і виголо́шѣ:

Богоро́дицю і Ма́тір Свѣ́тла в Пісна́х похвалі́мо!

Піснѧ Найсвѧтішої Богородици, Евангѣліѧ МѢки,
а: мѢ—нѢ.

Величає душѧ моѧ Господа, і радіє душ
мій к Бѡзі, Спасі Моїм.

Чеснішю Херувїмѧ і славнїшю без рѣ-
наннѧ Серафїмѧ, що породїла Бѡга-Слѡво чї-
стою, правдївю Богородицю, Тебѧ величаємо!

Тѧ ж покрѡрюємо й по ко́жним дѧльшим кїршѧ.

Що нїн згланѣла на покѡрѡ Своєї слѡгнѧ,
бо з цьогѡ часѡ прославлѧтимѣть менѧ всѧ
нарѡди!

Що звеличїк менѧ, Сїльнїй, і свѧтѧ і мѧ
Иогѡ, і мїлѡсть Иогѡ з рѡдѡ к рїд на
тїх, що воѧтьсѧ Иогѡ.

Нїн показѣ сїлѡ Своєї рѡкнѧ, нїн роз-
кїює нѧмїри сѣрца гордовїтї!

Нїн скидѧє сїльнїх з престѡлѧ, нїн під-
нимѧє покїрнїх, голоднїх вдово́льнѧє до-
брѡм, ѧ багѧтїх пѡскає нї з чїм!

Він принав Ізраїла¹⁵ за Своїогw сaдгw,
пам'ятаючи про мїлoсть, як казав Сѡтцѡм
нашим, Авра́мw й ро́доки йогw на віки!

По 2-й Піснi, як цю не в неділю, то по Ірмогi
спікаємо:

Пoстoйнw є́ попра́вдi велича́ти Тебѣ, Бо-
гoрoди́цю, за́вжди блаже́нншю й най-
непoрoчнiшшю, і Ма́тир Бoгa на́шогw. Че-
стiшшю Херу́вiмiв і сла́внiшшю без рiвнáння
Бєрафiмiв, що породила Бoгa-Слoвo чiстoю,
пpактiкшю Богорoди́цю, Тебѣ велича́ємо!

І́ як в неділю, то по Ірмогi Мала́ Єктє́нiя,
по якiй Євaщє́нник виголoшдє:

Бо Тебѣ хва́лять кiє́ Сiли небє́снi, і ми
Тoбi сла́вu прино́симо, Сѡтцю́, і Сiнu, і
Євaтoмw дyxoкi, тепє́р і за́вжди, і на віки
вiчнi! Лю́де: А́мiнь.

Дiáкoн: Євaт Гoспoдь, Бoг на́ш!

Ві́рш: Бо Євaт Гoспoдь, Бoг на́ш!

Ві́рш: Над всiмa лю́дьми Бoг на́ш!

Лю́де спіка́ють трiчi: Євaт Гoспoдь, Бoг на́ш!

Пóтим неді́льний Ёксапостиа́рій і Єкиті́льний.

ХВАЛИТНІ ВІРШІ.

Гсе, що́ дїше, нех́ай хва́лить Го́спода!
 Пса́льма рїи: ѿ.

Хва́літе Го́спода з не́бес, хва́літе Йо́гв̑
 на ви́соті! Пса́льма рїи: а́.

То́бї подо́бає пі́снѧ Бо́гови!

Хва́літе Йо́гв̑, всі́ ѡ́гони Йо́гв̑, хва́літе
 Йо́гв̑, всі́ си́ли Йо́гв̑!

То́бї подо́бає пі́снѧ, Бо́гови!

Чи́тець чи́тає Пса́льми:

Пса́льма рїи:

Хва́літь Йо́гв̑, со́нцє і́ мї́сѧцю, хва́літь
 Йо́гв̑, ѡ́снї зо́рі! Хва́літь Йо́гв̑, не-
 беса́ над не́беса́ми, і́ во́да, що́ ви́ще не́бес!
 Нех́ай хва́лять і́мѧ Го́сподне, бо́ Ві́н прорі́к
 — і́ ста́лосѧ, Ві́н нака́за́в — і́ створи́лосѧ.
 Ві́н поста́вив ї́х по́вік і́ на ві́ки ві́чні;
 Ві́н да́в при́каз — і́ не змї́ниться́ Ві́н.

Хваліть Господа з землі, — вї, змії
і вї безодні, сѣгонь і град, сніг і лід,
і ти, вітре бѣйний, що чїните волю Йогв;
вї, гори і вї пагірки, дерева плодоносні і
вї кедри, звірі і вї скоти, гаді і пта-
ство крилате; вї, царі зємні і вї народи,
кназі і вї сѣди зємні; юнацтво й дівці,
старі з молодими, — нехай хвалать імѧ
Господне, бо імѧ Йогв єдиногѧ піднесло,
хвала Йомѧ на землі і на нєбі. І піднесе
він силѧ народѧ Свогѧ! Хвала вїм ска-
тім Йогв, синам Ізраїльським¹⁶, народѧ,
близькомѧ до Ньогѧ!

Псалма рід.

Запекайте Господєкі пісню новѧ; хвала
Йомѧ в цєркві скатіх! Нехай звесе-
лїтьсѧ Ізраїль¹⁷ создателем своїм, і сини
Сїон¹⁸ нехай радіють Царєм¹⁹ своїм! Нехай
хвалать імѧ Бѣже хором, на бѣні й бан-
дѣри нехай грають Йомѧ! Бо любить Господь

люде́й сво́их, а́ ти́хих просла́вляє́ спасі́ннам.
 Не́хай зве́селя́ться́ святи́и о́у сла́ві, і не́хай
 радію́ть на ло́жахъ сво́их! Хва́ла Бо́гови в
 о́устахъ і́х, а́ в і́хнихъ рѣ́кахъ — мечі́ събо-
 рі́чнї, що́б вчині́ти по́мстѸ на́д неві́рними,
 ка́рѸ на́д людьми; що́б вѣ́зати ца́рік і́хнихъ
 пѣ́тами, а́ пані́в і́х кайдана́ми залі́зними;
 що́б ви́конати на́д ни́ми сѸ́д на́писаний.

Сла́ва ца́ всі́м святи́м Йо́гѡ!

Пса́льма рї́.

Хва́літь Бо́га в святи́ні Йо́гѡ, хва́літь
 Йо́гѡ в тве́рдіні́ сіа́н Йо́гѡ, хва́літь
 Йо́гѡ по мо́жности Йо́гѡ, хва́літь Йо́гѡ по
 безме́жній вели́чності Йо́гѡ. Хва́літь Йо́гѡ
 го́лосомъ трѣ́внимъ, хва́літь Йо́гѡ на лі́рі й
 бандѢ́рі, хва́літь Йо́гѡ на вѣ́внахъ і́ хо́ромъ,
 хва́літь Йо́гѡ на стрѣ́нахъ і́ на сѣ́ргани́, хва-
 лі́ть Йо́гѡ на цимба́лахъ милозвѣ́чнихъ, хва-
 лі́ть Йо́гѡ на цимба́лахъ голо́снихъ!

Ѹ́се, що́ ди́ше, не́хай хва́літь Го́спода!

Вірші до Стихір недільних:

Вірш перший: Воскрéсни, Гóсподи Бóже мій,
неха́й піднесéться рѣка Тво́а, бо Ти царству́єш
повіки! Псалма д: лд. лз.

Вірш другий: Прославлéтимь Тебè, Гó-
споди, всім сёрцем сво́ім, розпо́вiм про всі
чѣда Тво́ї! Псалма д: б.

А коли неділя, то по Стихірах Слава... і
Стихіра чергова Євангельська.

І тепер і завжди, і на віки вічні, амінь.
Свѣтлi Врата відкриваються. Спикаємо Богородичний:

Пайслакніща Ти єси, Богородице Діко,
бо Син Твій пекло полонив, адама
вікликав, проклáття зніщив, євѣ кiзколив,
смерть оумертвів, і сѣжилі ми. Тóмъ, про-
славлáючи, голóсимо: благословén Христóс
Бог наш, що так оуподóбав. Слава Тобі!

Свѣщенник: Слава Тобі, що світло по-
казáв нам!

Люде спікають:

Сла́ва Бо́г҃у в висоті́, а́ на землі́ спо́кій,
на лю́дах благово́ління! Хва́лимо Тебе́,
благослови́мо Тебе́, кла́наємось То́бі, прогла-
вля́ємо Тебе́, да́кжемо То́бі ра́ди вели́кої
сла́ви Твоє́ї! Го́споди, Ца́рю Небе́сний, Бо́же
Сѡтче, Всемогѹчий! Го́споди, Си́н҃у Є́динорі́д-
ний, Ісѹсе́ Христе́, і́ Свѣти́й Дѹх҃е! Го́споди
Бо́же, А́гнче Бо́жий, Си́н҃у Сѡтчий, що́ ве́реш
грі́х сві́т҃у, поми́ади́ на́с; що́ ве́реш грі́ху
сві́т҃у, при́ймй моли́тв҃у на́ш҃у; що́ си́диш по
пра́виці Сѡтца́, поми́ади́ на́с! Бо́ Ти́ сѣ́дин
Свѣти́й, Ти́ сѣ́дин Го́сподь, Ісѹсе́ Христосе́, на
сла́в҃у Бо́га Сѡтца́, а́мінь!

Пове́ра́дєннѹ́ благослова́тим҃у Тебе́, і́ про-
слава́тим҃у і́мѣ́ Твоє́ пові́к і́ на ві́ки
ві́чні! Псалма́ рѣд: ѿ.

Сподо́би, Го́споди, в де́нь це́й ви́д грі́х҃у
встерегті́са на́м! Благослове́нний Ти́, Го́споди,
Бо́же Сѡтцѣ́ на́ших, і́ вели́чне ѡ́ прогла́влене

І М'А Твоє на кіки, амінь! Пр. Дан.

Нех'ай в'де, Г'осподи, л'аска Тво'а над на́ми,
бо ми впов'ємо на Т'єбе! Псалма лк: кк.

Благосло́вен єси, Г'осподи, навчи мене́ за-
по́вітів Своїх! трічі. Псалма рї: кї.

Г'осподи, Ти приста́новищем на́шим в'в з
ро́д' і в рід. Сказа́в їа: Г'осподи, поми́л'и мене́,
сци́й д'ш' мою́, бо їа провини́в'ся Тобі!
Псалма пд: а; м: є.

Г'осподи, до Т'єбе в'даю́ся, — навчи мене́
чини́ти во́лю Твою́, бо Ти єси Бо́г мій!
Псалма рмк: д. і.

Бо в Т'єбе джерело житт'я; оу́ світа́
Твої́м ми поб'ачимо сві́т! Прод'овжи л'аск'
Свою́ тїм, що знають Т'єбе! Пс. лє: і. аї.

Св'ятий Бо́же, Св'ятий Крі́пкий, Св'ятий
Безсме́ртний, поми́л'и нас. трічі.

Сла́ва С'тцю́, і Сї́н'у, і Св'ато́м'у д'ш-
хови́, і теп'ер і за́вжди, і на кіки ві́чні, амінь.
Св'ятий Безсме́ртний, поми́л'и нас.

Свѣтій Бѣже, Свѣтій Крѣпкий, Свѣтій
Безсмертний, помилуй насъ.

Тропарь недѣльный на гласъ ѧ, г, ѣ і з:

Сьогѡдни стѣлаемъ спасѣннѧ свѣтови, слава-
мо нашогу Життѣдавца, що від грѣбѣ
воскрѣс; бо здолавши смѣртью смѣрть, він
дав намъ перемѡгу і ласку великую.

На гласъ ѣ, д, з і ѣ:

Встѣвши изъ грѣбѣ і пѣта пекельни пор-
ѣвавши, Ти знищивъ прѣсѣда смѣрти,
Господи, всѣхъ від сѣтки ворожої вѣзволивши.
І звѣкѣвшись апѡстоламъ своѣмъ, Ти пославъ їхъ
на проповѣдь і ними подавъ свѣи спѡкій свѣ-
тови, єдиний Наймилостивѣщий.

Під часъ же великогу Постѣ або їншого дня,
коли нема великогу Славослѡвіѧ, по „Слава... і те-
пѣр“, на Хвалѣтнѣхъ, виголошѣе Свѣщенникъ:

Товѣ слава подоваѣе, Господи Бѣже нашъ,
і ми Товѣ славу приносимо, Сѣтцю,

і Є́и҃с, і Євато́м҃с дѣхове, тепѣр і за-
вди, і на віки вічні. — Читѣць: А́мінь.

Сквщ. СЛАВА Тобі, щò СВІТЛО показав нам!

Читєць: **С**лава Бо́гъ в висотѣ, а на землѣ спо́кій,
на лю́дяхъ благово́ління! Хва́лимо
Тебѣ, благослови́мо Тебѣ, кла́наємось Тебѣ, і
просла́вляємо Тебѣ, да́кнемо Тебѣ ра́ди вели́кої
сла́ви Твоє́ї. Го́споди, Ца́рю Небе́сний, Бо́же
Сѡтче, Все́могъщний! Го́споди, Сѣ́нъ Єди́но-
ри́дний, Ісусе Христе, і свѣ́тій дѡхъ! Го́-
споди Бо́же, А́гнче Бо́жини, Сѣ́нъ Сѡтчий, що
ве́рєш грі́хъ свѣ́тъ, поми́лй на́с; що ве́рєш
грі́хи свѣ́тъ, при́ймй моли́твѣ на́шѣ; що си-
ди́ш по пра́вди Сѡтцѣ, поми́лй на́с! Бо Ти
сѡди́н свѣ́тій, Ти сѡди́н Госпо́дь, Ісусе Хри-
сто́с, на сла́вѣ Бо́га Сѡтцѣ, а́мінь.

Покладѣннѣмъ благословѣтимъ Тебѣ, і про-
славѣтимъ імя Твоє повѣк і на вѣки вѣчні.

Господи, Ты пристановищем нашимъ въ зрѣдѣ
и въ рѣдѣ. Сказакъ ѿ: Господи, помилуй мене,

СЦІЛІ ДШУ МОЮ, БО Я ПРОВИНІВСЯ ТОВІ!
ГОСПОДИ, ДО ТЕБЕ ВДАЮСЯ, НАВЧИ МЕНЕ ЧИНІТИ
КОЛЮ ТВОЮ, БО ТИ ЄСІ БОГ МІЙ! БО В ТЕБЕ
ДЖЕРЕЛО ЖИТТЯ; ОУ СВІТА ТВОЇМ МІ ПОБА-
ЧИМО СВІТ! ПРОДОВЖИ ЛАСКУ СВОЮ ТІМ, ЩО
ЗНАЮТЬ ТЕБЕ.

СПОДОБИ, ГОСПОДИ, В ДЕНЬ ЦЕЙ ВІД ГРІХУ
ВСТЕРЕГТИСЯ НАМ! БЛАГОСЛОВЕННИЙ ТИ,
ГОСПОДИ, БОЖЕ СЦІК НАШИХ, І ВЕЛИЧНЕ Й
ПРОСЛАВЛЕНЕ ІМ'Я ТВОЄ НА ВІКИ, АМІНЬ.

НЕХАЙ БУДЕ, ГОСПОДИ, ЛАСКА ТВОЯ НАД НА-
МИ, БО МІ ВПОВАЄМО НА ТЕБЕ! БЛАГОСЛОВЕН
ЄСІ, ГОСПОДИ, НАВЧИ МЕНЕ ЗАПОВІТІВ СВОЇХ!
БЛАГОСЛОВЕН ЄСІ, ВЛАДИКО, ВРОЗУМІ МЕНЕ ЗА-
ПОВІТАМИ СВОЇМИ! БЛАГОСЛОВЕН ЄСІ, СВАТІЙ,
ПРОСВІТИ МЕНЕ ЗАПОВІТАМИ СВОЇМИ!

ГОСПОДИ, ЛАСКА ТВОЯ ПОКІВ, НЕ ЦДРАЙСЯ
ТВОРИННА РУК СВОЇХ! ТОВІ НАЛЕЖИТЬ ХВАЛА,
ТОВІ НАЛЕЖИТЬ ПРОСЛАВЛЕННЯ, ТОВІ СЛАВА НА-
ЛЕЖИТЬ, СЦІЦЮ, І ЄІНУ, І СВАТОМУ ДУХОВІ,
ТЕПЕР І ЗАВЖДИ, І НА ВІКИ ВІЧНІ, АМІНЬ.

Вірші до Стихір на Стихόкни:

Вірш перший: **З**рѣнокъ надіаи насъ, Господи,
ласкою Своєю, і ми будемо
радіти й веселитися по всі дні наші!
Звесели насъ за дні, коли Ти впокоривъ буди
насъ, за роки, коли ми натерпілись горамъ! і
згладь насъ на сѣдгъ Своїхъ, і на творінна Свої,
і навчи синівъ їхніхъ! Псалма пѣ: дї—зї.

Вірш другий: **І**нехъай буди свѣтаістьъ Го-
спода Бога нашого надъ
нами, і в справахъ рѣкъ нашихъ щасті намъ,
і в ділі рѣкъ нашихъ сприйми! Псалма пѣ: зї.

Слава... і тепер...

Ік то добре славити Господа, і хва-
літи імя Твоє, Небесний, спокі-
дати вранці про ласку Твою і кождої нощі
про правду Твою! Псалма чѣ: в. г.

Святий Боже, Пресвѣтѣ Трійце, Сѣтче нашъ,
Тропаръ денний. Слава... і тепер... Богородичний.

По цьому проказується:

ЁКТЕНІА ЁСЕРДНА:

Діа́кон: **П**омі́луй нас, Бо́же, з вели́кої
ла́ски Своєї, мо́лимо Тебе́, ви-
свѣхай нас і помі́луй.

Лю́де: Го́споди помі́луй. Трі́чі.

Діа́кон: **Щ**е мо́лимоєь за Свѣтѣ́мъ Пѣ́рво-
сѣ́лѣнѣмъ¹ Цѣ́рквѣ, за високосвѣ́щенноємъ
Митрополи́та на́шого (і́мѣ), Пресвѣ́щенноємъ
Е́пископа (на́зва кате́дри і́мѣ), і за всѣ́ Хрис-
то́ве бра́тетко на́ше.

Ще мо́лимоєь за Боголю́бѣмъ ѿ Бо́гом
береже́нѣмъ О́тчи́знѣ на́шѣ,² за Го́ловѣ́мъ дер-
жа́ки на́шої і за всѣ́мъ Пресвѣ́тѣ́мъ Ё́рѣ́мъ, за
могѣ́чѣмъ, перемо́гѣмъ постѣ́йниємъ, спо́кій, здо-
ро́вѣмъ, спа́сіннѣмъ ї́х і про́щеннѣмъ грѣ́хів ї́хнѣх,
а́ сѣ́ловѣ́мъ, щобъ Го́сподь Бо́г на́ш щастѣ́мъ
та помага́в їмъ оу́ вѣ́домъ і покорѣ́мъ під
но́ги ї́хнѣ вѣ́скоємъ вѣ́роємъ ѿ сѣ́мъ.

Ще мо́лимоєь за всѣ́ ї́х Христолю́бѣмъ
во́їнєтємъ.³

Ще мо́лимоєь за блаже́нних і повікнеза-
вѣтнихъ фѣнда́торѣвъ свѣто́гѡ хра́мѡ цѣогѡ,
і за всѣхъ давніше померлихъ ѡтцѣвъ і братѣвъ на-
шихъ, що тѣт побѣжнѡ спочива́ють, і за
пракосла́внихъ по всѣхъ оу́гюдахъ.

Ще мо́лимоєь за зми́лѡваннѡ, життѡ,
спѡкій, здо́ровѡ, спа́сіннѡ, бѡже́ вѣдѣданнѡ,
про́щеннѡ ѡ проба́ченнѡ грѣхѣвъ сла́гъ бѡжихъ,
братѣвъ свѣто́гѡ хра́мѡ цѣогѡ.

Ще мо́лимоєь за тѣхъ, що да́ри прино́сѡть
і га́рнѡ праці́ють оу́ свѣтѣмъ найчесні́шимъ
хра́мѣ цѣмъ, трѣ́дѡтьсѡ, спі́кають, і за при-
сѣтнихъ люде́й, що че́кають вѣдъ тѣбе́ вели́кої
ѡ ще́дрої ми́лости.

Виголо́шеннѡ: Бо Ти́ ми́лостѣ́кий і чоло́ві-
колю́бный бѡгъ є́си, і ми́ тобѣ́ сла́вѡ при-
но́симо, ѡтцю́, і сѣ́нѡ, і свѣто́мѡ дѡхѡви́,
тепе́р і за́вжди, і на ві́ки ві́чні.

Лю́де: ѡ́мінь.

По цьомѸ ѢВТѢНІА БЛАГІАЛНА:

Діа́кон: **П**оповнімо ра́нішню моли́тву на́шѸ
Господе́ві!

Люде: Госпо́ди, помі́лди!

Діа́кон: ЗагтѸпні, Спаси́, помі́лди і сѹхо-
роні́ на́с, Бо́же, ла́скою Своєю́!

Люде: Госпо́ди, помі́лди!

Діа́кон: Ціло́гѸ дна́ до́сконало́гѸ, свѣто́гѸ,
спо́кійногѸ и́ безгрі́шногѸ оу́ Госпо́да просі́мо.

Люде: Пода́й, Госпо́ди. Те́ ж спіка́ють і́ пі́сла
ко́жногѸ проха́ння.

Діа́кон: Я́нгола споко́ю, провідника́ ві́рногѸ,
сѹхорони́телем дѹш і́ ті́л на́ших оу́ Госпо́да
просі́мо!

Проба́ченна и́ відпѹщенна грі́хів і́ прові́н
на́ших оу́ Госпо́да просі́мо!

ВсьогѸ до́брогѸ и́ пожито́чногѸ дѹша́м
на́шим, и́ споко́ю для́ сві́тѸ оу́ Госпо́да
просі́мо!

Щоб рѣштѣ життѣ нашо҃гѣ в спокої и
кааттї закінчили ми, оу́ Го́спода просімо!

Христия́нсько҃гѣ кінцѣ життѣ нашо҃гѣ без-
бо́лизо҃гѣ, бездога́нно҃гѣ, спо́кі́йно҃гѣ, і
до́бро҃гѣ сѣпра́вданнѣ на страши́м сѣди́ Хри-
сто́вим просімо!

Пресвѣтѣю, пречистѣю, преблагослове́ннѣю,
сла́внѣю Влади́чицю на́шѣ Богоро́дицю і Все-
ді́вѣ Мари́ю зо всіма́ свѣтїми по́мандѣвши,
самїх себѣ й сѣде́н сѣдно҃гѣ і вѣ життѣ
наше́ Христѣ́ Бо́гѣ дорѣ́чимо!

Лю́де: То́бї, Го́споди!

Виголо́шення: Ти́ Бо́г милосѣ́вий, ласка́вий,
і чо́ловеколю́бний є́си, і ми́ Ти́бї сла́вд при-
но́симо, Сѣтцю́ і Сї́нѣ, і свѣто́мѣ дѣ́ховї,
тепе́р і за́вжди, і на ві́ки ві́чні!

Лю́де: А́мінь!

Свѣще́нник: Ми́р оу́сі́м!

Лю́де: і дѣ́ховї Тво́йо́мѣ.

Діа́кон: Го́лови на́ші схи́лімо перед Го́-
сподо́м!

Свѣще́нник тѣхъ про́каже́ ѿтцѹ́ Моли́твѣ:

Го́споди Свѣтѣ́й, що на ви́со́тах жи́вѣш
і покі́рлики не цѣ́раєшѣ, що вѣ́ки-
дѣчимъ ѿ́комъ Сво́імъ спо́глядѣ́еш на в́сѣ́ тво-
ри́нна: передъ Тобо́ю схи́ли́ли́мъ ми́ и мо́лимо
Тебе́, Найсвѣ́тѣ́йши: пода́й рѣ́кѣ́ Сво́ю неки-
ди́мѣю́ вѣ́дѣ́ти Сво́єї, і по́благосло́ви на́с.
А́ коли́ нагрѣ́шили́ ми́ що́сь зъ ко́ли чи зъ не-
ко́ли, — про́сти, ѣ́к Бѣ́гъ ми́лосѣ́рдний і чо-
ло́виколю́бный, і по́шли на́мъ до́бра зѣ́многѣ
и не́бѣ́снѣгѣ!

Ви́голо́шенна: Бо́го Тобѣ́ на́ле́жить ми́лѣ́вати
и спа́сати на́с, Бо́же на́ш, і ми́ Тобѣ́ сла́вѣ́
прино́симо, ѿ́тцѹ́ і Си́нѣ́, і Свѣ́тѣ́мъ Дѣ́-
ховѣ́, те́пѣ́р і за́вжди, і на́ ві́ки ві́чні.

Лю́де: А́ми́нь.

Діа́кон: Пре́мѣ́дріє́ть!

Лю́де: По́благосло́ви!

Свѣщенникъ: Благословѣнный Христосъ Богъ
нашъ поклоняемъ, теперъ і за́вжди, і на віки
вічні!

Люде: А́мінь!

Змицни́, Бо́же, Боголюбіе́ ѿ Бо́гом ве-
реже́н ѿтчи́зн на́ш,² Го́ловъ дер-
жа́ви на́шої, Пресві́тлий Ё́рад, і всѣ́ Христо-
любі́е Ро́їнство,³ свѣ́тъ правосла́внъ ві́р, і
всі́х правосла́вни́хъ христиа́н по́вік ві́к!

Свѣщенникъ: Преска́та Богоро́дице, спасі́ нас!

Люде: **Ч**есні́шю Херу́вїмъ, і Сла́внїшю
БЕЗ рїкна́ннѣ Серафі́мъ, що по-
родїла Бо́га - Сло́во чи́стою, правді́вю Бого-
ро́дицю Тебѣ́ велича́ємо!

Свѣщенникъ: Сла́ва Тобі́, Христѣ́ Бо́же, на-
діє́ на́ша, сла́ва Тобі́!

Люде: Сла́ва ѿтцю́, і си́н, і свѣ́томъ
дѣ́хови, і теперъ і за́вжди, і на віки вічні,
а́мінь.

Го́споди, помї́луй! трї́чі. Поблагослови́!

Свѣщенник чинить Відпуст (недільний):

Христос, що воскрес із мертвих, прав-
дливий Бог наш, молитвами Пре-
чистої Своєї Матері, Статіх Славних і
Всехвальних Апостолів, і Святігъ, що йогъ
храм і день, Святих і Праведних Бого-
отців Ізакіа й Анни, Преподобних і
Богоносних Отців наших Антоніа й Феодосіа
і інших Чодотворців Печерських, і всіх Свѣ-
тих, змиляється и спасє нас, бо він мило-
сердний і чоловіколюбний.

Люде: **С**вѣтѣ Православнѣ¹ Церквѣ і кірѣ
християнськѣю, Боголюбивѣ й
Богом береженѣ Отчизнѣ нашѣ,² Головѣ Дер-
жави нашої, Пресвітлий Уряд і все Христо-
любіке Родінство,³ Високъпресвѣщенногъ
Митрополита нашогъ (і мѣ), Пресвѣщен-
ногъ Єпископа (назва катедри і мѣ,) членів
(назва) Церковногъ Братства, парафіан Свѣ-
тогъ храмѣ цюгъ, і всіх православних
християн, Господи, збережи їх на довгій літа!

Коли Великий Піст, то: Як то добре сла-
вити... ст. рѣд, двічі. Свѣтій Бóже. Пресла-
вѣм Трóйце. Сѣтче наш. І Читѣць читає:

Богородице, стоячи в храмі славним
Твоїм, неначе стоїмò ми на нєбї. Тї
двері небєснї, — відкрій же нам двері ласки
своєї!

Потім: Гóсподи, помилѣй мѣ раз. Слава...
і тепер... Чеснішю Херувїмів... І по Благо-
словєнний Христòс Бóг наш... проказуємо:
Небєсний Царю... дик. ст. ѿ.

КІНЕЦЬ РА́ННІЙ ВИПРА́ВИ

Бóгс на сла́вс,

Нарóдові Украї́нськомѣ на щáстѣ.

IV.

МАЛА ВЕЧІРНА.

Мала Вечірна вѣкає перед Свѣтами, коли по
Ѹстаѣхъ покіннѣхъ прѣкити Цілонічнѣхъ Відпрѣхъ.
Свѣщенникъ в Ѣпітрахілю перед Свѣтими Вратами
починає:

Благословѣн Богъ наш...

Читѣць: Амінь.

І читається дѣ-та годіна, по скінченні якої
Відпрѣхъ не вѣкає, але Свѣщенникъ в Ѣпітрахілю
перед Свѣтими Вратами виголошѣє знобѣ:

Благословѣн Богъ наш...

Читѣць: Амінь. Прийдіть, поклонімося, трічі,
і Псалмѣхъ Вечірні рѣг. Слава... і тепѣр... Аминѣ,
трічі. Господи, помилѣй, трічі. Слава... і те-

пѣр... Ѣктѣнії не вѣкає, алѣ зѣраз же: Гѣсподи,
 клѣчѣ... Стихѣри дѣ. Слава... і тепѣр... Ногорѣ-
 дичний. По закѣнченнѣ Стихѣр люде спѣвають:
 Свѣтло тѣхе. По цѣй пѣснѣ вѣчѣрній Свѣщенник
 передъ Св. Врѣтами прокѣзѣ Прокѣмна дѣнногоу
 зъ кѣршами ногѣ. Читѣць: Вчинѣи достѣйными,
 і Стихѣри вѣршѣи. Слава... і тепѣр... і Нѣни
 кѣдѣвѣкаєш. Пѣсла Свѣтѣи Бѣже і вѣголѣшенна
 Тропѣр Свѣта. Пѣсла цѣбоу Свѣщенникъ вѣголѣшѣ
 ѡтцѣ Ѣктѣнію:

Помѣлѣи нає, Бѣже, зъ вѣлѣкої лѣски Свѣ-
 єї, мѣлимо Тебѣ, вѣслѣхай і помѣлѣи!
 Люде: Гѣсподи, помѣлѣи. трѣчи.

Щѣ мѣлимѣсь за Свѣтѣмъ Правѣславѣмъ¹
 Церкѣмъ, за вѣсокѣпрѣвѣсвѣщенногоу Мѣтро-
 полѣта нашоу (і мѣ), Прѣвѣсвѣщенногоу Ѣпис-
 копа (назка кѣтѣдри і мѣ), і за вѣє Хрѣстѣве
 вѣратѣтѣко наше.

Щѣ мѣлимѣсь за Боголюбѣвѣмъ ѣ Богомъ
 берѣжѣмъ ѡтѣчѣзмъ нашѣмъ,² за гѣловѣмъ Дѣр-
 жѣви нашої, і за вѣєсь Прѣскѣтѣлий Ѣрад.

Ще молимося за всіх братів і за всіх християн!

Виголошення: Бо Ти милостивий і чоловіколюбний Бóg єси, і ми Тобі славу приносимо, Свѣтцю, і Свѣтл, и Свѣтломъ Духови, тепер і завжди, і на віки вічні.

Люде: Амінь.

Свѣщенник: Слава Тобі, Христе Бóже, надіє наша, слава Тобі!

Люде: Слава... і тепер... Гóсподи, помилуй! трічі. Поблагослови!

Свѣщенник чинить малій Відпѣст:

Христос, правдивий Бóg наш, молитвами Пречистої Своєї Матері, Преподобних і Богоносних Свѣтцїв наших, і всіх свѣтлх, зми́лується и спасе нас, бо Він милосердний і чоловіколюбний.

Люде співають Многолітвання.

Кінець Малій Вечірни.

V.
СВАТІ

ЦІЛОНІЧНА ВІДПРАВА.

Перед початком Цілонічної Відпраки зодгає Свещенник єпитрахіаа й фелонь, і кадить святий Престол, Жертівник і цілий Віктар; виходить із Віктара, — а спереди йде Діакон з свічкою, — і екди з ним кадить сваті Врата й Образи намісні, сваткові й храмові. Потім, ставши Діакон перед святими Вратами, виголошує:

ВСТАНЬТЕ! ГОСПОДИ, ПОБЛАГОСЛОВІ!

А Свещенник перед святим Престолом, кади́чи на́вхрест, виголошує:

СЛАВА СВЯТИЙ, СЪДНОІСТОТНИЙ, СЪЖИВЛЯЮЩИЙ,
і неподільний Трійци поклкчєнш, те-
пєр і завжди, і на віки вічні!

Люде: Амінь.

Прийдіть, поклонімося! трічі, ст. ҃.

По цьомѣ мицнім гологом: Прийдіть, поклонімося, і припадім до Ньогѣ. І спібають з Псалми р҃҃-ої, дик. ст. ҃—аї.

Благослови, дшє моє, Господа! Благословєн єси, Господи!

Господи, Боже мій, Ти дївнѣ великий!
Благословєн єси, Господи!

Ти в славі і в красѣ зсѣдѣнєвє єси.
Благословєн єси, Господи!

Понад горами стѣнѣть вѣди. Дївнє діла
Твої, Господи!

Поміж горами пѣнѣть вѣди. Дївнє діла
Твої, Господи!

Ти вє в мѣдрости сотворів єси! Слава
Товѣ, Господи, що сотворів Ти оу҃гє!

І Євѣщенник, збѣкадївши по зкичаю з Дїаконом цілѣ Церквѣ, і покадївши Престѣл, вихѣдить к єпитрахілю перед свѣтї врата й читѣє по зки-

чаю Єкѣіальні Молітви. Діа́кон виголо́шде Вели́кѣ Єкѣ́нію, а́ по пе́ршѣмъ Антифо́ні „Блаже́н мѣжъ“ і́ Мала́ Єкѣ́ніа, і́ спіка́ють: „Го́споди, ка́и́чѣ до Тебе́“, і́ вѣ́кає Рѣ́д і́ Прокі́мен де́нний по зви́чаю, ї́ак на Ве́чірни.

По за́кінченні ж Прокі́мна Діа́кон виголо́шде: „Пре́мудрість!“ Чите́ць прока́зде чита́нна. Діа́кон: „Ѹ́каза́ймо!“ І́ чита́ються Паремі́и скатко́кі. Під ча́с чита́нна ї́х Євѣ́нник сиді́ть на Го́рнім Мі́сці, а́лє не по се́ре́дині но́гѣ, а́ з пи́вде́нногѣ бо́кѣ ска́то́гѣ Престо́лѣ. Після́ Паремі́и Діа́кон виголо́шде Єкѣ́нії: „Про́мо́вмо ве́“ ст. ма́ і́ „До́по́кнімо ве́чірни́ю Моли́твѣ“ ст. ма́. Євѣ́нник прока́зде Моли́твѣ Го́лово́наху́ленна: „Го́споди, Бо́же на́ш“ ст. ма́, і́ по виголо́шенні: „Не́ха́й вѣ́де вла́да“, лю́де: „Ѹ́мі́нь.“

І́ Євѣ́нник з Діа́коном вихо́дять в При́ткѣр, пра́влячи Ли́тїю й спіка́ючи Єсти́хїрѣ хра́ма а́вѣ ска́та. Ко́ли спіка́ються Єсти́хїри, Євѣ́нник і́ Діа́кон з каді́альницею вихо́дять разѣ́м пи́вні́чними дже́ріма, а́ пе́ред ні́ми несе́ть дві́ скі́чки; скаті́ вѣ́рата за́чїне́но; Діа́кон ка́дить скаті́ Ѹ́брази́ й пе́ред На́сто́ате́лем, і́ хо́ри по по́ра́дкѣ; ї́ак скі́нчаться Єсти́хїри, Діа́кон виголо́шде ѿ́тці́ Моли́тви:

Спаси, Бо́же, Нарі́д Сві́й... дик. ст. рді.
 Лю́де: Го́споди, поми́ли! м̃ раз.

Ше мо́лимоєь за Боголю́бівъ и́ Богом
 береже́нъ Сѣ́чизнъ на́шъ,² за Го́ловъ
 Держа́ви на́шої і за в́сєь Пресві́тлий Ё́рад,
 за мо́гучість, пере́мо́гъ, по́стїйність, спо́кій,
 здо́ровла, Спа́сінна їх і про́щенна грі́хів їхні́х,
 а́ сѣ́блївъ цюв Го́сподь Бо́г на́ш щастїв
 та помага́в їм о́у в́сѣ́омъ, і по́корїв під но́ги
 їхні́ в́сїх воро́гів і сѣ́постати́в!

Лю́де: Го́споди, поми́ли! м̃ ра́з.

Ше мо́лимоєь за Свѣ́тѣ́ Право́сла́внъ¹
 Це́рквѣ, за в́сокупресе́вѣщенно́гѣ Митропо́-
 лі́та на́шого (і́мѣ́), Пресе́вѣщенно́гѣ Є́пис-
 ко́па (на́зва кате́дри і́мѣ́), і за в́сє́ Христо́ве
 бра́тство на́ше, за ко́жнъ ду́шъ христіа́нськѣ
 сѣ́млючъ и́ пригно́бленъ, цю потре́бѣ ла́ски
 Бо́жої та по́мочи; за за́хист мі́ста (се́ла,
 а́вѣ́ свѣ́то́гѣ Манасти́рѣ́) цю́гѣ, і ти́х, цю
 живѣ́ть о́у нѣ́омъ; за спо́кій і ла́д ціло́гѣ

світѸ; за ро́сцвіт святи́х Божих Церко́в; за
спасі́ння й за по́мич Сѡтцѣ́в і браті́в на́ших,
що старáннѡ й з страхо́м Божим працю́ють
і помага́ють; за поли́шених і ви́дѣтних; за
сці́лення в не́мочах лежа́чих; за впоко́єння,
полѣ́гкить, блаже́ннѸ па́м'ять і про́цїєння гри-
хѣ́в давні́ше по́мерлих Сѡтцѣ́в і браті́в на́ших,
що тѢ́т побóжнѡ спочи́вають, і за право-
сла́вних по всі́х оу́гюдах; за ви́збо́лення по-
ло́нених, і за браті́в на́ших, в нево́лі сѣ́щих,
і за всі́х, що слѣ́жать і слѣ́жили оу́ свѣ-
ті́м Хра́мі (а́вѡ Манасти́рі) ці́м, промовмо:
Го́споди, помі́лѸй!

Лю́де: Го́споди, помі́лѸй! ѿ́ раз.

Ще мо́лимо́сь за збере́ження свѣ́тогѡ
Хра́мѸ (а́вѡ Манасти́рѸ) цьогѡ́, мі́ста (а́вѡ
се́ла) цьогѡ́, і всѣ́когѡ мі́ста й зе́млі́ ві́д
го́лодѸ, мо́рѸ, трѣ́сѸ, зали́ви, сѣ́гнѸ, мечѸ, на-
па́дѸ чѣ́жинці́в і домо́вої́ вѣ́йни; за те́, щоб
мило́сѣ́рдний і чоло́віколю́бний Бо́г на́ш бѣ́в

милоствѣим та ласкавим до нас, щобъ к двер-
нѣв Рѣн всѣмъ каръ и зарѣзъ, що на нас
їдѣ, і вѣзболив нас від правдивої погрози
скоєї, і помилував нас!

Люде: Господи, помилуй! трічі.

Ще молимося, щобъ Господь Богъ вѣслушавъ
гологъ моління насъ, грѣшнихъ, і помилувавъ насъ!

Люде: Господи, помилуй! трічі.

Свѣщенникъ: Вѣслушай насъ, Боже, Спасителю
нашъ, надіє всѣхъ кінцівъ землї і тихъ, що
в морі далекихъ; і милостивий, бѣдъ милості-
вимъ, Владико, до грѣхѣв нашихъ і помилуй
насъ! Бо Ти милосердний і чоловіколюбний
Богъ єси, і ми Тебѣ славу приносимо, Сѣтцю
і Сїну, і свѣтомъ дѣхови, тепер і завжди,
і на віки вічні!

Люде: Амінь!

Свѣщенникъ: Миръ оусімъ!

Діаконъ: Голови наші схилимо передъ Господомъ!

Всѣ нахилиють голови, а Свѣщенникъ молиться
гологами:

Владіко Наймилоствіций, Гóсподи, Ісусе
 Христє, Бóже на́ш, моли́тками Найска-
 тїщої Владічиці на́шої Богорóдиці і Вседіви
 Марїї, сілою Дорогоцінногw й сѣжива́ю-
 чогw Хрестà, застѣпництвом чéснихъ небéснихъ
 Сїа Безтіахъ, чéсногw й сла́вногw Про-
 ро́ка, Предт́ечи й Хресті́телà Іwàна, Свѣ-
 тїхъ сла́внихъ і Всехв́альнихъ Апóстолів; Свѣ-
 тїхъ сла́внихъ і дóбрыхъ перемóжцівъ Мѣче-
 ників, Преподóбнихъ і Богонóснихъ Сѣтцїв на́-
 шихъ: Свѣтїхъ Сѣтцїв на́шихъ і Всесвѣ́тнихъ Ве-
 ликихъ Оу́чїтелів і Свѣтї́телів: Васїліа Вели́-
 когw, Григóріа Богосло́ва та Іwàна Золото-
 сѣтогw; Свѣтóгw Сѣтцà на́шогw Миколàа,
 Архієпї́скопа Мирлїкїйськогw, чѣдотвóрцà;
 Свѣтїхъ Рївнwапóстольнихъ Мефóдіа й Ки́рїла,
 Оу́чїтелів Слoв́анськихъ; Свѣтóгw Рївнw-
 апóстольногw Вели́когw Кнàзà Їкраї́нськогw⁸
 Володї́мира, і Вели́кої Кнàгїні Їкраї́нської⁸
 Сѣльги; Свѣтїхъ Їкраї́нськихъ Кнàзїв і Мѣче-

ників: Борїса, Гліба та Їгвра, Свато́гѡ по-
 бѣжногѡ мѹченика кнѧ́за Володі́мир-Воли́н-
 ськогѡ Іѡро́пола, преподо́бногѡ Микѡ́ли,
 кнѧ́за Лѹцкогѡ, преподо́бногѡ Фе́дѡра, кнѧ́-
 за Сѡстрі́жеькогѡ, і́ блаже́нної Ћлі́ани, кнѧгі́ні
 Сѡльша́нської, Свѧті́х Сѡтцѣ́в на́ших Митро-
 полі́тѡв Киѣ́вських і́ всѣ́ї Рѡ́сії, Чѡдотво́р-
 цѣ́в: Ми́хаїла, Петро́в, Сѡлексі́а, Іѡ́ни и Мака́-
 ріа, Свѧті́х Сѡтцѣ́в на́ших Степа́на и Ам-
 філо́хіа, Єпі́скопѡв Воли́нських, Димі́тріа
 Росѡ́вськогѡ, Інокѣ́нтіа Іркѹ́тськогѡ, Фео-
 до́сіа Черні́гівськогѡ, Іѡса́фа Білогоро́дськогѡ
 и Іѡа́на Тѡво́льськогѡ; Свѧті́х Слѧ́вних
 і́ до́брых перемо́жцѣ́в мѹчени́кѡв: Свѧто́гѡ
 Велико́мѹчени́ка Ю́ріа Побѣдоно́сца, і́ Свѧто́ї
 Велико́мѹчени́ці Варва́ри, і́ Свѧто́ї преподобно-
 мѹчени́ці Анаста́сії Римля́нки, Преподо́бних
 і́ Богоно́сних Сѡтцѣ́в на́ших: Свѧті́х і́ Пра-
 ведних Богосѡтцѣ́в Іѡ́кіма и Іѡ́нни, Преподо́б-
 них і́ Богоно́сних Антѡ́ніа и Феодо́сіа,

Варлаама, і інших Чудотворців Печерських;
 Священномученика Макарія Євфратського,
 Преподобного Іова, і імена Почаївського, Чудотворця,
 і всіх Святих Твоїх, — вчині
 молитву нашу приємною, подай нам про-
 щення прокинь наших, покрий нас покрівкою
 крил Своїх, віджені від нас всіх ворогів і
 супротивників, оумиротвори життя наше!
 Господи, змілуйся над нами й над світом
 твоїм, і спаси душі наші, бо Ти милосердний і чоловіколюбний!

По цьому починаємо Стихіри віршові, і співаючі,
 входимо в храм. „Глаба... і тепер...“ Бого-
 родичний. Потім „Нині відпскаєш“... „Святий
 Боже“. „Сотче наш“. Тропарь Свята трічі.

На приготуванні столі кладеться для благо-
 сложення п'ять хлібів, пшениця і дві поєдині для
 цього: одна з кином киногоградним, а друга з
 салікою. Діакон кадить круг столу й перед Свя-
 щенником. І священник, взявши одну хліб,
 хрестить ним інші хліби й проказує голосно с'тею

Моли́твѸ; коли прока́зѸе: „Ѣ́амъ поблагослови́“, тоді́ пражі́цею пока́зѸе на лежа́чи передъ нѣ́мъ хлѣ́би, пше́ницю, ви́но і́ сѣ́ліѸ.

Господи, Ісѹ́се Христе́, Бо́же на́ш, Ти́ бла-
гослови́в ѡ́вѣ хлѣ́бъ въ пѣ́стѣні і́ ѡ́вѣ
тѣ́снѣ мѣ́жъ нѣ́ми насѣ́тивъ, — Ѣ́амъ побла-
гослови́ и хлѣ́би сѣ́ці, пше́ницю, ви́но і́ сѣ́ліѸ,
і́ примно́жъ і́хъ оу́ мѣ́стѣ (чи въ се́лі, въ зе́млі,
а́бѣ въ свѣ́тѣ́мъ Манасти́рѣ) цѣ́мъ і́ въ цѣ́лѣ́мъ свѣ́тѣ́
Ѣ́воѣ́мъ, а́ вѣ́рнихъ сла́гъ Твоѣ́хъ, що́ спожи-
ва́ють і́хъ, сѣ́свати! По́ Ти́ благослова́ешъ і́
сѣ́ска́чѸешъ всѣ́, Христе́ Бо́же на́ш, і́ ми́ Тобѣ́
сла́вѸ прино́симо зъ споко́нѣ́чнѣ́мъ Твоѣ́мъ
О́тцѣ́мъ, і́ найсвѣ́тѣ́шимъ, і́ ми́лосѣ́рднѣ́мъ, і́
сѣ́жика́лючѣ́мъ Твоѣ́мъ дѹ́хомъ, тепѣ́ръ і́ за́вѣ́жди,
і́ на́ вѣ́ки вѣ́чні!

Лю́де: І́мѣ́нь. І́ за́разъ:

Нехѣ́айъ вѣ́де і́мѣ́нь Госпо́дне́ бл҃гослове́нне
вѣ́дъ нѣ́ни і́ до́ вѣ́кѸ! трѣ́чі.

Чите́ць чита́е Псѣ́альмѸ ѡ́г-тю, дѣ́к. ст. ѡ́а. І́
сѣ́ска́ченнѣ́мъ, сѣ́дѣ́ю́шѣ́мъ, стоѣ́тъ передъ свѣ́тѣ́ми дѣ́-

ріма. По закінченні Псалми Євхаристіє прокazuje до народѸ:

Благословенна Господне і милость нехай зійде на нас зза ласки й чоловічолюбства Иоганнъ покаянь, тепер і завжди, і на віки вічні!

Люде: Амінь.

Зараз по цьому читается Шестопсалмие ст. ѿз—пи. По трохъ Псалмахъ Євхаристіє прокazuje, з непокрытою головою, Ранні Молитви. Потімъ Діаконъ виголошде Ектенію Велику, і „Госъ Господь“ ст. рѣ; по цьому читается Псалтир. Після Катізми Малі Ектенії й виголошення по зкичаю, і спікається Поліелій: „Хваліте імѧ Господне“ і „Прославляйте Господа“ ст. рѣ.

Щк спікається Поліелій, на аналої серед Церкви кладється Ъвразъ свѣтковий, а Настоятель і Євхаристієники, кийшовши з Віктара свѣтими Вратами й ставши передъ свѣтлимъ Ъвразомъ, по закінченні Поліеліа, спікають Величання свѣтѸ ѿдѣн рѣз, а по цьому люде. І кадить Настоятель з Діакономъ перше Ъвразъ свѣтковий на аналої, потімъ

йде оу Віктар і кадить св. Престо́л, цілий Віктар і намісні Їврази в Хра́мі, по́тім перед Свещенносла́вжителями з сві́ох вокі́в, хо́ри, цілий Хра́м і лю́де́й, і знóкв св. Дкѣри, намісні Їврази й Ївраз Скáта на а́налої; по цьóмѣ Свещенносла́вжители знóкв спіка́ють сáдѣн рáз Велича́нна. По́тім Діáкон киго́лошде Малѣ Ъктѣ́нню й спіка́ються сватко́ві Сида́льні, Прокі́мен, і Насто́атель чита́е Ъка́нгелію серед Цѣрке́н. По Ъка́нгеліі лю́де спіка́ють Стихі́рѣ Скáта. Діáкон киго́лошде: „Спаси́, Бо́же, На́рід Скій“ ст. рѣі, Насто́атель киго́лошєнна: „З ла́ски, і мило́сѣ́рда“ ст. рѣа. По цьóмѣ ці́лде Ївраз сватко́вий на а́налої, тѣ́ж ро́блять і всі́ Свещенносла́вжители, і відхо́дять оу Віктар і зніма́ють з се́бе свеще́ннѣ сáдж.

І́ по закінченні Канóнѣ, коли́ не в неді́лю, киго́лошєнна: „Скáт Госпо́дь Бог на́ш“ не вѣ́кає, а всѣ́ ї́нше чита́ється, ї́ак пока́зано на Рáнній відпра́ві неді́льний, тільки прока́звється відпѣ́т сватко́вий, ї́ак щò в́ін по́ложений.

КІНЄЦЬ.

VI.
ПОВСАКДЕННА
ПІВНІЧНА ВІДПРІКА.

Сващєнник: Благословєн Бог наш... Читєць: Слава
Тобі, Боже наш, слава Тобі. Царю небєсний. Свѣ-
тій Боже. Пресвѣтаѧ Трѳице. Сѣтче наш. При-
йдїть, поклонїмось, дик. всє цє на ст. з—д, ѧвѡ
сѡ—сѡк. По цьомѧ Псалма ѡ: Помїлѡй менє, Боже,
дик. ст. рѣї. По цьомѧ читѣється Катїзма зї, ѧ в кінці
її зѧраз прокѧзѣмо:

Вїсїю в єдїногѧ Бога, Отцѧ, Всемогѣчогѧ,
Творцѧ нєба ѡ землї і всьогѧ видїмогѧ
ї невидїмогѧ. І в єдїногѧ Господа Ісєса Христа,
Сїна Божогѧ, Єдинорїдногѧ, від Отцѧ рождєн-
ногѧ пєрше всїх віків, — Свїтло від Свїтла,
Бѡга Істинногѧ від Бѡга Істинногѧ, рождєнногѧ,
не сотворєнногѧ, ѡдноїстѡтногѧ з Отцєм, через
кѡтрогѧ всє стѧлось. Він дам нас, людєй, і дам

нашого спасіння з неба зійшов, і тіло прийняв від Дѣха Свѣтого и Марії Діви, і стався людиною. Росп'ятий же був Він за нас при Понтії Пилаті, страждав і був похований. І в третій день воскрес Він, як було писано. І вознісся на небо, і сидить по правіці Отця. І знов прийде Він оу славі сѣдяти живих і мертвих, царств ж Ногѡ не буде кінця. І в Дѣха Свѣтого, Господа, оживляючого, що від Отця походить, що Номѡ з Отцем і Сїном однаковий поклін і однакова слава, що говорив через Пророків. В Єдинѡ, Свѣтѡ, Соборнѡ и Апостольськѡ Цѣрквѡ. Визнаю одне хрещення на відпущення грїхів. Чекаю воскресення мертвих. І життям будемо жити вікѡ. Амінь.

Свѣтїй Бже. Три поклони. Пресвѣта Тройце. Сѣче наш. Потім Сѣте Тропарі, на голоѡ и:

Ось Жених іде опівночі, і щасливий сльга, що Ногѡ застане Він пильнѡчим, а нестоїнний той, когѡ знайдє Він недбайливим Томѡ пильнѡй же, дшє моѡ, щоб сон тебе не зморив, щоб смерті не віддано тебе и царства не позбавлено. Ілє опамѣтайся і кліч: Свѣт, свѣт, свѣт єси, Бже, Богородицею помилѡй нас!

Слава. **П**ро день страшний той згадѡючи, дшє моѡ, попильнѡй свѣтільник свій за-

паліти й олівою приоздобити, бо не відаєш ти, коли прийде тобі голос, що прокаже: **Ось Жених...** Тоді гладі ж, дівші мої, щоб не задрімала ти й щоб не лишилася ти знадворі, стѣкаючи, як п'ять отих дів; але чийнш зажди, щоб зустрінути Христа олівою чистою, і Він дасть тобі оуд в божественній славі Своїй!

І тепер... Богородичний:

Богородице Діво, благаето Тебѣ, стінш непереможнєю, фортецю спасіння: корожі заміри поніш, смѣток людѣй Своїх на радість змінй, світ Свій збережи, побожних зміцни, про спокій світш молиса, бо Ти єси, Богородице, надія наша!

Потім: Господи, помилуй! м̄ раз, і молитва: **Кожногв час...** див. далі, в Годині першій. Господи, помилуй! трічі. Слава... і тепер... Чеснішю Херувимів .. див. там же.

Оу імѣ Господне поблагослови, Отче!

Священник: Божѣ, змілуйса над нами і поблагослови нас, осяй лицем Своім нас і помилуй нас!

І коли Великий Піст, проказуємо молитва вѣрмана, див. ст. й. Потомш молитка:

Радіко, Божѣ, Отче Всемогучий, Господи, Єдинс Єдинорідний, Ісусе Христе і Святий

Дѣхъ, єдине Божество, єдина Єїло, змилуйся на до мною, грішним, і їак тільки знаєш, спаси мене, недостойного слугѣ Твогѣ, бо Ти благословенний єси на віки вічні, амінь.

Єтї молитви проказуємо з кѣ-гв кѣресна до Вѣрної Неділі.

Молитва Святѣгв Васіліа Великого.

Господи Всемогчий, Боже Єїло небесних і всіх людѣй! Ти на висоті небесній живєш і на покїрливих спогладаєш, Ти серця й дѣші випробовуєш і людські тайни цілком відаєш, безпочатковий і споконвічний Євітѣ, що не маєш ані тіни зміни аєв перетворення. Єам, немертєльний Царю, прийми благання наші, що їх приносимо Тобі в цїй час лєкавими оустами, на величєє лєкс Твоє сподїваючись. І прости нам провіни наші, що нагрїїли ми ділом, словом чи дѣмкою, свідомм чи неєвідомм. І очисти нас від оусажкогв пороє тілєсногв й дѣшєвногв, і пошли нам пережити цілє ніч життє цюгвєскїтньогв з чєлим сєрцем і з розважним розвомм, чєкаючи свїтлогв й слєвногв днє прихѣдє Єдинорїдногв Єїна Твогѣ, Господа, і Бога, і Єпєса нашогв Ієсєа Христа, коли слєвнм прїйде Він, Єсддє всіх, щоб вїддати кожномє по ділає югѣ. Щоб не

сонлівими й не лінійними, але ч҃слими й працю-
вїтими знайтїсѧ тоді нам, і єсти готівими
оу́кїйти до радощів і до божєствєннєгѡ хр҃амѡ
сла́ви Иогѡ, де го́лос скаткѣючих безнастанний,
і де незмі́ренна насоло́да оу́ тих, хтѡ ба́чить не-
вимовнѡ красѡ лицѧ Твогѡ. Бо Ти Є́кїтло прав-
дїкєє, що просві́чує й ѡсвѣ́чує всѣ, і Тебѣ хва-
лить всѣ створі́ння по вік вікѡ, а́мінь.

Потім підно́сить Є́кащє́нник рѣки, прока́зючи моли́ткѡ
того ж Є́като́гѡ:

Благословля́ємо Тебѣ, Бо́же Найви́щий і Го́споди
мило́сєрдний, що за́вжди дієш над на́ми
Є́вої річи вели́кі, недові́домі, сла́вні й стра́шні,
ї́акїм нема́є числа. Ти со́н посла́в нам на заспо-
коє́ння нє́мочи нашої й на відпочі́нок по трѣ́дах
знє́сїєногѡ тіла. Да́кє́мо Тебѣ, що Ти не до-
пѣстї́в загї́нѣти нам з про́винами на́шими, але
змї́лєваєсѧ над на́ми, ї́ак звича́йнѡ, і зє́сдї́в нас,
що в рѡ́пачѡ ле́жали, просла́вити мо́гѣтнїє́к
Твою́. Томѡ́ благода́ємо безмі́рне мило́сєрда́ Твоє́:
просві́ти на́ші ѡ́чі дє́хѡвні, і рѡ́зм на́ш зє́сдї́
від тѣ́жкогѡ снѣ́ ліно́щів. Відкрї́й на́ші о́уста,
і напо́вни їх хва́лою Є́воєю, щоб ма́ли ми змо́гѡ
без перешко́ди виспї́євати й хва́лити Тебѣ, всю́ди
й всї́ма просла́вленогѡ Бо́га, спо́конві́чногѡ О́тцѧ,

з Їдинорідним Своїм Єїном, і Найсвятішим,
Добротливим і Оживляючим Твоїм Дѣхом, тепѣр
і завжди, і на віки вічні, амінь.

Потім: Прийдіть, поклонімося, трічі, трі поклони,
і Псалми.

Псалма рк.

І піднош очі свої до неба, звідки прийде
поміч моє. Поміч моє від Господа, що
створив небо та землю. Він не дасть назі твоїй
захитатися, і не задрімає Той, хто стереже тебе.
Не дримає й не спить сторож Ізраїля²⁹. Господь
охранить тебе, Господь покрова Твоє на пра-
вицю твою. Яні сонце в день, ані місяць оу ночі
не опалить тебе. Господь заступить тебе від оуся-
когв лиха, Господь охранить дшш твою. Гос-
подь стерегтиме вхід твій та вихід з цюгв
часв й до вікв.

Псалма рѣг.

Прославляйте тепѣр Господа, всі слѣги Господні,
що стоїте в домі Господнім, оу дворі дому
Бого нашогв! По нощах підносьте рѣки свої до
Святині, і прославляйте Господа! Нехай бла-
гословить тебе Бог від Єїнов, що створив небо
і землю!

Слава... і тепѣр... Святий Боже, трі поклони. Преска-
там Тройце. Сѣче наш. І Сѣте Тропарі на голос к:

Поманй, Господи, їк милостівий, слѣг Своїх,
і прости їм оусе, що нагрішили вони за
життѣм, бо ніхтѣ ж не безгрішний, окрім Тебѣ,
що можеш і помѣрлим спокій дати.

При глибокою мѣдрістю милостікв чиниш
оусѣ, і добрѣ всім подаєш, єдиний поміч-
никѣ. Дай спочити, Господи, дѣшам слѣг Своїх,
бо вони всю надію своєю поклали на Тебѣ, Творцѣ
й Сотворителѣ, і Бога нашогв!

Блаба, Кондак:

Зо свѣтими дай спочитѣ, Христѣ, дѣшам слѣг
Своїх, де нема ні хорѣс, ні жѣрби, ні скор-
бѣт, лиш життѣм безконѣчне!

І тепѣр, Богородичний:

Всі народи прославляють Тебѣ, Богородице Діво,
бо невмістимий Христѣс, Бог наш в Тебѣ вмі-
ститисѣм зколив. Щасливі й ми, що маємо Тебѣ за-
стѣпницею, бо Ти в дѣнь і в ночі молишсѣм за
нас, і Твоїми молитвами зміцняютьсѣм підпори
держави. Томѣ прославляючи, спікаємо Тобі: Рѣ-
дѣйсѣм, ласки повнаѣм, Господѣ з Тобою!

Господи, помилѣй! Її раз. І цѣ молитѣва:

Поманй, Господи, помѣрлих з надією на вос-
крѣсеннѣ до життѣм вічногв Оцѣв і братів
наших, і всіх, що побѣжнв і з вірою спочили.

І прости всі прові́ни їхні, що нагрі́шили вони́ словом, чи ді́лом, чи дѣ́лкою, і́ о́сели їх в місця́х світлих, в місця́х квітс́чих, в місця́х спо́кійних, де нема́ ні хо́роби, ні жс́рби, ні скорбо́ти, де сві́тить Сві́тло лиця́ Твогò і́ розвесели́ме всіх свѣ́тих Твої́х від ві́кс. Пошли́ їм і́ на́м ца́рство Своє́ та о́чність в неки́мовних і́ ві́чних Твої́х До́брах, і́ насоло́дс Твогò безко́нечного́ й шаслі́вого́ життѣ́. Бо Ти́ єси́ життѣ́, і́ воскресі́ння, і́ спо́кій померли́х сла́г Свої́х, Христе́ Бо́же на́ш, і́ ми́ Тобі́ сла́вс прино́симо, з споконві́чним Твої́м О́тцем, і́ Найсвѣ́тішим, і́ Добротлі́вим, і́ о́живля́ючим Твої́м Дс́хом, тепе́р і́ за́вжди, і́ на ві́ки ві́чні, а́мінь.

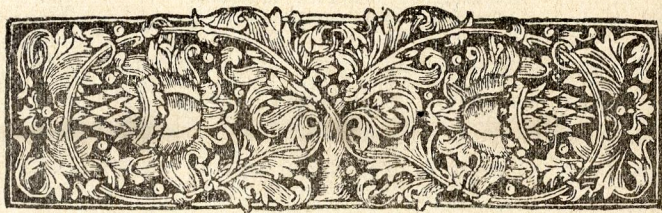
Найславні́ша Маті́ Христо́а Бо́га, принеси́ на́шс моли́твс Ё́йнові́ Сво́йомс й Бо́гс на́шомс, щоби́ спа́с Ё́ін ра́ди Тебе́́ дс́ши́ на́ші!

Нади́м мо́ж — О́тець, приста́нови́ще моє́ — Ё́йн, покрóва мо́ж — Дс́х Свѣ́тий; Тро́йце Свѣ́та́ж, сла́га Тобі́!

Сла́ва... І́ тепе́р... Го́споди, поми́лши́! три́чі. По-бла́гослови́. І́ Відпѣ́ст, днѣ́. ст. 7г.

КІ́НЕЦЬ

Повса́кдєнній Пі́внічній Відпра́ві.

VII.

СХВОТНА ПІВНІЧНА ВІДПРЯВ.

Свѣщенникъ: Благословѣн Бѣгъ наш...

Читєць: Слѣва Товѣ, Бѣже наш, слѣва Товѣ. Царю небѣсний. Свѣтій Бѣже. Пресвѣтаѣ Трѣйце. Отче наш. Господи, помилуй! Ъ раз. Прийдіте, поклонімося, трічи, дик. вѣ на ст. З—Д, чи С—СѢ, а вѣ далі в Трѣтій Годині.

Пѣтімъ Псалма Ъ: Помилуй мене, Бѣже... дик. на ст. рѣи. Далі Катізма Д, а по закінченні Ъ: Віршю... дик. на ст. рѣи. Свѣтій Бѣже. Пресвѣтаѣ Трѣйце. Отче наш. І Сѣтї Тропарі на гѣлогъ Ъ:

Несотворена їстѣто, вѣіхъ Сотворітелю, відкрій наші оѣста, шѣк прославлѣти Тебѣ, співаючи: Свѣт, свѣт, свѣтъ їсей, Бѣже, Богородицею помилуй нас!

Слѣва:

Наслїдуючи на землї Сїли небѣсні, пісню перемоги принѣсимо Товѣ, Дѣбрій: Свѣт,

свѣт, свѣт ѣси, Бо́же, Богоро́дицю помі́лси
на́с!

І тепе́р...

З постѣлі й від снѣ збѣдѣв Ти мене́, Госпо́ди,
ро́звм мій і се́рце просві́ти, і о́уста мої
відкрий, щоби сла́вити Тебе́, Свѣта́м Тро́йце:
Свѣт, свѣт, свѣт ѣси, Бо́же, Богоро́дицю по-
мі́лси на́с!

Госпо́ди, помі́лси! мѣ́ раз. Ко́жногѡ ча́с...
днѣ. да́лі в Го́дині Пе́ршій. Госпо́ди, помі́лси!
три́чі. Сла́ва... і тепе́р... Че́снішю Херсвѣ́мик... У
ім'я́ Госпо́дне поблагослови́, Отче́! Влади́ко, Бо́же,
Отче́ Всемо́гущий... днѣ. всѣ́ це́ да́лі, в Го́дині Тре́тій.
І цѣ́ла моли́тка свѣто́гѡ Є́кстрѣ́тіа:

Просла́вляючи, просла́вляю Тебе́, Госпо́ди, бо
Ти згла́нѣвси на покóрѡ мою́, і не лишѣ́
мене́ в рѣ́ках коро́жих, а́ле спѣс від не́до́лі дѣшѡ
мою́. І нині́, Влади́ко, неха́й застѣ́пить мене́ рѣ́ка
Тво́а, і неха́й зѣ́йде на мене́ ла́ска Тво́а, бо за-
непоко́їлася дѣшѡ мо́а, і та́жкѡ хорѣ́вє конѡ, ви-
хо́дѣчи з о́ка́ннѡгѡ й грѣ́шнѡгѡ цѡгѡ́ ті́ла
могѡ́. Неха́й ні́коли ла́скаві сла́ги сѡпостѣ́та не
перестрі́нѣть її, і не зашко́дѣть їй в те́мряві за
невідо́мі й відо́мі цѡгѡ́свѣ́тні грѣ́хи мої́. Бѣ́дѣ
милосѣ́тивим до мене́, Влади́ко, і неха́й дѣшѡ мо́а
не побѣ́чить те́мнѡгѡ по́гла́дѡ ла́скавих де́монів,

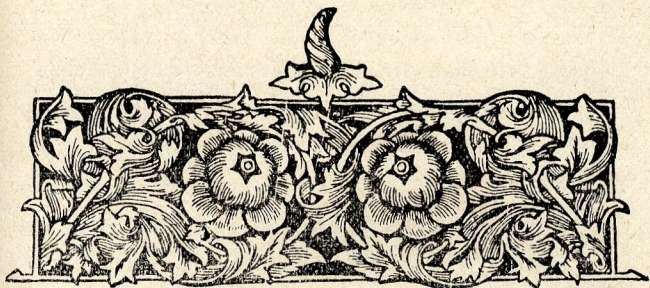
Алє нехай приймуть її Янголи Твої світлії й найсвітлішії. Прослав імѧ Своє свѣтєє, і сілою Своєю проведи мене на Божий сѣд Свій. Я коли ссѣдитимуть мене, нехай не вхѣпить мене рѣка володарѧ цьогосвітнього, щоб вкїнсти мене, грішного, в безодню пекельню. Алє ж Ти стань коло мене, і вѣдь мені Спасом і Застѣпником. Я тілесні ці мѣки, — то радість для слѣг Твоїх... Змилься, Господи, над ѡскверненою пожадливостѧми цьогосвітніми дѣшею моєю, і ѡчищєнь каѣттѧм та сповїддю, прийми її, бо Ти благословєн єси повѣк вѣкѡ, амінь.

Я далі, кїнець ѡк по молїткї: „Благословѣємо Тебє, Боже“, днѣ. Ст. рѣк.

Кїнець Свѣотній Північній Відправі.

З дрѣгої Коліноприкладної Молїтки на Зелєні Свѣта:

„Господи Ісусе Христє, Боже наш! Ти людам подав спѣкій Свій і дар Найсвѣтїшого Дѣха... Ти сьогѡдні цю ласкѡ відкритѡ подав Своїм Бченикам і Апѡстолам, і ѡста їхні лѣзиками огнєнними зміцнїв, а чєрез нїх ѡчєсь рїд людський почѣв боґопознаннѧ на рїдній мѡві своїй“.

VIII.

НЕДІЛЬНА ПІВНІЧНА ВІДПРАВА.

Починається Недільна Північна Відправа так, як і Відправа Північна Покладінна. По Псалмі її: „Помілиши мене, Боже“ прокazujeся Трїтїй Канон, а по ньому зараз сїтї Трїтїй:

Постойнш є поправді славити Тебє, Бога-Слово; перед Тобою тремтять і дріжать Херувїми, Тебє прославляють Сїли небеснїї, — Христа Життєдавця, що по трох днях із гробєв воскрес, зо страхом прославно!

Піснями богонатхненними всі величш прославляймо Отця, і Сїна, і Дїха Божого, триєстїнню сил, єдинє царство і слава!

Прє, що їй виспівують оуєї люде, і прославляють Сїли небеснїї, що їй всі вірш вклоняються, єдинїцю по природі триєстїнню!

Посподоначальнсю над Херсвими і богоначальнсю без рівнаннѣ над Серафіми, неподільнсю Тройцю в Одиниці, правдієс владѣс Божсю, Тебѣ прославляємо!

Отцю предвічному і Божу, споконвічному Слову з Духом вклоняюся; неподільнсю, в Однѣ заличену істоту, тричисельнсю Одиницю в піснях прославляймо!

Світлим Своїм промінням засяй мені, Боже мій триістотний, всьогу Сотворителю, і вчиний мені світлим, світоносним і незмінним домом недосажної слави Своєї!

Погу, перед Кім тремтять і дріжать Херсвими і Когу прославляють воїнства Анголів, Хто від Діви невимовну тіло приняв, Христа Життєдавця зо страхом прославмо!

Закінчення] як і на Покладенній Північній Відпра́ці, днѣ. ст. 73. По виголошенні: „Боже, зашляйся над нами“, днѣ. ст. 73, Євхисенник проказує Молитву до Найсвѣтішої Тройці:

Всемогуща і оживляюча свѣта Тройце, свѣт початок, Боже, що всѣх зѣмнх і надзѣмнх істотх з єдиної ласки Своєї з нестѣх сотворіх,

пекавешся й кердавеш нѣю! Ти ѡкрім Своїхъ Іншихъ
некимовнихъ про зѣмний рідъ, пекавань, давъ намъ
і кааѣттѣ передъ смѣртію ради тілесної нѣмочи. Не
лиши насъ, ѡкаженихъ, помѣрти в лѣкавихъ нашихъ
вчинкахъ, ані стати посміховискомъ для зловладці,
зависника й погубителя. Бо Ти ж бачиш, До-
бродіакий, іакій йогѡ на насъ наговір і ворожнѣча,
іакѣ й наше терпіння, і слабість, і недѣлість...
Алѣ ж благаємо Тебѣ: вчиний невичерпанъ ласкъ
Своєю надъ нами, що повсѣкденно й повсѣкчасно
гнівимѡ Тебѣ, порвѣдючи Твої дорогоцінні й ѡжи-
вляючі заповіді! Відпвети й прости намъ оусе, що
нагрѣшили ми за ціле життя наше йж до цьогѡ
часѣ чи то вчинками, чи словами, чи дѣлками.
Бчиний насъ достѡйними ѡстатокъ життя нашогѡ
пережити в кааѣтті та скрѣсі, виконѣючи свѣті
Твої заповіді. А коли, на солодоці позавидѣвак-
ши, всѣмъ нагрѣшили ми, аѡ жили, споквѣившиє
грішними пожадливостями, не корисними й згѣв-
ними; аѡ коли, запалившиє гнівомъ та лютістю
нерозвѣмною, ѡбразили ми іакѡгѡсь брата нашогѡ;
чи то коли ізникомъ своімъ заплаѣталиє в неми-
нѣчѣ, жоретѡкѣ й кріпкѣ сіткѣ; аѡ коли nero-
звѣмно нагрѣшили ми іакімъсь чѣттѣмъ нашимъ
аѡ й всімъ, з волі чи з неволі, свѣдомъ чи нескѣ-
домъ, примѣшені чи підѣчені; аѡ коли лѣкакими

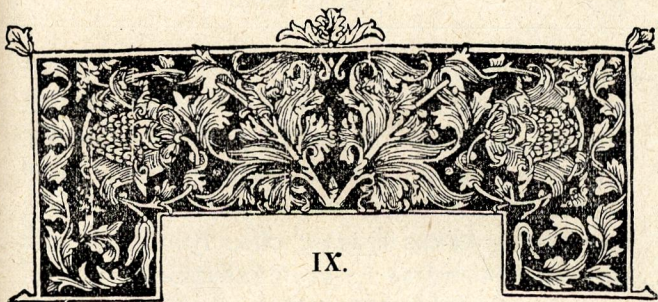
та марними дѣлками своє сѣмління занечисти́ли; а́бо коли́ і́акімсь і́ншим спосо́бом нагрі́шили ми́, з за́мірѣ чи звича́ю зло́гу, — прости́ на́м і́ відпѣсти́ всѣ́, найми́лосѣрдні́ший, найдо́бри́ший і́ найми́лостиві́ший! І́ пошли́ на́м на́да́лі ба́дько́рости й си́ли, що́б чини́ти во́лю Тво́ю до́броді́вѣ, ми́лості́вѣ й до́скона́лѣ; що́би, зміни́вши но́чнѣ й те́мнѣ зло́ на сві́тлѣ ка́жттѣ, і́ ні́би в де́нь присто́йноу хо́дѣчи, зѣ́вѣ́тисѣ на́м, недо́сто́йним, чи́стими пе́ред ми́лосѣ́рда Тво́є, хва́лячи й про́славля́ючи Те́бе́ на ві́ки, а́мінь.

Кі́нець Півні́чній Не́дільній Ві́дправі́.

Стіхі́ра на Ве́лікій Ве́чірні́ Зелі́них Свѣ́т:

„Ти́ мо́вами рі́днимн, Хри́сте́, обо́вѣ́ Оу́чени́ків Сво́їх, що́би́ ні́ми во́ні́ про́славля́ли Те́бе́, Сло́во́ Безсмер́тне́, Бо́га, що́ подає́ дѣ́шам на́шим ми́лость ве́лі́кѣю“...

ІХ.

ГОДИНЯ ПЕРША.

Прийдіть, поклонімося Царєві нашому Бѣгу!

Прийдіть, поклонімося і припадім до Христа, Царя, нашого Бѣга!

Прийдіть, поклонімося і припадім до Самого Христа, Царя і Бѣга нашого!

Псалма ѿ.

Вислухай слова мої, Господи, і кликання моє зрозумій! Оуваж на голос моїннѣ моє, Царю мій і Бѣже мій, бо до Тебе молюся я, Господи! Вдѣквѣта вислухай голос мій; вдѣквѣта станѣ я перед Тобою, і Ти повѣчиши мене. Бо Ти єси Бѣг, що не хочеш беззаконнѣ; не замѣшкає оу Тебе лѣкавий. І беззаконники не залишатся перед очима Твоїми; Ти ненавидиши оусіх, що творять беззаконнѣ. Ти вѣнишиши оусіх, хтѣ говорить неправдѣ; чоловіка, жадного крѣви и ѿблѣд.

ногw, гнѣшáетьсѧ Господь. За лáски ж Твоѣі великоі оувѣйдѧ ѿ в дѣм Твѣй, поклонѣсѧ в Твоім храмі скáтѣм в страхѣ перед Тобою. Господи, ведѣ менѣ справѣдливѣстю Своєю; ворогѣ моѣх рáди вѣпростѣй перед Тобою дорогѣ мою, ко в оустѧх ѣхнѣх нѣмáе прáвди; сѣрце ѣхнѣ мáрне, грѣб відкритѣй — гóрло ѣх; конѣ ѿзика́ми своѣми лѣкáвлять. Осѣдѣ ѣх, Бóже, щоб оупáли конѣ від зáмѣрѣв своѣх; за превѣлѣкѣс вѣзбóжнѣсть ѣхню відкѣньк ѣх, ко конѣ прогнѣкѣли Тебѣ, Господи! Ї нехáй звеселáтьсѧ всѣ, хтò надѣю покладаѣе на Тебѣ; нехáй конѣ повѣк радѣтимѣть, і Тѣ осѣлишсѧ мѣж нѣми; і хвалѣтимѣтьсѧ Тобою тѣ, що люблáть імѧ Твоѣ. Бо Тѣ благословѣш прáвѣдника, Господи, і покривáєш нáс ласкáвим щитóм!

Псалма пѣд.

Господи, Тѣ пристанóвище нáше з рóдѣ і в рѣд!
Перше ѿк стáлисѧ гóри і вѣдò створѣно зѣмлю ѣ свѣт оувѣсь, — від вѣкѣс ѣ до вѣкѣс Тѣ єсѣ — Бóг. Тѣ вертáєш людѣнѣс оу порох, Тѣ кáжеш: вернѣтьсѧ, дѣти людѣскѣі! тѣсѧчá лѣт перед очѣма Твоѣми, Господи, нѣнáче дѣнь оучорáшнѣй, що минѣв, нѣнáче частѣна та нóчі... Потóком несѣш Тѣ лѣтá людѣскѣі; конѣ, ѿк трáвá, що рáнw ростѣ, — врáнци цвѣтѣ ѣ зеленѣе, á на

вѣ́чир ѡпада́е, тве́рднє та со́хнє. Бо ми́ зника́емо
 від гнѣ́с Твогѡ́, і від сѣ́вѣрости Твоє́ї непоко́-
 їмо́сь. Беззако́нна на́ші Ти поклав перед Го́бою,
 та́йнє на́ше — о́у свѣ́тлїсть лицѧ́ Свогѡ́. Жє́
 днѣ́ на́ші занє́пали, і че́рез гнѣ́с Твѣ́й ми́ зника́-
 емо... Лі́та на́ші мина́ють, ї́ак звѣ́к... Днѣ́в ві́кс
 на́шого́ — сі́мдеся́т лі́т, а́ хтѡ́ в си́лах — ві́-
 сі́мдеся́т лі́т, а́ щѡ́ вѣ́льше тогѡ́ — то страж-
 да́нна та втѡ́ма, бо хѣ́ткѡ мина́ють вѡ́нї, і ми́
 о́уліта́емо... Хтѡ́ зна́є си́лє гнѣ́с Твогѡ́, хтѡ́ з
 страхѡ́ перед То́бою мо́же зми́рати сѣ́вѣрість
 Твою́? Навчи́ нас та́к рахѡ́вати днѣ́ на́ші, щѡ́б
 приде́бати на́м се́рце мѣ́дрєє! Згла́ньсѧ́, Го́споди!
 До́ки? Зми́лосе́рдїє́ на́д слѣ́гами Сво́їми! Зра́н-
 кѡ́ наді́ли нас, Го́споди, ла́скою Своє́ю, і ми́ бѣ́-
 де́мо раді́ти й весе́литисѧ́ по всѣ́ днѣ́ на́ші! Зве-
 сє́ли нас за днѣ́, ко́ли Ти впо́корїв бѣ́в нас, за
 ро́ки, ко́ли ми́ нате́рпілисѧ́ го́ра! І згла́ньсѧ́ на
 слѣ́г Свої́х, і на тво́рінна́ Свої́, і навчи́ синѣ́в
 ї́хнїх! І нехѣ́й бѣ́де свѣ́тлїсть Го́спода Бо́га на́-
 шого́ над на́ми, і в спра́вах рѣ́к на́ших щастѣ́
 на́м, і в ді́лі рѣ́к на́ших спри́йї!

Псѧ́льма р̑.

Пѧ́скѡ́ й правосѣ́ддѧ́ бѣ́дѡ́ хвалі́ти ї́а, співа́-
 тимѡ́ Тобѣ́, Го́споди! Бѣ́дѡ́ дѣ́мати про до-

рогѣ невиннѣю: коли Ты прийдеш до мене? Житимѣ я в невинности сѣрца моего в домѣ своемъ. Передъ очѣ свои не покладѣ я рѣчи беззаконной; тѣхъ, що коять злочинство, я ненавиждѣ. Не пристане до мене сѣрце злослѣве; лѣкаемого, що оухилимѣться від мене, я не знаю. Хтѣ наговорює потайки на ближняго своего, я тогѣ проганяю; оу когѣ горде око та неситѣ сѣрце, — з тѣмъ я не їмъ.. Очѣ моѣ дивляться на вѣрныхъ на землѣ, щобъ бѣлы конѣ зо мною; хтѣ ходить дорогою непорочною, той слѣжитимѣ менѣ. Не житимѣ в господѣ моѣй, хтѣ чинить лѣкаство; хтѣ говорить неправдѣ, той не встоить передъ очима моими. З самого ранку я бѣдѣ нищити всѣхъ грѣшниківъ на землѣ, щобъ викоринити з мѣста Господняго всѣхъ, хтѣ чинить беззаконнѣ.

Слава Отцю, і Сынѣ, і Свѣтому Дѣховѣ, і тепѣр і завжди, і на вѣки вѣчні, аминь.

Явилѣся, явилѣся, явилѣся, слава Тебѣ, Боже! трѣчі. Трѣ поклони. Господи, помилуй! трѣчі. І коли співаєтьсѣ: Богъ — Господѣ, то проказуємо: Слава, і Тропаръ денний, Свѣтлѣкий ѿвѣ свѣтому. І тепѣр, і Богородичный:

Икъ намъ назвати Тебѣ, ласки повнаѣ? Небомъ, — бо із Тебѣ повсталѣ сонце правды;

раєм, — бо нетлінний цвіт з Тебе віріє; дівою,
— бо лишилася Ти чистою; славною матір'ю,
— бо на святих рвках Своїх носила Ти Єїна, Бoga
для всіх... Моли ж Ногw, щоби спас Кін дшi
наші!

І коли **Ялила**, то проказемо Тропар Першої Го-
дини, на голос ѿ:

Зранкс вислхай голос мій, Царю мій і Бoже
мій!

Вірш перший: Вислхай слова мої, Гoсподи, і
благаннa моє зрозумій!

Вірш другий: Бо Тобі молюся я, Гoсподи! Псалма
ѿ: а, в, г.

Слава... і тепер... Ногородичний.

Ік назвати Тебє...

Зміцни кроки мої словом Своїм, і щоб ні́ке
беззаконство не опандало мене! Боро́ни мене
від наговóрс людськогw, і я в́дс берегти́ запо-
віти Твої! О́сай лицем Своїм слась Свогw, і
навчи мене заповітiв Своїх! Псалма рїи: р̑г—р̑е.

Нехай наповня́ться о́ста мої хвали Твої́,
Гoсподи, щоб співа́ти про сла́вс Твою́, ці-
лий де́нь про вели́чність Твою́! Псалма ѿ: ѿ.

Трискатеє. Прескатаа Тройце. С̑тче наш. І Кондак
свѣтс̑ а́ко свѣтoм̑с̑.

і комі Іанаѡа, то читаємо к понеділок, кїтѡрок і к четкѣр сѣтїей Богородичний:

Найславнїш Бѡжю Матїр, кїд свѣтїх ѡнго-
лїв свѣтїцїю, неспїннѡ хвалїмо сѣрцем і
ѡустами, визнаючи її Богородицю, бо справді
породїла Бѡга втїленогѡ ѡ безперестѡннѡ
мѡлїтєсѡ за дѡшї наші!

В сѣредѡ ѡ пѣтницю сѣтїей:

Поспїши з допомѡгою, перше нїж поневолять
нас корогї, що ганьвлять Тебѣ ѡ погрож-
ють нам, Христѣ Бѡже наш! Понїши Хрестѡм Сво-
їм протївникїв наших, щоб зрозѡмили конї, ѡак
сильна вїра православноѡ, молїтвами Богородицї,
ѡдїний Чоловїколюбче!

В свѡтѡ сѣтїей:

Нк перкїеткїк природи, цїлій свїт принѡсить
Тобї, Насадытелю сотворїннѡ, Гѡсподи, бо-
гонѡсних мѡченикїв; молїтвами їх ѡхоронї Богो-
родицю в спѡкѡї глїбокїм Цѣрквѡ Своѡ, ѡсѣлю
Твоѡ, Наймилостивїций!

Гѡсподи, помїлѡш! ѡ раз.

Рѡжногѡ чѡсѡ ѡ кѡжної годїни, на нѣбї ѡ на
землї Тобї вклонѡються ѡ славлять Тебѣ,
Христѣ Бѡже, довготерпелївий, наймилостивїций
і наймилосѣрднїший! Тї прѡвѣдних лѡбиш і грїш-
них мїлѡвеш! Тї всїх клїчеш до спасїннѡ ѡповї-

ценна́м вѣдѣ́чогѡ добра. Ты Є́ам, Го́споди, при-
ймй й на́ше в цю́ годі́нѡ моли́твѡ, і прова́дь
життѣ́ на́ше по запо́ві́тах Єво́їх; дѣ́ші на́ші ѡсвѣ-
тї, ті́лѡ ѡчи́сти, ро́зѡм на́прав, дѣ́мкѣ зроби́ чи-
стими, і ви́зколи на́с від ѡ́сѣ́жкогѡ смѣ́ткѡ, злѣ́
та хо́ров! Засло́ни на́с свѣ́тими Єво́їми Я́нгола́ми,
— неха́й коні́ стережѣ́ть і прова́джѣ́ть на́с, щоби
досѣ́гтї на́м є́дности віри́ й зрозѣ́мнѣ́ти непри-
стѣ́пної сла́ви Тво́єї, бо Ты́ благосло́вѣ́нний є́си
на ві́ки ві́чні, а́мінь.

Го́споди, поми́лѣй! трі́чі.

Сла́ва.. і тепе́р...

Чесні́шю Херсѣ́їмі́в, і Сла́вни́шю без рі́внѣ́ннѡ
Єрафі́мі́в, що́ породі́ла Бо́га-Є́во́во чи́стою,
правді́всю Богоро́дицю Те́бѣ́ велича́ємо!

Ї́ імѣ́ Го́сподне́ поблагосло́ви, Отче́!

Єва́нґе́лиіст бѣ́голо́шѣ: Бо́же, зми́лѣ́ся над на́ми
і поблагосло́ви на́с, ѡ́сѣ́й ли́це́м Єво́їм на́с і по-
ми́лѣй на́с!

Ї́ ї́ак Ве́ликий Пі́ст, то́ твѣ́римо́ трі́ ве́лики́х покло́ни,
прока́зѣ́ючи моли́твѡ Є́фре́ма Си́рійани́на:

Ро́споди й Вла́ді́ко життѣ́ мо́їогѡ! Дѣ́ха лі-
ні́вства, безна́дѣ́йности, владолю́бства та
пѣ́стомѡ́вности не да́й мені́! Пока́їн.

Дішха ж невинности, покори, терпіння та любови пошай мені, слаззі Твоїм! Покаїн.

Так, Господи Царю! Дай мені бачити провини свої, і не судити брата мого, бо Ти благословен єси на віки вічні. Амінь. Покаїн.

Також і кі малих поклоник, і кінцевий; разом зі поклоник. Потім **С**вятий Бже. Пресвѣта Тройце. Отче наш. Господи, помилуй! кі раз. І ця молитва:

Христє, Свѣтло правдивє, Ти навчавєш і освѣчавєш кожнє людинє, що приходить на свѣт! Нехай означить нас свѣтло лицѣ Твогѣ і в нїм ми побачимо свѣтло непристѣпнє. І провадь кроки наші, щоб виповнювати заповіди Твої, молитвами Пречистої Твоєї Матері і всіх свѣтих Твоїх, амінь.

Люде: **П**овідомсній Боевѣдин, їак від небезпєки вратѣван, пісн перемѣжнє в подѣкс складаємо ми, слази Твої, Богородице! Маючи силє непобѣрнєю від оуєїх від нас вїзколи, щоб співати Тобі: Радєїсѣ, Невѣсто безгрішна!

Свѣщенникъ: Слава Тобѣ, Христе Бѣже, надіе наша,
слава Тобѣ!

Люде: Слава... і тепѣр... Господи, помилуй! трічі.
Поблагослови! — і вѣкає відпѣст.

КІНЄЦЬ ПЕРШІЙ ГОДИНИ.

Стихіра на Стихобнах на вел. Вечірні Зелених Свѣт:

„Господи, Дѣх Свѣтій, наповнивши Апостолів Твоїх, навчив
їх говорити мѣрами рідними. Тим і сталося чѣдо, неісрам ніби
п'ѣнство, а для вірних найславніший спосіб спасіння. Благдємо
Тебѣ, Чоловіколюбче, і нас вчинй достойними сіання Иг҃а“.

X.

ГОДИНЯ ТРЕТЯ.

Їмк поблагословить Євѣнникъ, проказуемо:
Аминь. Слава Тебѣ, Бѣже нашъ, слава Тебѣ!

Царю небесный, Утѣшителю, Дѣхъ правды, що
всюди єси і все наповняєшъ, Євѣрѣ Добра
і життя Давче, прийди і вселїся в насъ, і очисти
насъ відъ всякої скверни, і спаси, Дѣбрий, дѣши
наші!

Євѣтїй Бѣже, Євѣтїй Крїсткий, Євѣтїй Без-
смертний, помилѣй насъ! трїчі.

Слава Отцю, і Сїну, і Євѣтому Дѣхові, і те-
пѣр і зажди, і на віки вічні, аминь.

Пресвѣтѣмъ Трїйце, помилѣй насъ. Господи, бѣдѣ
милостивий до грїхівъ нашихъ; Владїко, про-
сти беззаконства нашї; Євѣтїй, згладнься и
сціли немочі нашї імени Твогѣ ради!

Господи, помилѣй! трїчі.

Слава... і тепѣр...

Отче наш, що єси на небі! Нехай свѣтиться імя Твоє; нехай прийде царство Твоє; нехай бѣде воля Твоя, як на небі, так і на землі. Хлѣб наш щодѣнний дай нам сьогодні; і прости нам провини наші, як і ми прощаємо винуватцям нашим; і не введи нас оу спокѣс, а визволи нас від лѣкавогw.

Блаженникъ: Бо Твоє єсть царство, і сила, і слава, Отцѣ, і Сїна, і Свѣтогw Дѣха, тепѣр і завжди, і на віки вічні.

Читець: Яминь. Господи, помилуй! Її раз.

Прийдїть, поклонїмось Царєкї нашомѣ Божь!

Прийдїть, поклонїмось і припадїм до Христа, Царѣ, нашогw Бога!

Прийдїть, поклонїмось і припадїм до Самогw Христа, Царѣ і Бога нашогw!

Псалма ѿ.

Почуй, Господи, правду мою, оубаж на благонамое, прийми молитву мою з оуст несправдливих! Від Тебе Самогw нехай вийде правда моя, очі Твої нехай побачать справедливість! Ти випробував серце моє, вночі Ти відвідав мене; випробував Ти мене, і не знайшов єсѣ неправди в мені. Від дѣмок моїх не відстають і уста

мої. У вчинках людських, по словес оуст Твоїх, зверіг їа себе від дороги гновителя. Укріпй кроки мої на стежках Своїх, щоби не хиталися ноги мої! До Тебе кличс їа, бо Ти вислухаєш мене, Боже; нахилй оухо Своє до мене, і вислухай слова мої! Покажи дивнє ласкє Своє, Боже, бо правдию Своєю Ти ратєєш від противників тїх, хтє надїєтьсє на Тебе! Бережи мене, Господи, їак око; під покрівлю крил Своїх сховай мене від безбожних мшчителєк моїх! вороги мої обєстєпають дшє моє; в жирє ховають конї серце своє; оустами своїми конї згордє промовляють... Гонителї мої ось обєстєпили мене, — конї навãжилисє повалїти мене на зємлю... Конї чигають на мене їак лєк, готовий до нападє, лєб їак лєкчєк, що притаївсє в закєткє... Встань, Господи, попередї їх, і перешкодь їм! Рїзколи мечєм Своїм дшє моє від безбожника; рєкою Своєю, Господи, спасєй від корогїк, від людєй скїтє цьогѡ, що щастїть їм в життї, що оутрєбє їхню Ти наповнив з скарбєв Своїх!... Синї їхнї сїті, і лишãють остãтки й малїм дїтам своїм. Я їа в правдї дивїтимсє на лицє Твоє; прокїнєвшисє, бєдє сїтим славою Твою.

Прѣдѣла КД.

До Тебе, Господи, підношш їа дшш Своєю!
 Боже мій, на Тебе їа надіюся, — щоб не
 осоромитися повік, і щоб не посміялися з ме-
 не вороги мої! Бо ж всі, що надію покладда-
 ють на Тебе, не осоромляться. Нехай вбдсть
 засоромлені ті, що чинять беззаконства дарем-
 нш! Покажи мені, Господи, дороги Свої, і стеж-
 кам Своїм навчи мене! Настав мене на правдс
 Своєю, і навчи мене, бо Ти єси Бог, Спасі-
 тель мій, і на Тебе їа надію своєю покладдаю
 по всяк день! Згадай про ласкс Своєю, Господи,
 і про милосердш Своє, бо вони від вікс! Гріхів
 молодости моєї й нескідомости моєї не пам'ятай!
 З ласки Своєї, по доброти Своїй, згадай мене,
 Господи! Добрий і справедливий Господь, томс
 Він ставить грішників на дорогс спасіннш, по-
 кірливих веде до правди, тихих навчає доріп
 Своїх. Всі дороги Господні — ласка та правда
 для тих, хто шансе заповіт і свідчннш Ногв!
 Ради йменнш Свогв, Господи, прости грїх мій,
 бо він великий! Хто той чоловік, що воїтсь
 Господа? Встановить Він дорогс йому, котрс ві
 врати. Дшш його оселиться в щасті, а рід його
 оунаслідє земаю. Господь підбора для тих, хто
 воїтсь Ногв, і заповіт Свій Він вижває їм.

Очі мої завжди до Господа, бо Він виволить з сітки ноги мої. Зглянься на мене й помилуй мене, бо я одинікий і відний... Жерва серця мого збільшилась, виволи мене з відь моєї! Поглянь на горе моє, і на мійку мою, і прости всі провини мої! Глянь на корогів моїх, як їх побільшало, і як коні лютою ненавистю ненавидять мене.. Охорони діву мою, і виволи мене, нехай не осоромлюся, що я вповаю на Тебе! Невинність та правдивість нехай стануть коло мене, бо я надіюсь на Тебе, Господи!

Виволи ж, Боже, Ізраїла¹⁵ від всієї жерви його!

Псалма II: Помилуй мене, Боже... днк. ст. рсї.

Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові, і тепер і завжди, і на віки вічні, амінь.

Явився, явився, явився, слава Тобі, Боже! трічі. Господи, помилуй! трічі.

Інк що співається „Ног—Господь“, то проказує: Слава... і Тропар динний. Потом: І тепер... Богородичний: „Богородице, Ти виноградина правдива“... А коли „Явився“, то проказує Єврей Тропар, на голоє є:

Господи, Ти найсвятішого Духа Свого в третю годину звелав на Апостолів Своїх; не відбери Ног, Добрий, від нас, а онов нам, що молимося Тобі!

Вірш 5: СЕРЦЕ ЧИСТЕ СТВОРИ В МЕНІ, БОЖЕ, І ДСХА ПРАВЕДНОГВ ВІДНОВІ В НСТРІ МОЇМ! Псалма 11: 31.

Вірш 6: НЕ ВІДКИНЬ МЕНЕ ВІД ЛИЦА ЄВГВ, І ДСХА ЄВГВ ЄВЖТОГВ НЕ ВІДВЕРІ ВІД МЕНЕ! Псалма 11: 71.

До кіршік ціх додається: „Господи, Ти найсвятішого ДСХА ЄВГВ“ аж до кінця і вклоняємось по раз8. Потім Слава... І тепер... і Богородичний:

Богородице, Ти виноградина правдива, що зростила нам плід життя! Благословимо Тебе: молимо, Владичице, з Апостолами і з усіма Святими, щоб помилувано дшї наші!

Господь Бог благословенний, благословенний Господь день - оу день, допоможе нам Бог спасіння нашого! Бог наш, Бог Спаситель! Псалма 113: 6. 7а.

Потім: „Святий Боже“... По „Сотче наш“ Кондак денного Сватоґв звод Свѣта. А коли Піст, то проказуємо сотці Тропарі, на голос 11:

Благословенний Ти, Христе Боже наш, що премудрими рибаків показав, пославши їм ДСХА Сватоґв, і ними світ оувиєш Ти половики. Чоловіколюбче, слава Тобі!

Слава Отцю, і Сїну, і Сватоґму ДСХові.

Горѣ и пѣвнѣ оутѣхѣ подай, Ісусе, славамъ твоимъ, коли ссмысватиме дѣхъ нашъ! Не розлучайсѣ відъ дѣшъ нашихъ въ жервѣ, не віддалѣйсѣ відъ розсмыс нашихъ въ бѣдѣ, але завжди попередъ насъ! Навлѣжсѣ до насъ, навлѣжсѣ, що всюди єси; Ти жъ зъ апостолами твоїми завжди пробываєшъ, тожъ зєднайъ тебе зъ бажаючими тебе, ласкавий, щобъ, зєднані зъ тобою, співали ми и прославляли найсвятѣшого Дѣха твоего!

І теперъ і завжди, і на віки вічні, аминь.

Вогородице Пречистаѣ, Ти надїа, заступництво и пристановище для христїанъ, Ти стїна непоборнаѣ, Ти для знеможенихъ тихий пристанокъ! Ти свѣтъ цїлий спасаєшъ твоєю молитвою неупинною, згадай же про насъ, Дїво найславнѣша!

Господи, помилуй! ѿ разъ.

Вожногѣ часѣ и кождої годїни, на нѣбѣ и на землѣ тобѣ вклонѣютьсѣ и славлѣть тебе, Христѣ Божє, довготерпѣливий, наймилостивѣйшїй и наймилосѣрднѣйшїй! Ти праведнихъ любишъ и грѣшнихъ милуєшъ! Ти всѣхъ кличешъ до спасѣннѣѣ оповѣщеннѣмъ вѣдѣногѣ добра. Ти Самъ, Господи, прийми и нашихъ въ цю годїну молитвѣ, и провадь життѣ наше по заповѣтахъ твоїхъ; дѣшѣ нашѣ освѣти, тїла очисти, розсмы направъ, дѣмкѣ зроби чї-

стими, і вивколи нас від оусьакогѡ смѣткѡ, злата хоробѣ! Заслони нас свѣтими Своїми Ангелами, — нехай вони стережѣть і провадять нас, щоби досагтї нам єдности віри й зрозуміннѡ непристѣпної слави Твоєї, бо Ти благословѣнний єси на віки вічні, амінь.

Господи, помилуй! трічі.

ГЛАВА О́тцю, і Сѣ́нѡ, і Свѣ́то́мѡ Дѣ́хові, і те́пер і за́вжди, і на віки вічні, амінь.

Чеснішою Херувімів, і славнішою без рівнаннѡ Серафімів, що породила Бѡга-Слово чистою, правдівсю Богородицю Тебѣ величаємо!

Х і́мѡ Госпо́дне по́благослови, О́тче!

Свѣщѣ́нник: Мо́литвами Свѣ́тих О́тцѣ́к на́ших, Господи Ісѣ́се Христе́, Бо́же на́ш, зми́луйсѡ над на́ми!

І коли Великий Піст, то творимо поклони, ї́ак при́писано. По поклѡнах про́казуємо сѣ́гѡ мо́литвѡ Свѣ́то́гѡ Марда́ріа:

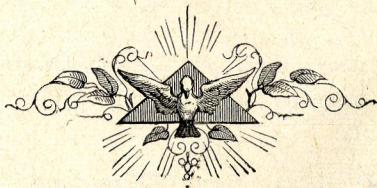
Владі́ко, Бо́же, О́тче Всемо́гъчий, Господи, Сѣ́нѡ Є́динорі́дний, Ісѣ́се Христе́ і Свѣ́тий Дѣ́хъ, є́дине Бо́жествѡ, є́дина Сѣ́ло, зми́луйсѡ

надо мною грѣшним, і їак тільки Єам знаєш,
спаси мене, недостойного слугѣ Твоему, бо Ти
благословенний єси на віки вічні, амінь!

КІНЄЦЬ ГОДИНИ ТРЄТІЙ.

Відальний на Ранній к понеділок Єкатерини дѣха:

„Дѣх Найсвятѣйшій, огнем зійшовши сьогодні на Апостолів,
жѣхом наповнили збори людѣй: коли бо Апостоли заговорили азн-
ками огненними, кождий почув мѣр свою ріднѣю. Тим і ста-
лося чѣдо, невірам ніби п'яństwo, а для вірних поправді спа-
сінняє. Тому прославляємо силу Твою, Христе Бже, благючи
послати милостиву службу Своєю прощеня прокн“.

ХІ.

ГОДІННІ ШОСТІ.

Прийдіть, поклонімося Царіві нашому Бóгс!

Прийдіть, поклонімося і припадім до Христа,
Царя, нашого Бóга!

Прийдіть, поклонімося і припадім до Самогó
Христа, Царя і Бóга нашого!

Псалма 118.

Бóже, оу імѧ Своє спаси мене, і силою Своєю
спаси мене! Вислухай молитву мою, Бóже,
почуй слова оуст моїх! Чужинці піднялись проти
мене, і могутні шукують дшшї моєї, — вони не
мають Бóга в серці своїм... Але Бóг помагає мені,
Господь заступник дшшї моєї; Він відверне лихо
на королів моїх... По правді Своїй вигуби їх! щиро
принесь їм жертву Тобі; прославляю імѧ Твоє,
Господи, бо воно добре, бо від оусякої жерви

Тй менє кїзволнв, і на корогїв моїх смїлнvw гла-
нєло ѿко моє!

Псалма їд.

Почѣй, Бѣже, молитвє мою, і не нєхтѣй бла-
гання могѡ! Прихлїсє ѡ вїслєхай менє!
Засмѣтїсє ѡ жєрєю своєю, і затривѡживсє вїд
голосє корѡга та докѣчання нечестївцє, бо вонї
вєлєть на мєнє лїхо, і в гнїкї корѡбїють прѡти
мєнє. Сєрцє моє занепокѡїлось в мєнї, і жєх смєр-
тєльний напєв на мєнє. Стрєх і трєпет найшєлї
на мєнє, і ѡгорнєв мєнє жєх. І ѡ сказєв: хтѡ
дєсть мєнї крїла голєбїїні? Полєтїв бї ѡ ѡ спо-
чїв... Полїнєв бї ѡ далєкѡ, і ѡселїсє в в пє-
стїнї... Чєкєв бї ѡ Бѣга, цѡ ѡборѡнїть мєнє вїд
вїхрє та вєрї. Потѡпї, Гѡспѡдї, і подїлї мѡєє
їхнє, бо беззакѡнєство та скєрки бєчє ѡ в мїстї.
Бдєнє і вночї хѡдєть вонї по мєрєх ѡгѡ; без-
закѡнєство та крївдє посєрєд нѡгѡ, та нєпрєвдє..
І не змєншєтєсє з ѡулиць ѡгѡ здрїєство та
ѡбмєна... Їк бї корѡг гєлєзєєвє з мєнє, то цє пє-
рєтєрпїв бї ѡ; і колї в нєнєкїснїк мїй наговѡ-
рєвєк на мєнє, ѡ счѡкєсє в вїд нѡгѡ. Плє тї,
чѡлѡкїчє, рївнїй мєнї, прїятєлю мїй і дрѣжє мїй,
цѡ ккєпї зѡ мнѡю насѡлѡджєзєвєк стрєвєми,
в Дѡмї Бѣжїм хѡдїлї мї рєзєм... Пєхєй жє прї-

йде смерть на них, і нехай коні зійдуть до пекла живцем, бо лшкавство в мешканнях їхніх, посеред них. Клічє їа до Бóга, і Господь вислухає мене. Ввечері, і вранці, і вполдне їа розповідь і зкїшє, і Бін вислухає голос мій. Бін вїзволить в спокóї дшш мою від напасників моїх, бо багатw їх коло мене. Почує Бог, і Живєчий від кїс оупокóрить їх, бо немає в них зміни, і коні не боатьсѧ Бóга. Бін підніє ркєс Своєю на відплатє, — коні порѣшили заповіт Ногw. Подїлилисѧ коні від гнівєс лицѧ Ногw, і наблизилисѧ серцѧ їхні; змѧкли словѧ їх бїльшє, їак оліва, але то стрїли... Здай на Господа жєрєс своєю, і Бін піддєржить тебе; повїк не дасть Бін захитатисѧ правєдниковї! Тї ж, Бóже, зведєш їх оу їамєс погїбелї; люде кровожадні та зрадливі не доживєть і половїни кїс свогw .. Я їа, Господи, надїю покладѧю на Тєбе!

Пс'альма 7.

Утò живє під опїкою Бїшньогw, тóй під по-
Крòкою Бóга нївєсногw осєлїтєсѧ. Кѧже бін Господєкї: Тї застѣпник мій єсї й пристанóвище моє, Тї мій Бóг, і їа надїюсѧ на Ньогw. Бін оуратєє тєбє від сїтки ловєцької й від слóва напасногw. Бін Своїми плєчїма закріє тєбє, і під

крильми Ногѡ вѣдеш мати надію; орѣжжам ѡ-
тѡчить тебе правда Ногѡ. Тѣ не злѣкавеша
страхѣмъ ночногѡ, ні стріли, летѣчої в дѣнь, ѡні
річі, що хѡдить ѡу тѣмрѣві, ѡні напасти й бѣса
півдѣнногѡ. Впадѣ з бѡкс тѣбе тѣсѣча, ѡ правѡ-
рѣч дѣсѣть тѣсѣч, протѣ до тѣбе не наблѣжить-
сѣ. Тѣльки ѡчіма своїми вѣдеш тѣ позирѣти та
заплѣтѣ грѣшникамъ бѣчити. „Бо Тѣ, Гѡсподи,
надѣѣ моѣ“... Тѣ Вѣшньогѡ вѣбравъ своїмъ при-
станѡвищемъ. Не прийдѣ до тѣбе зло, і зарѣза не
наблѣжитьсѣ до тѣла твогѡ. Бо Ангѡламъ Своїмъ
Бѣнъ накаже про тѣбе, — берегти тѣбе на всѣхъ до-
рогахъ твоїхъ. Конї на рѣкахъ понесѣть тѣбе, щоб
тѣ й ногою своєю не спѣткнѣвсѣ часѡмъ ѡбъ кѡ-
мѣнкъ. Тѣ на ѡспѣда й васѣлѣска настѣпиш, і по-
тѡпчешъ лѣва та змѣѣ... „Бѣнъ на мѣне надѣѣвсѣ,
затѣ ѣѣ вѣзволю йогѡ; ѡборонѣ йогѡ, бо вѣнъ по-
знѣѣ ѣѣ Моѣ. Кѣкатимѣ до Мѣне вѣн, і ѣѣ вѣ-
слѣхаю йогѡ; з нѣмъ ѣѣ вѣдѣ в жѣрѣ; ѣѣ вѣзволю
йогѡ й прослѣвѣю йогѡ... Довготѡю вѣксъ надѣлю
йогѡ, і дамъ ѣѣ повѣчѣти спасѣннѣ Моѣ“.

Слѣѣѣ Ѳтцѣ, і Сѣнѣ, і Сѣѣтѡмъ Дѣхѡвѣ, і те-
пѣр і зѣѣвѣди, і на вѣки вѣчні, ѡмѣнѣ.

Ѣѣѣѣѣ, ѡѣѣѣѣѣ, ѡѣѣѣѣѣ, слѣѣѣѣѣ Тѡбѣ, Бѡжѣ! трѣчі.
Гѡсподи, помѣѣѣѣ! трѣчі.

І коли спікається „Ног—Господь“, то проказуємо: Слава... і Тропар денний. І як що „Ілава“, то проказуємо Євтрог Тропар, на голое к:

При в шостий день і годин грех Адамів в раю привів на хресті; порви ж ркописання й наших провин, Христє Бже, і спаси нас!

Вірш а: Почуй, Бже, молитву мою, і не нехтай благанням моім! Псалма пд: к.

Вірш б: Кличь я до Бога, і Господь вислухає мене! Псалма пд: 31.

Слава... і тепер... Богородичний:

Богородице Діво, через великі провини свої ми не маємо сміливости, томъ Ти моли Рождінногв від Тебе, бо сильна молитва матерна до милосірногв Владіки! Не понехтай благаннями грішних, Найчистіша, бо Єин Твій милостивий, і спасати зможе Той, що й страждати за нас зволив!

Господь пошлі нам ласку Свою, Господи, бо збожіли зовсім ми! Допоможи нам, Бже, Спасителю наш, ради славногв йменна Свойогв! Господи, визволи нас, і змілсь над гріхами нашими ради йменна Свойогв! Псалма Єи: п. д.

Бжати́й Бо́же... Пресквта́а Тро́йце... По „Сѣтче на́ш“,
Конда́к Бжато́гѡ де́нногѡ. ꙗ́коли́ Пѣст, то прока́зѡмо
Сѣтѣ Тропарѣ, на го́логъ ꙗ́:

Ри́ спасі́нна вчині́в єси́ посере́дъ зе́млі, Христе́
Бо́же, Ти́ розі́ѡв на Хри́сті пречи́стїї рѣки
Бжой, збѣра́ючи всѣ наро́ди, що́ клі́чуть: Го́споди,
сла́ва Тобѣ!

Бла́ва...

Найсвѣтѣ́шомѡ Образові́ Тво́йомѡ покланѣ́мось,
До́брий, про́сѡчи прощѣ́нна про́вин на́ших,
Христе́ Бо́же; бо́ Ти́ до́бровѣ́льнѡ зво́лив єси́ ті́-
лом на Хри́ст зійти́, щобѣ́ створѣ́нихъ Тобо́ю ви́-
зволити́ з нево́лі воро́жої. За́тѣ вѣ́дѡчнѡ клі́чемо
до́ Те́бе: Ти́ всѣ́ ра́дістю напов́нив, Бж́а́се на́ш,
ѡ́к при́шѡв свѣ́т спа́сти!

І́ тепѣ́р...

Рогоро́дице, Ти́ ми́лосѣ́рда дже́релѡ́ єси́, —
сподо́вѣ ж на́с ми́лости! Згла́ньсѡ́ на лю́-
де́й грѣ́шнихъ! Пока́жї, ѡ́́к за́вжди, си́ла Бжой,
бо́ на Те́бе впо́вѣ́ючи, клі́чемо до́ Те́бе: „Ра́дѣ́йсѡ́“,
ѡ́́к ко́лись Гаври́л, ко́евѡ́да ѡ́́голі́в!

Тропа́р цѣ́й прока́зѡмо к по́неді́лок, о́у́ кі́тѡро́к і́ че-
тве́р. ꙗ́ к се́редѣ́ та п'ѡ́тницю за́мість: „Ти́ ми́лосѣ́рда
джерелѡ́“ Сѣтѣ́й Хри́стового́родичний, на го́логъ ꙗ́:

Ій найславніша єси, Богородице Діво! Ми прославляємо Тебе, бо Христ Єїна Твогв пікло зрѣйшвав і смірт переміг, а ми, міртвні, встали й життє сподобілисѧ, досягли ми раю, насолоди давнкої. Тѡмѧ дякуючи, прославляємо Христа Бѡга нашогв. Ѣк могѣчогв й єдиногв наймилостивііцогв!

Гѡсподи, помілуй! ѡ раз. По цьѡмѧ Молітка: „Кѡжногв чѧсѧ й кѡжної години“ днѧ. ст. р'сїи 'вѡ р'їи. Гѡсподи, помілуй! трічі. Слава... І тепер... Чеснішю Херѡвїмїк... днѧ. ст. р'сїд.

Оу іамѧ Гѡспѡдне поблагослови, Отче!

Скащєнник: Молітками свѣтїх Отцїв наших, Гѡсподи, Ісѣсе Христє, Бѡже наш, змїлуйсѧ над нами.

Коли Піст, то ї покло́ни, Ѣк полѡжено. Пѡтім Молітка свѣтогв Васїліѧ Великогв:

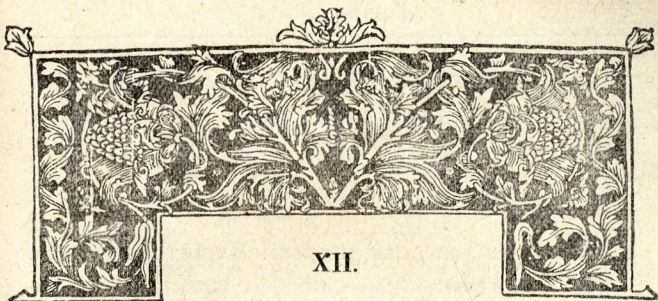
Бѡже й Гѡсподи сил, і всьѡгв творіннѧ Гѡздѣтелю! Ти з милосѣрдѧ безмѣжної ласки Своєї послѧв на спасіннѧ рѡдѧ нашогв Єдинорїдногв Єїна Свогв, Гѡспѡда нашогв Ісѣса Христа, і дорогоцінним Хрестѡм Ногв рѡкописаннѧ провїн наших порѡв і тїм переміг старшїнѧ та владѧ тѣмрѡви. Єам, Владїко Чоловіколюбний, прийми й вїд нас грїшних цї вдѣчнї та бла-

гальні молитви, і вивколи нас від оусажих згбених і темних провин, і від оусих видимих і невидимих ворогів, що намагаються вчинити нам зло. Пригорний до страху свого тіла наші, а серця наші охорони від слів та думок лжаків. Ласкою своєю пройми дшні наші, щоби на тебе завжди поглядючи, і світлом твоїм просвічені, бачачи тебе, світло недосажне й споконвічне, ми безнастанно славили тебе й дякували тобі, споконвічному Отцеві з єдинорідним твоїм сином, і найсвятішим, і милосердним, і оживляючим твоїм дхом, тепер і завжди, і на віки вічні, амінь.

КІНЕЦЬ ГОДИНИ ШОСТОЇ.

Стихіра на Стиховнах на Великій Вечірній Зелених Свѣт:

„Господи, народи, не розсміючи сили Найсвятішого дха, що зійшов на Апостолів твоїх, оуважали перемінс мор за п'яństwo. Але ми, мовою рідною зміцнившись, непінно говоримо так: Благдемо тебе, Чоловіколюбче: дха свого свѣтлого не відверн від нас!“

XII.

ГОДИНЯ ДЕВЯТА.

Скащенник: Благословен Бог наш повсѣкчасно,
тепер і завжди, і на віки вічні.

Читець: Амінь. І читає:

Слава Тобі, Боже наш, слава Тобі!

Ісусю небесний, Оутішителю, Дсхъ правди, що
всюди єси і все наповняєш, Єкарє Добрѣ
й життѣ Давче, прийди і вселієш в нас, і очисти
нас від всякої скверни, і спаси, Дбрий, дсші
наші!

Свѣтій Боже, Свѣтій Кріпкий, Свѣтій Без-
смертний, помилуй нас! трічі.

Слава Отцю, і Сїну, і Свѣтому Дсху, і тепер
і завжди, і на віки вічні, амінь.

Пресвѣтаа Тройце, помилуй нас. Господи, бѣдь
милостивий до гріхѣ наших; Владыко, про-

стї беззакѣнства наші; Свѣтїй, згла́нься ѣ сцілї
нѣмочї наші, їмени Твогѡ рѣди!

Гѣсподи, помїлѡй! трїчі.

Сла́ва... І тепѣр...

Отче наш, що єси на нѣбі! Не́хай свѣтиться
їмѣ́н Твоє; не́хай прїйде ца́рство Твоє; не-
ха́й бѣде во́лѣ Твоѣ, ѣк на нѣбі, так і на землі.
Хлїб наш щодѣнний да́й намь сьогѡдни; і простї
намь провїни наші, ѣк і мѣ проща́емо кинѡвѣтцѣмь
нашимь, і не введї нас ѡу спо́кѣсѣ, ѡ кїзволи нас
від лѡкагогѡ.

Свѣщѣнник: Бо Твоє єсть ца́рство, і сїла, і
сла́ва, О́тцѣ, і Сїна і Свѣто́гѡ Дѣха, тепѣр і
зѡвжди, і на вѣки вѣчні.

Читѣць: Я́мїнь.

Гѣсподи, помїлѡй! вѣ раз.

Сла́ва .. І тепѣр...

Прїйдїть, поклонїмось Царѣви нашо́мѡ Бѣгѡ!

Прїйдїть, поклонїмось і припадїм до Христа,
Царѣ, нашо́гѡ Бѣга!

Прїйдїть, поклонїмось і припадїм до само́гѡ
Христа, Царѣ і Бѣга нашо́гѡ!

Псалма пг.

Нк любі місцѣ проєвѣннѣ Твоєѣ, Господи
 сил! Оумліває душа моя з бажаннѣ до
 палат Господніх! Серце моє й тіло моє радіють
 в Бозі живім. Бо й пташка знаходить собі мѣш-
 каннѣ, і ластівка кбѣльце собі, де сховає пта-
 шенѣта свої; а їа коло овтарів Твоїх, Господи
 сил, Царю мій і Божє мій! Щасливі, що живѣть
 в Домі Твоім, повік вікѣ коні хвалитимѣть Тебѣ.
 Щасливий чоловік, їакомѣ Ти охорона; він кладѣ
 в серці своїм дорогѣ до Тебѣ. Идѣчи долиною
 плачѣ, коні знаходѣть там джерелѣ, і дощ вкри-
 ває її благословѣннѣм. Идѣть коні з сили в силѣ;
 Бог над Богѣми ївѣтьсѣ на Єіѣні¹³. Господи,
 Божє сил, вислѣхай молитѣсѣ мою, почѣй, Божє,
 Їковіє³¹, Божє, заступникѣ наш, прихилисѣ й
 згляньсѣ на Помѣзанника Своєѣ! Бо кращѣ за
 тѣснѣсѣ одѣн дѣнь оу дворѣх Твоїх... Їа бажѣв би
 охотнѣше стоѣти при порѣзі Домѣ Бога могоѣ, анїж
 мѣшкати в палатах нечестивих. Бо милосѣрдѣ та
 правдѣ любить Господѣ, Бог подаєть ласкѣ та
 слѣвѣ. Господѣ не позбѣвить добра, хтѣ хѣдить
 в невинности. Господи, Божє сил, щасливий чо-
 ловік, що надїю покладає на Тебѣ!

Псалма пд.

Господи, Ти змилосердився над землею своєю і вернеш з неволі синів Йкова⁸¹. Ти простив беззаконна народъ Свогъ і покрий оуцѣ грѣхъ йогоу. Здержав Ти оуцѣсь гнівъ Свій, відхиливъ Ти гнівъ свѣрости Своєї. Верни нас, Божє, Спасителю наш, і спини обѣрєнна Своє на нас. Чи ж на вік Ти бѣдєш гніватися на нас? Чи ж смѣятимє гнівъ Твій із родъ в рід? Божє, вернися й оживи нас, і нарід Твій звеселитьсь в Тебѣ! Пошли нам, Господи, ласку Свою, і спасінна Своє подай нам! Послѣхаю, що скаже мені Господь Бог: Кін оглобєть спокій на людєй Своїх, і на свѣтихъ Своїх, і на тихъ, що серцѣ свої звєртають до Ньогъ. Особливъ близькє спасінна Иогъ тїмъ, хто воїтьсь Иогъ, щобъ оселїлася слава в землї нашій. Ласка та правда стрїнѣтьсь, справедливїсть та спокій поцїлѣютьсь. Засѣє їстина в землї, а правда прихїлїтьсь з нѣба. Бо пошлє Господь добротливїсть, а земля наша дѣсть пожїтокъ свїй. Правда ходїтимє пєред Нїмъ, і поставить кроки свої на дорогѣ.

Псалма пє.

Пахили, Господи, оухо Своє і вислѣхай мене, бо я вїдний і вбогий! Охорєни дѣшѣ мою,

бо їа невинний! Спасї, Божє мій, слас҃с Свогѡ,
що надїю покладає на Тєбе! Змїлсья надо мною,
Господи, бо їа молюсь Тобі цілий дїнь! Звеселї
дшсь слас҃ги Своїогѡ, бо до Тєбе підношсь їа
дшсь мою! Ти ж, Господи, добрий і тихий,
милоствивий до всїх, що Тєбє кличуть. Вислухай,
Господи, молитвѡ мою, і оукаж на гѡлос благання
могѡ! Е дїнь смѣткѡ могѡ голошсь їа до Тєбе,
бо Ти вислухаєш мене. — Між вогами немає по-
дїбногѡ Тобі, Господи, і немає діла, їак Твої.
Всі народи, що їх сотворїв Ти, прийдуть і по-
клоняться Тобі, Господи, і прославлять ім'я
Твоє. Бо Ти великий єси і твориш річі дївні,
Ти єси Бог єдиний. Настав мене, Господи, на
дорогѡ Своєю, і їа ходитимь в правді Твоїй; не-
хай звеселиться серце моє, щоб коїтись йменню
Твоїогѡ. Прославлятимь Тєбє, Господи, Божє мій,
цілим серцем своїм і хвалитимь ім'я Твоє повік.
Бо велика ласка Твоя до мене, і Ти визволив
дшсь мою з пїкла глибокогѡ. Божє, злобники
покстали на мене, і звїр можних шукать дшсь
мою, і не мають конї Тєбє перед собою. Але ж,
Господи Божє мій, Ти ласкавий і милосердний,
довготерпеливий і наймилостивїщий, і справедли-
вий: зглањсь на мене й помїлсь мене. Подай

си́лѣ Своѣй сла́зі Твоѣ́ймѣ, і вратѣ́й си́на сла́ж-
ни́ці Своѣ́ї.

Зробѣ́й на мені́ о́знакѣ́ на ко́ристь: не́хай ба́-
чать не́нависни́ки мої́, і не́хай засоро́мля́тьсѣ́,
бо Ти́, Го́споди, допомага́єш мені́ й поси́лаєш
мені́ вті́ху! Дѣ́чі.

Сла́ва О́тцю, і Си́ну, і Свѣ́то́мѣ́ Дѣ́хові́, і те-
пѣ́р і за́вжди, і на ві́ки ві́чні. а́мінь.

Ѹли́лѣ́ѣ, а́ли́лѣ́ѣ, а́лѣ́лѣ́ѣ. сла́ва То́бї, Бо́же! трі́чі.
Го́споди, помѣ́луй! трі́чі.

Сла́ва О́тцю, і Си́ну, і Свѣ́то́мѣ́ Дѣ́хові́. І Тро-
па́р де́нний а́нґо́ скатко́вий. Ѹ́ коли́ Пі́ст, то́:

Тропа́р де́кѣто́ї годі́ни, на го́лос Ѹ́:

При́ в де́кѣ́тѣ́ годі́нѣ́ ра́ди на́с сме́рть ті́ломъ
позна́в, о́умертви́ ж ті́лесні́ жада́ннѣ́ наші́,
Хри́стї́ Бо́же, і спасі́ на́с!

Ві́рш пе́рший: Не́хай набли́житьсѣ́ моли́тва мо́ѣ
до Те́бе, Го́споди; сло́вом Сво́їм на́вчи́ мене́! Псѣ́ль-
ма р҃ни: р҃ѣ́ѣ.

Ві́рш др҃угий: Не́хай ді́йде́ блага́ннѣ́ моє́ до
Те́бе, Го́споди; сло́вом Сво́їм ви́зколи́ мене́! Псѣ́ль-
ма р҃ни: р҃ѣ́ѣ.

Сла́ва... І тепѣ́р... Богоро́дичний:

При́ ра́ди на́с від Ді́ви наро́дївсѣ́ й розві́яттѣ́
ві́терпів, Добро́тливий; Ти́ сме́ртью сме́рть

ПОДОЛАВ І ВОСКРЕСІННА ПОКАЗАВ, ЯКВ БОГ; НЕ ПОГОРДАШ ЖЕ ТВОРИННАМ РІКНІ ЄВООІ; ПОКАЖИ ЧОЛОВІКОЛЮБСТВО ЄВОО, МИЛОСТІВНИЙ; ВІСЛІХАЙ БОГОРОДИЦЮ, ЩО ТЕБІ ПОРОДИЛА Й МОЛИТЬСЯ ЗА НАС, І СПАСІ, СПАСЕ НАШ, ЛЮДЕЙ БЕЗПОРЯДНИХ!

НЕ ПРОЖЕНИ НАС НА ЗАВЖДИ РАДИ ЙМЕННА ТВОГВ І НЕ ПОРІШ ЗАПОВІТЄ ЄВООВ, І НЕ ВІДНІМАЙ ЛАСКИ ЄВООІ ВІД НАС РАДИ АВРАМА, ОУЛЮБЛЕННИКА ТВОГВ, І РАДИ ІСАКА, СЛІГНІ ТВОГВ, І ІЗРАІЛА, СВЯТОГВ ТВОГВ! Прор. Дан. ґ: ґД — ґЕ.

ТРИСВЯТЄ. С҃ТЧЕ НАШ. КОЛИ ЄВАО — ПРОКАЗВЕТЬСЯ КОНДАК СВЯТКОКІЙ, А КОЛИ ПІСТ, ТО ПРОКАЗВЮТЬСЯ С҃ТІ ТРОПАРІ, НА ГОЛОС И-Й:

КОЛИ РОЗБІЙНИК ПОБАЧИВ НА ХРЕСТІ ВІСІМЧОГВ ЖИТТЯДАВЦА, ТО ПРОМОВИВ КІН: ЯКБИ НЕ БІВ БОГОМ ВТІЛЕНИМ З НАМИ РОЗП'ЯТИЙ, СОНЦЕ Б ПРОМІННА СВОГВ НЕ СХОВАЛО, ХИТАЮЧИСЯ, ЗЕМЛЯ Б НЕ ТРІСАЛАСЬ! ТИ ВСЕ КІТЕРПІВ, ГОСПОДИ, ЗГАДАЙ ЖЕ МЕНЕ ОУ ЦАРСТВІ ЄВООМ!

СЛАВА ОЦЦЮ, І СІНУ, І СВЯТОМУ ДХОВІ.

ПОСЕРЕД ДВОХ РОЗБІЙНИКІВ ЯВІВСЯ ХРІСТ ТВІЙ МІРОЮ СПРАВЕДАЛИВОСТІ: БО ОДНОГВ В ПІКЛО ЗВЕДЕНО ЗА ТЯЖКЄ ГАНЬБЄ, А ДРІГНИЙ ВІД ПРОВІН КІЗВОЛИВСЯ ДЛА ПОЗНАННА ХВАЛИ БОЖОЇ!

І тепер і завжди, і на віки вічні, амінь.

Рівцю й Провідника, і Єпаса світс на Хресті
 ваччи, Мати Твоє промовила в слювах:
 „Світ веселиться собі, приймаючи визволення,
 а душа моя горить, ваччи роща́ття Твоє, що
 його терпиш Ти за всіх, Є́йне і Божє мій“!

Господи, помилуй! м раз, і далі, як в Годині Пєр-
 шій на ст. рѣи.: Кожного часу. Чеснішою Херс-
 вимів. Виголошення: Божє, змилуйся. Коли Піст,
 то як на ст. рѣд.: к Пилипикк і к Петрикк єи
 поклонік, а к Великій Піст ї поклони. і як Пѣтс
 немає, то по Виголошенні проказується Єтєл Молитва
 сватогв Васіліа Великого:

Радіко, Господи Ісусе Христе, Божє наш, Ти
 довготерпеливий до наших провин! Ти при-
 вів нас до теперішньої години, коли на оживля-
 ючим Хресті Ти кісік і розвійникс розмномс
 вхід до раю відкрив, і смертю смерть переміг,
 — бѣдь молодієвий і до нас, грішних і недо-
 стойних слѣг Своїх! Провинили ми й беззаконна
 вчинили, і недостойні ми й очей своїх підвести
 й споглянути на висотс небєснєю, бо ми поки-
 нєли дорѣгс правдікс Твоєю й ходили в сваболі
 своїй... Але благаємо безмірнє добротливість
 Твою: змилуйся над нами, Господи, зза великої

ласки Своєї, і спаси нас ради йменна Свого свѣ-
тогѡ, бо мѣриш промайшли днѣ наші! Визволи
нас із рѣк супротивника, і прости нам провини
наші, і оумертви тілесне наше бажання, щоби,
скинвши з себе старогѡ чоловіка, в новогѡ ми
переродилися, і жили для Тебе, нашого Владіки
й Доброчинця, і так чинячи волю Твою, щоб
досягли ми вічногѡ спокою, де Ти для всіх
радісне пристановище. Бо Ти єси справді прав-
дѣва оутіха й радість для тих, хто любить
Тебе, Христе Бже наш, і ми Тобѣ славу прино-
симо з споконвічним Твоїм Отцем, і Найсвяті-
шим, і Милосердним, і Оживляючим Твоїм Дѣ-
хом, тепер і завжди, і на віки вічні, амінь.

Слава... І тепер... Господи, помилуй! трічі. Повагослови.
І Відпуст.

КІНЄЦЬ ГОДИНИ ДѢЛАТИ.

XIII.

ВЕЛИКЕ ПОВЕЧІРА.

Священник починає: Благословен Бог наш...

Читець читає: Слава Тобі, Боже наш, слава Тобі.
Царю небесний. Святий Боже. Пресвята Трійце.
Отче наш. Господи, помилуй! Кі раз. Прийдіть,
поклонімося, трічі, дик. ст. рпк—рпг.

І по цьому к першій тиждень Великогв Посту про-
кэземо Псалмъ 88:

Боже, оуваж на поміч мені; Господи, поспіши
на допомогъ мені! Нехай застидаються й
осоромляться всі, хто важиться на життя моє!
Нехай вернуться назад і осоромляться ті, що
бажають мені злогъ! Нехай зараз же з соромом вер-
нуться назад, хто каже про мене: „Так йому, добре“!
Нехай Тобою радіють і веселяться всі, хто ш-
кає Тебе, Боже, а ті, що люблять спасіння Твоє,
нехай невинно говорять: щоб звеличився Го-

сподѣ! Я їа со́вѣ вѣдний та вбо́гий... Бо́же, допо-
можь ж менѣ! Ты по́мѣч моѣ й Спа́ситель мѣй!...
Господи, не забари́сѣ!

По закінченні Пса́льми Ѹа спі́ваєтьсѣ Вели́кий Канѡн.
Я́ коли Вели́когѡ По́стѢ нема́, то зачина́ємо та́к:

Пса́льма Ѹ.

Коли́ клі́чѣ їа, ві́слѣха́е мене́ Бо́г мѣй спра-
ведли́вий. В смѣ́ткѣ Ты виво́диш мене́ на
прѣсто́ринь. Помѣ́лѣш мене́ й ві́слѣхай моли́твѣс
мою́! Діти лю́дські́, до́ки ви́ бѣ́дете та́жкосе́р-
дими? Чо́гѡ лю́бите ви́ ма́рности й шѣ́ка́ете
непра́вди? Зна́йте ж, що́ Госпо́дь дѣ́вним вчи́ник
Свогѡ́ пра́ведника. Госпо́дь ві́слѣха́е мене́, коли́
їа́ клі́катимѣ до́ Ньѡго. Гні́ваючисѣ, не грѣ́шіть;
про́ що́ дѣ́ма́ете в се́рцѣх ва́ших, то́гѡ ка́йтесѣ
на по́стѣ́лѣх ва́ших. Принесі́ть же́ртвѣс спра́ведли-
вости, і́ наді́йтесѣ на́ Госпо́да. Бага́тѡ гово́рить:
хтѡ́ пока́же на́м до́брѡ? По́дай на́м Свѣ́тло ли́цѣ
Свогѡ́, Госпо́ди! Ты́ дав весѣ́лість се́рцю мо́ймѣ;
вѣд врожѣ́ю звѣ́жжа, ви́на́ та́ ѡ́ливи своѣ́ї коні́
намно́жилисѣ. В спо́кої́ засне́ їа́, й спочи́нѣ, бо́
Ты́, Госпо́ди, ѡ́дѣ́н да́єш менѣ́ жи́ти кезпе́чнѡ!

Пса́льма Ѹ.

Господи, не кара́й мене́ в свѣ́рости Сво́їй, і́
не нака́зѣш мене́ в гні́ві́ Сво́їм! Зми́лѣсѣ

надо мною, Господи, бо німічний ї! Оуздоров мені, Господи, бо стревожились кости мої! І душа моя занепокоена дже, а Ти, Господи, доки? Зглянься, Господи, визволи душу мою, спаси мене ради ласки Своєї! Бо в смерті нема пам'яті про Тебе, а в пеклі хто ж буде Тебе визнавати? Її зм'очений т'югою своєю, кожний ніч омиваю ложе своє, змочю постіль свою слізмами своїми. Засм'ятилося в гніві око моє; постарів ї між всіма корогами своїми. Відступіть від мене всі, що чините беззаконня, бо почує Господь голос плачу мого. Вислухав Господь молитви моє, — Господь прийме молитву мою. Нехай засоромляться й затревожаться всі вороги мої; нехай вернуться, і будуть зараз засоромлені.

Псалма 131.

Доки Ти, Господи, без кінця забв'ятимеш мене? Доки будеш відвертати лице Своє від мене? Доки носити мені денну й нічну думу в душі моїй, жребу в серці своїм? Доки ворог мій буде тишитися надо мною? Зглянься ж, Господи, вислухай мене, Боже мій! Просвіти очі мої, щоб не заснути мені коли на смерть, щоб не сказав коли ворог мій: їа подбжав його; щоб не зраділи гнобителі мої, коли їа захитаюся... Але їа

надіюся на ласку Твою; моє серце радітиме про спасіння Твоє... Прославлитиме Господа, що добро вчинив мені, і співатиме про ім'я Господа Найвищого!

Зглянься ж, Господи, вислухай мене, Боже мій! Просвіти очі мої, щоб не заснути мені коли на смерть, щоб не сказав коли ворог мій: їй подставив його!

Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові, і тепер і завжди, і на віки вічні, амінь.

Аллилуя, аллилуя, аллилуя, слава Тобі, Боже! трічі, і три поклони.

Господи, помилуй! трічі. Слава... І тепер...

Псалма 14.

До Тебе, Господи, підношу... див. ст. рпе.

Псалма 1.

На Тебе, Господи, вповаю, — не дай же осоромитись мені повік! Правдою Своєю визволи мене, і спаси мене! Нахили до мене вуха Своє, і поспіши спасти мене! Стань мені Богом-Заступником, домом пристановища, щоб заступити мене, бо Ти моя сила, Ти мій пристанок... Раді ймення Твого поведи мене, і навчи мене! Виведи мене з тієї сітки, що її сховано на мене, бо Ти ж мій заступник, Господи! До рёк Твоїх

віддаю їй дшх свій; Ти спасаєш мене, Господи, Боже правди! Ти ненавидиш тих, хто шанує ідолів марних, а їй лише на Господа покладаю надію! Бѣдѣ радѣти й веселѣтисѣ про ласку Твою, бо Ти згладивсѣ на покiрливiсть мою, Ти вiзволив з горѣ дшх мою; Ти не вiддав мене в рѣки корогiв, нoги мої Ти поставив на мiстi просторiм. Змiлвiсѣ ж надо мною, Господи, бо сѣмѣю їй; з жѣрвѣ запало о́ко моє, дшх моѣ й о́утрoба моѣ... Промайнѣло в жѣрвѣ життѣ моє, о́у зiтхiннi лiтѣ мої; занѣпала з вiдi сiла моѣ, i кoстi мої oслабiли... Бiсiм корогам своiм, нiвiтѣ сѣсiдам моiм, став їй посмiховиском, а для знакомих своiх страхoвищем... Хтo бачить мене, втiкає вiд мене далi... Забѣто мене в сiрцi, немoж мѣртвогo; став їй їак розвiта посѣдина... Крѣгoм чѣк їй наговoри багатьoх людѣй; їак зѣiрiлисѣ вoнi вкѣпi на мене, вoнi рiдилисѣ вкoротити життѣ менi... Я їй на Тѣбе, Господи, надiю покладаю, й кажѣ: Ти єси Бoг мiй! Дoлѣ моѣ в рѣцi Твоїй: вiзволи мене з рѣкi корогiв моїх i вiд гонiтелiв моїх! Oсiй лицѣм Своiм слiвгѣ Свогo, i спаси мене ласкою Своєю! Господи, не пошeсти ж oсорoмитисѣ менi, що кличѣ до Тѣбе! Я безбoжники нехiй oсорoмлятьсѣ, i нехiй зiйдуть до пѣкла! Нехiй занiмiють о́уста

ласкаві, що з піхою та зневагою наговорюють
беззаконство на праведника. Як багатw ласки оу
Тібе, Господи, так бережеш Ти дла тих, хтo
боїтьсѧ Тебѣ, так приготoвив Ти перед синами
людськими тїм, хтo вповѣ на Тібе! Ти схо-
ваєш їх під покрóвою лицѧ Свогò від нападѧ
людськогw; Ти сховаєш їх під захистом Своїм
від людських докорів. Благословенний Господь,
що дївнw вїявив мені ласкѧ Своєю в мїсті обо-
роннім! Я ї дїмав, ласкаючи: відкинѧ мене
від очей Твоїх, але почує Ти гóлос молитви моєї,
коли кликав ї до Тібе... Любіте ж Господа, всі пра-
ведники Йогò, бо правдѧ бережє Господь, і по-
достаткѧ відплачує тїм, хтo поводитьсѧ чван-
ливw. Я хтo надїю покладає на Бóга, вѣдьте від-
важні, і нехай зміцнитьсѧ серце Вашє!

Псалма 7.

Утò живе під опікою Вїшньогw... див. ст. рїг.

Слáva Отцю, і Сїнѧ, і Свѧтoмѧ Дѧхoві, і те-
пѣр і зѧвжди, і на вїки вїчні, амінь.

Алилѧ, алилѧ, алилѧ, слáva Тoбѣ, Бóже! трїчі.

Господи, помилѧй! трїчі.

Слáva... І тепѣр...

Коли Піст, то три поклони. По томъ зачинаємо виголошувати крші милозвучно, не хѣткн, і гоголино.

Перший читець: **З** нами Бог, розсмійте, народи,
і впокорітесѣ, бо з нами Бог!

Другий читець: те ж саме.

Перший: Почуйте аж до краю землі, бо з нами Бог!

Другий: Євѣнїї, впокорітесѣ, бо з нами Бог!

Перший: Бо коли зновъ зміцнієте, зновъ переможені вѣдете, бо з нами Бог!

Другий: І такъ радъ Бї придѣмаєте, — зрѣйне її Господь, бо з нами Бог!

Перший: І такѣ слово не проголосите, — не вѣдетесѣ вонд, бо з нами Бог!

Другий: Я страхъ Вашогъ не злѣкаємось, і не затривожимось, бо з нами Бог!

Перший: Господа ж Бога нашогъ — Тогъ пошанѣймо, і той вѣде нам на ѡстрах, бо з нами Бог!

Другий: І коли їа надію на Ньогъ покладатимъ; Бїн стане мені на спасіннѣ, бо з нами Бог!

Перший: І їа вповатимъ на Ньогъ, і спасє мене Бїн, бо з нами Бог!

Другий: Ѡсь їа і діти, що дав мені Бог, бо з нами Бог!

Пѣрший: Лю́де, що влѣ́кали о́у те́мрѣви, побáчили
Свѣ́тло вели́ке, бо з на́ми Бóг!

Дрѣ́гий: Ъй, що живѣ́те в кра́їні смѣртѣ́льній, —
Свѣ́тло засѣ́ на ва́с, бо з на́ми Бóг!

Пѣрший: Бо на́м наро́дилось Дитѣ́, Сын, і данò
Ногò на́м, бо з на́ми Бóг!

Дрѣ́гий: Влáда ж Ногò на ра́менах Ногò, бо
з на́ми Бóг!

Пѣрший: Я свѣ́тс Ногò не́має кінцѣ́, бо з на́ми
Бóг!

Дрѣ́гий: І да́дѣть їмѣ́ Номѣ́: Ві́сник Ве-
ли́кої Ра́ди, бо з на́ми Бóг!

Пѣрший: Ді́вний Пора́дник, бо з на́ми Бóг!

Дрѣ́гий: Бóг крі́пкий, владі́ка, кнѣ́зь свѣ́тс, бо
з на́ми Бóг!

Пѣрший: О́тець вѣ́дчо́гѡ ві́кс, бо з на́ми Бóг!

По закінченні кі́ршік співа́ють:

З на́ми Бóг, розвмі́йте, наро́ди, і впокорі́тесѣ́,
бо з на́ми Бóг!

І знòкѣ́ сѣ́ден ра́з двомѣ́ хóрами. Сла́ва... Пѣрший
хóр: З на́ми Бóг... І тепѣ́р... Дрѣ́гий хóр те́ ж са́ме.
Потóмѣ́ двѣ́ хóри ра́зѡм: Бо з на́ми Бóг!

І з́араз сѣ́ць ці́ Тропа́рі. Пѣрший читѣ́ць:

Дінь переживши, дякую Тобі, Господи, і прош: пошай мені, Спасе, вічір з ніччє без гріхє, і спаси мене!

Другий читець: Слава... Дінь переживши, прославлію Тебє, Владико, й прош: пошай мені, Спасе, вічір з ніччє без спокєси, і спаси мене!

Свідка хори: І тепер... Дінь переживши, в піснѣх славлію Тебє, Свѣтій, і прош: подай мені, Спасе, вічір з ніччє без лєкавих підстєпів, і спаси мене!

Свідка хори разом: **Р**езтілі Херсвїми невпїнними піснѣми Тебє прославліють. Шестокрілі Серафїми безнастѣнними голосами Тебє підносѣть. Усє коїнство Їнголів тричі-свѣтїми піснѣми Тебє вихвалѣє. Бо Тї предвїчний Отець, і маєш споконвїчногѡ Сїна Свогѡ, і носѣчи рївнєславногѡ Дєха життѣ, Тї вижвалѣеш Трїюцю неподїльнєю. Найсвѣтіша Дїко, Мати Божѣ, і вї, Слѡка самовїдцї й слѣги; всї хори Пророків та Мѣчеників, що маєте життѣ немертєльнєє, — за всїх молїтьсѣ пїльнѣ, бо всї мї в вїді, щоб вїзколитисѣ нѣм з ѡблѣди лєкавогѡ й спїкати пісню Їнгольськєю: свѣтій, свѣтій, свѣтій, трисвѣтій Господи, змїлѣйсѣ й спаси нѣс, амінь.

По цьомѣ зараз же проказємо:
Вїрєю в єдїногѡ Бѡга... дик. ст. рїи.

І з́араз: Найсвѣті́ша Владі́чице Богоро́дице...
дик. ст. ѿи. Всі́ прох́ання виголо́шдуют́ься дві́чі, крім
„Найсвѣті́ша Владі́чице“, і́акє прокѣ́зуют́ься три́чі.

По́тім Свѣ́тій Бо́же... Пресвѣ́таѧ Тро́йце...
Отче на́ш... дик. ст. ѿ. І́ прокѣ́зуют́ься ѿ́тці Тро́-
парі. Ї́ поне́ділок і́ к се́редѣ вкѣ́чері, на го́лос ѿ; а і́ак ви-
вѣ́ло Свѣ́то, то спі́кають́ься Тропа́р свѣ́тко́кий.

Просві́ти ѿ́чі мо́ї, Христе́ Бо́же, що́б не за-
снѣ́ти мені́ ко́ли на смѣ́рть, що́б не сказа́в
ко́ли во́рог мій: і́а подѣ́жав йогѡ́! Пса́льма ѿ: д, є.

Бла́га... **Б**ѣ́дѣ застѣ́пником дѡ́шї мо́єї, Бо́же, бо
хо́джѣ і́а се́ред мно́гих сї́ток! Ї́зволо́и
мене́ з нї́х, і́ спасі́ мене́, До́брий, бо Ті́ Чолові́-
колю́бець!

І́ тепе́р... Богоро́дичний:

Богоро́дице Ді́во, че́рез вели́кі провѣ́ни сво́ї
ми́ не ма́ємо смі́ливости, то́мѣ Ті́ мо́ли
Ро́ждѣ́нногѡ від́ Те́бе, бо си́льна мо́літва ма́-
те́рняѧ до ми́лосѣ́рдногѡ Владі́ки! Не понѣ́хтѡ́й
благѡ́ннѡми грі́шних, Найчи́сті́шаѧ, бо Є́йн Тві́й
ми́лості́вий, і́ спа́сти змо́же То́й, що́ й стра-
жда́ти за на́с зво́лив!

О́у кї́вто́рок і́ к четкѣ́р вкѣ́чері ѿ́тці Тропа́рі, на го́лос ѿ:

Рѡ́споди, Ті́ зна́єш чѣ́йні́сть воро́гів мо́їх не-
ви́ди́мих; Тво́рче мій, Ті́ ві́даєш не́ми́чність

ока́жннотѣ тіла мо́гѣ! То́мѣ до рѣк Тво́їх пере-
даю їа́ дѣхъ свѣи́: покрий мене́ крѣ́пкими ла́ски Божі́ї,
щоб ко́ли не засну́ти мені́ на сме́рть; і́ розс-
мо́ві о́чі мо́ї просві́ти для́ насоло́ди з божество́н-
нихъ слѣ́в Тво́їх, і́ підійми́ мене́ в потрѣ́бний ча́с,
щоб просла́вити Тебе́, бо Ти́ оди́н Добро́тливий
і́ Чолові́колю́бний!

Ві́рш: Спогла́нь і́ вѣснѣ́хай мене́, Го́споди Бо́же
мій!

Як стра́шний сѣ́д Твій, Го́споди, ко́ли й́нголи
сто́ятимѣть, лю́деї о́увѣ́дитимѣть, книж-
кѣ́ розкрива́тимѣть, вчи́нки вѣ́дѣть вивѣ́дѣвати,
дѣ́мки ви́питѣвати! Й́кий сѣ́д вѣ́де мене́, о́у грі-
ха́х за́ча́томѣ? Хто́ потѣ́шить мене́ по́ла́мѣ? Хто́
мене́ те́мря́вѣ о́сві́тить, ко́ли Ти́, Го́споди, не
зми́шлѣше́ся на́до мно́ю, їа́к Чолові́колю́бний?

Бла́га... **П**ода́й слѣ́з мене́, Бо́же, їа́к ко́ли́сь жо́ні
грі́шниці! І́ вчини́ мене́ досто́йнимъ
зросі́ти но́ги Тво́ї, що́ з до́роги о́бладно́ї мене́ ви́-
зво́лили, і́ прино́сити То́бі миро́ паху́че-чи́сте жит-
тѣ́, ка́мттѣ́м мо́їмъ ство́рене, щоб по́чѣ́сти й мене́
бажа́ний Твій го́лос: ві́ра тво́я спасла́ тебе́, йди́
собі́ в споко́ї!

І тепѣр... Богорѣдичний:

Богорѣдице, маючи Твою надію бездоганню,
я спасся! Найсвятіша, здобвши Твоє
застѣпництво, не злякаюся! Зодягнувшись, як
в броню, в самѣ тільки покрѣв Твою та оу все-
могучѣ поміч Твою, поженѣ я ворогів своїх і пе-
реможѣ їх. Благаючи, голошѣ Тебѣ: Владічице, спа-
си мене молитвами своїми, і силою Єина Бо-
жого, що з Тебе тіло приняв, підійми мене
з тѣмного снѣ, щоб прославити Тебѣ!

Господи, помилуй! мѣ раз. Слава... І тепѣр... Че-
стнѣшю Херувимѣ...

Оу імѣ Господне полагася, Отче!

Блаженник: Молитвами святих Отців наших,
Господи Ісусе Христе, Боже наш, змілуйся над
нами, аминь!

І читається єтѣя молитвѣ святѣм Василиа Великого:

Господи, Господи, Ти застѣпаеш нас від оу-
сѣякої стріли, що літає оу дѣнь, виволь
же й від оусякого, що підстерігає нас оу тѣмрѣві!
Прийми жѣртвѣ вечірню, рѣк наших підношення!
Бчинь нас достѣйними й порѣ ночнѣ без грѣхѣ
перекѣти, без спокѣси від злѣг, і виволь нас
від оусякого неспокою й боязни, що приходять
до нас від діавола! Подай душам нашим зане-

поко́енн'я, а на́шим д'я́мкам т'р'єс'я́нн'я про ві́д-
пові́д на стра́шнім і правді́вим с'є́ді Тво́їм! Не-
х'я́й тремті́ть ті́ло на́ше ві́д страх'є́ перед Тобо́ю;
о́у́мертві́ з'є́мні чле́ни на́ші, щоб і́ підча́с со́нног'о
споко́ю навча́лися м'я́, ба́ч'єчи с'є́д Твій! Позба́в
на́с о́у́жк непристо́йних і́ пожа́дливості зг'є́сно́ї!
Про́б'єди́ на́с на ча́с моли́тви зми́цненими в ві́рі
й о́у́спі́шними в запо́ві́тах Тво́їх, з ла́ски й до-
бро́тливості Є́динорі́дног'о Є́йна Твог'о́, з Ко-
три́м благосло́ве́нний Ти́, з найсв'я́тішим, добро-
тлі́вим і́ о́живля́ючим Тво́їм Д'є́хом, тепе́р і́
за́вжди, і́ на ві́ки ві́чні, а́мінь.

І́ за́раз же: При́йді́ть, покло́німо́сь, три́чі дн'є.
ст. р'є́г., і́ три́ покло́ни. По́тім Пе́а́льма ꙗ́: Помі́я́й
ме́не, Бо́же... дн'є. ст. р'є́і. По́тім:

Пе́а́льма ꙗ́.

Госпо́ди, поч'є́й моли́тв'є́ мо́ю, і́ благ'а́нн'я моє́
нех'я́й ді́йде до́ Те́бе! Не ві́дверни́ лиц'я́
Свог'о́ ві́д ме́не; в де́нь, коли́ с'є́м'є́ю ї́а, нахили́
до ме́не о́у́хо Своє́; в ча́с, коли́ клі́катим'є́ до
Те́бе, ско́р'є́ поч'є́й ме́не! Прома́йн'є́ли, ї́ак ді́м, дні́
мої́, і́ ко́сти мої́ ви́сохли, ї́ак хворо́ст. Зі́к'а́в ї́а,
мов тра́ва, і́ зані́ді́ло се́рце моє́, заб'є́в ї́а й хлі́-
ба Свог'о́ ї́сти... Ві́д голо́сног'о сто́гна́нн'я мог'о́
присо́хло ті́ло моє́ до кі́сток... Ї́а ста́в, ї́ак со́ва

та в пстелі, ніби той псгач на рсінах... Не спаю
їа, і став їа немов самітна та пташка на дахс...
Цілий дєнь ганьблять менє корогї мої, а ті, що
похвалляютьсѣ на мєне, проклинають менє... Від
гнікс Твогѡ й свѡрости Твоєї їа їм попел, їак
хліб, а напїток свїй мїшаю з слїзми, бо Тї звє-
личив та й кїнєв менє... Промайнїли, їак тїнь,
мої днї, і їа вїсох, мѡв трава... Я Тї, Гѡсподи,
проєсвѣеш повїк, і памѣть Твоѡ з рѡдс в рїд.
Тї воскресєш і змїлєшсѣ над Єїѡном¹³, бо
час помїлєвати йогѡ, бо настала слѣшна годїна,
бо слѣги Твої полюбили й камїнна йогѡ, і мї-
лий їм навітє порох йогѡ... І побѡтьсѣ народи
їмєнна Господньогѡ, а всї царї зємні — слави
Твоєї... Бо Господь вїдєдє Єїѡн¹³, і зѣвїть-
сѣ в славі Своїй. Кїн зглѣнетсѣ на молїтєс
пригноблєних, і бл҃ганням їхнім не погордє.
Нехай бєдє цє напїсанє для рѡдс бєдєчогѡ, і
нарїд відрѡджєний хвалїтимє Гѡспода. Бо нахи-
лєсѣ Кїн з висѡтї свѣтої Своєї, Господь з
нєба на зємлю поглѣнєв, щоб почєсти стѡгїн за-
кованих, роскєвати засєдєжєних на смєрть, —
щоб звїстїли конї в Єїѡні¹³ про їѡн Господнє
і про хвалє Йогѡ в Єрусалимі, коли звєрєтьсѣ
рѣзѡм народи й царї для слѣжєи Господєві. Кїн
вїснажив в дорѡзі сїли мої, вкорѡтїв мої днї.

И сказав: Боже мій, не візьми мене в половині вікс, літа Твої з родс в рід! На початкс засн-
вав Ти, Господи, небо та земаю — це діло рѣк
Твоїх. Коні зникнуть, а Ти перебѣдеш... Оусе,
ѣк одѣжа, постаріє. і мов одѣжс, Ти згорнеш
їх, і коні перемінатъсѣ... А Ти все той самий,
і літам Твоїм не бѣде кінцѣ... Єиний слѣг Твоїх
житимъть, і Ти бѣдеш провадити потѣмство
їхне повѣк.

Моли́тва Манасі́ї, царѣ Юде́йсько́го
(Дрѣга кни́га Парали́поменон, в кінці).

Господи Всемогѣчий, Боже О́тців на́ших Авра-
ма, Іса́ка та І́кова й родс їх пра́ведног³²!
Ти небо й земаю створи́в зо всею красо́ю їхньою,
Ти мо́ре звѣзѣв слѣвом при́казс Свогѣ, Ти бе-
зѣдню замкнѣв і запечѣтав її страши́м і сла́в-
ним Своїм і́мѣм! Тебѣ все бої́тъсѣ й тремті́ть
перед си́лою Твое́ю, — бо ніхтѣ не встої́ть перед
вели́чністю сла́ви Твое́ї, і гні́в ка́ри Твое́ї на
грішникі́в нестерпѣчий.

Але́ безме́жна й недові́дома ла́ска О́вітниці
Твое́ї: бо Ти Госпо́дь найви́щий, милосѣ́рдний,
довго́терпели́вий і наймилоси́вѣщий, і Ти жалі́єш
люде́й оу́ неща́сті. Ти, Господи, з вели́кої ла́ски
Своє́ї, о́бѣца́в ка́яттѣ й про́щеннѣ тѣм, хто

прокинівся́ Тобі, і з безме́жної ми́лости Своєї́ пода́в грі́шним ка́ття на спа́сіння.

Го́споди, Бо́же си́л, Ти ж не встанови́в ка́ття пра́ведним — Явра́м, Іса́к та Ї́сус³², що не провину́ли Тобі, а́ле встанови́в покѣ́т мені́, грі́шном, бо грі́хів мої́х бі́льше, як пі́сок мо́реєкогѡ... Поби́ляло про́вин мої́х, Го́споди, побі́ляло про́вин мої́х, — і ї́а недо́стойний погла́нсти й ба́чити висотѣ́ небе́снѣ́ через бе́зліч грі́хів сво́їх... Гніта́ть мене́ тяжкі́ кайдани́ залі́зні, і не мо́жш ї́а й голо́ей сво́єї зве́сти, і нема́є відпочи́нкш мені́, бо прогні́виш ї́а свѣ́рієть Твою́, і лѣ́кає перед Тобо́ю зроби́в, — не вчини́в ї́а во́лі Твоєї́, і не доде́ржав при́казів Тво́їх.

І о́сь тепе́р покі́рливш скло́няю ї́а ко́ліна сво́ї, і бла́гаю ла́ски Твоєї́: нагрі́шив ї́а, Го́споди, про́винив ї́а, і беззако́нствѣ́ сво́ї ї́а зна́ю. І́ле про́хаю ї́а, бла́гаючи: прости́ мені́, Го́споди, прости́ мені́, і не погуби́ мені́ з про́винами мо́їми... І́не па́м'ята́й пові́к грі́хів мої́х, і не засѣ́ди мене́ до безо́дні підзе́мної... Бо Ти́ єси́, Бо́же, Бо́г ти́х, хто́ ка́ється, і Ти́ кия́виш на мене́ всю́ добро́тливі́сть Сво́ю, і з вели́кої ла́ски Своєї́ спа́сиш мене́, недо́стойногѡ, — і ї́а хвали́тимш Тебе́ по́стійнш по́ всі́ дні́ життѣ́ могѡ́, бо Тебе́ просла-

вляють всі сили небесні, і слава Твоя на віки вічні, амінь.

Святий Боже. Три поклони. Пресвѣтаѣ Тройце. Отче наш. І Тропарі на гóлог ѿ: Помилѣй нас, Господи... Господи, помилѣй нас... Двері милосердѣа... дик. ст. ѿа.

Господи, помилѣй! м' раз. Слава... І тепер... Чеснішою Херувимів...

Оу їмѣ Господне поблагословї, Отче!

Свѣщенник: Молїтвами свѣтих Ѡтцїв наших, Господи Ісусе Христє, Боже наш, помилѣй нас, амінь.

І молїтвѣ:

Владїко, Боже, Отче Всемогучий, Господи, Єдинє Єдинорідний, Ісусе Христє і Святий Дх҃с, єдинє Божєствò, єдина Єїло, змїлѣсѣя надò мною, грїшним, і їак тїльки знѣєш, спасї менє, недостòйногò слѣгѣ Свòгò, бо Тї благословєнний єсї на віки вічні, амінь.

Прийдїть, поклонїмось .. трїчі, дик. ст. ѿ. І зараз Псальмѣ ѿ: Боже, оуваж на помїч мою... дик. ст. їи. Пóтїм Псальма рѣв: Господи, почѣй мо лїтвѣ мою...

Слава Бóгѣ в висотї... дик. ст. рѣд. Замїсть „Повсакдєннѣх благослокаїтимѣ Тебє“ читаємо: „Що-ночі

благословѣтимъ Тебѣ"; замість „Ѡу дѣнь цѣй“ читаємо: „Ѡу ніч цю“.

Потім прокѣзимо Канѡн черговий Свѣтѡмъ ѡвѡ Богородиці. Ѡ по Канѡні ѣ по Тропарѣхъ:

Свѣтій Бѡже... Пресвѣтѡѡ Трѡйце... Отче наш... По цьѡмъ співаємо на гѡлос Ѣ:

Гѡсподи сѣл, вѣдь з нами, во їншого, крім Тебе помічника в біді не маємо! Гѡсподи сѣл, помѣлѣй нас!

Те саме співає ѣ дрѣгий хѡр. Ѡ перший хѡр співає Вірш ѡ, Пѣальма рѣн:

Хвалѣть Бѡга в Свѣтіні Ногѡ, хвалѣть Йогѡ в твердіні сѣли Ногѡ!

Гѡсподи сѣл, вѣдь з нами, во їншого, крім Тебе, помічника в біді не маємо! Гѡсподи сѣл, помѣлѣй нас!

Дрѣгий хѡр, вірш Ѣ: Хвалѣть Йогѡ по можности Ногѡ, хвалѣть Ногѡ по безмѣжній величности Ногѡ!

Вірш Ѥ: Хвалѣть Ногѡ гѡлосом трѣбним, хвалѣть Ногѡ на лірі ѣ бандѣрі!

Вірш Ѧ: Хвалѣть Ногѡ на вѣбнах і хѡром, хвалѣть Ногѡ на стрѣбнах і на ѡргѡні!

Вірш є: Хваліть Йогѡ на цимбáлах миловѣч-
них, хваліть Йогѡ на цимбáлах голосніх! Оўсе,
що дйше, нехай хвалить Господа!

Пóтім сѡвѣдка хóри вкѡпі:

Хваліть Бóга в Свѣтіні Йогѡ, хваліть Йогѡ
в твердіні сіли Йогѡ!

Господи сіл, бѣд з нами, бо їншого, крім
Тѣбе, помічника в біді не маємо! Господи сіл,
помілуй нас!

Блаба... **Г**осподи, колиб не мали ми свѣтих Тво-
їх молитовників та добротливости
Твоєї, що мілуй нас, — їак би ми насмілилися,
Спасе, спікати Тобі, Когѡ Їнголи неспинно про-
славляють? Серцезнавче, змілуйся над дѣшами
нашими!

І тепер... **С**їла силінна грїхів оў мене, Богородице!
До Тѣбе приліньк їа, Чїстаж, спасінна
благіючи... Згланься над немічною дѣшею мо-
єю, і моли Сїна Свогѡ й Бóга нашого, щоб про-
стїв Кїн мені, що накоїв їа лютого, єдіна ласки
пóвнаж!

Найсвѣтіша Богородице, не лишй мене підчас
життѣ могѡ! Людькомѡ застѣпництвѡ не по-
пѣстї мене, але Сама застѣпись й помілуй мене!

Бсю надію свою на Тебе покладію, Мати Божал
Заховай мене під покрівлю Своєю.

Господи, помилуй! 7 раз.

Кожного часу й кожної години... див. ст. рпц.

Господи, помилуй! трічі. Слава... І тепер... Че-
снїшю Херувїмів...

Оу їмъ Господне поблагослови, Отче!

Священник: Божє, змилуйсѧ над нами і побла-
гослови нас, ѡсѡй лицєм Своїм нас і помилуй
нас!

І чинимо трї поклони великих, з молитвою сватогъ
ѡфрема, і 7ишихъ єї:

Господи й Владико життѧ могъ... див. ст. п.

Потім Святий Божє..., і трї поклони. Пресва-
тѧ Тройце... Отче наш... Господи, помилуй!
єї раз. І читається сѣгѧ Благѧльна Молїтва до Пре-
сватої Богородиці, манаха Пѧвѧ:

Непорѡчнаѧ, безгрішнаѧ, нетлїннаѧ, найсвѧті-
шаѧ, чїстаѧ Дїво, Богоневїсто Владїчице,
Тї славним породїннѧм Своїм, зєднѧла Бѡга-
Слѡво з людьмї, і відпѧле єствѡ рѡдѧ нашогъ
прїєднѧла до небєсних! Тї зневірєним єдїна на-
дѧ і знесїлєним помїч; Тї скѡре застѣпництво
дѧ тїх, хтѡ до Тебє вдаєтьсѧ, і дѧ всѧхъ

христиѣн Тѣ пристановище! Не цсраїсѣ ж мене, грѣшного, проклятогѣ, що лскавими дсмаками, словами та вчинками вскогѣ себе занечистив і через лїнощі рѣзсѣ став сасгѣю цьогосвѣтнїх роскошів.

Алє їак мати чоловіколюбногѣ Бѣга, змилосердїсѣ ласкавѣ надо мною, грѣшним та блѣдним, і прийми моє благання, що приношсѣ Тобѣ грѣшними оустами!... І з матерньою Своєю смѣливїстю моли Єїна Свогѣ, нашого Владїкѣ та Гѣспода, щоб відкрїв Єїн і менї ласкѣ Твогѣ чоловіколюбногѣ Гѣрца, і, не зкажючи на бѣзлїч провїн моїх, наставив мене на каѣттѣ, і щоб зробив мене рѣвним виконавцем заповѣтїв Твоїх.

Завжди бѣдѣ коло мене, їак милостїваѣ, милосерднаѣ та ласкаваѣ, в цьомѣ життї тѣпла застѣпнище й помічницѣ, напади ворогїв відганяючи і на спасіннѣ мене наставляючи. Я підчас смѣрти моєї охоронї окажннсю дсшсѣ мою і далѣкѣ від неї відженї тѣмнї примари лскавих вїсїв. У страшний дѣнь сѣдсѣ вїзколи мене з вѣчної мѣски, і зроби мене оучасником некимѣвної слаки Єїна Свогѣ і Бѣга нашого...

Нехай же й їа досягнѣ її, Владїчице моѣ, Пресвѣтаѣ Богородице, за Твоїм клопотанням і

застѣпництвом, ласкою й чоловіколюбством Єдинорідного Єйна Твогѡ, Господа, Бога й Спаса нашогѡ Ісуса Христа, іако́мъ належить всѣ слава, честь і поклін, в споконвічним Иогѡ Отцѣм, і найсвѣтішим, і Милосердним, і оживляющим Иогѡ Дѣхом, тепѣр і завжди, і на віки вічні, амінь.

Молітва йнша до Господа нашогѡ Ісуса Христа,
манатха Антиоха.

І подай, Владіко, нам, що до снѣ йдемо, спокую тілѣ та дшѣ, і охоронй нас від тяжкогѡ снѣ грихо́вногѡ, і від всѣкої темної ночної пожадли́вості! Бтихо́мір нам сілѣ прїстрасти, потѣши гарѣчі стріли лѣкавогѡ, що їх підстѣпни на нас пѣщено. Вгамѣй коротьбѣ тіла нашогѡ, і приспй всѣмъ зѣмнѣ й життѣмъ зарозсміієтк! І пошай нам, Господи, розсѣм вадьбрий, дѣмкѣ мѣдрю, серце розва́жнєє, сон ти́хий, без всѣкихъ діавольськихъ мрі́й! Звѣди нас на час молітви непохитними в заповітахъ Твоїхъ, щоб кріпкѡ памѣтати нам про правдѣ Твою! Кчїни нас достѡйними цілѣ ніч Тебѣ прославляти, — хваліти, благословляти й славити найчесніше й величне і́мѣ Твоє, Отцѣ, і Єйна, і Свѣтогѡ Дѣха, тепѣр і завжди, і на віки вічні, амінь.

Пайславнішає Ксе́діво, Ма́ти Христа́ Бо́га! При-
неси на́шє моли́твє Є́инокі Євоя́омє й Бо́гє
на́шомє, щоби спас Кін ра́ди Те́бє дѣші на́ші!

І́нша моли́тка, св. І́вані́кіа:

Падіа моѡ — О́тець, приста́ночище моє —
Є́йн, покрѡва моѡ — Дѣх Євѣ́тій. Тро́йце
Євѣ́таѡ, сла́ва Тобі!

Сла́ва... і те́пер... Го́споди, поми́лєй! трі́чі. По-
благослови́!

А́де стаю́ть на ко́ліна, а Євѣ́щенник ви́голѡшѣ:

Вла́діко Найи́лостиви́ший... днѣ. стр. ѿв. а́ тако́ж:
Поблагослови́ть, О́тці Євѣ́тії .. днѣ. стр. ѿг. Па́кі-
не́ць ви́голѡшѣ:

Моли́тками Євѣ́тих О́тців на́ших, Го́споди
Ісѣ́се Христа́, Бо́же на́ш, поми́лєй на́с!

І ро́схѡдимосѣ, про́казѡючи Є́тію Моли́твє:

Хтѡ не́навидить і хтѡ крѣ́вдить на́с, прости́
то́мє, Го́споди! Хтѡ ро́бить до́врѡ на́м, від-
плати́ йомѣ до́вром! Бра́тѣѡм і ро́дича́м на́шим
пошли́, щѡ коні́ про́сѣть для́ спасі́ннѣ, і жит-
тѣ́ ві́чнеє! Прова́дь ті́х, хтѡ на мо́рі! З подоро-
жѣ́ючими подоро́жєй! Вла́діці до́помо́ж! Хтѡ
запомага́є й жа́лѣє на́с, прости́ ті́м грі́хї! Ті́х,
щѡ припорѣ́чили на́м, недо́стѣйним, моли́тисѣ за

ніх, помі́лай з вели́кої ла́ски Своє́ї! Спогада́й, Го́споди, ра́ніще поме́рлих О́тців та бра́тів на́ших, і та́м о́сели їх, де вони́ ба́читимѣть Свѣ́тло лицѣ́ Твогѡ́! Згада́й, Го́споди, бра́тів на́ших полонѣ́них, і ви́зволи їх від о́уся́жкої небезпе́ки! Згада́й, Го́споди й за т́їх, що да́ри прино́сѣть і до́бре працю́ють по свѣ́тих церквѣ́х Тво́їх, і пошлй їм, що́ вони́ про́сѣть для́ спасі́ння, і життѣ́ ві́чне! Спогада́й, Го́споди, й на́с, покі́рливи́х, грі́шних і негі́дних сла́г Сво́їх, і просві́ти на́ш ро́зсѣм свѣ́тлом ро́зсѣм Свогѡ́, і на́ста́к на́с на сте́жку за́по́вѣ́тів Сво́їх мо́литвами найсвѣ́тішо́ї Вла́дичи́ці на́шої Богоро́дниці і Все́діви Ма́рії, і всѣ́х Свѣ́тих Тво́їх, бо Ти́ благосло́вѣ́нний є́си на ві́ки ві́чні, а́мінь.

КІ́НЄЦЬ

Вели́комѣ Пове́чірѣю Го́гѣ на сла́вѣ, а́ Наро́дові
О́украї́нськомѣ на щѣ́стѣ.

XIV.

ВІДПЇЄТИ.

I. ВІДПЇЄТИ ДЕННИ

НА КЬЄСЬ ТІЖДЕНЬ, ПО ЗКИЧАЮ СВАТОЇ СХІДНОЇ ЦЕРККИ.

В СВѢТОѢ КЬЧЕРІ І К НЕДІАЮ НА РА́ННІЙ.

Христос, що воскрес із міртвих, правдивий Бог наш, молитвами Пречистої Своєї Матері, Святих Єлєвних і всехвальних Апостолів (і Свєтѡгѡ, що йогѡ хрѡм і дєнь), святих і праведних Богоотців Іскїма й Інни, преподобних і богонѡсних Отців наших Інтѡніѡ й Феодѡсіѡ, і їнших чєдотвѡрців Печєрських, і всіх Святих, змїлєтьсѡ й спасє нѡс, бо Кїн Милосєрдний і Чоловіколюбний!

В НЕДІАЮ КЬЧЕРІ І К ПОНЕДІАЛОК НА РА́ННІЙ:

Христос, правдивий Бог наш, молитвами Пречистої Своєї Матері, застѣпництвом чєсних

небѣснихъ Сїлъ безтїлнихъ, Свѣтихъ сла́внихъ і всехвѣль-
нихъ Апѣстолїв...

Въ понедѣлокъ ввѣчерї і в кїкѣторокъ на Рѣннїй:

Христѣс, правдївий Бѣгъ нашъ, молїтвами Пре-
м чїстої Свѣої Мѣтері, чїсногѡ сла́внѡгѡ Про-
рѣка, Предтѣчі ѡ Хрѣстїтелѣ Іѡáнна, свѣтихъ сла́в-
нихъ і всехвѣльнихъ Апѣстолїв...

Оў кїкѣторокъ і в четвѣр ввѣчерї, в Сѣредѣ і в пѣ́тницю
на Рѣннїй:

Христѣс, правдївий Бѣгъ нашъ, молїтвами Пре-
м чїстої Свѣої Мѣтері, сїлою дорогоцїннѡгѡ
ѡ ѡживляющѡгѡ Хрѣста, свѣтихъ сла́внихъ і все-
хвѣльнихъ Апѣстолїв...

Въ Сѣредѣ ввѣчерї і в четвѣр на Рѣннїй:

Христѣс, правдївий Бѣгъ нашъ, молїтвами Пре-
м чїстої Свѣої Мѣтері, свѣтихъ сла́внихъ і все-
хвѣльнихъ Апѣстолїв, свѣтогѡ Отцѣ́ нашѡгѡ Ми-
колѣѣ, Архієпїскопа Мирлїкїйськогѡ чѣдѣтвор-
цѣ...

Въ пѣ́тницю ввѣчерї і в Свѣѣтѣ́ на Рѣннїй:

Христѣс, правдївий Бѣгъ нашъ, молїтвами Пре-
м чїстої Свѣої Мѣтері, свѣтихъ сла́внихъ і все-
хвѣльнихъ Апѣстолїв, свѣтихъ сла́внихъ і добрихъ пе-

ремощців мѣчеників, преподобних і богоносних Отців наших, і всіх святих, змилується й спасе нас, бо Він милосердний і чоловіколюбний.

На Святий Літургії оу́кесь тиждень вѣзаят Відпѣсти, їак на Вечірній чї на Ранній Відпράкі відповідногѡ дня, тільки додається їа́к тогѡ святѡгѡ, чий Літургія прѣкилась, ось так:

Святѡгѡ Отцѡ нашого Іѡана, архієпископа Царгородьскогѡ Золотоустогѡ, ѡвѡ: Василіа Великогѡ, ѡвѡ: Григоріа Двоеслова.

На Покечірї, Північній Відпράкі і на Першій Годині цілий тиждень вѣкає малий Відпѣст, так:

Христѡс, правдивий Бог наш, молитвами Пречистої Своєї Матері, Преподобних і Богоносних Отців наших, і всіх святих, змилується й спасе нас, бо Він Милосердний і Чоловіколюбний.

Тільки к неділю на Північній Відпράкі і по Годині додається:

Христѡс, що воскрес із мѣртвих...

II. ВІДПѢСТИ ВЛАДИЧНИХЪ СВѢТЪ,

що проказуються на Вечірній і Ранняй Відправахъ і на
Службі Божій.

РІЗДВО ХРИСТОВЕ:

На Цілоничній Відпраці:

Христосъ, правдивий Богъ нашъ, що для нашогоу
спасіння в вертепі народився і в їслах ле-
жавъ, молитвами Пречистої Своєї Матері, Преподобнихъ і богоноснихъ Отців нашихъ, і всіхъ святихъ,
змилується й спасе насъ, бо Він Милосердний і Чо-
ловіколюбний!

На Службі Божій:

Христосъ, правдивий Богъ нашъ, що для нашогоу
спасіння в вертепі народився і в їслах ле-
жавъ, молитвами Пречистої Своєї Матері, святихъ
славнихъ і всехвальнихъ Апостолівъ, святотоу Отця
нашогоу (чию владу Служба Божа), Преподобнихъ і бо-
гоноснихъ Отців нашихъ і всіхъ Святихъ, змилуєть-
ся й спасе насъ, бо Він Милосердний і Чоловіко-
любний!

ОБРІЗАННА:

Христосъ, правдивий Богъ нашъ, що для нашогоу
спасіння на космий день тіломъ оберзати-
ся зволівъ, молитвами...

ВОДОХРЕЩЕ:

Христосъ, правдивый Богъ нашъ, що для нашего спасенна в Іордані від Івана хреститиса зволів, молитвами...

СТРІЧАННА:

Христосъ, правдивый Богъ нашъ, що для нашего спасенна на рскахъ праведного Симеона бѣти зволів, молитвами...

НЕДІЛА ВЕРБЕНЯ:

Христосъ, правдивый Богъ нашъ, що для нашего спасенна на ослѣ сісти зволів, молитвами...

Тоді ж вкѣчері:

Росповідь, що для нашего спасенна йдѣ на мѣкѣ з волі Своєї, Христосъ, правдивый Богъ наш...

ЧИСТИЙ ЧЕТВЕР:

Христосъ, правдивый Богъ нашъ, що за безмірної доброти показав нам найкращий шляхъ покорн, оумивши ноги оучеників, і аж до Христа й погребъ дійшов, молитвами...

На Відрѣст свѣтихъ Стратігъ:

Христосъ, правдивый Богъ нашъ, що для спасенна свѣтъ знсцання, і побѣи, і Христъ, і смѣртъ перетѣрпів, молитвами...

СТРАШНІ ПАТНИЦА:

Христосъ, правдивий Богъ нашъ, що для насъ, лю-
дей, і для нашого спасіння страшні мѣки,
і оживляючий Христъ, і з волі Своєї погрів ті-
лом приняти зволів, молитвами. .

ВЕЛИКДЕНЬ І ЦІЛИЙ ВЕЛИКОДНІЙ ТИЖДЕНЬ:

Христосъ, правдивий Богъ нашъ, що воскрес із мѣр-
твих, і що смертю смерть здолав і тѣм,
що в гробѣхъ, життя дарував, молитвами...

ЗЕЛЕНІ СВѢТА:

Христосъ, правдивий Богъ нашъ, що в подібі огнен-
нихъ язиків з неба послѣвъ Найсвѣтішого Дѣ-
ха на свѣтихъ Своїхъ Оучеників і Апостолів, молит-
вами...

ТѢ Ж НЕДІЛІ ВКЕЧЕРІ:

Христосъ, правдивий Богъ нашъ, що з Отчого й
Божественного лона взявъ Себе і з неба на
землю зійшовъ, і всю нашу істоту приймѣвъ і обо-
жествивъ її; що по цьому на небо зновъ вознісся
й сів по правіці Бога й Отця, а божественного, і
свѣтого, і одноістотного, і рівносільного, і
рівнотельного, і споконвічного Дѣха послѣвъ на
своїхъ свѣтихъ Оучеників і Апостолів, і цимъ просві-
тивъ їхъ, а черезъ нихъ свѣтъ оувѣсь, — молитвами

Пречистої й найнепорочнішої свѣтої Своєї Матері, свѣтих славних і всехвальних богопроповідників і дхоносних апостолів, і всіх свѣтих, змилуйтеся й спасі нас, бо Бін Милосердний і Чоловіколюбний!

СПЯСА:

Христос, правдивий Бог наш, що на горі Фаворській преобразився в славі перед свѣтими Своїми Оучениками й Апостолами, молитвами...

НЯ СВАТО БОГОРОДИЦІ:

Христос, правдивий Бог наш, молитвами Пречистої Своєї Матері і всіх свѣтих, змилуйтеся й спасі нас, бо Бін Милосердний і Чоловіколюбний.

КІНЄЦЬ ВІДПѢСТАМ.

XV.

ТРОПАРІ І КОНДАКІ СВЯТ РОКОВІХ.

Ї. Різко́ Найсвяти́цюї Влади́чиці на́шої Богоро́диці
й Вседі́ви Марі́ї.

Тропа́р, на го́лос ҃ї:

Рко́є наро́дженнѧ, Богоро́дице Ді́во, звісти́ло
раді́сть ціло́м҃с сві́тові, бо з Те́бе зася́ло
со́нцє спра́ведли́вости, Хри́сто́с Бог на́ш, що зни́-
щивши прокла́тѧ, да́в благосло́вєннѧ, і о́у-
ва́жнивши смі́рть, Ві́н пода́в на́м життѧ ві́чнеє.

Конда́к, на го́лос ҃ї:

Свѧте наро́дженнѧ Тво́є, Пречи́стаѧ, ви́зво-
ли́ло І́жїма й І́ннѧ з до́гани безді́тності,
а І́дама й Ё́вѧ від погі́белі смі́ртної. Те́ ж
свѧткѧє й На́рід Твѣ́й, з ѿсѧдѧ за про́вини ви́-
зволивши́сь, голо́сѧчи Тобі́: непла́дна наро́дже
Богоро́дицю і Ма́тір життѧ на́шогоу!

Ѣ. Ввѣденна до хра́мѢ Пайска́тіцѣої Владі́чиці на́шої
й Введі́ви Марі́ї.

Тропа́р, на го́лог Ѣ:

Скогѡ́дні почáток Бѣ́жогѡ змѣ́лѡвннѡ й звѣ-
щеннѡ про спасѣ́ннѡ лю́дскѣе: о́у хра́мі Бѣ́-
жім Ді́ва їснѡ ї́вля́ється і про Христа́ всѣ́м
ѡповѣ́ще. До Не́ї го́лоснѡ промѡ́внѡ і мѣ: ра-
дѣ́йсѡ, ви́повннѡ Тѡ́рчогѡ при́знáченнѡ!

Конда́к, на го́лог Ѣ:

Пречі́стий хра́м Є́спѣ́в, доро́гоці́нна свѣ́тліцѡ
й Ді́ва, свѣ́тѡ ска́рбніцѡ сла́ви Бѣ́жѣої вѡ́д-
дѣ́тьсѡ скогѡ́дні до до́мѢ Госпо́дньогѡ, принѡ́-
сачи з собо́ю ла́скѡ, що в в Дѣ́сі Бѣ́жестѡ́ннѣм.
Її пі́снѡми просла́вля́ють Ї́нголи Бѣ́жії, вѡ́д
ѡсе́лѡ не́бѣснаѡ!

Ѣ. Бла́говѣ́щеннѡ Прѣска́тої Владі́чиці на́шої Богѡ́-
ро́диці.

Тропа́р, на го́лог Ѣ:

Скогѡ́дні почáток на́шогѡ спасѣ́ннѡ й ви́-
вленнѡ предѡ́чної та́ємніці: Є́́н Бѣ́жий ста́є
Є́́ном Ді́ви, і Га́вріїл про мѣ́лѡсть бла́говѣ́стѣть.
То́мѡ й мѣ з нѣ́м клі́чмо до Богѡ́ро́диці: Ра-
дѣ́йсѡ, ла́ски по́внаѡ, Го́спѡдь з То́бѡю!

Кондакъ, на гóлог ѿ:

Повѣденóсній Боевóдині... дик. ст. рѣ.

Д. Рѣзакò Гóспода Бóга ѿ Спáса нáшего Ісуса Христа.

Тропáръ, на гóлог Д:

Рѣзакò Твоє, Христє Бóже нáш, принєсло Свѣ-
тло познáння цѣлóмъ свѣтові, бо нѣм тѣ,
що звѣздамъ вклоня́лисѣ, від звѣздѣ навчѣ́лисѣ
поклоня́тисѣ Тобі, Сбóнцю прáведномъ, і вѣзнати
Тебє, ѣк Схѣд із нѣба. Гóсподи, слава Тобі!

Кондакъ, на гóлог Г:

Свогóдні Дѣѣ Предвѣчногъ нарóджє, ѿ землѣ
Педосáжномъ вєртѣ́п піднóсить, Ынголи з
пастхáми прославля́ють, ѿ мѣдрєцѣ з звѣздóю
подорожѣ́ють, бо рáди насъ народѣ́лось Дитѣ́
малє, Віковѣ́чний Бóг!

Є. Стрѣ́тення Гóспода нáшего Ісуса Христа.

Тропáръ, на гóлог А:

Рáдшєсѣ, лáски повнаѣ Богорóдице Дѣѣ, бо
з Тѣбє засѣ́ло сóнце справедлѣ́вости, Хри-
стòс Бóг нáш, що просвѣ́чє тѣхъ, хтò оу́ тѣмрѣ́вѣ.
Вєселѣ́сѣ ѿ тѣ, Стáрче прáведний, що на рѣ́ки при-
нѣ́в Спáсѣ́телѣ́ дѣ́ш нáшихъ, ѣ́кий подає́ нáм во-
скрѣ́сеннѣ.

Кондак, на гóлог Ѿ:

Христѣ Бóже, Тѣ лóно дівиче народженнѣм
 Ѿ Своѣм ѡсвѣтив і рѣки Симеѡнові поблаго-
 словів, ѣк подобає попередівши, ѧ сьогóдні Тѣ
 спас нас. Замири ж від війни ѣ ѡсѣлю Свою, і
 зміцни Нарід Наш, щò Йогó полюбив Тѣ, єдиний
 Чоловіколюбний!

Ѣ. Подóхрещі ѧѡ Хрецієннѣ Гóспода Нóга ѣ Спаса
 нашогѡ Ісѹса Христа.

Тропар, на гóлог Ѿ:

Як в Іврдані хрестівсѣ Тѣ, Гóсподи, тоді
 ѡбѣявласѣ пошана Троїці; бо гóлог От-
 цівський свідчив про Тѣбе, ѡлюбленим Єїном
 Тѣбе називаючи, ѧ Дсх ѡу постаті голѣбїній
 ствердив Слóво ѡбѣяклене. Слава Тобі, Христѣ
 Бóже, щò ѣвивсѣ і мїр просвѣтив!

Кондак, на гóлог Ѿ:

При ѣвивсѣ сьогóдні цілómс свѣтові, і Свѣтло
 Твоє, Гóсподи, ѡзначїлось на нас, щò ро-
 звѣмнѡ слави́мо Тѣбе. Тѣ прийшов і ѣвивсѣ,
 Свѣтло недосѣжне!

Ѣ. Спасъ ѡбъ Пресѣбраженна Гѣспода нашо҃го Ісѣа
Христѣ.

Тропаръ, на гѣлогъ Ѣ:

Пресѣбразіѣсѣ Тѣ на горѣ, Христѣ Бѣже, пока-
зѣвши оѣченикамъ Своѣмъ слѣвѣ Своѣю в мѣрѣ
мѣжности. Нехѣй засѣе ѣ намъ, грѣшнимъ, Свѣтло
Твоѣ споконвѣчнеє, молитвами Богородици. Свѣтла
Дѣвче, слава Тобѣ!

Кондакъ, на гѣлогъ Ѣ:

На горѣ пресѣбразіѣсѣ Тѣ, Христѣ Бѣже, і в мѣрѣ
мѣжности оѣченики Твоѣ побѣчили слѣвѣ Твоѣю,
щѣбъ зрозѣмѣли вонѣ, колѣ бѣчитимѣть Тебѣ рос-
пѣтимъ, щѣ Тѣ терпишъ в колѣ Своѣї, ѡ мѣровѣ
росповѣли, щѣ спрѣвѣдѣ Тѣ Свѣтло Кѣтцивѣськѣе.

Ѣ. Рѣхѣдъ Господнѣй до Єрѣсалѣмѣ.

Тропаръ, на гѣлогъ ѡ:

Роскрѣсенна всѣхъ передъ Своѣмъ страждѣннѣмъ
запекнѣючи, Тѣ піднѣв, Христѣ Бѣже, із
мѣртвѣхъ Лѣзарѣмъ. Тѣмѣ ѣ мѣ, ѣк і дѣти, знамѣна
перемѣги несѣчи, виголѣшѣемо Тобѣ, перемѣжцѣвѣ
смѣрти: Спасѣй насъ, Вѣшнѣй! Благословѣнъ, хтѣ ѣдѣ
оѣ імѣмъ Господнѣе!

Кондак, на гóлог ѿ:

Внѣбі—на прѣстóлі, на землѣ—на ослѣті сидѣв Тѣ, Христѣ Бóже, Тѣ принѣв хвѣлѣ ѿнголѣв і прослѣвленнѣ дѣтѣй, що клѣчѣть до Тѣбе: Благословѣн Тѣ, що ѿдѣш ѿдѣма кѣзволити.

ѿ. Вознѣсеннѣ на нѣбо Гóпода нѣшого Ісуса Христѣ.

Тропар, на гóлог ѿ:

Тѣ в слѣві зѣйшов на нѣбо, Христѣ Бóже нѣш, радѣсть вчинѣвши оученикам обѣцѣннѣм Свѣтóгѣ Дѣхѣ, колѣ конѣ впѣвнилисѣ благословеннѣм, що Тѣ єси Сѣн Бóжий, Спасѣтель Свѣтѣ.

Кондак, на гóлог ѿ:

Вѣконакши всѣ дѣло нѣшого спасѣннѣ ѿ земнѣх з небесними зѣднѣвши, Тѣ зѣйшов на нѣбо в слѣві, Христѣ Бóже нѣш, нѣ з кѣм не розлѣчѣючись, ѿлѣ постѣйнѣ з нѣми пробѣвѣючи, впевнѣючи любѣлѣчих Тѣбе: ѿ з вѣми, і нѣхтѣ не вѣде прѣти вѣс!

ѿ. Зелѣні Свѣта ѿвѣ Свѣта П'ѣтьдѣсѣтницѣ.

Тропар, на гóлог ѿ:

Благословѣннѣ Тѣ,... дѣв. ст. рѣз.

Кондак, на гóлог ѿ:

Колѣ Найкѣший, зѣйшовши, мѣви змѣшѣв, то подѣлѣв нарѣди Сѣн. Колѣ ж оґнѣннѣ ѿзѣки

роздѣв, то покликав оусіх до єдности, і ми
ѡднодѣшнѡ славімо Найсвѣтішо҃гѡ Дѣха!

аї. Пѣрша Пречіста а̀вѡ Оуспінна Преск. Богорѡдиці.

Тропа́р, на го́лог а̀:

Породівши, Ти дівѡцтво зберегла єси, а впо-
кѡївшись, скітс не лишила Ти, Богорѡдице.
Перейшла Ти до життѣ, їак Ма́ти Життѣ, і
Євоїми моли́твами Ти кизкола́єш дѣші наші.

Конда́к, на го́лог б̀:

В моли́твах невиспѣчої Богорѡдиці і в застѣп-
ництві надії пѣвної не перепогла й могила
та смѣрть. Бо їак Ма́тір Життѣ, до життѣ
привіс Ти То́й, Хтѡ вселі́всѣ до лѡна́ вічнѡді-
ствѣнно҃гѡ.

бї. Здви́женна Чѣсно҃гѡ й Сѡжи́вля́ючо҃гѡ Хрестѣ.

Тропа́р, на го́лог а̀:

Вспаси, Го́споди, люде́й Євоїх і поблагослови
наслѣ́дѣв Євоє́! Перепо́гс побѡ́жномѣ Нарѡ-
дові на́шомѣ на воро́гів пода́й, і воро́ни Хрестѡм
Євоїм зѣ́млю Євою́.

Конда́к, на го́лог а̀:

Христѣ Бо́же, що на Хрѣст з во́лі Євоє́ї зій-
шо́в, пошлі ла́скѣ Євою́ Боголю́бівій і Бо́гом
береже́ній Зе́млі на́шій! Звесели́ сі́лою Євоєю́

побожний Нарід¹⁰ наш, — пошли Номѣ перемогѣ
на сѣпротивників, бо Він в поміч має Твоє
орѣжжа спокію, знак перемогги неповѣрний!

Покрѣва Прескѣтѣ Богородиці.

Тропар, на гѣлос ѿ:

Під Покрѣвою Твогѣ прихѣдѣ, Мати Бѣжѣ,
ми, людѣ побожніі, сѣогѣдни радіснѣ свѣт-
кѣмо. Споглядѣючи ж на Твѣй Пречѣстий Образ,
ми щѣрѣ благѣмо: Покриј нас свѣтою Свѣою
Покрѣвою, й вѣзволи нас вѣд оуѣсѣкогѣ злѣ, мо-
лѣчи Сѣна Свѣгѣ, Христа Бѣга нашогѣ, спасти
дѣші наші!

Кондак, на гѣлос ѿ:

Сѣогѣдни в цѣркѣ Дѣва стоїть попѣред нас і
з хѣрами свѣтих невидѣмѣ за нас моли-
тѣ Бѣгѣ. Їнѣгли з Свѣтитѣлѣми вклѣнѣютьсѣ,
ѣ Апѣстоли з Прорѣками радѣютьсѣ, бо за нас
Богородицѣ моли-
ть Предвѣчногѣ Бѣга.

Свѣтогѣ Сѣтцѣ нашогѣ Микѣлѣ, Архѣєписѣкопа
Мирѣкиѣйськогѣ, чѣдѣтѣвѣрѣцѣ.

Тропар, на гѣлос ѿ:

Правдѣве життѣ вѣжвилѣ тебѣ перед пѣствѣю
свѣою зразѣом вѣри, приѣкладѣм лѣгѣднѣсти,
оуѣчитѣлѣм терпѣливѣсти. Томѣ набѣжѣ Ти сѣбѣ вѣ-

личности — покорою, багатства — оубо́гістю.
Отче свѣтителю Микола́е, моли Христа́ Бо́га,
щоб спасе́ Ї́н дѣшї наші!

Конда́к, на го́лог ѿ:

При́ в Ми́рах, свѣтїй, показавсѣ свѣтителем.
Бо ти́, преподо́бний, Христосъ́ Є́вангелїю
вїповнивши, дѣшъ свою́ пекла́в за люде́й своїхъ
і непови́нних спасе́ від смѣ́рти. Через те́ ста́в Ти́
свѣти́м, ї́ак вели́кий тайнозна́вець Бо́жої ла́ски.

Оу́сікнокѣ́нна свѣто́ї голоки́ Проро́ка, Предте́чі й
Христї́теле Господнѣ́го І́оана.

Тропа́р, на го́лог ѿ:

Па́мѣть пра́ведника свѣткѣ́мо з похва́лою,
тебе́ ж задово́льняе́ свѣдѣ́ннѣ Господне́,
Предте́че. Ти́ попра́вді вї́жив себѣ́ й від проро́-
ків свѣти́шим, бо сподо́вивсѣ́ охристї́ти в воді́
тобѣ́ю Проповї́даногъ. Томъ́ за пра́вдѣ вїтерпї́вши,
раді́ючи, благові́стїв ти́ й ти́м, хтѣ́ в ї́ді, Бо́га,
що в тілі́ ї́вивсѣ́ й грї́х свѣ́тс принѣ́в, і що по-
да́в на́м ла́скъ вели́кѣ́ю.

Конда́к, на го́лог ѿ:

Сла́вне оу́сікновѣ́ннѣ Предте́чі ста́лось ї́ак Бо́же
призна́ченнѣ, щоб і́ ти́м, хтѣ́ в ї́ді, о́пові́к
вї́н про прие́сттѣ́ Спа́са. Не́хай же ридѣ́е І́роді-

Ада, що беззаконне кѣйство вѣпросила, бо конд
полюбѣла не божий закон, не живе Життѣ, але
лѣкаве й скороминѣче.

В четвѣр на Оутрені пѣтогѣ тѣжна Великого Пѣстѣ.

Кондак, на гѣлог ѿ:

Дшѣ моѣ, дшѣ моѣ, схаменѣсѣ, чогѣ спѣш?
Кінець наближається, — занепокійсѣ ж
тѣ... Прокіньсѣ ж, щоб змѣлѣвався над тобою
Христѣ Бог, що скрізь пробѣгає й всѣ наповнює!

В Свѣтій і Великий Понедѣлок.

Тропар, на гѣлог и:

Ось Женіх... дѣк. ст. рѣд.

В Свѣтій і Великий Четвѣр.

Тропар, на гѣлог и:

Коли славніі оученики оумиваннѣм нѣ за Ке-
чѣрою повчались, тоді Юда нечестивий, на
жадність хорѣючи, затѣманився, і сѣддѣм без-
законним Тебѣ, сѣддѣю праведногѣ, передав. Глѣнь,
грошѣй прихильникѣ, на тогѣ, хтѣ нѣми покѣ-
шеннѣ придѣав, й вѣжн від ненасѣтної дшѣ, що
на вѣчителѣ такѣ відважиласѣ. До всѣх Милостѣ-
вий, Господи, слава Тебѣ!

Кондакъ, на гѣлогъ ѿ:

Зра́дникъ, хлѣбъ до рѣкъ при́нявши, тайкомѣ ихъ
проста́гає ѿ верѣ пла́тъ за То́гѣ, Хтѣ Сво-
ѣми рѣка́ми створи́в чело́вѣка. І́ непока́ннымъ
зоста́всѣ Ю́да, зрадли́вий ра́бъ.

Въ Свѣтѣ ѿ Вели́кѣ Пѣ́тницѣ на У́трені.

Скѣпогѣтиа́рій:

Розвѣйника благо́розѣмногѣ ѿу́ то́й же са́мий
де́нь Тѣ ра́ю вчини́в досто́йнимъ, Го́споди;
і́ мене́ Хресто́мъ Своѣмъ просвѣти́, і́ спаси́ мене́!

Въ Свѣтѣ і́ Вели́кѣ Свѣ́тоѣ на У́трені.

І́рмо́с ѿ:

Не рида́й, Ма́ти, по мене́, ба́чши въ грѣбі́ Сѣ́на,
щю́ Иогѣ́въ въ ѿу́тробі́ зачала́ еси́! Бо́ воскресѣ́нъ
ѿ ѿ́ и просла́влюсѣ́, і́ просла́влѣ́тимъ безпе́рестѣ́ннѣ,
ѣ́къ Бо́гъ, ти́хъ, хтѣ́ з вѣ́рою ѿ́ лю́бо́вію Тебе́́ велича́є.

КІНЄЦЬ

Тропа́ремъ і́ Кондака́мъ.

XVI.

СВЯТО́КВІ ПРОКІ́МНИ НА РА́ВНИЙ ВІДПРА́ВІ.

На го́лог четве́ртий.

Ѓ. Рі́зко́ Богоро́диці. Покро́ка. Стрі́тенна. Успі́нна:

І́мѣ́ Твоє́ вѣ́дѣ зга́дсвѣть ꙗ́ з ро́дѣ і в рѣ́д!
Пс. 44¹⁸.

Вірш: То́читьсѣ́ з се́рця́ мо́гѣ́ сло́во до́бре,
Царѣ́кѣ́ розпо́вѣ ꙗ́ про ді́ла сво́ї! Пс. 44².

Ѓ. Звѣ́женна́ Свѣ́то́гѣ́ Хрестѣ́:

Оу́сѣ́ кра́ї по́бѣчили́ спа́сѣ́ннѣ́ Бо́га на́шого́!
Пс. 97³.

Вірш: Заспѣ́ва́йте́ Господе́кѣ́ новѣ́ пі́сню, бо рі́чі
дѣ́внѣ́ створѣ́в Бѣ́н! Пс. 97¹.

Ѓ. Ввѣ́денна́ до хра́мѣ́:

Почѣ́й, До́чко, ѥ́ по́бѣч, і на́хли́й о́ухо́ Своє́!
Пс. 44¹¹.

Вірш: То́читьсѣ́ з се́рця́ мо́гѣ́ сло́во до́бре,
Царѣ́кѣ́ розпо́вѣ ꙗ́ про ді́ла сво́ї! Пс. 44².

Д. СВЯТОГВ СѢЦА НАШОГВ МИКОЛАА:

Дорога оу Господа смѣрть преподобнихъ Ногѡ!
Пс. 115⁶.

Вірш: Чїм ѣя віддѣчс Господѣві за ксѣ, що Ён
послав мені? Пс. 115³.

Є. РІЗАКО ХРИСТОКЕ:

Перше зорі ранньої з лонѡ породїк ѣя Тебѣ...
Клавсѡ Господь, і не пожалѣс тогѡ! Пс. 109³⁻⁴.

Вірш: Єказѡв Господь Господѣві мойомс: сиди
по правїці Моїй, ѣж дѡки положѣ корогів твоїхъ
підніжком для нїг твоїхъ! Пс. 109¹.

В тоїжѣ дѣнь оубѣчерї, Прокїмен Вѣлікий на голосъ З:

Котрий Богъ вѣлічний, ѣк Богъ нашъ? Тї єси
Богъ, що чѣда творїш! Пс. 76¹⁴⁻¹⁵.

Вірш А: Тї могѣчість свою вїявив мїж наро-
дами, Тї рѣкою Своєю ѡборонїв Нарїд Свїй!
Пс. 76¹⁵⁻¹⁶.

Вірш Б: І сказѡв ѣя: тепѣр ѣя почѡв розсміти, —
цѡ перемїна з правїці Найвїщогв! Пс. 76¹¹.

Вірш Г: Спогадав ѣя про ділѡ Господнї, во памѡ-
тѡтимс дївнї рїчі Твої від почѡткс! Пс. 76¹².

З. СѢВРІЗАННА ІсѢа Христѡ:

Зста мої говорїтимсѣ мѣдрїсть, ѡ дѣмкї
сїрцѡ могѡ — розсѣм! Пс. 48⁴.

Почу́йте це, всі наро́ди; слуха́йте всі, хто́ живе
на світі! Пс. 48².

З. Хре́щення Госпо́дне а́бо водо́хрещі:

Побачило мо́ре, — й розстѣ́плюсѣ, І́врдан
поверну́сѣ наза́д! Пс. 113³.

Вірш Чо́го ж ти́, мо́ре, розстѣ́плюсѣ? І́ що з то-
бо́ю, І́врдане́, що ти́ поверну́сѣ наза́д! Пс. 113⁵.

В то́й же де́нь о́у́кче́ри, Прокі́мен Ве́ликий, на го́лог З:

Бо́г на́ш на не́бі й на зе́млі; Ї́н створи́в о́усе́,
що за́хотів! Пс. 113¹¹

Вірш а́: Ї́к ви́ходив І́зраїль з Є́гипту́, дім
І́ковів з під наро́дѣ чужо́гѣ, — то́ді ста́ла Ю-
де́я Свѣ́тинею Йо́гов! Пс. 113¹².

Вірш б́: Побачило мо́ре... дик. вгорі́.

Вірш ѓ: Чо́го ж ти́, мо́ре... дик. вгорі́.

и́. Благові́щення Пресвѣ́тій Ді́ві:

Роспо́віда́йте про спасіння́ Бо́га на́шого з
днѣ́ на де́нь! Пс. 95².

Вірш: Спѣ́вайте Господе́ві новѣ́ пі́сню, співа́й
Господе́ві, о́усѣ зе́мле! Пс. 95¹.

д́. Свѣ́та пѣ́снї на́шого тѣ́жнѣ:

Дѣ́ші ї́хні про́бсвѣ́тимсѣ́ о́у до́брї! Пс. 24¹³.

До Тебе, Господи, підно́ш ѣ дѣш свою, Бо́же мій! Пс. 24¹.

Г. В Неділю ма́сниці:

Увече́рі, Прокі́мен Вели́кий на го́лос ѿ:

Не відхи́лай Ли́цѣ Свогѡ́ від сла́ги Свогѡ́,
бо сѣмѣю ѣ... Скро́в почѣй мене́, висла́хай дѣш
мою́ й застѣпй її! Пс. 68^{18.19}.

Вірш ѡ́: Спа́сіннѣ Твоє́, Бо́же, неха́й вратѣ́
мене́! Пс. 68³⁰.

Вірш ѣ́: Неха́й побáчать це́ пригні́чені, — і зве́
селáтьсѣ! Пс. 68³³.

Вірш ї́: Шка́йте́ Бо́га, — і дѣшá вáша вѣ́де
живо́ю! Пс. 68³³.

Ді. Неді́ля ѡ́ По́стѣ:

Увече́рі, Прокі́мен Вели́кий, на го́лос ѿ:

Ти да́в наслѣ́дѣ Своє́ тѣм, хтѡ́ бо́їтьсѣ Тебе́,
Господи! Пс. 60⁶.

Вірш ѡ́: Від кра́ю землі́ до Тебе́ голошѣ́ ѣ! Пс. 60³.

Вірш ѣ́: Покр́юсѣ́ ѣ́ покрѡ́вою кр́ил Тво́їх! Пс. 60⁵.

Вірш ї́: І́ так просла́влитимѣ́ імѣ́ Твоє́ по́вік!
Пс. 60³.

Бі. Неді́ля Ве́рвна:

Із о́уст ді́тей і немовла́т Ти вчини́в є́си хва́
лѣ! Пс. 8³.

Вірш: Гóсподи, Бóже на́ш, ї́ак вели́чне і́м'я́ Твоє́ по ці́лій зе́млі! 8¹.

ґі. Стра́сний Четве́р:

Про́кімен на Вечі́рні, на го́лог ґ:

Пі́дніма́ються ца́рі зе́мні, і кнѧ́зі вкѧ́пі ра́дѧтьсѧ на Го́спода й на Хри́ста Йо́гѡ! Пс. 2².

Вірш: Чо́гѡ ко́ло́тѧтьсѧ наро́ди, чо́гѡ лю́де рі́чі ма́рні зами́шля́ють! Пс. 2¹.

ґі. Стра́сна П'я́тниця:

Про́кімен на Вечі́рні, на го́лог ґ:

Но́кладено́ Ме́нє в моги́ла҃х глибо́кѧх, в те́мнотѧх, і в ті́нь сме́ртельнѧю! Пс. 87⁷.

Вірш: Гóсподи, Бóже, Спа́сителью́ мій, вде́нь і вно́чі голошѧ́ ї́а пе́ред Тобóю! Пс. 87².

ґі. Стра́сна Свѡ́та:

На Ра́нній, по Славоѓло́вію, Про́кімен А́посто́ла, на го́лог ґ:

Воскре́сни, Гóсподи, Бóже мій... див. ст. рґі.

ґі. Вели́кдень:

На Вечі́рні, Про́кімен Ве́лікий, на го́лог ґ, ї́ак і на Рі́здко́: Котри́й Бо́г вели́чний... див. вґорі́ ст. СНА.

ґі. Вели́кодній поне́ділок:

На Вечі́рні, Про́кімен Ве́лікий, на го́лог ґ, ї́ак і на Во́дохре́щі: Бо́г на́ш на не́бі... див. вґорі́ ст. СІВ.

її. Неділа Фаминà:

Прославля́й, Єрґсали́ме³³, Го́спода; хвали́ Го́га
Євогò, Єі́вне³⁴! Пс. 147¹.

Вірш: Го́ Кін зміцня́є засо́ви корі́т твої́х, бла-
госло́вля́є дітє́й твої́х се́ред те́бе! Пс. 147².

На Вечі́рні Прокі́мен Ве́лийкий: Ко́трій Го́г ве-
ли́чний... дик. вгорі́ ст. Сїа.

її. Возне́сення Го́сподне:

Возне́сся Го́г се́ред о́кликів, Го́сподь при звѣ́ці
трьо́х! Пс. 46⁶.

Вірш: Усі́ наро́ди, плѣска́йте в до́лони́, просла-
вля́йте Йо́гò го́лосом ра́дісним! Пс. 46¹.

її. Зе́лені Євѣ́та:

Дѣ́х Твій до́броді́вий не́хай ве́де ме́не на зе́м-
лю пра́вди! Пс. 142¹⁰.

Вірш: Го́споди, ві́слѣ́хй мо́літвѣ мо́ю, почѣ́й
благі́ння моє́! Пс. 142¹.

їїа. На Єпа́са:

Фаво́р і Єрмѡ́н раді́ють за ї́мѣ Твоє́! Пс. 88¹³.

Вірш: Тво́ї небе́са і Тво́ѣ зе́мля! Пс. 88¹².

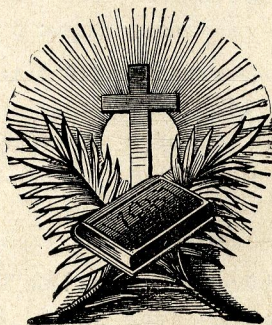
На Вечі́рні Прокі́мен Ве́лийкий, ї́ак на वो́дохре́щі: Го́г
на́ш на не́бі... дик. вгорі́ ст. Сїк.

Прокі́мни дѣ́нні на Вечі́рні днѣ. Ст. ѿи—ѿа; Не-
дѣ́льні Прокі́мни на Ра́нній Відпра́ві ко́сьми голо́ск
днѣ. Ст. раі—рѣі.

Кі́нець СВАТКО́ВИМ ПРОКІ́МНАМ.

З ЄВА́НГЕЛІЇ ВІД МА́РКА, ЄІ: ЄІ—ЗІ:

„І промóвив їм Ісѹс: Ідіть по ці́ло́мѣ сві́тові й пропові́дайте
Єва́нґелію всі́м лю́дям... Я́ з ті́ми, що о́у́врі́дють, зна́ки є́с-
дѣть такі: гово́рїтимѣть но́вїми мо́вами“.

РІННІ ЄВАНГЕЛІЇ.

I. РІННІ ЄВАНГЕЛІЇ НЕДІЛЬНІ.

Перша Євangelia

від Матвія, кн: 51—к, зачало р51.

У той час, одинадцять учеників пішло в Галилею, на гóрs, ксди звелів їм Ісус. І побачивши Йогw, коні вклонилисѧ Йомs; де-хто ж кагавсѧ. А Ісус набліживсѧ й промовив до них, гово́рѧчи: „Дано Мені всю владу на небі й на землі. Ото ж ідіть і навчайте всі народи, хрестачи їх оу і́мѧ́ О́тцѧ, і Сі́на, і Свѧто́гw Дsха, і наставляючи їх берегти все, що І́м заповів вам. І О́тсѧ І́м з вами по всі дні аж до кінцѧ свѣтs“. Амінь.

Друга Євангелія

від Марка, 31: а—й, зачало 5.

У той час, як миншла сьвѣта, Маріа Магда-
 Ѡліна, і Маріа, мати Йікова, і Саломіа
 нахспіли пахошів, щоби піти й намастити Ісуса.
 І в неділю раню в ранці, як схѣдило сонце,
 прийшли вони до грѣс. І говорять вони між
 собою: „Хтѣ ж відкѣтитъ нам каміна від дѣ-
 реї грѣвнх?“

І коли гланшли, бачать, що каміна вже від-
 валено, хоч бѣв він дѣже великий. Звійшли вони
 до грѣс й побачили юнака, що сидів правѣрѣч
 і бѣв зодѣгнений в білѣ ѡдіж; і вжахншлисѣ
 вони. Він же промовив до нх: „Не жахайтесѣ!
 Ви шкѣєте росѣятогѣ Ісуса з Назарѣтѣ? Воскрѣс
 Він, немѣ Йогѣ тѣт! Оцѣ місце, дѣ бѣли поло-
 жили Йогѣ. Але йдіть, звістїть ѡчеників Йогѣ
 й Петра, що Ісус попередить вас в Галилї. Там
 побачите Йогѣ, як Він заповів вам“.

А вони, вийшовши, побігли від грѣс, бо ѡхо-
 пив їх трѣпет і жах; і нікомѣ нічѣгѣ не сказали
 вони, бо боялисѣ.

Трѣтє Євáнгелїа

вїд Мáрка, вї: ѿ—ѿ, зачáло сѣа.

У тóй чáс, воскресъ Ісѹсъ в недѣлю над рáнок,
Ѡ і зъавѣсѣ найпѣрше Марїї Магдалїні, з ѣкóї
вїгнавъ бѣв сїмъ вїсїв. Конà ж, пішóвши, звїстїла
тїхъ, що бѣвáли з нїмъ, à тепѣр сѣмѣвáли ѣ плá-
кали. Я конї, почѣвши, що живїй Бїн, і що конà
Йогѡвъ бáчила, не повїрили.

Пісѣа цѣогѡ зъавѣсѣ Бїн в їншїй пóстатї
двóмъ з нїхъ в дорóзї, ѣакъ їшли конї на сѣлò.
І конї, вернѣвшисьъ, звїстїли ѡстáннїхъ. Алє не
повїрено ѣ їмъ.

На ѡстáнок, колї ѡдинáдцáть їхъ сїдїло при
столї, зъавѣсѣ Ісѹсъ, і докорáв їмъ за недовѣрство
ѣ твердосѣрдѣ, що конї не їнáли вїри тїмъ, хтò
бáчивъ Йогѡвъ по воскресѣннї.

І промóвивъ Бїн їмъ: „Ідїть по цїлóмѣ свїтовї ѣ
проповїдáйте Євáнгелїю всїмъ людѣмъ. Хтò ѡвѣрѣе
ѣ ѡхрѣстїтїсѣ, тóй спасѣннїй бѣде, à хтò не по-
вїрїть, — бѣде засѣдѣннїй. Я з тїми, що ѡвѣ-
рѣють, знáки бѣдѣть такі: їмѣннѣмъ моїмъ вїсївъ ви-
ганáтимѣть; бѣдѣть говорїти новїми мóвами;
брáтимѣть змїй; à колїбъ вїпили нáвїть щось
смертонóснóгѡ, не зашкóдить їмъ; клáстимѣть
рѣки на хóрихъ, — і тї здоровїми бѣдѣть“

І Господь, по розмові Своїй з ними, вознісся на небо, і сів по правіці Божій.

А коні пішли й проповідували скрізь. І Господь сприймв їм, і зміцнював слово їхнє чѣдами, що йшли слідом за ними.

Четвѣ́рта Бѣ́ангелїа

від 18кї, кд: а—кї, зачало ркї.

У той час, в неділю ранw вранці прийшли до гробѣ, несѣчи наготовлені пахоці, жони й інші з ними. Застали ж коні, що камінь бѣв відв́алений від гробѣ, а ввійшовши, не знайшли тіла Господа Ісѣса.

І сталося, як коні занепокóились цїм, ось двá мѣжі в одѣжах блискѣчих стали перед ними. Коли ж коні настрашілись, і схилили обличча свої до землі, ті промовили до них: „Чогw ви шѣкаєте живогw між мѣрткими? Нема́ Йогw тѣт, Бін о́у́ста́в із мѣртвих. Пригадайте собі, що́ вам говорів Бін, коли бѣв ще в Галилїї? Бін казав: „Повінно, щоб Є́йна Лю́дськогw бѣло́ відано до рѣк лю́дѣй грішних, і бѣло́ розсѣ́ято, і щоб по трóх днѣ́х воскрес Бін“.

І пригадали собі коні слова́ Йогw. А вернѣвшись від гробѣ, розповіли все́ те́ одинадцятьом

та всім іншим. Бєлѣ цє Маріѣ Магдаліна, ѣ Іуáнна, і Маріѣ, мати Іїковока, ѣ інші з ними, і вони розказали Апостолам про цє. Алє слова їхні здалисѣ їм недорічними, і не повірено їм.

Ѧ Петро встáв, і повіг до гробєв, і нахилившисѣ, бачить — лежáть самі тільки покрівала. І вернєвсѣ він до сєбє, дивєючись тóмє, щò стáлосѣ.

П'ята Євангелія

від Лвкѣ, кд: кѣ—лє, зачáло рѣї.

Ѧ тої чáс, встáв Петро ѣ повіг до гробєв; і Ѧ нахилившисѣ, бачить — лежáть самі тільки покрівала. І вернєвсѣ він до сєбє, дивєючись тóмє, щò стáлосѣ.

І о́то двоє з них ішли тогѡ ж днѣ на сєлò, щò звáлосѣ Єммаѣс. І вони бєсідєвали між собою про всє тє, щò стáлосѣ. І о́то їак вони розмовлѣли ѣ випітєвали о́дєн о́дногѡ, наближивсѣ до них Єáм Ісєс і пішов разѡм з ними. Алє о́чі їхні не познавáli Йогѡ.

Тоді він промóвив до них: „Щò то за розмóва, їакє ви провáдите між собою в дорóзі, і чогѡ ви сємні?“ О́звáвсѣ о́дєн з них, на їмѣ Клєóпа, і відповік йому: „Тї, пєвне, є́диний захóжий в Єрєсалїмі, їакій не знáє, щò стáлосѣ тѣм цїми днѣми!“

А Він запитав їх: „А що́ж тако́гw?“ Коні відповіли Йомѣ: „Про Ісуса Назаряннина, що бѣв пророком, могѣтнім в ділі і в слові перед Богом і цілим народом; їак видали Йогw архієрїї та старшина наша на смертельний присѣд, і росїяли Йогw. А ми бѣли сподївалисѣ, що Він стане Спасителем Ізраїла... І оцѣ скогwдні третій вже дѣнь, їак всѣ цѣ стѣлосѣ... А ще дѣмкі жони з наших, що на свѣтанкѣ бѣли коло гробѣ, здивѣвали нас: коні не знайшли тіла Йогw, і вернѣвшисѣ, оповїдали, що бачили їавленнѣ Анголів, їакі казали, що Він живий... І пішли дѣхто з наших до гробѣ, і знайшли так, їак жони оповїдали. Але Йогw Самогw не бачили“...

Тоді Він промовив до них: „О нерозѣмні й запеклі сѣрцем, щобї повірити всьомѣ, про що заповїли Пророки! Чї ж не цѣ належало Христові перетѣрпіти й оувїйти в славу Євою?“ І почавши від Мойсѣа, і від оусїх Пророків, Він вияснѣв їм з цілогw Писаннѣ, що бѣло про Ньогw.

І наближилисѣ коні до села, ксди йшли. А Він оудавав, нїби йде далі. Але коні затримѣвали Йогw, просѣмчи: „Зостанѣсѣ з нами, бо вже вечорїє й минѣє дѣнь“... І Він оувїйшов, щоб повѣсти з ними.

І Отò їак сів Бін з ними за стіл, то оузяв хліб, поблагословив і, ламуючи, подавав їм. Тоді відкрилися їм очі, і вони познали Йогв̄. Але Бін став їм невидимим.

І говорили вони оден до одного: „Чи ж не палало в нас серце наше, коли промовляв Бін до нас по дорозі, і коли виженав нам Писання?“

І вони тіж хвилі встали, вернулись до Єрусалима, і знайшли вксіпі одинадцятьох Апостолів і тих, що були з ними, такі розказували, що справді воскрес Господь і з'явився Сімонові. Тоді й вони розповіли, що сталося в дорозі, і їак вони познали Йогв̄ при ламанні хліба.

Шоста Євангелія

від Авґні Кд, Іс—ІІГ, зачало рді.

У той час, воскрес Ісус із мертвих, став по-
 ѿ серед оучеників Своїх і промовив до них:
 „Мір вам!“ І вони, створені й настрашені,
 дѣмали, що вачать Дѣха. Бін же сказав їм:
 „Чогв̄ ви стревожились? І чомс̄ недовір̄а вхó-
 дить до серця вашогв̄? Гла́ньте на р̄ски мої
 й на нóги мої, — цѣ ж ІИ́ С́ам. Доторкнітьсѣ
 до Мене й пересвідчитсѣ, — бо дѣх же тіла й
 костей не має, а ІИ́, їак в́чите, маю їх“... І по
 цих словах показав їм р̄ски і нóги.

І коли конї з рѦдости ще не вѣрили та дивс-
валисѧ, Він запитав їх: „Чи не маєте вѣ тѣт
чогось до їжи?“ Вони дали Йомѣ трѦхи печеної
риби й сѦтового мѣдѧ. І взявши, Він їв перед
ними.

І сказав Він їм: „Оцѣ слова, що Йї промовляв
їх до вас, коли ще був з вами: „Мѣсить спо-
внїтисѧ всѣ, що написано про Мене в законі
Моисѣєвим, і в Пророків, і в Псалмах“. Тоді
відкрив Він їм рѦзм, щоб зрозуміли конї Пи-
сання. І сказав їм: „Так написано, і так повиннѧ
було статисѧ, щоб Христѣс терпів, і воскрес із
мѣртвах по трѦх днях, і щоб оу їмѧ Йогѡ було
проповідвано покаїння та відпущення грѣхів
серед всѣх народів, почавши з Єрусалима. Я вѣ
свѣдки того. І ѡтѣш пошлю Йї ѡбѣтницю Отцѧ
могѡ на вас. а вѣ пробувайте в мѣсті Єрусалимі,
аж доки не наберѣтесѧ сили вищої“.

І вивів Він їх за мѣсто до Вифанії. І взявши
рѣчки Свої, поблагословив їх. І сталося, коли Він
благословляв їх, то віддалався від них і воз-
нісся на небо. Я конї вклонилися Йомѣ і з ра-
дістю великою вернулися до Єрусалима. І по-
стійнѧ перебували конї в цѣркві, прославляючи
й хвалячи Бѣга. Амінь.

СЬОМА ЄВАНГЕЛІА

від Івана К, а—ї, зачало 88г.

У той час, в неділю вранці, їак бєло ще тєм-
ноу, прихòдить до грòбє Марїа Магдаліна,
ї бачить, що камїна відкàлено від грòбє. Вона
тоді побїгла, ї прїшла до Єїмωνα Петрà, ї до
дрєгогò оученика, що Йогò любїв Ісєс, та й
каже до нїх: „Взàто Гòспòда з грòбє, ї мї не
знàємо, де полòжено Йогò“!

Кїйшов тоді Петрò з тїм дрєгим оучеником,
ї поспїшали до грòбє. Побїгли конї вдвох рàзòм,
àлє той дрєгий оученик бїг скорїше від Петрà й
томє поспїв до грòбє пєршим. Ї нахилившись,
побачив Кїн — лежàть покрївала. Протє до грòбє
кїн не оувїйшов.

Слідòм за нїм прїйшов ї Єїмон Петрò, оувїй-
шов до грòбє й бачить — лежàть самї покрї-
вала; à плàт, що бєв на головї Йогò, лежàв не
з покрївалами, àлє окрємò, згòрнений на їншомє
мїсці. Потòмє оувїйшов ї той дрєгий оученик,
що прїйшов бєв до грòбє ранїше; побачив ї кїн
— ї оувїрєвав. Бо конї ще не роззмїли Писàння,
що Ісєсєс налєжало бєло воскреснєти з мєртвих.
Ї обїдва оученики знòвє вернєлись до сєбе.

Росьма Євангелія

від Івана к, аї—її, зачало 33д.

У той час, стоїла Марія при гробі та й плакала. Плачучи, нахилилась вона до гробу. І побачила вона двох Ангелів в білих одіжах, — оден сидів в головках, а другий оу ніг, де лежало влад тіло Ісуса. І промовили вони до неї: „Жоно, чогѡ ти плачеш?“ Відповіла вона їм: „Езато Господа мого, і я не знаю, де положено Його!“

І по словах цих обернулась вона назад, і побачила стоїчого Ісуса; але вона не познала, що то Ісус. Тоді Він промовив до неї: „Жоно, чогѡ ти плачеш? когѡ шукаш?“ Вона ж, дїмаючи, що то садівник, сказала Йому: „Пане, коли ти взяв Його, скажи мені, де положив, і я візьму Його!“ Озвався до неї Ісус: „Маріє!“ Вона ж обернувшись, скрикнула: „Раввуні!“ а по нашом: „Учителю!“ Каже їй тоді Ісус: „Не приторкайся до Мене, бо Я ще не відійшов до Отця Свого. Іди до братів Моїх та й скажи їм: відходь Я до Отця Свого й Отця вашого, до Бога Мого й Бога вашого!“

Вернулась тоді Марія Магдаліна й розповіла ученикам, що бачила Господа, і що Він це говорив їй.

ДЕКА́ТА ЄВ́АНГЕЛІА

від І́ована к, д—ла, за́чало є́є.

Коли́ настáв в́ечір о́у де́нь то́й, що б́єв не́ді-
лею, і дв́ері, де зібра́лисѧ о́ученики, б́єло
за́мкнено зза стра́ху́ перед Юде́ями, за́вівсѧ
Іс́ус і ста́в се́ред них та й про́мовив: „Мі́р ва́м“!
Я по сло́ва́х цих́ показа́в їм сво́ї р́ски та б́к.
Є́ченики ж зра́діли, побáчивши Го́спода.

І про́мовив Іс́ус до них зно́в: „Мі́р ва́м! Ї́к
посла́в Мене́ О́тець, та́к і Я́ поси́лаю ва́с!“ І по
сло́ва́х цих́ ди́хнув на них і сказа́в їм: „Прий-
міть Д́ху Єв́агт́ову! Ко́мь про́стите грі́хн, б́де
їм про́щено, а ко́мь заде́ржите, б́де заде́ржано!“

Ф́омѧ ж, о́дєн із двана́дцѧтьо́х, що прози-
ва́сѧ Бли́знець, не б́єв з ні́ми, коли́ прих́одив
Іс́ус. І ка́зали йому́ і́нші о́ученики: „Ми́ ба́чили
Го́спода!“ Я в́ін ві́дпові́в їм: „Ко́ли не побáчш
зна́кш цѧ́хн на р́ска́х Йо́гву́ і не в́кладш в́ рáни
па́льцѧ сво́гву́, і коли́ не в́ложш р́скн сво́ї о́у б́к
Йо́гву́, то не на́тимш ві́ри!“

Я по во́сьмо́х днѧ́х зно́в б́вѧ в́до́ма о́уче-
ники Йо́гву́, і Ф́омѧ разóм з ні́ми. І хо́ч дв́ері
б́єло за́мкнено, за́вівсѧ Іс́ус і ста́в се́ред них
та й про́мовив: „Мі́р ва́м“! Пóтім сказа́в до
Ф́омн: „В́кладн сю́дн па́льцѧ сво́гву́ й о́гла́нь

35

264

рѣки Мої, подай свою рѣку й вложи її оу бѣк Мій, та не бѣда невірою, але віршючим“... І відповів Йомѣ Фѡмà, кажѣчи: „Тї Господь мій і Бóg мій!“... Ісѣс сказав Йомѣ: „Тї повірив, бо побачив Менє. Щасливї, що не бачивши вірять“...

Багато й інших дивних речей оучинив Ісѣс перед оучениками Своїми, іакїх не записано в книзі оцей. А це написано, щобї вї повірили, що Ісѣс єсть Помáзанник, Сїн Бóжий, і щобї віршючи, мали вї життѣ оу імà Йогw.

Де́сáта Євáнгелїа

від Іwàна кà, а—дї, зачáло жє.

У той час знóвєс івнївсѣ Ісѣс оученикам Сво-
ѡ їм, встáвши із мѣртвих, при морі Тивері-
адськїм. Івнївсѣ ж Бїн тák.

Зобрáлисѣ рáзwm Сїмwн Петрò, та Фѡмà, на прїзвище Близнїць, і Нафанаїл з Кáни Гáлилїй-
ської і синї Зеведеєвї, та інших двòе з оучени-
ків Йогw. Сказав їм Сїмwн Петрò: „Підѣ вло-
вити рїби“. Конї відповіли Йомѣ: „Підемо з
тобòю й мї“.

І пішли конї, і зàраз сіли в чòвна; але тѣї
ночі конї нїчòгw не зловїли.

А над рáнок стáв Ісѣс на бѣрезі, але оученики
не познáли, що тò Ісѣс. Тодї промòвив до нїх

Ісус: „Діти, чи не маєте чогось з їжи?“ Вони відповіли Йомс: „Ні!“ А Він сказав їм: „Закіньте невода з правого боку човна, то й будете мати!“ Вони закінчили, — і не могли вже витягти його через сім'я риб.

Тоді той ученик, що його любив Ісус, сказав Петрові: „Це ж Господь!“ А Симон Петро, почувши, що то Господь, накинув на себе одяг, бо був роздмгнений, та й кинувся в море. А інші ученики припливали човном, бо були далі від берега, і кинули ліктів із двісті, і тмгали невода з рибою.

І коли вони вийшли на землю, то побачили розложений огонь і рибу на нм, та хліб. І сказав їм Ісус: „Принесіть рибу, що тепр ви ловили!“ Симон Петро пішов та й витяг на землю невода, повного великої риби, — сто п'ятьдесят і три; і хоч стільки було її, протє невід не порвався.

Сказав їм Ісус: „Ідіть, поспідайте!“ І ні один з учеників не наважився поспитати його: „Хто Ти такий?“, бо знали, що то Господь. Тоді Ісус підійшов, взяв хліба та й подав їм, так само й рибу.

Це вже потретій раз явився Ісус ученикам своїм, відколи воскрес.

ЄДИНАДЦАТА ЄВАНГЕЛІА

від Івана Ка, Єі—Кє, зачало 33.

У той час, іавівсѧ Ісѣс оученикам Своім,
 ѿ встáвши з мёртвих, і спитáв Є́ймωνα Петра:
 „Є́ймоне І́внин, чи ти лю́биш Мене́ зѧ́кше, ї́ак
 ци?“ Той відпові́в Йомѣ: „Та́к, Го́споди, Ти зна́-
 еш, що ї́а кохáю Тебѣ!“ Промови́в до Ньо́го Ісѣс:
 „Паси́ ѧ́гнці мої!“ І пита́е його́ вдрѣ́ге Ё́ін: „Є́й-
 моне І́внин, чи ти лю́биш Мене́?“ Той відпові́в
 Йомѣ: „Та́к, Го́споди... Ти зна́єш, що ї́а кохáю
 Тебѣ!“ Промови́в Йомѣ Ісѣс: „Паси́ ві́вці мої!“
 Пита́е його́ втрѣ́те: „Є́ймоне І́внин, чи ти ко-
 хáєш мене́?“ Тоді́ засмѣ́тивсѧ Петро́, що спі-
 тано його́ втрѣ́те: „Чи́ ти кохáєш Мене́“ і від-
 пові́в Йомѣ: Го́споди, Ти зна́єш о́усѣ... Ти ж ві-
 да́єш, що кохáю ї́а Тебѣ“... Є́казáв йомѣ Ісѣс:
 „Паси́ ві́вці мої. — Пра́вдѧ, пра́вдѧ ка́жѧ Ї́ тобі:
 ї́ак бѣ́в ти мо́лодшим, то підпе́різѧвсѧ са́м,
 і хо́див, кѣ́дй хоті́в; ѧ́ коли́ ти постáрієшсѧ, то
 про́стáгнеш рѣ́ки сво́ї, — і дрѣ́гий тебѣ́ о́перѣ́же
 й пове́де, кѣ́дй ти й не схóчеш“... Я́ це Ё́ін ска-
 за́в, о́знáчючи, ї́ако́ю смѣ́ртю прослáвить той
 Бо́га. І по́ цих сло́вах сказа́в йомѣ Ісѣс: „Йди́
 за мно́ю!“

Обернувшись Петро, побачив, що йде слідом за ним той ученик, якого любив Ісус, і який на вечері схилювався до нього на груді й говорив: „Господи, хто той, що зрадить Тебе?“ Побачивши його Петро, запитав Ісуса: „Господи, а він що?“ Відповів йому Ісус: „Коли захотів Ти, щоб він жив, аж доки не прийде Ти, що тобі до того? Ти йди за мною!“

І розніслося слово це поміж братами, що ученик той не вмер. Але ж не сказав йому, Ісус, що не вмер він, тільки: „Коли захотів Ти, щоб він жив, аж доки не прийде Ти, що тобі до того?“

Цей той ученик, що свідчить про це, що й написав отсе, — і ми знаємо, що свідчення його правдиве.

І багатьом ще й іншим вчинив Ісус... Думаю, що колиб усіх те списати одне по одному, то й сам світ цілий не вмістив би написаних книг. Амінь.

II. Р'Я́ННІ ЄВА́НґЕЛІЇ на РОКОВІ ЄВА́ТА.

а. Єва́то Пресвятої Богородиці.

Два а, аа—ма, нас; зачало а.

У той час, вибралась Марія тими днями, і поспішила в гористь околицю до міста Юди-

ногw. Звїйшла вона до дóмs Захáріїногw й привітáла Ансавéтs. Ї́ стáлосw, ї́к вч́ла Ансавéта привітáння Марїїне, кін́слось дитáтко в лóні її. Ї́ напóвнилась Ансавéта Дsхoм Євáтїм, і скрї́кншла вона гóлоснw, кáжшчи: „Благословéнна Тї́ між жонáми, і́ благословéнне породіннw о́утроби Твоéї. Ї́ звідки цé мені́, що прийшла до мéне Мáти Гóспода могw? Бо ї́к тї́льки вч́ла ї́ гóлос привітáння Твогw, радїснw кін́слось дитáтко в лóні мої́м. Ї́ щаслі́ва тá, що пові́рила, бо звéдеться скáзанє Ї́й Гóсподом“.

Ї́ відповіла Марїа: „Величáє дsшá мо́ж Гóспода, і́ радїє дsх мій к Рóзї, Єпáсі мої́м, що Ї́н зглáндсєсw на покóрс Євoéї слáгї, бо з цьóгw чáсs прослáвлáтимшть менé всі́ нарóди, що звелї́чив менé, Єї́льний, і́ свáтє ї́мá Йогw!“ Провслáж Марїа к нї́й зо три мїсáци, і́ вєрн́слась до дóмs Євoгw.

Є́. Здвї́женнw Хрестá Гóсподньогw.

Ї́wán, кї́, кї́—áв; зачáло áв.

Скáзав Гóсподь: „О́тче, прослáв ї́мá Євoé!“
Тодї́ вч́сєсw гóлос з нéбá: „Є́жє прослáвив і́ знóвs прослáвлю!“ Я́ нарі́д, що сто́ав тá ч́вк цé, говорї́в: „Цé грї́м б́вк!“ Я́ ї́нші́ казáли: „То Ї́нгел промовлáв до Ньóгw“. Ї́сєс відповів, кá-

жсчи: „Не рáди Мéне євк тóй гóлос, áлє рáди вáс. Тепér сэд скітoкї цьoмs, тепér кнáзк цьo-госкїтний єдє кїгнаний звїдсї. Í колї підні-мстк Мéне над землєю. Ї вєїх покáчс до сєкє“... Я цє скáзáв Кін, звáчáчючи, їáкóю смєртю мáв помєрти. Відповік Йомs нáрїд: „Чєли мї з Пи-сáння Євáтoгw, цo Христос прєвєвє повїки; їáк же гoвoриш цє Тї, цo Єїнс людськoмs по-вїннw єсти піднісєним? Хтò тóй Єїн людський?“ Промовив до нїх Ісєс: „Щє корóткий чáс єдє Євїтлo мїж вáми. Хoдіть, дoки мáєтє Євїтлo, цoв тємрáвa не oгoрнєлa вáс; á хтò хoдить в тємнóтї, не вїдáє, кєдї вїн їдє... Дoки мáєтє Євїтлo, кїрєйтє в Євїтлo, цoв стáти вáм сінá-ми Євїтлa“.

Г. Рїздкò Ісєсa Христà.

Маткїй, á, ии—кє; зчáлo к.

Нарóдження Ісєсa Христà стáлoсє тáк: Колї Мáти Йогw Марїá зарєчєнa євлá з Йоси-фoм, тo пєршє, нїж зїйшлїсє конї, кїжвїлoсє, цo мáє Кoнà в лóнї від Дєхa Євáтoгw. Я Йo-сиф, мєж її, людїна прáвєднa, не вáжáючи oслá-вити її, хoтїв тáйкoмà відпєстїти її. Í колї вїн зэдємáв цє, їáкївсє oу́кї снї Йомs Їнгол Госпò-

дній і промовив: „Йосифе, сину Давідік, не вїсѣм
 принѣти до дѣмѣ свого Марію, жонѣ своєю, бо
 те, що зачала вона, сталося з Дѣха Свѣтого.
 Породить же вона Сїна, а ти дай їмѣ Йомѣ
 Ісѣс, бо він спасє люд Бжій від гріхів їхніх“.
 Я це все сталося, щоб звелось сказане від Го-
 спода пророком, що говорить: „Ось Дїка к лоні
 зачне і породить Сїна, і назвѣть Йогѣм Емма-
 нїїл, що значить: „З нами Бог“. Прокїнсьвшись,
 Йосиф зробив так, як наказав йому Янгол Го-
 сподній, — і принѣв він до дѣмѣ свого жонѣ
 своєю. І він не знав її; і породила вона Сїна
 свого первенця, і він дав їмѣ Йомѣ Ісѣс.

Д. Подохрещи.

Марко, а, б — а; зачало в.

У той час, приѣх Ісѣс з Назарѣтс Галилїй-
 о ського, й Іван охрестив Йогѣм в Іордані.
 І зразу же, як виходив він з води, побачив
 Іван, що немо розкрилось, а Дѣх, немов голѣ,
 сходить на нього. І стався голѣс з неба: „Ти
 Сїн Мій олюблений, Котрого Я Божі оуподобав“!

Є. Стрітенна Господне.

Дѣка, ѣ, ѣе — ѣв; зачало ѣ.

У той час, жик в Єрусалимі чоловік, на ім'я Симеон Бѣв він мѣж праведний і побожний, що чекав оутѣхи для Ізраїла, і Дѣх Свѣтій провѣдав з ним. І вѣло йому обіцѣно Дѣхом Свѣтїм, що не вмере він, аж доки не побачить Христа Господнього. І Дѣх привів його до церкви. І коли родителі принесли дитѣтко Ісуса, щоб вчинити з Ним по звичаю законному, він взяв Його на руки свої, прославив Бога й сказав: „Нині відпскаєш слугѣ Свого, Владико, по словам Своїм заспокоєним, бо бачили очі мої Спасінна Твоє, котрѣ приготував Ти оусім людем, Свѣтло на просвітє невірних, і Слава народу Твогѣ Ізраїльськогѣ²⁰¹“

Є. Спаса.

Дѣка, ѣ, ѣи — ѣс; зачало ѣе.

У той час, взяв Ісус Петра, Івана та Іквуза й пішов на гора помолитися. І коли він молився, змінилося обличчя Його, а одѣжа Його стала блискѣче білою. І два мѣжі розмовляли з Ним, — вѣли то Мойсей та Ілаа, що явилися

245

в славі, і говоріли про смерть Йогѡ, іакѡ Єн мѡв принѡти в Єрусалимі. А Петро й ті, що бѣли з ним, поснѣли; прокиньшисѡ ж, вони побачили славу Йогѡ і тих обох мѣжів, що стояли при Ним. А коли вони розлѣчилисѡ з Ним, сказѡв Петро до Ісѣса: „Настѡвникѡ, добре нам тѣт пробѣвати! поставмо три шатрѡ: одне Тобі, одне Мойсѣєві й одне для Ілїї“... Єам не розмѣв він, що говорить... І коли він говорѣв цѣ, настїгла хмара й покрїла їх. І вони подѡкалисѡ, коли ті оуїїшли в хмарѡ. І ставсѡ голос з хмар, кажѡчи: „Це Єн Мій оулюблений: Йогѡ слѣхайте!“ І коли лѣнав цѣй голос, Ісѣс зоставсѡ Єам. А оученики промовчали, і в ті днї нікомѡ нічогѡ не розпоїли про тѣ, що бачили.

З. Вѣрна Недїла.

Маткїй, ѡа, а—аї, єї—зї; зачало пїг.

І той час, коли наближавсѡ Ісѣс до Єрусалимѡ, і прийшли вони до Битфанїї, до горї Олівної. Тодї послѡв Ісѣс двох оучеників, наказѡючи їм: „Підїть на сѣлѡ, що прѡстѡ перед вами; там зараз же знайдѣте вї приїѡзанаѡ ослицю й ослѡ з нею. Відѡажїте й приведїть їх до мене. А колиб хтѡ перѣчив вам що-небѣдѡ, ска-

жіть, що Господь потребує їх, і той зараз їх відпестить“. А це все сталося, щоб зблоса сказане пророком, що говорить: Скажіть дочці Єрусалимській: Ось Цар твій іде до тебе; Він тихий, і всіх Він на ослѣ, сина ослиці“. І оученики пішли й зробили так, як наказав їм Ісус. І привели вони ослицю й ослѣ, і вкрили їх одѣжею своєю, а Він сів поверх неї. Велика ж сила народу одѣжею своєю встигали дорогѣ, а інші різали галѣззѣ з дерев і стелили по дорозі. А люде, що йшли спереди й оуслѣд за Ним, виголошували: „Слава Єиґс Давидовомѣ! Благословенний, хто йде оу їмѣ Господине! Спаси нас, Кишинї!“ А коли вхѣдик Він до Єрусалимѣ, здвїгнѣлося ціле місто, питаючи: „Хто це такий?“ А нарід відповідав: „Це пророк Ісус, з Назарѣтѣ Галилейського.“ Архїєрї ж та книжники, бачѣчи ті чѣда, що вчинїк Він їх, і дітѣй, що кликали в цѣркві й виголошували: „Слава Єиґс Давидовомѣ!“ велими загнизалисѣ. І сказали вони Йомѣ, „Чи Ти чѣеш, що вони говорѣть?“ А Ісус відповік їм: „Чѣю. Чи ж ви ніколи не читали, що „із оуєт дітѣй і немовлѣт Ти вчинїк єси хвалѣ?“

II. Вознесєна Господине.

Читається трѣта недѣльна Євангелїѣ, днѣ. ст. сїд.

244

Д. ЗЕЛÉНІ ЄКАТА.

Іwán, к, дї — кг; зачáло ѿє.

Ро́дї на́стає вéчїр о́у дéнь тóй, що бѣв неді-
лею, і двéрі, де зібра́лисѧ Ученики, вѣло
зámкнено зва страхѣ перед Юдѣ́ями, гáвївсѧ Ісѣс
і ста́в се́ред нїх та й промóвив, „Мїр вáм! Ї́к
послáв Менѣ́ О́тець, тáк і Я́ послáю вáс!“ І по
слова́х цїх дїхнѣв на нїх і сказа́в їм: „Прий-
мїть Дѣ́ха Євáнгелї́а! Ко́мѣ прóстите грїхї, бѣде
їм прóщено, а́ ко́мѣ заде́ржите, бѣде заде́ржано!“

КІНÉЦЬ РА́ННИМ ЄВÁНГЕЛІАМ.

XVIII.

ВДАЧНА МОЛИТВА

СВЯТОГѢ АМВРОСІА, ЄПІСКОПА МЕДІОЛАНСЬКОГѢ.

ТЕБѢ, ГОГА, ХВАЛИМО, ТЕБѢ, ГОСПОДА, ПРО-
СЛАВЛЯЄМО! ТЕБѢ, ПРЕДКІЧНОГѢ ОЦЦА,
ВСѢ ЗЕМЛѢ ВЕЛИЧАЄ. ТОБІ ВСІ АНГОЛИ, ТОБІ
НЕБЕСА І ВСІ СІЛИ, ТОБІ ХЕРУВІМИ Й СЕРА-
ФІМИ НЕПЕРЕСТАННО СЛІКАЮТЬ: СВѢТ, СВѢТ,
СВѢТ ГОСПОДЬ, ГОГ НЕБЕСНИХ СІЛ, НЕКО Й
ЗЕМЛѢ ПОВНИ ВЕЛИЧНОЇ СЛАВИ ТВОЄЇ!

ТЕБѢ ПРЕСЛАВНИЙ АПОСТОЛІК ХОР, ТЕБѢ ХВАЛЬ-
НИЙ ПРОРОКІК СОВОР, ТЕБѢ ХВАЛИТЬ ПРЕСКІТАЄ
КОІНСТВО МУЧЕНИКІК. ТЕБѢ ПО ЦІЛОМУ СВІТОВІ

249

проглаго́лає Свѣта́м Цѣ́рква, ѣ́к Сѡ́тцѧ без-
мі́рної вели́чності, і́ сла́ ногѡ Тво́гѡ прав-
ди́когѡ и́ Ђдинорі́дногѡ Си́на, і́ Свѣто́гѡ
Ути́шителя́ Дѡ́ха.

Ти́ Ца́р Сла́вний, Хри́сте, Ти́ Сѡ́тцѧ
Споко́нвѣ́чний Си́н є́си! Ти́ дла́ спасі́нна
ста́вши лю́диною, не погóрдѣ́вав ло́ном ди́в-
чим. Ти́ жа́ло смѣ́рти подо́лав і́ кі́рвочим
вѣ́дкрѣ́в ца́рство́ не́бесне́є!

Ти́ оу́ сла́ві Ві́тці́вськѣ́й по праві́ці Бóжі́й
Сиди́ш. Ї́к Сѡ́дла́, кі́римо, при́йдеш Ти́.
Томѡ́ благода́ємо́ Тебе́ : до́поможи́ сла́гам Свѣ-
і́м, ѣ́ких Ти́ Свѣто́ю Вро́́кю́ ви́квпив! і́
Сподові́ і́х ца́рствѣ́вати з Свѣ́тими́ Тво́їми
оу́ ві́чний сла́ві Тво́їй! Спаси́ Нарі́д Свѣ́й,
Гóсподи, і́ поблагослові́ наслѣ́дда́ Своє́,⁹ про-
ва́дь і́х і́ про́слав і́х на ві́ки!

Побла́кде́ннѡ ми́ благослови́мо́ Тебе́ і́ про-
сла́вля́єм і́ма́ Твоє́́ по́кік і́ на ві́ки ві́чні.

Допоможи, Го́споди, оу́ де́нь цей від гриху
встерегти́ся на́м! Зми́лѡйся над на́ми, Го́-
споди, зми́лѡйся над на́ми! Не хай вѡде ла́ска
Тво́ла над на́ми, Го́споди, бо ми́ на Те́бе
впова́ємо! На Те́бе, Го́споди, оу́пова́ємо,
щоб не посороми́тиєь на́м по́віки! А́мінь.

КІНЄЦЬ

Бо́г на сла́вѡ,

а На́родови́ Укراї́нськомѡ на щастя́
пові́к кі́є.

НАЦІОНАЛІЗАЦІЯ БОГОСЛУЖБОВОГО ТЕКСТУ

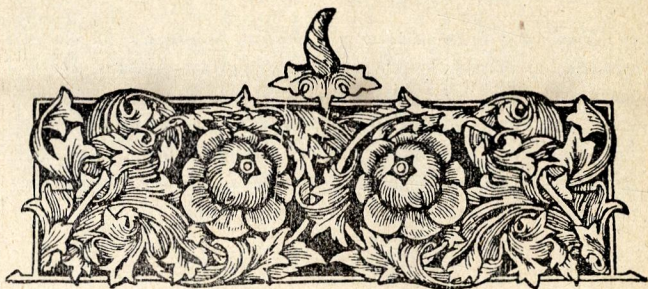
В Богослужбовім нашім тексті багатьо є таких місць, які варто було б замінити виразами більшіе національними.

Тіст подаю про́бег хоч невеличкої такої заміни: бажаючи можуть де-які вирази в тексті замінити на національні, які нижче подано.

1. Можна б додати „Українськѣ“.
2. Замість „Отчизнѣ нашѣ“ можна б „Українѣ“.
3. На Україні замість „Богінство“ виголосіють: „Славне Козацтво“.
4. Можна б „нашого“.
5. Можна б „Нарід наш“ або „Нарід Український“. Псалмѣс к-тѣ можна читати як патріотичнѣ Псалмѣс Наро́дѣс Українськогѣ.
6. Цьогѣ слова нема в тексті.
7. Можна б замість „Наслідѣ Твоѣ“ виголосікати „Українѣ Твоѣ“ або „Нарід Твій“.
8. Можна б „побожний Нарід наш“; в оригіналі „Благовірного Імператора“.
9. Можна б „Українськогѣ“.
10. Синѣм Ізраїльським; замість „нашомѣ“ — „українськомѣ“.
11. Українѣ, Край Рідний.
12. Краю Рідного.
13. Нарід Наш.
14. Синѣм Землі Нашої, Синѣм Українським
15. Україна; Нарід Наш.

18. Українські; Краю нашого, 19 Краєм, Наро́дом. 20. Укра-
їнськогѸ. 21. В церк.-слов'янськѸм тексті: рѣський, рѣська, а́бо й
цѣ́огѸ сло́ва нема́. 22. Вавило́нськими. 23. Сі́он 24. Сі́он-
ських. 25. Є́русали́ме. 26. Є́русали́мѸ 27. Си́наїм Є́домським
28. Вавило́нська 29. Краю нашого, Краю Рі́дногѸ, Украї́ни.
30. По́між на́ми. 31. На́ш. 32. Мо́жна б ви́псегити Я́крама.
33. Украї́но а́бо Наро́де На́ш 34. Зе́мле Рі́днаѸ.

ПІСЛАМОВА.

Читѣльнику Ласкавий!

На славу Свѣтій Одноістотній, Оживляючій і Неподільній Тройці, Отцѣ і Сїна, і Свѣтогѣ Дѣху, і на користь Свѣтій Українській Апостольській Церкві, по Благословенню Високшпреосвященногѣ Діонісіѣ, Архієпископа Волинськогѣ, за Високшпреосвященногѣ Митрополита Юріѣ розпочато друкѣм книжки цю: „Свѣта Відпрака Вечірня і Рання мовою українською“ ка липна року Божогѣ 1877; закінчено книжки к-гѣ квѣтна року Божогѣ 1878, за Високшпреосвященногѣ Митрополита Діонісіѣ.

Свою охочуваленє невпинне працю двох останніх років цїрѣ и синівне віддаю на дѣховенє

пожи́в з снѣ повста́ломоу наро́дові Украї́нсько-
му. Е вели́чнім Мо́нсе́нті, що вели́тєнськими
си́лами ці́логоу наро́ду Украї́нсько́го з ро́ку а́йзи
безнаста́нню твóriтьсѣ на хва́лу Бо́га Вели́кого
— в Украї́нській Апóстольській Цérкві — неха́й
і мо́я скро́мна цѣ пра́ца ста́не хо́ч мале́ньким
камíнчиком!...

Склада́ласѣ кни́жка цѣ в гі́ркѣ годи́н без-
притѣ́льно́го влѣ́каннѣ мо́го поза ме́жами Рі́дно-
го Кра́ю, в часі́, ко́ли більші́сть си́л своі́х до-
во́дитьсѣ ві́ддава́ти на шѣ́каннѣ хлѣ́ба щодѣ́нно-
го та че́жогоу, хо́лодно́го притѣ́акѣ бо́дай від
те́мної но́чі...

Ко́жний та́жкѣ за́роблений грі́ш пості́йню
вклада́лосѣ на дрѣ́кѣваннѣ кни́жки цѣї. Але́ вона́
не побѣ́чила в скі́тѣ Бо́жогоу, ко́ли в ра́д о́сіб
не прийшо́в мені́ з бра́тньо́ю допо́могою — чи
то мате́ріально́ю підтримко́ю, чи то поши́рен-
нѣм а́бо кѣ́півлею кни́жок мо́го ви́даннѣ; ці́ о́со-
би́ вѣ́дай: Еписко́п-преосвя́щенний Архіе́пископ Ко-
лі́нський — тепѣ́р Митрополі́т Діоні́сій, Рѣ́ктор
Украї́нсько́го Інститѣ́ту і́мени Петро́а Моги́ли в
Кана́ді Юлі́ян Сте́чійшин, Адво́кат в Е́ска́тѣні
Миха́йло Сте́чійшин, Адміні́стратор Украї́нської
Цérкви в Кана́ді о. Се́ме́н Гавчу́к, о. Дми́тро

Стратійчук, вчитель з Мічам Василь Бєрєник,
академик Михайло Чорнийко, проф. Іван Ко-
ланський, проф. Богдан Загайкевич, а також
Український Червоний Хрест в Канаді в особах
І. Арсенича та Осипа Божнівського. Всім цим
особам вшановую скдаю тїт свою щїрє най-
сердїчнїшє подякє.

На працю свою, проробленє по тїх самїх мето-
дах, якї зазначено в дрїгїй частїні моєї книжки:
„Свѣта Євѣже Бѣжа св. Оцѣ нашоє Івана
Золотоєстоє“, Львїв 1917 р., на працю свою
дивлюсь лишє як на матерїал, потрібний Все-
українськомє Церковномє Соборовї для вїроблен-
ня сталого українського богослужбового тек-
ста. Вїрю й визнаю, що тїльки неспїшною та
впертою працею ми зможемо дїяти до автори-
тетного українського лїтергїчного тексту, так
потрібноє для національного пробѣдження на-
шого Народє. Нехай же в цїй працї свѣтїй і
великій і скромний труд мїй вѣде згаданий
„не злїм — тїхим слобом“...

Проф. Іван Огієнко.

Квітня 11-го дня,
Рок Божого 1917.

Ганники біля Львова.

ЗМІСТ ЦЕЇ КНИЖКИ:

Благословення книжки стор. 6

Частина перша.

Іерейський Євхейник.

I. Євхата Вечірня Відправа	3
II. Повечір'я та Північна Відправа	3
III. Євхата Рання Відправа	6
IV. Мала Вечірня Відправа	рмг
V. Євхата Цілонічна Відправа	рмс
XIV. Відпѣсти	сѣв — сѣи
I. Відпѣсти денні	сѣв
II. Відпѣсти Ввладичних Євхат	сѣв
XVII. Ранні Євхателі	сѣв — сѣи
I. Ранні Євхателі неділяні	сѣв
II. Ранні Євхателі на Рокорі Євхата	сѣв

Частина друга.

Книга годин молитовних або Часослов.

VI. Повсакденні Північна Відправа	рпн
VII. Євхотня Північна Відправа	рѣс
VIII. Неділяна Північна Відправа	рѣс
IX. Година Перша	рѣг

X. Година Трета	рїв
XI. Година Шбсга	рча
XII. Година Дек'ята	рчд
XIII. Велике Повечір'я	єи
XV. Тропарі і Кондакї Св'ят Роковїх	сїд
XVI. Св'ятковї Прокїмни на Ранній Відправі	сї
XVIII. Бд'яча Молїтва св. Ймкр'сїа	сбд
Націоналізація Богослужбового Тїкст	сїв
Післюмова	сїд
Нї Пискмо Св'атє, нї Церква не заборонюють молїтиса рїдною мовою, тїксти про це на ст.: 5, р'ян, р'ов, р'ба, р'ч, р'чи і сїя.	

Др'карські поминаки.

На ст. й, рад'ок 5 добі, по словах: „Нех'ай св'ятїт'ся Ім'я Твоє“ доб'авити: „нех'ай прїйде царство Твоє“.

На ст. 5, рад'ок 5 зв'ерх'д, по словах: „Г'осподи помїл'ши“ доб'авити: „її р'аз“.

На ст. р'ин, рад'ок 7 добі, по словах: „Св'атї Бр'ата зачїнено“ доб'авити: „На Україні пр'авлять Антїю й при відчїненнх Св'атїх Бр'атах“.

15. Проф. І. ОГІЄНКО. Як треба вимовляти букву Ъ в церковно-слов'янських текстах. Історія букви Ъ на Україні. 1921 р. 16 стор.

16. Проф. І. ОГІЄНКО. Українська Житомирська Євангелія 571 р. Опис пам'ятки, аналіз мови і словник. Нарис з історії культурного життя старої Волині. 1921 р. 72 стор.

17. Проф. І. ОГІЄНКО. Українська Пересопницька Євангелія 1556 р. 1921 р. 36 стор.

18. Проф. І. ОГІЄНКО. Новий Завіт в перекладі на українську мову Валентина Негалевського 1581 р. Нарис з історії культурного життя старої Волині. 1921 р. 32 стор.

19. Проф. І. ОГІЄНКО. Мова українська була вже мовою Церкви. Нариси з історії Церкви Української. 1921 р. 32 стор

20. Великодня Євангелія св. Євангелиста Іоана. З грецької мови на українську переклав Проф. І. ОГІЄНКО. З благословення Єпископа Діонісія. 1922 р. В дві фарбі.

21. Св. Отця нашого Іоана Золотоустого Учительне Слово на день Великодній. З грецької мови на українську переклав Проф. І. ОГІЄНКО. З благословення Єпископа Діонісія. 1922 р. В дві фарбі.

22. Свята Великодня Відправа. З грецької мови на українську переклав Проф. І. ОГІЄНКО. 1922 р. 32 стор. В дві фарбі.

23. Свята Відправа на Зелені Свята. З грецької мови на українську переклав Проф. І. ОГІЄНКО. З благословення Єпископа Діонісія. 1922 р. 32 стор. Роскішне видання в дві фарбі.

Книжки продаються по всіх українських книгарнях

Можна виписувати книжки й від автора: Винники коло Львова (Winniki ad Lwów). Конто чекове Почтової Каси Ощадности №. 150.538.

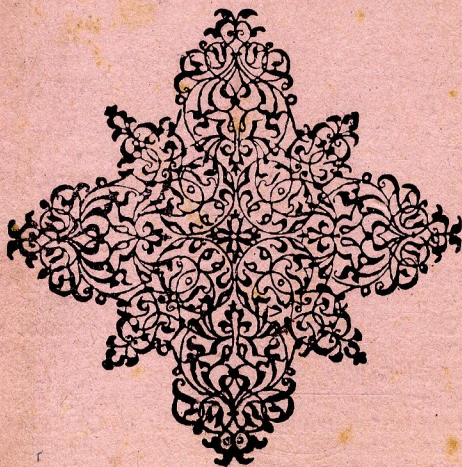
10

8,64

(1986)

PII

4330_y

М 4330

СВЯТА ВІДПРИВА